

Giới thiệu Hạ Cơ

Thể loại: xuyên nhanh, hệ thống, công lược, H...

Editor: Cà pháo

Yêu cơ hoạ quốc chắc chắn phải mỉa mai kinh người, và tất nhiên không thiếu việc làm hại trung lương, ương cấp bá tánh. Hạ Cơ chính là một người như vậy. Nàng chính là một vết nhơ trong lịch sử, được ghi chép là một yêu nữ "đã giết ba đời chồng và con mình, hai vị quan viên, một vị vua và tàn hại cả một đất nước."

Linh hồn phiêu đảng khắp nhân gian thì gặp được hệ thống chuyên câu dẫn nam nhân, cùng nhau phối hợp nhịp nhàng, từ nay trên trời dưới đất, từ viễn cổ đến hiện đại, đều lưu lại chuyện tình hương diễm của nàng...

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 1: Thế giới 1: Khách trọ vương ngành giàu có

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Không hề cảm nhận được sự tồn tại của hệ thống

Hạ Cơ quên mất đã phiêu đảng trong không gian được bao nhiêu năm. Nàng từ trong miệng của người khác nghe qua đủ loại chuyện xưa về chính mình, yêu dân thành tánh, một vợ nhiều chồng.

Hạ Cơ đã quên mất chuyện tình yêu của nàng từ trong miệng mọi người có chân thật hay không? Chỉ là năm này sang năm nọ, ngày qua ngày nhìn người người đoàn tụ, người người biệt ly, hay đồng dạng những chuyện tình yêu lặp đi lặp lại làm cho nàng sinh ra niềm chán ghét. Cho dù chuyện diễn ra thế nào cũng khó mà gọi lên buồn vui của nàng.

Rốt cuộc cũng có một ngày, hệ thống tìm tới nàng. Giao cho nàng các nhiệm vụ theo yêu cầu của hệ thống. Bởi vì thế giới này Hạ Cơ làm quá nhiều điều ác, làm cho Hạ Cơ của các thế giới khác đều không thể có được hạnh phúc của chính mình. Vậy nên nhiệm vụ của Hạ Cơ chính là sửa chữa lại sai lầm của mình, xuyên vào Hạ Cơ trong từng thế giới, phát huy năng lực của nàng, cho các Hạ Cơ khác có được tình yêu và hạnh phúc.

Đương nhiên, vì đạt được mục đích, hệ thống cũng sẽ cung cấp cho kí chủ những trợ giúp tương ứng.

Nhiệm vụ lần này Hạ Cơ là xuyên vào nguyên chủ tên là Tiểu Hạ. "*Đồng nhân bất đồng mệnh**" câu nói này nói về cô nàng Tiểu Hạ bất hạnh cũng không có gì quá đáng. Vì Hạ Cơ hiện đại này lại không giống với Hạ Cơ ở cổ đại *trường tu thiên vũ**, cũng không bằng nàng có thể lợi dụng ưu thế của bản thân thoải mái đem nam nhân đùa bỡn trong lòng bàn tay. Thật vất vả mới thích một chàng trai, nhưng bởi vì quá thận thùng không dám chủ động mà bỏ lỡ mất dịp tốt. Lần này nhiệm vụ của Hạ Cơ chính là phải thay đổi cốt truyện, khiến cho chàng trai ấy yêu mình.

(* *Đồng nhân bất đồng mệnh*: hình như là cùng chung 1 người nhưng số phận lại khác nhau.

**Trường tu thiên vũ: mạnh vì gạo, bạo vì tiền tức là phải có điều kiện thuận lợi thì hoạt động mới có hiệu quả.)*

Thì ra người con trai này tên là Tần Sở, là khách thuê trọ của Tiểu Hạ. Nhà của Tiểu Hạ là do cha mẹ vì không muốn cô ở thành phố lớn sống quá khó khăn nên đã phân đầu mua cho cô. Mặc dù có cha mẹ hết sức giúp đỡ, nhưng công việc Tiểu Hạ vẫn như cũ không mấy thuận lợi. Mỗi tháng lãnh được mấy ngàn cũng chỉ miễn cưỡng lo được cho sinh hoạt của chính mình, chứ đừng nói đến hiếu kính cha mẹ. Không có cách nào, cô đành phải đem phòng ở cho thuê.

Tần Sở chính là người thuê phòng ở nhà cô. Tiểu Hạ vừa mới tốt nghiệp đại học chưa lâu, còn chưa trải sự đời. Nhìn đáng vẻ đoan chính của Tần sở, nói chuyện lễ độ, không suy nghĩ nhiều liền cho hắn vào ở.

Nào biết Tần Sở chính là phú nhị đại đang náo loạn với người nhà mà dọn ra ở riêng, không có cách nào mới lựa chọn thuê phòng Tiểu Hạ.

Cùng với Tần Sở chung nhà lâu ngày, cô liền bị đáng vẻ anh tuấn của anh làm cho xuân tâm nhộn nhạo. Tiểu Hạ cùng Hạ Cơ vốn là tương đồng, đáng người của cô nàng tự nhiên cũng không kém.

Tần Sở liền tiếp thể hiện hảo cảm với Tiểu Hạ nhưng bởi vì cô quá mức rụt rè lại không biết cách đáp lại nên hắn cũng từ bỏ. Vừa lúc Tần Sở gặp lại mối tình đầu của mình về nước. Tuy hắn không quá thích bạn gái cũ này của mình, nhưng lại không chịu nổi cảnh cô ta đau khổ theo đuổi, cuối cùng dọn khỏi nhà của Tiểu Hạ. Để lại cho Tiểu Hạ mối tình yêu thầm không có kết quả.

Tuy nói Tiểu Hạ cũng được coi như là mình của một thế giới khác, nhưng không biết cố gắng cũng không phải là phong cách của nàng. Lần này nàng thay thế Tiểu Hạ, giúp cô đạt được tình yêu của mình.

Hạ Cơ vừa mở mắt, chung quanh là một mảnh tối đen. Hạ Cơ suyết chút nữa cho rằng mình lại trở về hình dạng quỷ hồn suốt ngày đi phiêu đảng ở khắp nhân gian.

Một lúc sau đôi mắt dần thích ứng được với bóng tối. Hạ Cơ có thể thấy được tia sáng ngoài cửa sổ. Hạ Cơ tỉnh lại chuyện thứ nhất cần làm chính là đi vào toilet, nhìn xem thân thể của mình. Làm quỷ đã lâu, Hạ Cơ nhìn vào trong gương thấy được vẻ đẹp đầy đặn cùng với tuổi trẻ đầy sức sống liền giờ khoe miệng lên. Hạ Cơ rốt cuộc cũng đã trở lại.

Cô gái trong gương cùng nàng lúc trẻ giống nhau. Gương mặt trái xoan cổ điển cùng với mắt hạnh hẹp dài quyến rũ câu dẫn, một bên khoe mắt còn có một nốt ruồi nhỏ, tô điểm cho gương mặt thêm câu hồn. Môi không son mà đỏ, mi không vẽ cũng thanh tú. Cổ thon dài, bộ ngực no đầy cao ngất, hai chân thẳng tắp thon dài, bộ dạng cực kì quyến rũ.

Thì ra mỗi một đời dung mạo đáng người của nàng đều được trời cao ưu ái, quyến rũ câu nhân như vậy.

Hạ Cơ một bên thưởng thức đáng vẻ của chính mình, một bên tiếp thu tin tức mà hệ thống cung cấp. Hôm nay là ngày đầu tiên Tần Sở chuyển đến. Lại từ chỗ bạn tốt biết được bạn gái cũ kết giao với một "Kẻ có tiền", một bên cảm thấy tan nát cõi lòng, một bên lại thấy vì chính mình trả giá cho đoạn tình cảm này mà không đáng, rồi tới quán bar tự chuốc say.

"Răng rắc."

Hạ Cơ nghe được tiếng mở cửa. Lúc này trời vừa rạng sáng, Tần Sở hẳn là vừa mới từ quán bar trở về. Là cao thủ tình trường, Hạ Cơ tất nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội cùng nam chủ thân cận.

Hạ Cơ chạy nhanh đến chỗ tủ quần áo trong phòng, mong muốn tìm một bộ đồ ngủ gợi cảm. Không nghĩ tới Tiểu Hạ đúng là một cô gái bảo thủ, áo ngủ tất cả đều đem cơ thể đầy đặn che đầy hết, đúng là phí phạm đáng người. Hạ Cơ cuối cùng quyết định mặc quần lót ren, ở trên người mặc áo sơ mi trắng tới đùi rồi đi ra ngoài.

Tần Sở không hề chàng trai có thể khiến nguyên chủ động lòng, lúc này anh ta đã uống say, ngồi trên ghế sofa chân dài vắt trên bàn. Cà vạt nói lỏng treo ở trên cổ, nhìn hỗn độn nhưng cũng thật gợi cảm. Nút áo sơ mi mặt trên đã bung ra, hầu kết chuyển động. Hạ Cơ đã lâu chưa chạm vào đàn ông nào còn nhần nạy được.

"Tới, uống nước." Hạ Cơ đỡ đầu nam nhân đang nằm liệt trên sofa lên.

Nam nhân hơi hơi nhướng mắt, mày kiếm mi dài, trong nháy mắt phảng phất như muốn đem hồn phách của Hạ Cơ bay mất. Quả nhiên đúng là đồ gây họa.

Bờ vai cô gái gầy yếu mềm mại, trên người còn có nhàn nhạt mùi hương hoa đào, làm cho người khác vui vẻ, tinh thần thoải mái. Khiến cho nam nhân hận không thể vĩnh viễn nằm ở trên người cô.

Tần Sở tuy rằng uống say, đi đường không tốt nhưng thần trí còn xem như minh mẫn. Tần Sở giả vờ vô lực ngồi dậy, muốn dựa trên vai cô gái nhiều

thêm chốc lát, nhưng đôi mắt lại vô ý nhìn tới cảnh đẹp mê người.

Hai điểm hồng mai trước ngực không chịu cô đơn mà đứng thẳng lên, đem áo sơ mi trắng hiện rõ ra hai đỉnh núi đầy đặn. Tần Sở xem đến khát khô cả miệng, trong lúc nhất thời vừa uống một ngụm nước lớn, lơ đãng liền bị sặc nước, phun thẳng lên ngực Hạ Cơ.

Nhìn cô gái trước mắt vội vàng lấy khăn giấy trên bàn lau chỗ bị ướt, hai điểm hồng mai trước ngực càng lau càng dựng đứng. Tần Sở không nhịn được nuốt nước miếng.

Hạ Cơ là người như thế nào, sao nhìn không ra ánh mắt Tần Sở nhìn mình? Nhìn ánh mắt Tần Sở như sói như hổ là biết con cá đã mắc câu, lại giả vờ nhìn Tần Sở bằng ánh mắt hết sức mê mang, giống như không biết nên làm thế nào cho phải?

Nhưng mà nhìn cô hoảng hốt tay chân loạn xạ ở trong mắt Tần Sở lại giống như con thỏ nhỏ đáng thương vô tội, rượu vốn dễ dàng làm cho người ta trở nên thú tính. Tần Sở lại chính là một chàng trai đang trong thời điểm cơ thể trẻ tuổi như long như hổ, mỹ nhân ở ngay phía trước, quần áo lại ướt đầm, hiện rõ cảnh xuân, làm sao hắn nhẫn nại cho được?

Hắn tiến đến, cô lui lại.

"Tôi đây, để tôi lau cho cô." Giọng Tần Sở trầm thấp, một tay đem Hạ Cơ kéo vào trong lòng ngực.

Hương thơm đặc trưng của chàng trai cùng với cơ thể hơi hơi mùi rượu, khiến Hạ Cơ không uống cũng muốn say. Ngoan ngoãn nằm ở trong ngực của nam nhân.

Nhìn cô gái thuận theo đối với Tần Sở không khác gì một loại tín hiệu cam chịu, rút khăn giấy, tại chỗ hồng mai bị ướt trước ngực lau lên.

Thân thể này của Hạ Cơ vẫn chưa trải sự đời, Tần Sở lại cố ý khiêu khích, chạm nhẹ một chút, lau một chút, liền đem hồng mai trước ngực lau đến dựng cứng như hòn đá nhỏ. Khiến Hạ Cơ không kiềm chế được, từ trong miệng rên nhẹ một tiếng, như âm thanh chuyên dùng để dụ dỗ người.

Tần Sở càng nghe càng phát hỏa, lực đạo dần dần không nghe theo khống chế. Càng chà sát nhanh, đem bụng dưới Hạ Cơ tiết ra dòng dịch thể, Hạ Cơ biết thời điểm tới rồi.

"Đủ rồi, đủ rồi, dừng lại đi." Âm thanh cô gái trẻ như kẹo đường ngọt lịm, như đang cùng người yêu làm nũng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 2

"Còn chưa có lau khô mà?" một cánh tay rắn chắc của Tần Sở ôm eo nhỏ của Hạ Cơ lại, không cho nàng nhúc nhích. Một cái tay khác không khách khí đem nút áo sơ mi cởi bỏ, hai điểm hồng tiểu bạch thỏ ở giữa nhảy ra.

"Bên trong hình như còn ướt, để tôi giúp cô lau khô." số khăn giấy lấy thêm trực tiếp bị ném sang một bên. Bản thân Tần Sở lại thường xuyên rèn luyện, so sánh với những thiếu gia mặt trắng thì da có phần sạm màu hơn, đây về nam tính.

Màu đồng của bàn tay đặt lên hai bầu vú trắng nõn nhũ thịt, màu sắc đối lập làm cơ thể Tần Sở nóng bừng lên, hầu kết chuyển động qua lại.

Thân thể Hạ Cơ tuy rằng vẫn còn non nớt, nhưng tinh thần cũng nhận nhạo đối khát khó kiềm chế được. Huống hồ cơ thể này đã được hệ thống cải tạo lại nên hết sức mãnh mẽ, Hạ Cơ biết trong cơ thể đang chảy ra lượng dịch thủy đã đem quần lót ướt một mảng, phía dưới ướt át lạnh lẽo, còn tản mát ra một cỗ thanh hương hoa đào nhàn nhạt đem hai người vây quanh, làm người bên trong cảm nhận được hương vị tình dục lan tỏa tràn ngập khắp trong nhà.

Tần Sở vốn là một chàng trai sung sức bình thường, lại được Hạ Cơ như có như không câu dẫn, trong lúc nhất thời cũng không nghĩ được điều gì khác, chỉ nghĩ đem nữ nhân quyến rũ mê người trong lòng ngực này hung hăng đè ở dưới thân, khiến nàng cầu xin hắn.

Hai bầu vú trước ngực được nam nhân sờ nắn trở nên hồng hào. Toàn bộ thân thể của cô gái đều nhàn nhàn phồng lên, làm người phía trên rạo rực gấp bội, hận không thể ngay lập tức đè cô ngay dưới thân.

Lúc này Tần Sở đâu còn quan tâm sẽ gây ra hậu quả như thế nào khi động vào một cô gái có lai lịch không rõ ràng, miệng ngay lập tức cắn điểm đỏ đã dựng cứng trên cơ thể của nữ nhân, dùng sức liếm mút nhũ hoa, giống như một đứa trẻ còn chưa cai sữa cố gắng hút hết vào bụng của mình.

Hạ Cơ đối với chuyện này đã lâu không làm cũng có điểm chịu không được, từng tiếng thở dốc nhẹ chậm chạp vờn quanh ở bên tai Tần Sở. Tình cảnh này càng khiến Tần Sở vốn đang hưng hực thiêu đốt trong tình dục cũng bị lửa đốt đến càng thêm bốc hỏa.

Hai nhũ hoa đỏ hồng trước ngực cũng đều không buông tha, một bên ngậm lấy rồi liếm mút, bên kia thì được chàng trai nắm nhéo xoa xoa. Tiếng rên nữ

nhân nũng nịu mềm mại, tiếng nước miếng liếm mút phát ra âm thanh "chụt chụt" thật khiến người nghe đều phải đỏ mặt.

Rốt cuộc cũng thương thức xong hai bầu vú trước ngực, môi mòng lại hướng lên trên trực tiếp ngậm lấy cánh môi hồng đang phát ra tiếng rên yêu kiều, bàn tay lại trực tiếp đi xuống thăm dò nơi tư mật của cô gái.

Hai đôi môi giao nhau ra sức cắn mút, Tần Sở cảm giác trên người phảng phất có một dòng điện lưu chảy qua. Ngắn ngo một chút, đại lưỡi trực tiếp cuốn lấy cái lưỡi phấn nộn của cô gái, ôn nhu liếm láp. Hạ Cơ được hầu hạ chỉ biết phát ra những âm thanh mê người làm câu nhân đoạt phách.

Bàn tay sờ đến hai cánh môi phía dưới là một mảng ướt át, cảm giác thật mềm mại non mịn.

"Đã ẩm ướt." Khóe miệng giương lên nói một câu, có sự bướng bỉnh của trẻ con, lại có sự khiêu khích của đàn ông ranh rời sự đời. Tuy Hạ Cơ là một tay tình trường đã già sự đời, nhưng cũng không nên được mà đỏ mặt.

Hạ Cơ lúc này cổ vũ coi như đã hòa nhau một vẩn. Đôi tay vòng qua cổ Tần Sở, nhẹ nhàng đưa đầu lưỡi của Tần Sở sang cánh môi của mình, say sưa liếm hút. Bàn tay nhỏ cũng từ từ tiến xuống sờ soạn bên trong quần áo của nam nhân, ngón tay mảnh khảnh vòng quanh đầu v* nâu đỏ, nhẹ nhàng búng một cái, lại ác ý đi xuống phía dưới tìm kiếm, ở cơ bụng cứng rắn của nam nhân một hồi vuốt ve, cổ tình không muốn chạm đến bộ phận đang sưng tấy, nóng như lửa đốt ở phía dưới.

Bộ vị quan trọng nhất của nam nhân giống như khẩu súng chịu không nổi dựng thẳng tắp lên cái bụng mềm mại của cô gái.

Tần Sở nhìn không được cọ xát, ngón tay trực tiếp xâm nhập vào bộ vị tư mật non mềm của Hạ Cơ. Ngón tay Tần Sở không mềm mại như con gái, bàn tay còn có vài vết chai dày. Rút ra đâm vào ở bộ phận nhạy cảm của thiếu nữ, khiến cho không gian im ắng lại vang lên tiếng nước chảy róc rách.

Thần trí Hạ Cơ lúc này đều chìm vào ngón tay đang di chuyển phía dưới của nam nhân. Cái eo nhỏ mềm mại thậm chí còn phập phồng di chuyển lên xuống theo động tác ở phía dưới. Lại khiến Tần Sở xem đến rạo rực, mắt nóng lên, lại chen vào bên trong u mật hai ngón tay.

Bên trong ướt át trơn trượt bao lấy ngón tay Tần Sở quả thực muốn đem hán chinh đến nổi điên, đặc biệt là khi hai ngón tay của hán chọc đến tầng mỏng phía bên trong. Tần Sở đã không còn khống chế được chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 3

Tần Sở giữ chặt eo của Hạ Cơ, thất lưng động mạnh một cái, liền đem nam căn của mình tiến sâu vào nơi bí mật mê người của cô gái. hoa huy*t càng chặt hẹp so với trong tưởng tượng của hán. Cơ thể đột nhiên bị dị vật nóng thiêu xông vào, Hạ Cơ thân mình nóng bỏng xụi lơ nằm ở dưới người Tần Sở.

"Đau, Tần Sở, nhẹ chút." Tần Sở chỉ để ý giải tỏa dục vọng đang trướng đau của mình, nào còn nghe được cô nói cái gì, dùng sức đâm sâu vào trong hoa huy*t của cô. Bên trong nam căn bị vách tường mị thịt vây chặt lại, làm hán muốn dừng cũng không dừng được.

"Tần sở, nhẹ một chút." Hạ Cơ lúc này đã đau không thở nổi, đầm tay đánh lưng tung lên ngực cứng rắn của Tần Sở, lần đầu tiên của nữ nhân đứng là không có cái gì hay cả.

Tần Sở lúc này đã vọt vào sâu trong hoa tâm, cuối cùng cũng phục hồi tinh thần lại. Bên trong phảng phất có cái gì ấm nóng chặt hẹp ra sức liếm mút nam căn của hán, làm hán nhìn không được phát ra một tiếng rên nhẹ.

Lúc này Tần Sở sợ chính mình không kiềm chế được, liền dừng lại, mới tỉnh lại nghĩ đến cảm xúc của nữ nhân dưới thân.

Cúi xuống liền cùng môi lưỡi Hạ Cơ quấn quýt giao triền, hai ngón tay đi xuống nắm lấy điểm hồng mai phấn nộn của nữ nhân mà xoa nắn lôi kéo, ngón tay lại lần nữa buông ra. Trước ngực mềm mại phồng đẫy ra từng đợt cuộn sóng mê người.

Hạ Cơ chưa từ trong dục vọng thoát ra đã bị Tần Sở động tác cấp kéo. Bên trong hoa huy*t tiết ra càng nhiều mật dịch ẩm ướt. Lúc này Tần Sở mới bắt đầu đem đưa thất lưng chuyển động. Dưới thân cự vật cũng ở hoa huy*t ra ra vào vào, phát ra những tiếng vang ngượng ngùng.

Khoái cảm dần dần lấp đầy đau đớn, Hạ Cơ bắt đầu cảm nhận được sự sung sướng, eo thon phối hợp nam nhân đem đưa lên xuống. Hành động này ở trong mắt Tần Sở chính là trời sinh phóng đảng, lúc này mới bao lâu, đã học được cách dưới thân hán cầu hoan. Động tác cũng không dừng lại, trực tiếp đem đùi thon dài của Hạ Cơ kéo ra, hung mãnh mà ra vào. Mỗi lần đều cắm thẳng vào sâu trong hoa tâm.

Hạ Cơ làm sao mà chịu nổi, đành tùy ý để nam nhân không biết thế nào là đủ nắm chặt cái eo mảnh mai của cô, cứ thế vận động ở hai điểm mẫn cảm trên dưới của cô. Động tác của nam nhân càng lúc càng hung mãnh, Hạ Cơ khóe mắt hiện lên tình dục mị hồng, nước miếng cũng từ trong khóe miệng mà chảy ra.

Thời gian không biết đã trôi qua bao lâu, chỉ thấy trên sô pha nam nhân làn da màu đồng chảy ra mồ hôi, đem cơ thể trần trụi như chú dê con, da trắng

như ngọc đề ở dưới thân, tiểu đệ con trong miệng phát ra tiếng kêu mềm mại yếu đuối, không ngừng cầu xin nam nhân tha thứ lại như đang cố vũ khích lệ. Nam nhân vận động thọc vào rút ra một chút lại một chút, giống như không biết mệt là gì. Ở nơi hai người đang giao hợp đã sớm là một bãi dịch thể trắng đục.

Ngày hôm sau khi Tần Sở tỉnh lại, phát hiện trong phòng đều là hình poster minh tinh cùng với các loại manga anime. Hiển nhiên nơi này không phải là phòng của hắn. Một đêm phong lưu, Tần Sở trải qua thật đúng là ít đến đáng thương, hưởng hò ký ức của tối hôm qua không phải là quá rõ ràng, bất quá hắn nhớ rõ quá trình diễn ra thật sung sướng. Hơn nữa cánh tay hắn giống như bị cái gì đó đè lên, có điểm nặng.

Tần Sở cúi đầu vừa thấy, cánh tay của mình chính là bị một cô gái đè lên, Tần Sở thật cẩn thận mà đem cánh tay của mình nhẹ nhàng rút ra, nghiêng thân mình một cái, cô gái bên cạnh liền xoay người quay mặt hướng về phía hắn, cả hai người bây giờ đều là trần trụi.

Lúc này Tần Sở mới rõ ràng thấy được hành vi của mình tối hôm qua có bao nhiêu cảm thú. Nằm trên giường, môi cô gái đã bị cắn mút đến hơi hơi sưng, trên cổ, trước ngực đều là những vết hôn cắn chỉ chừa lại những vết đỏ, Tần Sở không thể tin được chính mình lại có thể cuồng nhiệt như vậy. Đối mặt với cơ thể trần trụi mê hồn của Hạ Cơ, Tần Sở lại phát hiện phía dưới của hắn lại cứng lên.

Kỳ thật ở thời điểm Tần Sở tỉnh lại Hạ Cơ đã bị hệ thống đánh thức, hiện tại giả bộ ngủ cũng là vì muốn kích thích dục vọng của nam nhân cùng với cảm giác tội lỗi vì hành vi tối qua của mình.

Nhìn thấy mỹ nhân đang ngủ hơi hơi mờ đôi mắt, trong ánh mắt đầy mê mang giống như hài tử vừa mới sinh, không biết chuyện gì xảy ra cả. Tần Sở nhìn không được hôn lên mi mắt Hạ Cơ.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 4

Tần Sở nhìn không được đem tiểu mỹ nhân trong lòng ngực ôm chặt hơn chút nữa. Hạ Cơ đương nhiên biết lúc này không thể nóng vội, đây không phải là cuộc giao dịch mua bán. Phải nhớ không thể khiến nam nhân cho rằng một khi đã ngủ với cô, thì cô đã thuộc về hắn.

Hạ Cơ không đợi nam nhân tiếp tục nổi lên dục vọng liền từ trong lòng hắn lui ra, sau đó lấy khăn trải giường bao bọc cơ thể mình lại đứng bên cạnh. Tần Sở nhìn nàng duyên dáng yếu đuối đứng ở mép giường, trong tay không còn hơi ấm của mỹ nhân, trong lòng nổi lên một trận tiếc nuối.

"Chuyện đã xảy ra vào tối hôm qua anh liền quên đi, tất cả mọi người đều là người trưởng thành rồi." Hạ Cơ am hiểu nhất là diễn trò, sắc mặt lạnh nhạt hướng Tần Sở nói.

Tần Sở nhìn bộ mặt cô dường như không có việc gì nói những lời này, trong đầu lập tức nhớ lại tối hôm qua cô ở dưới thân hắn quyến rũ rên rỉ những âm thanh phóng dăng, trong lúc nhất thời tức muốn nổ phổi, hận không thể đem nàng áp dưới thân hắn lại một lần tới một lần nữa.

Nhưng mà rốt cuộc Tần Sở sống trong nhung lụa đã lâu, nhớ lại lúc trước cho dù bạn gái cũ rời đi cũng không chịu cúi đầu giữ lại, lần này chỉ là đối tượng tình một đêm, làm sao có thể khiến hắn bỏ qua tự tôn mà muốn cô.

Thời điểm Tần Sở đang ở chỗ này rồi rầm thì Hạ Cơ đã sớm mặc xong quần áo chuẩn bị đi ra ngoài. Nhìn từ quần quần áo, Hạ Cơ nhìn không được nhieu này. Kỳ thật đáng người của nguyên chủ cực kỳ quyến rũ, nhưng tất cả đều bị che giấu trong đồng quần áo bảo thủ này. Lần này Hạ Cơ quyết định phải đem từ quần áo của cô cải tạo lại.

Công việc của Tần Sở cũng không có bận rộn gì, chủ yếu là làm đầu tư. Ngày thường đi ra ngoài chủ yếu là cùng bạn bè tụ tập, nói chuyện giá cả thị trường thương nghiệp. Bất quá hôm nay Tần Sở nghĩ trong nhà đã có mỹ nhân như hoa như ngọc, cũng không vui vẻ ở bên ngoài nhiều, giữa trưa cơm nước xong liền trở về. Đúng lúc gặp Hạ Cơ vừa mới về nhà cùng với một vị thân sĩ đứng bên cạnh cô.

Ba người đứng ở cửa, không khí có chút lúng túng xấu hổ.

"Cho hỏi anh là?" Rốt cuộc vị nam sĩ to lớn bên cạnh Hạ Cơ mở miệng.

"Là khách trọ vừa mới dọn vào ở." Tiểu Hạ liền chen vào giải thích nói.

"Tiền lương thu nhập không đủ chi, đành phải đem phòng ở thuê ra ngoài."

Khách trọ? Tần Sở nghe xong liền nổi giận, có phải bất kỳ khách trọ nào cô cũng đều có thể nằm ở dưới thân mà rên rỉ?

"Đây là học trưởng của tôi - Lưu Sướng, lúc đi dạo phố thì tình cờ gặp mặt." Lưu Sướng với Hạ Cơ là cùng một ngành, khi còn học đại học cũng thường xuyên lui tới, sau lúc học trưởng tốt nghiệp thì mới cắt đứt liên lạc. Hiển nhiên, Lưu Sướng đối với Tần Sở cũng có hảo cảm.

"Chào anh." Học trưởng vươn bàn tay ra, Tần Sở dù có nửa điểm bất mãn nhưng phép lịch sự vẫn phải có, liền dùng sức nắm lấy tay của anh ta. Cho

đến khi tay của học trưởng đỡ lên.

Hạ Cơ đối với hai người đang tuyên chiến với nhau làm như không thấy. Mở cửa liền đi vào.

"Học trưởng, anh có muốn vào nhà uống chén trà không?" Hạ Cơ khách khí hỏi.

"Xin lỗi, anh lát nữa còn có việc, lần sau sẽ lại đến, nếu em có việc gì thì cứ liên hệ với anh." Lưu Sướng là thực sự có việc, nếu không sẽ không bỏ qua cơ hội cùng Hạ Cơ thân cận.

Coi như người thức thối, Tần Sở trực tiếp vào cửa.

"Vậy được rồi, hôm nay cảm ơn học trưởng, lần sau có cơ hội lại đến cùng nhau ăn cơm." Hạ Cơ lễ phép tiễn học trưởng Lưu Sướng ra cửa rồi mới vào nhà.

Tần Sở mở tủ lạnh lấy chai nước ra uống một ngụm, trong đầu có hàng ngàn con tặc. "Anh ta muốn theo đuổi cô?"

"Tôi cũng không rõ ràng lắm." Hạ Cơ vội vàng muốn thử xem quần áo mới mua về.

"Anh ta không theo đuổi cô, vậy còn mời cô ăn cơm, cùng cô đi dạo phố, đưa cô về nhà?" Tần Sở không biết sao lại sinh oán khí.

"Việc này chỉ là xã giao bình thường mà thôi." Hạ Cơ không kiên nhẫn giải thích. Cầm lấy quần áo liền chuẩn bị đi về phòng ngủ.

"Với lại, học trưởng có muốn theo đuổi tôi hay không với anh thì có quan hệ gì?"

Tần Sở lập tức bị Hạ Cơ làm cho ghen hòng, hẳn thì có quan hệ gì?

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 5

Không còn cách nào khác Tần Sở chỉ có thể tự mình hờn dỗi. Hạ Cơ nhìn Tần Sở bức bối mà tâm trạng vui lên không ít, những người như Tần Sở, luôn tự cho mình là đúng, tháo độ đối với người khác lúc nào cũng là từ trên cao nhìn xuống. Bởi vì xung quanh luôn có phụ nữ muốn lấy lòng hẳn nên đã thành thói quen, lần này Hạ Cơ đương nhiên phải thay đổi tính tình của hắn thật tốt.

Quả nhiên Hạ Cơ nghĩ không sai, Tần Sở vẫn luôn có ý tốt hoặc ý xấu đối với Hạ Cơ. Chính là ở cùng nhau đã lâu rồi, chủ nhà cùng khách trọ vẫn giữ khoảng cách như vậy, ai cũng không trêu chọc ai, ai cũng không quan tâm ai.

Thì ra ở cùng một ngôi nhà cũng có thể xa lạ đến loại trình độ này. Ngẫu nhiên buổi tối xuân tâm nhộn nhạo, người mình thích ở ngay phòng bên cạnh, mà chính mình chỉ có thể dựa vào đôi tay để giải quyết. Còn cái người học trưởng kia, Tần Sở đã vài lần thấy anh ta đưa Hạ Cơ về nhà. Thêm hôm nay, các anh em Tần Sở nói cho anh biết, Hạ Cơ cư nhiên lại đến công ty của tên Lưu Sướng đó làm.

Hạ Cơ vừa mới về nhà đã ngửi thấy mùi thơm của đồ ăn. Khiến cho cái bụng rỗng rỗng của cô kêu lên.

"En đã về, sao không lại cùng ăn cơm đi, vừa vặn anh mới gọi cơm bên ngoài." Tần Sở cầm lấy túi trong tay Hạ Cơ để gọn sang bên.

Hạ Cơ nghĩ lạnh nhạt anh ta nhiều ngày như vậy cũng nên dừng lại được rồi, cũng không nên làm khó xử cái bụng của chính mình. Liền ngồi xuống bàn ăn.

"Em cảm thấy anh thế nào?" Tần Sở trực tiếp đi thẳng vào vấn đề.

"Cái gì thế nào?" Hạ Cơ giả bộ hồ đồ.

"Làm bạn trai em thì thế nào?" Tần Sở mặt ngoài bình tĩnh, trong lòng thì hồi hộp đến đổ cả mồ hôi.

Hạ Cơ trầm tư trong chốc lát, "Anh cho rằng chỉ dựa vào bữa cơm liền....."

"Không phải, anh không có ý tứ này." Tần Sở ở trước mặt người khác có thể tự tin nói chuyện nhưng với cô gái trước mặt thì lại không biết làm sao cả. Anh nghĩ nghĩ lại một chút, sắp xếp lại lời nói của chính mình.

"Anh là nói hai chúng ta làm bạn trai bạn gái, không phải chỉ là quan hệ bình thường, anh thích em, không thích nhìn em cùng người khác thân cận." Đặc biệt là không thể nhìn em bị người nam nhân khác đề ở dưới thân, đương nhiên những lời hắn chỉ có thể nói ở trong lòng.

"Có lẽ em sẽ cảm thấy đột ngột, nhưng mà suy nghĩ lại, con người của anh, có tính tình tốt, không có bất luận cái đam mê xấu gì, trọng điểm là anh thích em, nguyện ý mọi chuyện sẽ lấy em làm trung tâm. Hơn nữa anh còn có thể lao động miễn phí, lại nói, ít nhất thân thể của chúng ta rất hợp nhau."

Hạ Cơ trầm mặc, đương nhiên cô sẽ không dễ dàng đáp ứng anh ta như vậy. Đặc biệt là ở thời điểm nam nhân vì cô mà trần trọc. Nhưng lại cũng không thể dễ dàng đem anh ta đẩy ra. Vạn nhất Tần Sở nghĩ lung tung trong lòng liền chạy tới chỗ bạn gái cũ thì cô phải làm cái gì bây giờ?

"Như vậy đi, chúng ta trước thử một tháng. Nếu cảm thấy thích hợp, thì chúng ta liền ở bên nhau."

Tuy rằng đây không phải là câu trả lời mà Tần Sở mong muốn, nhưng còn nhiều cơ hội mà, chỉ cần cố gắng thì cô sẽ nghĩ lại. Như vậy nghiệm kỳ bạn trai thử của Tần Sở cứ như vậy mà mở ra.

Không thể không nói, Tần Sở vẫn là rất tích cực. Sáng sớm Hạ Cơ mới vừa rời giường liền thấy trước bàn đã dọn xong bữa sáng, đầy đủ các món dinh dưỡng, sữa bò, bánh mì, bánh quẩy, sữa đậu nành. Kiểu Trung Quốc kiểu Tây đều có. Tần Sở mới sẽ không thừa nhận, anh là lúc trước thấy vị học trưởng kia ở dưới lầu xách theo bữa sáng mang cho Hạ Cơ mà cảm thấy ghen tị. Nữ nhân của anh, chỉ có thể ăn bữa sáng mà anh chuẩn bị.

"Không biết em thích ăn gì, cho nên liền mua nhiều một chút."

Hạ Cơ lãnh đạm gật gật đầu. "Cám ơn."

Hạ Cơ ăn xong bữa sáng liền chuẩn bị đi ra ngoài đi làm, vừa đến cửa, eo đã bị người kia ôm lại.

"Hạ Hạ, em có phải đã quên cái gì hay không." Tần Sở ở cổ Hạ Cơ hít hít mùi hương của cô.

Hạ Cơ nhìn hấn ở trên người mình làm nũng, cười mà không nói. Liền bị Tần Sở cười ngấm lấy cánh môi.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 6

Tần Sở ngấm lấy liền không buông tay, liếm xong đầu lưỡi lại dùng sức đem cánh môi hồng mướt đến sưng đỏ lên. Để học trưởng kia nhìn thấy, xem hấn về sau còn có việc gì suốt ngày đưa bữa sáng cho bạn gái anh hay không.

Bên kia bạn gái cũ Ly Na cũng không an phận. Vốn dĩ cô ta cho rằng Tần Sở chính là nam sinh có gia cảnh giống mình, cho nên lúc trước xuất ngoại du học cũng là mong muốn có thể quen biết người có tầng lớp cao hơn, bây giờ lại về nước. Tuy nói Tần Sở tướng mạo đáng người đều là ngàn dặm mới tìm được một, nhưng mà lại không có tiền thì có lợi ích gì. Bạn trai hiện tại của cô ta tốt xấu gì cũng là phó tổng của một công ty nhỏ.

Lúc trước Tần Sở buồn bực, tinh thần sa sút, tâm tình không tốt các anh em hấn đều nhìn thấy, không đành lòng liền đem chuyện ba của Tần Sở là chủ tịch của một xí nghiệp quốc tế nổi tiếng nói cho Ly Na biết, hy vọng có thể khiến cô ta quay về bên Tần Sở. Ly Na biết được chuyện này, lại nghĩ đến Tần Sở có thể vẫn còn tình cảm đối với cô ta, trong lúc nhất thời cũng bị dao động, chuẩn bị quay về tìm Tần Sở. Nào biết bên này Tần Sở đang cùng với Hạ Cơ tình cảm nồng cháy.

Ly Na từ chỗ bạn bè mà tìm hiểu được chỗ ở của Tần Sở, không khỏi nhũn mảy. Loại tiểu chung cư này đối với Tần Sở mà nói xác thật không phù hợp với giá trị con người anh.

"Thích thích thích." Truyền đến vài tiếng đập cửa. Tần Sở nhin không được nhũn mảy, thật vất vả mới ôm được giai nhân trong ngực, bộ ngực sữa đầy đà lộ ra, thật là mắt húng.

Hai người vừa mới tắm rửa xong, nhìn Hạ Cơ da thịt hơi phiếm đỏ, mặc cái áo ngủ tơ tằm màu trắng vì dính nước mà hơi ần ần, Tần Sở không nghĩ đến chuyện khác thì mới là không bình thường. Anh chủ động muốn giúp Hạ Cơ lau tóc, vỗ về những sợi tóc đen bóng mềm mại, nhin không được liền đem người đẹp ôm vào trong ngực.

Trai đơn gái chiếc, cùi khô lửa bốc. Huống hồ Tần Sở đối với thân thể tuyệt mỹ của Hạ Cơ vốn là không kìm nén được. Từ trên đi xuống, một chỗ hai chỗ đều hôn đến mới an tâm. Từ cái cổ thon dài đến xương quai xanh tinh xảo, đều là dấu hôn của anh.

Áo ngủ của Hạ Cơ đã bị cởi bỏ, hai cái đại bánh bao trắng nõn nhô ra, lộ ở trước mặt nam nhân. Nam nhân không nói hai lời liền mạnh mẽ ngấm trụ ở đầu v* bên trái mà liếm mát, một bên khác cũng không chịu buông tha, bàn tay ở bộ ngực nhũ thịt còn lại mà qua lại xoa nắn. Hạ Cơ lấy tay luôn vào tóc chỉ muốn đem nam nhân cang sát với vú mình như thể muốn bắt lấy cái gì rồi lại không thể bắt lấy.

Bàn tay khác lại dọc theo bờ lưng duyên dáng đi xuống tìm kiếm, cho đến khi bao lấy cái mông vênh đầy đặn, co dãn. Bàn tay không chút khách khí bắt đầu vuốt ve nắn bóp cặp mông. Trong cơ thể Hạ Cơ liền trào ra một cỗ dịch nhầy, còn mang theo mùi thơm hoa đào lạ lùng, trong miệng phát ra từng tiếng rên rỉ yêu kiều.

Tần Sở giống như một chú chó, đi theo tới nơi phát ra mùi hương. Ren quần lót đã treo ở trên mất cá chân. Tần Sở giống như cực thích cái mùi hương của thiếu nữ này, mũi ở bên ngoài cọ tới cọ lui, cọ đến khi ở trên mũi đều là chất lỏng lỏng lẻo.

Hơi thở nóng thổi phả ở nơi riêng tư của Hạ Cơ, bên trong dịch thể cũng không chịu được chế cày chày ra nhiều. Tiếng thở dốc của Hạ Cơ càng thêm trầm trọng, toàn bộ trong phòng cũng càng nồng mùi hương của tình dục.

Tần Sở rút cuộc nhịn không nổi, thò đầu lưỡi ra ở trong hoa huy*t liếm láp, Hạ Cơ càng thêm kích thích, bụng nhỏ thắt lại gắt gao. "Tần sở, không cần." Âm thanh của Hạ Cơ có phần khùng hoảng.

"Ngoan, anh sẽ làm cho em thoải mái." Đầu lưỡi tiếp tục dò xét đi vào, bị mị thịt trước sau như một mà quần tới. Đầu lưỡi cố sức ở khắp nơi ra vào vào, cẩn thận mà đảo qua mỗi một chỗ ở hoa vách tường.

Âm thanh quển rũ của Hạ Cơ hòa vào động tác mạnh mẽ của Tần Sở, cuối cùng vẫn nhịn không được phun ra một cổ hương dịch.

Mỹ nhân dưới thân vừa mới cao trào, thân thể còn ở hơi hơi rung động, khoe mắt đã thấm ra nước mắt. Phần môi khẽ nhếch, hơi thở hơi dồn dập, thấy vậy Tần Sở nào còn nhẫn nại được.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 7

Tần Sở vừa mới chuẩn bị đưa nam căn đang dựng đứng vào trong u huyết, thì lại nghe tiếng chuông cửa làm phiền. Tần Sở làm bộ như không nghe thấy, bộ dáng chuẩn bị thẳng lưng đi vào.

"Hình như có người gõ cửa." Hạ Cơ toàn thân phiếm hồng, thanh âm suy yếu nói.

"Có sao? Sao anh không nghe thấy." Tần Sở định giả ngu, chuông cửa lại tựa hợp với tình hình vang lên. Thật là! Tần Sở quả thực muốn mắng cái tên tới phá hỏng đại sự của mình. Anh chỉ có thể đem cơ thể trần trụi của Hạ Cơ ôm vào phòng ngủ.

"Không cho mặc quần áo, chờ một chút anh sẽ trở lại ngay." Nói xong còn không quên ở trước ngực của Hạ Cơ cắn một cái.

Ly Na đứng ở ngoài cửa, lại nóng lòng muốn nhìn thấy chàng bạch mã vương tử của mình.

"Cạch" tiếng cửa mở ra. Nếu là ngày thường, nhìn mỗi tình đầu đã lâu không gặp, mọi người khó tránh khỏi nổi lên một tia hoài niệm với người cũ. Bất đắc dĩ lúc này Tần Sở dục hỏa còn chưa hạ xuống, thật sự khó mà bày ra thái độ hảo cảm gì.

Mà lúc này ở trong mắt Ly Na, Tần Sở vẫn như cũ anh tuấn tiêu sái, trên mặt mọc ra chòm râu làm cho anh tăng một phần nam nhân thành thực cùng già dặn. Nhưng mà cô ta tuyệt đối không thể tưởng tượng được mấy phút trước anh dùng chính bộ râu của mình mà cọ tới cọ lui ở trên ngực và ở phía dưới của nữ nhân khác.

Ly Na chăm chú nhìn thân hình cao lớn của Tần Sở, trong ánh mắt dường như chứa tất cả thâm tình. Cô ta như vậy Tần Sở sao có thể không nhìn ra được.

"Tìm tôi có chuyện gì?" Tần Sở vội vàng muốn trở về ngủ cùng với nữ nhân của mình, mới lười cùng cô ta ở đây vô nghĩa.

Cố tình Ly Na lại tự cho rằng Tần Sở đối với mình vẫn còn tình cảm sâu đậm, bởi vì không biết biểu đạt mới khiến hai người đường ai nấy đi. Lại biết Tần Sở tính tình vốn kiêu ngạo, lần này cô ta nguyện ý cúi đầu trước.

"Thế nào thì hai chúng ta cũng là người quen cũ, anh không mời em đi vào nhà ngồi sao?" Ly Na ngón tay hướng bên trong chỉ chỉ, kỳ thật ngoại hình của Ly Na không tồi, cô ta trong mắt nam nhân khác có thể là nghịch ngợm đáng yêu. Nhưng còn đối với Tần Sở, chính là không biết phép tắc đúng mực.

"Không tiện."

Tần Sở gọn gàng dứt khoát muốn đuổi cô ta về. "Đừng cùng tôi nói cái gì chuyện ngày xưa, tôi ở thời điểm chia tay không phải đã nói rồi sao? Về sau coi như không quen biết, cô hơn nửa đêm tìm tôi rốt cuộc là có chuyện gì?"

Ly Na nào chịu nghe, ý vào chính mình so với hắn lùn hơn nhiều, trực tiếp khom lưng từ dưới cánh tay đang chống cửa của Tần Sở đi vào.

Tần Sở cảm thấy tức đến khó thở, đầu óc của cô ta có phải bị bệnh hay không?

"Tôi kêu cô đi ra ngoài, cô có nghe thấy không?" Tần Sở trực tiếp quát lên.

Hạ Cơ ở trong phòng tự nhiên được hệ thống thông báo, bạn gái cũ của Tần Sở tìm đến, cô tự nhiên sẽ không thể ngồi chờ chết. Tìm cái áo ngủ sạch sẽ tròng lên rồi liền ra ngoài.

Hạ Cơ đi ra ngoài thì nhìn thấy Tần Sở mặt nhăn nhó đang túm một cô gái đuổi ra bên ngoài.

"Tần sở, anh đang làm gì vậy?" Tần Sở nghe thấy âm thanh liền cứng lại, chuyện này thật không dễ giải quyết.

"Cô chính là?" Hai cô gái đều đang đánh giá kỹ đối phương.

"Tôi là bạn gái của anh ấy." Ly Na lập tức buột miệng thốt ra.

"Bạn gái cũ." Tần Sở hoảng loạn giải thích, sợ sẽ khiến cho Hạ Cơ hiểu lầm cái gì.

"Vậy sao, còn tôi là chủ nhà của Tần Sở." Nghe thấy câu của Hạ Cơ, Tần Sở liền biết là Hạ Cơ đang không vui.

Nói thật, Ly Na không nghĩ tới chủ nhà của Tần Sở lại đẹp như vậy, giọng nói mềm mại, đáng người cho dù bị giấu ở phía sau cái áo ngủ cũng có thể thấy rõ đường cong quyến rũ. Cho dù từ nãy tới giờ cô ta bị Tần Sở lôi kéo ra ngoài cũng xem nhẹ hương vị tình dục trong nhà, cũng không chú ý tới trên người Hạ Cơ đầy dấu hôn đỏ. Nhưng giữa nữ nhân với nhau đều rất mẫn cảm, hiển nhiên cô ta phát hiện Hạ Cơ tiềm tàng nguy hiểm.

"Tần Sở từ trước đến nay tính tình đều không tốt, con người lại lạnh nhạt như băng, cô làm chủ nhà khẳng định sẽ cảm thấy khó xử." Ly Na bắt đầu phát chiêu.

"Sẽ không đâu, Tần Sở rất nhiệt tình, cũng dễ ở chung nữa." Hạ Cơ liếc Tần Sở một cái.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 8

"Thật vậy sao?" Ly Na vẻ mặt kinh ngạc.

"Cũng phải thôi, anh ấy đối với người ngoài tương đối tốt, còn đối với tôi," Ly Na vẻ mặt ủy khuất, "Cô chắc cũng thấy được." Rồi lại lộ vẻ ngượng ngùng ngọt ngào như đối với người yêu. Nhìn vẻ thẹn thùng của Ly Na, Tần Sở trong lòng cũng rất oán hận. Cô ta rốt cuộc đang muốn làm cái gì chứ?

"Đối với cô thô lỗ lôi kéo như vậy?" Hạ Cơ cười cười, nụ cười này ở trong mắt Tần Sở quả thực có thể khiến cho mọi người đều bị mê hoặc. "Đây là phương thức biểu đạt tình cảm của các người? Thật đúng là đặc biệt."

"Anh ấy chính là người như vậy." Ly Na một biểu tình bất đắc dĩ.

Hạ Cơ không có ý tốt mà cong khóe miệng. "Nếu vậy phương thức biểu đạt tình cảm của chúng tôi chính là như thế này." cánh tay của Hạ Cơ trực tiếp vòng qua cổ của Tần Sở, đôi môi đỏ hôn lên. Tần Sở từ trước đến nay đều không chống lại được dụ hoặc của Hạ Cơ, phối hợp ôm lấy eo thon của cô, cũng đáp lại nụ hôn.

Hai người ôm nhau, môi lưỡi giao hòa, phát ra tiếng nước ái muội. Ly Na mặt hết xanh rồi lại đỏ, khuôn mặt trắng bệch như người bệnh. Ánh mắt gắt gao nhìn vào hai người kia. Hôm nay cô ta tới đây nói lại tình xưa quả thực là làm trò cười cho người khác.

Nếu tâm tư của Ly Na đơn giản, thì đời trước cũng sẽ không đem Tần Sở đuổi tới tay một lần nữa, nữ nhân này không đơn giản, như vậy cũng có thể nhẫn nại, xem hai người hôn dài gần đến ba phút. Rồi lưu lại một câu "Xin lỗi, đã quấy rầy." Mới sẽ diện rời đi.

Hạ Cơ cũng không phải ngu ngốc, hiển nhiên biết Ly Na này sẽ không dễ dàng từ bỏ người đàn ông hoàn hảo như Tần Sở. Chẳng qua hiện tại cô bị động tác của Tần Sở làm cho tinh thần không được tập trung, không suy nghĩ được cách đối phó với cô ta, vậy trước tiên cứ phóng túng đi.

Cái áo ngủ vừa mới mặc lại một lần nữa lạng lạng vô thức mà rơi xuống, lần này Tần Sở không muốn kìm nén nữa. Trực tiếp nâng mông Hạ Cơ lên, làm chân dài của cô khoan eo săn chắc của anh lại, cánh tay ôm chặt lấy cổ anh, vừa ôm Hạ Cơ vừa hôn môi rồi hướng về phòng ngủ.

Bên trong của cô vẫn còn ướt át, ngón tay anh cắm vào, ầm ập ầm ướt bao lấy ngón tay anh, làm nước chảy ra thêm. Hai ngón tay dọc theo giữa hoa huyệt chỗ nếp uốn rút ra rút vô rồi lại vuốt ve. Trên ngực cũng không buông tha, nhụy hoa trước ngực đã sẫm bởi vì động tình mà dựng thẳng lên. Cùng da thịt nóng bỏng của Tần Sở dính chặt vào nhau, Hạ Cơ nhìn không được lại phát ra một tiếng thờ dốt.

Rốt cuộc cự vật của Tần Sở ở bên ngoài hộ khẩu của cô chuẩn bị phát động, cự vật cắm thẳng vào sâu bên trong. Bàn chân vòng sau lưng Tần Sở phẩy màu phấn hồng của tình dục, ngón chân cũng uốn lượn lên. Hạ Cơ cúi đầu một cái, cắn xuống bờ vai rộng lớn của Tần Sở.

Tần Sở ở trên giường tác phong trước sau vẫn như một, mỗi một chút đều liều mạng hướng vào trong, lên đến đỉnh. Bên trong mị thịt ở bốn phía chuyển động, ủa lên nghênh đón cự vật từ bên ngoài vào đến.

Bộ ngực mềm mại bởi vì động tác hung ác của nam nhân mà đầy đà chuyển động lên xuống. Nam nhân xem đến trên người cô gái mà một trận đỏ mặt, cúi đầu ngấm lấy đỉnh của nhụy hoa.

Hạ Cơ lúc này bị va chạm khốc liệt, thần chí sớm đã không rõ, chỉ biết phối hợp với động tác của nam nhân mà phát ra tiếng thở dốc mê người. Khóe mắt nhiễm một tia đỏ ửng, trong ánh mắt tràn đầy tình dục. Mỗi lần nam nhân đâm sâu vào trong, cô chỉ cần hơi hơi lùi bước, liền sẽ bị bóp eo sau đó sẽ bị Tần Sở đâm vào càng sâu.

Tần sở giống như làm không biết mệt, từ chính diện, đằng sau, mặt bên, mọi động tác đều thử một lần. Cuối cùng Hạ Cơ thật sự mệt đến không mở mắt ra được, cũng không biết rốt cuộc nam nhân phải làm tới bao lâu mới xong.

Cũng may Hạ Cơ trời sinh thân thể tốt, sau lại có hệ thống trợ giúp, hơn nữa sau khi làm xong được Tần Sở bôi thuốc, ngày hôm sau trên người tuy rằng có dấu vết khắp người, nhưng cũng không đến mức đau đớn gì.

Tần Sở tuy rằng là con của chủ tịch công ty lớn, nhưng mà vẫn có tài sản riêng của chính mình, gần đây cũng thử gây dựng sự nghiệp.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 9

Tần Sở mời Hạ Cơ đến tân công ty của anh để tham quan. Vốn dĩ Hạ Cơ lười đến, định bụng từ chối, thì được hệ thống thông báo cho biết Ly Na muốn đến công ty của Tần Sở làm thư kí, mà kiếp trước cũng giống như vậy, bởi vì có Ly Na ở bên cạnh lâu dài, đối với Tần Sở quan tâm chăm sóc nên hai người mới nói lại tình xưa. Nghĩ vậy Hạ Cơ ở nhà ngồi không yên.

Thay một bộ váy liền áo màu trắng in hoa, Hạ Cơ ngồi trên ghế điều khiển. Tần Sở cũng là một bộ trang phục chính trực, áo sơ mi màu trắng với quần tây xúng, thắt thêm một cái cà vạt màu xanh biển, trông có bộ dáng thanh niên anh tuấn tài giỏi.

Tần Sở ngồi ở ghế lái phụ nghỉ ngơi mắt thương thức bạn gái: "Thế nào, mắt nhìn của bạn trai em không tồi chứ?" Tần Sở môi mòng bứt lên.

"Đúng thật, trông rất mặt người dạ thú." Hạ Cơ gật gật đầu.

"Kia cũng chỉ đối với em cảm thú." nói xong quay qua hôn lên môi hồng của Hạ Cơ một cái.

Thời điểm hai người cùng nhau xuất hiện ở cửa công ty khiến cho không ít oanh động. Bạch mã vương tử trong lòng các nhân viên nữ là hoa đã có chủ, thật vất vả mới có giám đốc vừa có tiền lại vừa đẹp trai, còn chưa kịp tiếp cận, đã là bạn trai của người khác. Các nhân viên nam cũng không nhận được thờ dài, quả nhiên là kẻ có tiền, bạn gái cũng là mỹ nữ da trắng chân dài, mỗi một cử động cũng đều vạn phần nịnh người, mà nhìn lại mình vẫn còn phải độc thân nhiều năm?

Công ty này là do Tần Sở cùng hai người bạn cùng nhau gây dựng, công ty quy mô cũng không lớn, hiện tại vừa mới thành lập không lâu, chức vị còn có nhiều chỗ trống. Tần Sở nhìn cô gái đáng người quyền rũ bên cạnh, nếu mà đem cô gái này suốt ngày ở bên ngoài sẽ khiến anh nom nớp đề phòng, sợ cô bị người khác câu đi mất, nếu có thể để cô đến công ty mình đi làm thì tốt rồi.

"Em thấy nơi này thế nào?" Tần Sở nhướn mày hỏi.

"Hoàn cảnh không tồi." Hạ Cơ khách quan đánh giá.

"Em có nghĩ đến sẽ tới nơi này làm không? Có sẵn chức vụ bà chủ cho em làm đấy?"

"Ý anh là gì? Công việc hiện tại của em vẫn còn khá tốt." Cô mới không bị mắc lừa.

Tốt? Mỗi ngày em cùng với tên học trưởng kia ở bên nhau làm việc? Tần Sở chỉ cần nghĩ đến lại ăn dấm.

"Mặc kệ, anh muốn mỗi ngày cùng em ở bên nhau." Tần Sở ôm eo Hạ Cơ, đầu cọ tới cọ lui trên vai cô làm nũng. "Chẳng lẽ em không muốn cùng anh ở bên nhau cả ngày sao?"

"Chúng ta không phải mỗi ngày đều ở cùng nhau sao?"

"Chuyện đó không giống nhau, chỉ cần vừa mới tách ra anh liền bắt đầu nhớ em, em nhẫn tâm để anh mỗi ngày chịu đựng nỗi khổ tương tư sao?" Dù sao có nói nhiều mấy lời âu yếm cũng không mất tiền.

Hai người đang trong tình yêu cuồng nhiệt, Tần Sở thì thầm một chút, nói chút chuyện không có ý nghĩa của các đôi yêu nhau, dục niệm cũng bốc cháy lên. Tần Sở không biết khi nào đã kéo khóa váy Hạ Cơ, tay ở hai đồi núi cao ngất mà bóp nhẹ, xoa nắn. Hạ Cơ cắn môi không cho mình phát ra âm thanh động tĩnh.

Cổ tình Tần Sở lại không muốn cô được như ý, dùng ngón tay có vết chai mỏng đi vuốt ve đầu đồ trước ngực, trong chốc lát hai viên đầu đồ đều bị trêu đùa đến đứng thẳng lên.

"Em động tĩnh." Tần Sở ở bên tai cô phun hơi thở ấm nóng, làm cho Hạ Cơ trong lòng ngứa.

"Tần Sở, đây là bên ngoài, đừng làm loạn." Hạ Cơ thấy Tần Sở chẳng phân biệt trường hợp mà làm bậy trong lòng có chút chút hoảng hốt, nếu như bị người khác nhìn thấy được thì làm sao bây giờ.

"Yên tâm, không ai dám tiến vào đâu." Áo ngực không biết khi nào đã sớm bị ném ở trên bàn làm việc, Tần Sở khẽ nhếch môi cách lớp quần áo ngậm lấy tiểu đầu đồ đứng thẳng trước ngực.

"Không được." Hạ Cơ che bộ ngực cao ngất của mình. "Anh sẽ làm ướt quần áo của em mất."

Tần Sở nghe vậy trực tiếp đem áo váy chường mắt cời ra ném xuống dưới, đầu đồ mê người rốt cuộc cũng không còn bị vật ngăn cách. Bên kia tuy không bị ngậm lấy nhưng cũng được bàn tay anh nắn bóp làm biến hóa đủ hình dạng, tiếng thờ dục của nữ nhân dồn dập quanh quần toàn bộ căn phòng.

"Thật mềm." Tần Sở bóp bầu vú còn không quên đánh giá. "Đáng tiếc em không ăn được." Tần Sở chôn ở bộ ngực cao ngất, vẻ mặt cười xấu xa mà nhìn Hạ Cơ.

Hạ Cơ nhin không được mặt đồ lên, nhìn càng thêm kiều diễm.

Tần Sở như muốn ăn hết bầu vú vào miệng, mút vào từng ngum từng ngum ở nhũ thịt đầy đà.

"Cộc cộc cộc." Tiếng cửa gỗ vang lên. Mỗi lần làm được một nửa thì liền sẽ bị phá đám, chẳng lẽ đây là số phận?

"Giám đốc, ngài có ở trong đó không?" Người ngoài cửa vẫn không ngừng gõ. Tần Sở vẫn ôm cơ thể trắng nõn của Hạ Cơ, luyến tiếc buông ra. Hạ Cơ thấy thể dục Tần Sở đang nằm ở trên người đẩy ra, nhặt quần áo trên đất lên rồi vào phòng nghỉ bên cạnh.

Nhìn mỹ nhân đã biến mất trong tầm mắt, Tần Sở nhin không được thờ dài. "Vào đi."

"Giám đốc, lát nữa là tới thời gian phòng vấn thư kí, ngài muốn tự mình đi phỏng vấn sao?" Nhìn sắc mặt của giám đốc không tốt, nói chuyện với vị này đến cả nhân viên cũng không dám thờ dục, trong lòng tự mặc niệm cho chính mình.

Nội tâm Tần Sở vẫn còn đang bị tình dục chi phối, nhưng là người tự gây dựng sự nghiệp, cũng không thể quá mức tùy hứng.

"Cậu chuẩn bị một chút, mười phút sau tôi sẽ đến phòng họp."

"Tôi đã biết, giám đốc." nhân viên kia nói xong liền lui ra ngoài đóng cửa lại.

Bên này Hạ Cơ cũng mặc xong đồ đi ra.

"Một lát nữa anh muốn đi phỏng vấn, nếu không hiện tại em ở nơi này ngồi một chút?" Trước mặt tiểu tình nhân nhìn được nhưng lại không ăn được, Tần Sở tiếc hận một trận.

"Anh muốn đi phỏng vấn?" Hạ Cơ hỏi.

"Đúng vậy, anh muốn tuyển chọn thêm thư kí." Tần Sở trả lời.

"Thư kí? Tình nhân?"

"Có em anh còn coi trọng người khác sao, nếu em không tin anh, vậy em cùng với anh đi phỏng vấn đi." Tần Sở không nghĩ tới Hạ Cơ lại không tin tưởng anh, "Nhưng mà nếu như em muốn đi phỏng vấn, vậy xem như em đã là nhân viên trong công ty." Tần Sở cười giảo hoạt.

"Cũng được, vậy phòng họp ở đâu?" Hạ Cơ đi nhanh về phía trước.

Hạnh phúc tới quá đột nhiên, Tần Sở nhất thời còn không có tiếp thu được. "Em nói thật?" Một phen tiến lên ôm cô.

"Tất nhiên." Hạ Cơ liếc anh một cách xem thường.

"Quá tuyệt vời!" Tần Sở nhin không được ở trên mặt Hạ Cơ "chụt" một cái. Nam chủ anh có thể có tiền đồ hay không?

Tần Sở vui rạo rực lôi kéo Hạ Cơ tay trong tay, không chút nào cố kỵ nhân viên ở trước mặt mà ân ái.

Nhân viên: Kìa thật là ông chủ lạnh lùng cuồng công việc của chúng ta sao? Soái ca đẹp trai nở nụ cười tươi kìa là ai?

Tối phòng họp, người phỏng vấn chỉ có một mình Tần Sở, hiện tại lại có thêm bạn gái bảo bối của giám đốc. Ở ngoài cửa, bọn họ lại lần nữa gặp người quen cũ Ly Na.

Ly Na nhìn Tần Sở ở công ty không kiêng nể gì mà tay trong tay với Hạ Cơ thì kinh ngạc. Thời điểm bọn họ còn quen nhau, anh chưa bao giờ chủ động thân mật, thế cho nên cô đối với gia cảnh của anh biết rất ít. Mà ở trước mặt Hạ Cơ, anh cứ như vậy mà đối đãi với cô ta thẳng thắn thành khẩn sao?

Phòng vấn một đám tiến vào lại một đám rời đi, Hạ Cơ ở bên cạnh nhàm chán muốn chết, Tần Sở lại đang chuyên tâm phỏng vấn.

Đến khi Ly Na vào, Hạ Cơ mới ngồi thẳng dậy.

"Xin lỗi, tôi không thể nhận cô." Tần Sở nói chuyện gọn gàng dứt khoát.

"Vì sao?" Ly Na đợi lâu như vậy, vừa vào đã bị Tần Sở một câu đem đuổi, làm sao cô ta có thể cam tâm? "Em có điểm nào không phù hợp với yêu cầu, sơ lược lý lịch của em anh còn chưa xem?"

"Thư kí của tôi, là người phải giải quyết công việc cùng lịch trình riêng của tôi. Nhưng cô, rõ ràng là người tới gia tăng phiền toái cho tôi, cô cảm thấy tôi sẽ nhận cô sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 10: (Xong)

"Năng lực của em rõ ràng có thể đảm nhiệm tốt công việc này." Ly Na giải thích nói, "Anh xác định muốn đem việc tư của mình lẫn lộn với việc công ty sao? Giống như anh mang bạn gái tới phỏng vấn như vậy thì thích hợp sao?"

Tần Sở nghe vậy cười, "Xin lỗi, đối với tôi, bạn gái đương nhiên là xếp trước công việc, nếu như người được chọn làm thư kí khiến cô ấy bất an, tôi đây có cái lý do gì để chọn cô?"

"Em có thể làm cô ta bất an, như vậy chứng minh trong lòng anh còn có em." Ly Na hấp hối gãy giọng nói.

"Tiểu thư Ly Na, cô thật sự suy nghĩ nhiều quá rồi. Phỏng vấn kết thúc, đi ra ngoài đi." Tần Sở nhanh chóng kết thúc trận đối thoại không có ý nghĩa này.

Ly Na cắn giận đi ra phòng họp.

Hạ Cơ rất vừa lòng việc Tần Sở làm, không cần tới cô mất công ra tay liền đuổi được tình địch rời đi.

Tần Sở vì muốn Hạ Cơ an tâm, cũng vì không muốn có cơ hội phạm sai lầm. Nên tuyển dụng một nam sinh mới vừa tốt nghiệp đại học làm thư kí của anh.

Dựa vào tình huống trước mắt, Ly Na rất khó có thể lại trở thành trở ngại của hai người. Nếu trở ngại này khiến cho Hạ Cơ từ chức, Tần Sở rất là không vừa lòng. Đối với phụ nữ mà nói, phải có một phần độc lập và công việc nhất định, chỉ cần có kinh tế mới có thể duy trì tư tưởng độc lập được, như vậy tình cảm của hai người mới có thể lâu dài. Nếu không thì một người cứ quẩn lấy dây dưa với một người thì chỉ làm cho hai người đều cảm thấy phiền phức.

Hiện tại Tần Sở trừ bỏ thời gian làm việc thì đều dính ở trên người Hạ Cơ. Nhìn Hạ Cơ ở bên kia ngồi nghỉ, ánh mắt cũng chẳng thèm liếc cho anh, Tần Sở thấy không vui.

"Hạ Hạ, em ngồi như vậy có mệt hay không? Có muốn anh mát xoa cho em không." Tần Sở lại bắt đầu xum xoe.

"Lại đây đi." Nữ vương lên tiếng.

Bàn tay ấm áp xoa bả vai nhỏ hẹp, một chút một chút dùng sức ấn, đem những mệt nhọc cả ngày của Hạ Cơ đều đuổi đi. Hạ Cơ còn đang vội vàng đặt mua quần áo đẹp trên mạng, thì một bàn tay lạnh yên không một tiếng động từ trên cổ áo đi vào.

Thời điểm hai người ở nhà Hạ Cơ đều không mặc nội y, làm cho Tần Sở thừa cơ được rất nhiều cơ hội. Lần này cũng không ngoại lệ, một bên vú no đủ trực tiếp bị Tần Sở nắm lấy, lôi kéo ra bên ngoài, biến ra đủ loại hình dáng. Hai ngón tay lại bóp đỉnh, móng tay của ngón trỏ trực tiếp moi đầu lỗ vú nhỏ. Đầu vú* bị tra tấn, lập tức nghe lời mà cứng lên, thẳng tắp mời người trước mặt nếm thử.

Thân mình Hạ Cơ run rẩy, "Tần sở, đừng náo loạn." Cô còn đang muốn mua thêm quần áo mới.

"Chẳng lẽ lão Nhị của anh em cũng mặc kệ?" Tần Sở thường thức hai đầu v* mềm mại, dùng nửa đỉnh cơn th*t cạ ở đùi Hạ Cơ. Hạ Cơ bị kích thích đến cả người nhũn ra, chỉ có thể hừ hừ hai tiếng.

Tần Sở trực tiếp đem Hạ Cơ ôm vào trong ngực, quần lót tùy tay túm lấy không biết đã bị ném tới chỗ nào. cơn th*t nóng bỏng trực tiếp dán lên hoa huy*t đang ướt át của Hạ Cơ.

"Đừng, không cần." Hạ Cơ như có như không đẩy lồng ngực của Tần Sở. Nữ nhân ra vẻ cự tuyệt càng khiến trong lòng Tần Sở nổi lên ngọn lửa thiêu đốt hùng hực. Hai ngón tay tùy ý cắm vào hạ thân của cô, liền chảy ra tảng lớn hoa dịch.

"Thật là ướt." Tần Sở rút hai ngón tay ướt át giờ ở trước mặt Hạ Cơ. Hai ngón tay mở ra, khoảng cách giữa hai ngón còn có mấy sợi chỉ bạc dính dính.

"Anh thật xấu." Trên mặt Hạ Cơ ửng đỏ một mảnh, không biết là bị tình dục chi phối hay là do nam nhân đùa giỡn.

"Vẫn còn có thể xấu hơn nữa." Tần Sở nâng eo, chỗ tư mật của hai người ma sát, thân thể giống như bị điện giật qua.

Thử vài lần, Tần Sở liền thẳng lưng một cái, đem toàn bộ cơn th*t của mình thúc vào. Cũng may Hạ Cơ có thiên phú dị bẩm, nếu là những nữ nhân khác chắc sẽ không tránh được một phen đau đớn.

Tần Sở đối với nơi này không cảm thấy mới lạ, nhưng mà mỗi lần đi vào đều có thể kích thích ham muốn chinh phục mãnh liệt của anh. Mị thịt gắt gao quần lấy mệnh căn tử của anh. Đỉnh đầu giống như có hàng vạn sự sống vây quanh, nguyên cây gây bị liếm mát đê ép. Vốn cái tư thế này sẽ khiến cơn th*t vào tương đối sâu, cơn th*t mỗi lần thúc vào đều sẽ bị mị thịt chiêu cố đến, khiến cho anh cảm thấy cuộc sống này thật vui vẻ.

Hạ Cơ đối với việc này từ trước đến nay đều rất tích cực, không đợi động tác của Tần Sở, cô liền tự giác lắc mông nhỏ, nâng lên, súc bẹn, đôi tay chống ở trên vai rộng của Tần Sở, chủ động nâng lên nâng xuống.

Tần Sở rất thích Hạ Cơ sáng khoái ở cái dạng này, cô càng chủ động dâm dăng, hứng thú của anh càng tăng vọt. Nhìn Hạ Cơ ra sức như vậy, anh cũng bắt đầu an ủi hai bầu vú đang này vui sướng trước ngực của Hạ Cơ.

Đem bàn tay bóp hai bầu vú trắng nõn, khiến nó có dấu vết đỏ, sau đó chui đầu vào bên trong liếm láp liếm mát. Cắn đầu v* đã sớm đứng thẳng, giống như đứa trẻ đang bú sữa mẹ, khpong ngừng mát điếm hồng mai.

Chuyển động một lúc, thân mình Hạ Cơ liền toát ra tầng mồ hôi mỏng. Khối thân thể này ngày thường thiếu rèn luyện, động một chút, tuy rằng tự mình có thể tự vận động đến thoải mái, nhưng mà thể lực lại chống đỡ không nổi, động được vài cái liền mệt mỏi. Chỉ có thể vô lực dựa vào trên người Tần Sở.

Tần Sở một phen véo eo liễu của Hạ Cơ, lại thực hiện động tác thúc đẩy lên xuống. Mỗi một lần thúc đều cắm thẳng vào sâu bên trong. Hạ Cơ chỉ có thể phát ra tiếng than nhẹ vô lực, như kháng nghị, lại càng giống như hưởng thụ. Hai bầu vú trước ngực không có người chăm sóc, nương theo tiết tấu của Tần Sở mà phập phồng phồng phồng lên xuống, về ra từng dấu vết mê người.

Hạ Cơ vô lực ôm lấy cổ Tần Sở, hai người đầu chống đầu, mũi chạm mũi, hai mắt đối diện, giống như có đầy thiên ngôn vạn ngữ. Tần Sở không chống lại được, hôn lên môi đỏ mê người của cô. Động tác dưới thân càng ngày càng nhanh.

"Anh yêu em." Hạ Cơ nghe như vậy trong lòng liền mềm nhũn, đã lâu cô chưa nghe thấy người khác nói lời tình cảm. Hạ Cơ ngoan ngoãn vui mặt vào cổ của Tần Sở. Tuy rằng vẫn còn đang hoạt động kịch liệt, nhưng giữa hai người đang có một loại yên tĩnh mà tình cảm chậm rãi chảy xuôi.

Đột nhiên thân thể của Hạ Cơ mất đi tri giác. Qua vài giây sau cô mới phát hiện mình đang lơ lửng ở giữa không trung. Trong phòng hai người đang vận động thọc vào rút ra, còn mang theo tiếng nước ái muội. Mà "cô" thì đang nằm ở dưới cơ thể nam nhân trắng kiện, phía dưới thì bị đâm thọt liên tục.

"Nhiệm vụ của cô ở thế giới này đã hoàn thành." Là âm thanh của hệ thống.

Hạ Cơ cùng "chính mình" khác liếc mắt nhìn nhau một cái, trong mắt cô ấy còn chứa nước mắt cảm kích.

Chỉ cần cô ấy tốt là được rồi.

"Tạm biệt." Hạ Cơ mở miệng.

Hạ Cơ lại lần nữa trở về không gian hệ thống, mở ra nhiệm vụ tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 1: Thế giới 2: Khí phách quân phiệt thời dân quốc

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Lần này Hạ Cơ xuyên đến thế giới dân quốc. Nguyên chủ tên là Hạ Tễ, là một nữ tử thanh lâu. Mà đối tượng nhiệm vụ - Bác Nam là thanh niên quân phiệt vang danh trong nước. Hai người gặp mặt lần đầu do một phú thương an bài ở tiệc rượu, Hạ Tễ được an bài ở trên giường phục vụ Bác Nam. Cô được phú thương chọn lựa kỹ càng, nhưng lại không tiếp được Bác Nam.

Thật ra đêm đó Bác Nam cũng có chút hứng thú, nhưng mà tên phú thương tặng người tuyệt đối không có mục đích đơn giản, nhất định sẽ có yêu cầu với hắn. Được sĩ quan phụ tá bên cạnh nhắc nhở, Bác Nam liền rời đi. Một mỹ nhân như Hạ Tễ, ở cái thời loạn thế như thế này nếu không bảo hộ được chính mình thì sẽ phải qua tay của những người đàn ông khác. Cuối cùng nghe nói Bác Nam cưới con gái của một vị quân phiệt khác, liền thù lại với nhau càng thêm lớn mạnh. Hạ Tễ bất hạnh, vào một lần chiến sự bị lựu đạn ném mà chết, một cô gái hồng nhan bạc mệnh.

Mong ước của Hạ Tễ chỉ có một, chính là có thể ở thời điểm gặp Bác Nam không bị vứt bỏ, đưa được cô ra từ tay phú thương kia, hơn nữa có thể gả cho Bác Nam.

Nói cho cùng, chuyện xưa của Hạ Tễ đơn giản chính là coi trọng một người đàn ông, hơn nữa lại không cầu dẫn anh ta được mà thôi. Vừa vặn đây là sở trường của Hạ Cơ. Chỉ cần cô muốn nam nhân nào thì người đó không thể thoát khỏi lòng bàn tay của cô được.

Tuy rằng hai đời của mình đều trông như một khuôn mẫu khắc ra, nhưng mà vẫn có một chút bất đồng. Như Tiểu Hạ thì hoạt bát, mặt mày tương đối mượt mà. Còn Hạ Tễ này, do sống ở nơi phong trần, nên vẫn có thể cảm nhận được hương vị phong lưu.

Phú thương vì muốn lung lay được Bác Nam mà bỏ ra vốn gốc, không chỉ dâng lên mỹ nữ tuyệt sắc Hạ Tễ này, về phương diện tiền tài cũng không bạc đãi hắn. Vốn dĩ phú thương muốn an bài Hạ Tễ ở trong phòng chờ, chờ đến khi đem Bác Nam chuốc đến say rượu choáng váng, thì sẽ phát hiện cô ở trong phòng. Nam nhân mà, lúc này sao có thể nhẫn nại được?

Nhưng Bác Nam hẳn đâu phải là người bình thường, xem biểu hiện của hắn kiếp trước sẽ biết. Hạ Cơ đương nhiên không thể ở chỗ này ngồi chờ chết. Ở trong phòng một hồi tìm kiếm, cũng kiếm được một bộ sườn xám, không nói hai lời liền mặc vào đi ra ngoài.

Tuy rằng ở đây có nhiều tầng lầu. Nhưng thông qua hệ thống, Hạ Cơ liền biết được việc Bác Nam ở tầng lầu nào, hơn nữa còn đang lẻ loi một mình.

Hạ Cơ đi nhanh đến tầng lầu nơi hệ thống nói. Rót cuộc cũng thấy được một người đàn ông mặc quân trang, đại khái là bởi vì uống nhiều rượu, thân thể không được khoẻ. Lúc này đang dựa vào tường nghỉ ngơi, dáng người cao dài.

Đi đến gần mới phát hiện, người đàn ông này có vẻ mặt chính trực, lông mày rậm, mũi cao, đôi môi mỏng nhìn thôi cũng khiến những người phụ nữ khác hận không thể đi đến hôn lên. Trách không được có thể làm nguyên chủ nhớ mãi không quên lâu như vậy, quả nhiên là một người đàn ông xuất sắc.

Bác Nam nghe thấy có người đến gần, cố hết sức mở mắt. Người trước mặt có đôi lông mày liễu, da trắng mịn mà, cái cổ nhỏ duyên dáng, răng trắng, trán rộng, nở nụ cười xinh đẹp mà xuất hiện ở trước mắt hắn. Bác Nam lập tức bị mất hồn, ngơ ngác mà nhìn cô, luyến tiếc phải chớp mắt.

Nhìn bộ dáng này của Bác Nam khiến cho Hạ Cơ muốn cười. Trục tiếp lại ôm cổ hắn, thân mình cũng ở trên người hắn cọ xát qua lại.

"Có muốn cùng em nhảy một vũ điệu hay không?" Hạ Cơ dụ hoặc thổi khí ở bên tai hắn.

"Em là nữ thần sao?" Thần trí Bắc Nam còn chưa có trở về.

"Anh nói đi?" Môi đỏ của Hạ Cơ chạm Bắc Nam một chút xiu.

Bắc Nam không kịp trả lời liền chế ngự mỹ nhân dụ hoặc ở trước mặt. Ôm eo nhỏ của Hạ Cơ. Môi lưỡi của hai người giao nhau, đầu lưỡi quấn đầu lưỡi. Bởi vì quá mãnh liệt mà không kiềm chế được, nước miếng từ khóe miệng chảy ra. Ở trên cổ duyên dáng lưu lại dấu vết cắn nhẹ.

Bắc Nam hôn theo dấu vết đi xuống, mỗi chỗ da thịt trắng nõn đều lưu lại dấu hôn đỏ tươi.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 2

"Bác già." Là phụ tá sĩ quan của Bắc Nam, hần xử lý xong việc liền chạy lên đây, thì nhìn thấy tình cảnh này, trong lòng không khỏi cả kinh. Hần cũng không thể nhìn trường quan của mình ngoan ngoãn bị người khác câu dẫn được.

"Cút." Bắc Nam lúc này không muốn có bất kì ai ngăn cản hần.

Thấy thái độ của trường quan kiên quyết, phụ tá sĩ quan cũng không nói thêm cái gì nữa. Chỉ có thể chịu thương chịu khó canh giữ ở cửa cầu thang. Không thể để cho người khác thấy chuyện tốt của trường quan nhà mình được. May mắn lúc ấy phụ thương đã bao thầu cả tầng lầu này, lo sợ có người sẽ tới quấy rầy Bắc Nam.

Hai người dính sát vào nhau hôn mãnh liệt. Tay của Bắc Nam dần dần không an phận, trực tiếp phủ lên bộ ngực sữa của Hạ Cơ. Bóp hai đầu vú* đến khi sùnn xám mềm mại có đỉnh đầu vú* nhô lên.

"Ngay cả nội y cũng không mặc." Bắc Nam giống như rất kinh ngạc, liếc mắt Hạ Cơ nhìn một cái. "Tiểu dâm đảng." Tiếp theo liền không chút khách khí mà bóp hai bầu vú vĩ đại, bốn phía vuốt ve. "Bắt quả anh thích." Hạ Cơ bị nắn bóp đến không có sức lực, chỉ đứng yên tùy hần vuốt ve. Đôi môi hần hé mở, liền ngậm lấy một bên đầu vú* nhô ra trên bộ sùnn xám.

"Á!" Nữ nhân chịu không nổi kích thích, liền phát ra một tiếng thở nhẹ, nghe vào trong tai Bắc Nam phảng phất giống như tiếng động vật nhỏ. Trong miệng càng thêm hăng hái, cắn nát hết bên này rồi lại đổi sang bên kia, trong chốc lát bộ sùnn xám nổi lên hai điểm ướt đầm. Một bàn tay khác từ phía sau vuốt ve cái lưng duyên dáng của nữ nhân. Nhéo nhẹ ở eo cô một cái.

Hạ Cơ lúc này không có chỗ nào không mãn cảm, theo động tác của nam nhân mà run rẩy thở nhẹ. Nghe vào tai nam nhân càng làm hai tròng mắt hần nóng lên, lực đạo dần dần không khống chế được.

Đi xuống một chút sùnn xám xê tà là đến háng. Bàn tay to nóng ở cái mông kiều đỉnh bóp nhẹ vài cái liền từ sùnn xám xê tà chui vào. Hạ Cơ không có mặc quần lót, Bắc Nam dễ dàng liền đến chỗ tư mật của nữ nhân.

Thân thể của Hạ Cơ sớm đã động tình, hai mảnh cánh hoa cũng mềm nhũn ướt át. Bắc Nam nhịn không được cảm xúc tuyệt diệu này mà thờ dài. "Thật đúng là bảo bối." Toàn bộ bàn tay bao bọc lấy chỗ tư mật của Hạ Cơ. Bởi vì do thường xuyên sử dụng súng ống nên trên tay có những vết chai dày.

Mỗi lần vết chai dày cọ qua cánh hoa, thân thể của Hạ Cơ liền không ngừng run rẩy. Không mất vài phút, da thịt toàn thân của Hạ Cơ sớm đã phiếm hồng nhạt, hai tay để ở ngực Bắc Nam, quần trang trắng đứng đã sớm bị cô nắm chặt mà tạo ra những nếp uốn.

"Không cần." Hạ Cơ làm bộ như đang ngăn cản, "Không cần sờ chỗ đó."

"Làm sao vậy?" Bắc Nam bộ dáng vẻ mặt vô tội, "Em không phải rất hưởng thụ sao?" Hai tay chỉ thẳng chọc chọc rồi cắm vào nơi đất hoang chưa có người xâm lấn kia.

"Không cần." Hạ Cơ vận vẹo thân mình muốn đem ngón tay đang cắm vào rút ra ngoài. Nhưng như vậy ngược lại càng khiến cho hai ngón tay vào càng sâu.

Hai ngón tay ở bên trong qua lại mà thọc vào rút ra, mang đến tiếng nước khiến người khác đỏ mặt. Bên trong mút chặt quả thực muốn Bắc Nam nổi điên, tiểu huyết lại cứ hút cứ mút lấy ngón tay hần.

Bắc Nam phát hiện thân thể Hạ Cơ thật sự rất mãn cảm, thọc vào rút ra vài cái liền chảy ra tảng lớn chất dịch. Một bàn tay cời bỏ quần trang cùng quần lót của mình, tiểu đả thú được phóng xuất ra, thẳng tắp chống ở cái bụng nhỏ mềm mại của Hạ Cơ.

"Em thích nó sao?" Bắc Nam cầm lấy hai tay của Hạ Cơ, làm cho cô cầm lấy đả thú cứng rắn của hần. Hạ Cơ ngoan ngoãn làm theo, trên mặt đỏ bừng một mảnh. Tay của nữ nhân mềm mại trắng hồng, cảm xúc tron mềm, Bắc Nam nghĩ chỉ cần dựa vào đôi tay này hần cũng có thể đạt đến cao trào. Bất

quá hiện tại, hẳn càng có đãi ngộ tốt hơn.

"Ngaoan, đem nó đưa vào bên trong tiểu huyết của em đi."

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 3

Giọng Bắc Nam trầm thấp dụ hoặc, trong ánh mắt còn mang theo cầu xin, thật là một nam nhân bá đạo. Nhìn hẳn, Hạ Cơ không kiềm lòng được. Nhón mũi chân, nắm cự vật nóng bỏng nhét vào trong hoa huy*t ướt át của mình.

Bên trong cực kỳ khẩn trí, chỉ vừa mới vào cái đầu, khoái cảm của Bắc Nam liền nổ mạnh. Hạ Cơ cũng bị khoái cảm làm cho thân mình mềm nhũn, sử dụng không được bao nhiêu sức lực, tay nắm lấy dương v*t cũng bắt đầu hơi hơi dùng sức.

Nhìn Hạ Cơ đang ra sức chiến đấu với côn th*t của mình, Bắc Nam lắc lắc đầu. Xem ra muốn ăn thịt, còn phải dựa vào chính mình. Hạ Cơ dùng một chút, mũi chân nhón lên chuẩn bị lại dùng sức lần nữa, không đề phòng bị Bắc Nam bóp eo của cô rồi nắm xuống, còn hẳn lại thẳng lưng lên, lập tức liền cắm vào chỗ sâu nhất. Sau đó thân lại bị xoay một cái, Hạ Cơ bị đè ở trên tường.

Hai người đột nhiên đều bị khoái cảm kích thích phát ra tiếng thở dốc. Nhìn Bắc Nam ước chừng cao một mét chín, cái cự vật kia cũng không phải lớn bình thường. Dù vậy, Bắc Nam vẫn đem toàn bộ côn th*t đi vào. Hẳn cũng là lần đầu tiên hưởng thụ loại vu vật cao cấp này, không chỉ có tơ lụa mềm mại, còn chứa rất nhiều dịch thể ướt át.

Hạ Cơ vẫn có chút hơi hơi đau đớn, không nghĩ tới thân thể này sinh ra ở chốn lầu xanh, vậy mà vẫn là lần đầu tiên. Lại chưa từng nghĩ tới, nếu là hàng đã xài rồi, người khác có thể lấy tới đưa cho quan lớn sao? Nãy giờ thân thể này vẫn như cũ thật miễn cảm, vừa rồi một phen xoa nắn, bên trong đã sớm ướt hết.

Mị thịt trước sau như một phát huy khả năng tuyệt vời của nó, xum xoe vây chặt quanh cái côn th*t từ ngoài xâm nhập vào. Gắt gao bao vây lấy cự vật xông tới, đè ép, mát xa. Lại cho một đám mị thịt cùng liếm mát.

Phá được tấm màng mỏng của đại mỹ nhân, thói hư tật xấu của nam nhân làm trong lòng Bắc Nam một trận kích động mừng thầm. Bắc Nam ngưng vài giây mới bắt đầu tiến công bốn phía. Sườn xám trên người Hạ Cơ còn chưa cởi ra, nhưng mà mặt trên đã nếp uốn nhăn nhúm. Chỉ thấy phía dưới vẫn còn một chân thon dài mang giày cao gót còn đứng trên mặt đất, một chân khác đã bị nam nhân kéo ra thật rộng, thoát nhìn chân mềm biên độ, một chút một chút hướng bên trong va chạm.

Tóc đẹp hơi rối loạn trên vai, đi theo động tác của nam nhân mà nhẹ nhàng tung bay. Mắt đẹp híp lại, trên mặt là một mảnh ửng đỏ. Trong miệng phát ra tiếng thở cao vút dồn dập ngăn ngui. Một màn này dừng ở trong mắt Bắc Nam càng khiến dục hòa khó tan, hận không thể đem tất cả của mình đều nhét vào hoa huy*t câu nhân này mới thôi.

Sĩ quan phụ tá ở ngoài cửa nghe thấy thanh âm rên rỉ của nữ nhân, thầm nghĩ trách không được có thể đem trường quan lãnh đạm của bọn họ câu đi chẳng phân biệt trường hợp liên làm tình. Tiếng kêu mềm mại như thế, không biết có thể quyến rũ được bao nhiêu hồn phách của nam nhân? Trách không được người ta thường nói anh hùng khó qua ái mỹ nhân. Sĩ quan phụ tá búng búng lão Nhị đã dựng thẳng lên của mình, thầm than đáng tiếc người không có điểm phúc này.

Lần đầu tiên Bắc Nam làm chuyện thế này đến không biết mệt mỏi, cứ lặp lại thọc vào rút ra, mỗi lần ra vào đều hết sức dùng sức. Điều tuyệt vời chính là lỗ của nữ nhân này nhỏ, giống như mỗi một lần vào thể nghiệm đều không giống nhau. Một lần càng đánh càng hăng, kéo dài vô hạn.

Hắn kéo dài thể lực đối với Hạ Cơ mà nói lại là một hồi tai nạn. Hạ Cơ tuy thích làm việc này, nhưng mang giày cao gót đứng thẳng tùy ý để nam nhân cắm vào, vậy thì phí đến bao nhiêu thể lực. Hạ Cơ dùng sức đem bụng nhỏ co rút lại, bên trong hoa huy*t căng thẳng theo, kích thích Bắc Nam.

Động tác của Nam nhân càng thêm kịch liệt, dường như tới thời điểm chiến đấu cuối cùng, đột nhiên va chạm hoa tâm. Hạ Cơ chịu kích thích không nhỏ, một cô hoa dịch từ trong bụng phun tới, đối với quý đầu chảy ra. Tinh quan Bắc Nam buông lỏng, trực tiếp bắn tới hoa hồ.

Hạ Cơ cao trào xong một chút sức lực đều không có, chỉ có thể chống vào vách tường phía sau, phía trước thì bị thân thể tinh trắng của Bắc Nam đè nặng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 4

Bác Nam dùng một hồi lâu mới nguyện ý rút côn th*т của mình ra. Nhìn bên trên có tơ máu, ánh mắt tự nhiên liền ảm áp lên chút. Đem nữ nhân đang vô lực ôm lên.

"Sĩ quan phụ tá, chuẩn bị hồi phủ." Bác Nam đi qua còn mang theo âm sắc khàn khàn.

"Tuân lệnh." Sĩ quan phụ tá chào theo nghi thức quân đội liền xuống lầu.

Bác Nam đi từ cửa sau, đường nhỏ hẹp lại yên tĩnh, không có ai phát hiện ra Bác Nam từ nơi này ôm một nữ nhân trở về. Phú thương ở chỗ đó nhận được tin tức, biết chính mình đã thành công, có thể đưa ra yêu cầu.

Thời điểm Hạ Cơ tỉnh lại bên cạnh trống không. Hoàn cảnh lạ lẫm, trong lòng không khỏi có chút vắng vẻ. Trên bàn có chuẩn bị một bộ quần áo nữ nhân, Hạ Cơ rửa mặt chải đầu xong thay đồ liền có tỷ nữ mời cô xuống dưới lầu ăn cơm.

Tiếng bước chân của cô cùng những người khác không giống nhau, đi từng bước một, thong thả lại lay động. Một tay cũng có thể ôm hết vòng eo thon nhỏ đang lác lư kia, có thể làm câu mắt hồn phách của tất cả đàn ông. Bộ sườn xám ôm chặt lấy thân thể pháp phồng quyền rũ.

Thời điểm Bác Nam tỉnh dậy nhìn thấy mỹ nhân nằm trong ngực. Làn da cô giống như trời sinh trắng nõn, làm cho nhân tâm hấn nhộn nhạo. Hai luống tròn trịa có những vết đỏ loang lổ, ngược lại kích thích dục vọng của hắn. Đầu không tự chủ được mà chôn ở hai bầu vú cao ngất.

Gặp đến khi Hạ Cơ "um" một cái, lúc này Bác Nam mới phục hồi tinh thần lại. Nhớ tới những chuyện đã xảy ra đêm qua, thật sự phóng đảng không kềm chế được. Từ trước đến nay hắn luôn tự hào về khả năng tự chủ của mình cư nhiên ở trên người nữ nhân này lại mất khống chế, việc này không tốt một chút nào. Bác Nam miễn cưỡng nhanh chóng rời giường, dùng chăn bông che lại thân thể mê người của nữ nhân, chạy trốn xuống lầu.

Bay giờ cô so với lúc còn ngủ càng có lực hấp dẫn hơn. Nhìn thần thái của cô lúc đi xuống lầu, Bác Nam nhìn không được muốn nhào lên, quả nhiên là hồng nhan họa thủy.

"Bác gia." Hạ Cơ cung kính mà đứng ở trước mặt Bác Nam.

"Lại đây, ngồi nơi này." Bác Nam chỉ vào vị trí bên cạnh hắn.

"Lão Lý (phú thương) phải có tới?" Bác Nam không ngốc, nghĩ lại những việc đã xảy ra, nếu không phải lão Lý cho người sai khiến, vậy thì làm sao có thể có một người phụ nữ nhu nhược như vậy tới nơi đó được?

"Là em một lòng hâm mộ Bác soái, Lý lão bản nói cho em biết có cơ hội cùng Bác soái kết duyên, em mới đáp ứng ông ta." Tuy biết lời này không phải là thật, nhưng nghe vào trong tai Bác Nam lại rất thoải mái.

"Hâm mộ anh? Như thế nào gọi là hâm mộ?" Bác Nam nhìn chăm chăm Hạ Cơ, khóe miệng gợi lên một tia không có ý tốt.

"Bác gia." Hạ Cơ thẹn thùng kêu một tiếng, lại thẹn thùng cúi thấp đầu, trên mặt ửng đỏ một mảnh. Bác Nam nhìn cô chỉ là một cô gái nhu nhược thì ôn nhu hơn một chút, tự nhiên dâng lên một cảm xúc muốn bảo hộ cô gái này.

"Bác gia, Lý lão bản tới." Gia phó thông cáo.

"Kêu hắn vào đi."

"Bác gia, hay là em đi vào trước." Hạ Cơ biết là hai người này muốn nói chuyện gì đó quan trọng. Dù sao cô cũng có thể thông qua hệ thống để biết.

"Không cần, tốt xấu gì thì cũng là ông chủ trước của em."

Chưa nói xong hai câu, Lý lão bản liền mang theo cái bụng tròn to lác lư đi vào.

"Bác soái." Lý lão bản đối với Bác Nam chấp tay.

"Lý lão bản hình như hôm nay khí sắc khá tốt." Bác Nam cười hàn huyên.

"Nào so được với Bác soái, thật là thần khí thanh sáng, thần thái sáng láng." Lý lão bản cố ý vô tình nhìn về Hạ Cơ đang ngồi ở một bên.

"Không biết Lý lão bản hôm nay đến đây là có chuyện gì?"

"Hôm nay đến, thật ra là có chuyện làm phiền Bác soái." Lý lão bản là phú thương nổi danh trong nước, nếu hắn nói có chuyện cần nhờ thì nhất định không phải là chuyện gì đơn giản.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 5

Thì ra trong tay lão Lý có một thổ sản vật mới. Muốn đưa đến khu Tây Bắc. Nhưng muốn tới Tây Bắc, thì cần thiết phải đột phá vòng trong Trung Nguyên. Hiện tại khắp các nơi, quân phiệt cắt đất xưng vương, lão Lý hy vọng Bắc Nam có thể tự mình hộ tống vận vật này đi ra ngoài. Để tỏ lòng biết ơn, lão Lý sẽ cung cấp ba tháng lương thực đầy đủ cho quân đội của Bắc Nam.

Không hề ngoài ý muốn, giao dịch này được thành giao. Bởi vì thời gian cấp bách, Bắc Nam tuyển mười mấy binh lính tinh anh đáng tin cậy sử dụng, chuẩn bị đồ dùng ngay hôm sau liền xuất phát. Còn chuyện ở nơi này thì tạm thời ủy thác cho thân tín đáng tin cậy.

Bắc Nam vốn không định mang Hạ Cơ đi. Lần này hành động nhất định sẽ có nguy hiểm, lại không phải ở địa bàn của mình, mang theo nữ nhân sẽ chỉ vướng chân vướng tay. Mà Hạ Cơ làm sao sẽ vứt bỏ cơ hội làm chiến hữu cùng với nam chủ vào sinh ra tử. Vẫn nên sử dụng biện pháp, lấy sắc dụ người.

Đêm đã khuya, hai thân thể trần trụi quấn lấy nhau ở trên giường.

Thân thể đầy đặn của nữ nhân treo ở trên người nam nhân, sợi tóc đen bóng rơi xuống cơ bắp của nam nhân, bàn tay vuốt ve đi lên, hai bầu vú bởi vì sức hút của trái đất mà giống như một cái mũi khoang lộn ngược, hai cái tiểu anh đào lại giống màu trắng của miếng phô mát. Nam nhân nhìn mà nóng không thôi, mỗi tay một cái, hai bầu vú mềm mại ở trong tay hân tùy ý biến thành đủ mọi hình dạng.

Hạ Cơ thở dốc dần dần nặng. Tiểu huyết ở phía dưới đã sớm ướt đầm, cùng với cự vật cương cứng của Bắc Nam tương giao.

"Bác gia, em không muốn rời xa anh." Hạ Cơ cúi người, hai bầu vú đầy đặn ở trước ngực Bắc Nam ma sát. Bắc Nam nhàn nhã nằm ở trên giường hưởng thụ nữ nhân chủ động lấy lòng.

"Anh chỉ rời đi gần một tháng." Bắc Nam không có kinh nghiệm an ủi nữ nhân, lời nói nói ra đều giống như bị đông cứng.

Làm như cố ý khiêu khích, nữ nhân vừa mới làm cơn th* của Bắc Nam đi vào cái đầu, lại đem cái miệng nhếch lên, cơn th* kia liền bị trượt ra. "Bác gia, để em đi theo hầu hạ anh đi. ~"

"Đừng nháo nữa, tiến vào." Bắc Nam nào đã bị đối đãi qua như vậy. Phía dưới hận không thể ở trong cô đầu đá lung tung.

"Anh không đáp ứng em, em sẽ không đi vào." Hạ Cơ như muốn náo loạn.

"Còn biết hếch cái mũi lên mặt rồi đứng không." Bắc Nam giả bộ tức giận, bắt đắc dĩ mới đáp ứng cô làm chủ đạo. Khí phách của nam tử hán lúc này không cho phép hắn dùng sức mạnh.

Hạ Cơ mới không sợ, dứt khoát từ trên người hắn bò xuống dưới. Nằm ở một bên, nhắm mắt lại, giả bộ đi ngủ.

Cô ngủ được, nhưng Bắc Nam ngủ không được, phía dưới của hắn vẫn còn ngẩng cao đầu.

"Ngoan, nghe lời, cho anh đi vào được không?" Bắc Nam một tay phủ lên hai bầu phong nhũ, vuốt ve. Một cái tay khác trực tiếp đi vào nơi giữa hai chân đang nhắm chặt của Hạ Cơ, hai ngón tay đi vào nơi tư mật.

Lúc này liền xem coi ai đầu hàng trước. Rốt cuộc Hạ Cơ cũng mở mắt ra, ánh mắt hơi hơi phiếm nước. Răng cắn chặt môi dưới, không cho mình phát ra một chút thanh âm nào.

Trong lúc nhất thời, ngón tay ở tiểu huyết thọc vào rút ra mang đến tiếng nước ái muội quanh quẩn ở trong phòng. Hai người hăng hái so tài cùng với đối phương.

Hai chân bị Bắc Nam vịn bung rộng ra, làm cho cô cảm thấy rất thẹn thùng, khí huyết dâng trào làm hắn không thể chống cự lại được. "Được rồi, ngày mai sẽ mang em đi, đừng nóng giận, ngoan, cười một cái cho gia nhìn xem." Bây giờ hắn có thể lý giải việc tại sao chư hầu Chu U Vương lại có thể làm tất cả chỉ để đổi lấy một nụ cười của mỹ nhân rồi.

Hạ Cơ nghe vậy rốt cuộc cong khóe miệng lên, nước mắt bên trong còn chưa có khô. Thoạt nhìn không thể tốt hơn. "Bác gia đối với Hạ Cơ thật tốt."

Bác gia không nói hai lời liền khiến lão Nhị của mình ở bên trong đó đầu tranh anh dũng. Như là cố ý muốn trả thù Hạ Cơ hồ nháo, chính là mỗi một lần đều cắm sâu vào bên trong, khiến cho Hạ Cơ chỉ có thể đi theo tiết tấu của hắn mà ngâm nga.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 6

Hạ Cơ vui vẻ rạo rức đi thu thập hành lý, đi theo Bác Nam bước trên con đường tây hành.

Hiện tại đang là thời kỳ chiến loạn, nên đi ra ngoài chỉ cần mang theo đồ vật giản lược. Hơn nữa ăn mặc không nên quá mức đẹp để quý phái, nếu không sẽ khiến cho mọi người chú ý. Bác Nam cũng chuẩn bị cho Hạ Cơ mấy bộ quần áo, đều là một chút tơ lụa phục chế, áo ngoài giản dị, nhan sắc mộc mạc, hoa văn đơn giản. Cũng may ngày thường lời nói của Bác Nam cũng có ảnh hưởng rất lớn, nên mới không có người nào đối với chuyện Bác Nam mang theo phụ nữ đi ra ngoài dị nghị.

Hạ Cơ biết thể lực của mình nếu đi theo có khả năng sẽ không theo kịp Bác Nam và nhóm tinh binh kia, may mắn là trên người cô có hệ thống vận năng. Mặc dù bốn ba cả ngày, thần sắc cũng chỉ tiêu tụy một chút.

Bác Nam không biết từ nơi nào mang tới một chậu nước ấm, để ở dưới giường. Lại đem hai bàn chân nhỏ của Hạ Cơ để ở trong tay, cõi giày rồi mát xoa. Ấn vào trong nước, rồi rửa chân cho cô.

"Bác gia, chuyện này hình như có chút không được." Hạ Cơ biết Bác Nam quyền cao chức trọng, từ nhỏ đã sống trong nhung lụa, nào đã làm việc gì cho người khác. Hai đôi chân nhỏ của cô vùng vẫy muốn từ trong nước đi ra.

Bác Nam nào chịu nghe cô? Túm lấy chân cô không buông. Một hai phải thế giúp cô tẩy sạch sẽ tốt mới thôi.

Hạ Cơ thấy Bác Nam kiên quyết, cũng không giãy giụa nữa. Ngoan ngoãn mà đem chân đặt ở bên trong. Đôi tay sờ lên khuôn mặt anh tuấn của Bác Nam, ở trên trán của hắn rơi xuống một nụ hôn khẽ. "Bác gia, anh đối với em thật tốt."

Bác Nam nghe xong cũng không nói lời nào, nhưng lỗ tai đã đỏ nửa bên. Hạ Cơ cũng phát hiện được, Bác Nam thẹn thùng! Phát hiện bí mật này cô xích xích bật cười.

"Tâm tình tốt như vậy?" Bác Nam thẹn quá thành giận, "Vậy thì buổi tối hôm nay em hãy hầu hạ gia thật tốt đi." Bác Nam cười xấu xa nói.

Nam chủ tâm tình dường như rất tốt, như thế nào đã nổi giận rồi? Vừa rồi về mặt còn rất ngây thơ, hiện tại liền biến đi đâu rồi?

Khiến cho hai chân của nữ nhân mở rộng ra đối diện với hắn, quần lót không biết đã bị ném tới đâu.

"Tiểu hoa phấn nộn thật đẹp." Bác Nam ngón tay ở bên ngoài khiêu khích. Đem hai mảnh cánh hoa tách ra, ngón tay đi vào thăm dò, còn mang ra một cở d*m thủy.

"Vì sao nơi này của em lại có mùi thơm?" Bác Nam giống một đứa trẻ tò mò, ngẩng đầu nhìn cô đang bị kích tình mà mặt đỏ bừng. Trên tay động tác ra ra vào vào lại không có dừng lại.

Hạ Cơ bị hắn hỏi không nói ra lời, trong mắt chứa đầy tình dục cùng tình yêu, đôi mắt phiếm nước.

Bác Nam lúc này nổi lên hứng thú muốn tìm tòi nghiên cứu, cái mũi tìm hướng xuống phía dưới người người mới cam tâm, nếu gần thêm chút nữa thì nói không chừng cánh mũi cùng với hoa huy*t đang giãn ra sẽ gắt gao dán lên.

"Thơm quá!" Bác Nam phát ra một tiếng cảm khái, hơi thở ấm áp phun ở nơi riêng tư của Hạ Cơ, khiến cho cô bị kích thích mà run rẩy. Lại trào ra một cở tình dịch.

Không chỉ có hương thơm, hắn còn muốn nếm thử. Bác Nam thử vươn đầu lưỡi của mình, đối với chất lỏng trong suốt liếm một chút. Còn là hương vị gì, thì hắn không có nếm ra được. Không cam lòng lại hướng bên trong đi vào. Đầu lưỡi len vào giữa hoa huy*t nhỏ đầy nếp uốn của cô. Hạ Cơ cắn chặt môi dưới, cúi xuống, mười ngón tay nắm chặt bả vai của Bác Nam.

Chờ đến khi đầu lưỡi muốn rút ra, lại bị mị thịt bên trong gắt gao cuốn lấy. Bác Nam lại chọc mạnh một cái, kích thích đến sống lưng của Hạ Cơ, bộ ngực sữa dựng thẳng, không nhịn được phát ra một tiếng hô nhẹ.

Bác Nam phát hiện Hạ Cơ động tình thì vui sướng không thôi, hình như cô thật sự rất sướng. Vì niềm vui của cô, hắn không chút nào cố kỵ mà đem đầu lưỡi đi vào hoàn toàn, lại nhanh chóng rút ra. Hạ Cơ khó chịu chuyển động đong đưa vòng eo, đi theo hoạt động một vô một ra của đầu lưỡi.

Động tác của đầu lưỡi càng thêm nhanh, mị thịt càng thêm khẩn trương, cuối cùng nghênh đón tiếng hét cao vút của Hạ Cơ, từng luồng dịch thủy từ bên trong phun ra. Bác Nam ở phía dưới vẫn không ngừng liếm mát, Hạ Cơ vô lực mà ngã xuống giường.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 7

Dung mạo và dáng người của Hạ Cơ lại quá mức gây chú ý, đặc biệt khi trà trộn ở bên trong một đồng nam nhân. Có cấp dưới kiến nghị Hạ Cơ tốt nhất nên nữ giả nam trang, giảm bớt sự chú ý của người qua đường. Hạ Cơ lại không phải cố ý muốn tìm phiền toái cho Bác Nam, tự nhiên sẽ nghe lời mà hành sự.

Trận lữ đồ này tương đối thuận lợi ngoài dự đoán của mọi người. Mười ngày qua bọn họ đã tiến vào vùng trung tâm của phía Tây. Nơi này lại là nơi Quân phiệt Lưu Phong nổi tiếng số một số hai trong nước thống trị. Hãn quân lý quân rất tài giỏi, ở thời điểm cả nước đang náo động, ở Tây Bộ này còn có thể tương đối bảo trì cục diện vững vàng, cho nên thanh danh ông ta ở Tây Bộ rất vang dội.

Đoàn người của Bác Nam đi vào quý phủ của Lưu Phong. Còn mang theo văn vật có giá trị liên thành mà lão Lý ủy thác. người hầu Lưu gia an bài phòng khách cho đám người Bác Nam nghỉ ngơi.

Vì để thuận tiện, thời điểm Hạ Cơ đi ra ngoài đều là mặc nam trang, ngay cả bộ ngực cao ngất cũng dùng vải bó trắng quấn lên một tầng lại một tầng che đi. Vốn dĩ phòng khách được an bài cho mỗi người một gian, nhưng mà Bác Nam lại muốn cùng Hạ Cơ ở chung. Hạ nhân Lưu phủ cho rằng thiếu niên diện mạo thanh tuấn này là thân tín của Bác soái. Mới đến, làm việc tương đối cẩn thận, nên mới có thể ở cùng Bác soái.

Lúc tới phòng của mình, hai người vẫn không dám hoàn toàn thả lỏng. Bác Nam đối với Lưu Phong chỉ là mới nghe qua kỳ danh, chưa từng thấy người thật, đối phương là địch hay là bạn còn chưa sáng tỏ.

Sắc trời dần dần tối. Có gia đình được phân phó muốn thông báo cho mọi người Lưu Phong muốn mở một bữa tiệc tối chiêu đãi Bác Nam.

Thân là quân phiệt, hai người đương nhiên là bàn luận về quốc thời sự. Hạ Cơ đứng ở một bên, có thể phát hiện Lưu Phong rất thương thức Bác Nam. Cũng như rất vừa ý hần.

"Tiểu chủ tiểu chủ, không tốt rồi!" Là âm thanh của hệ thống.

"Làm sao vậy?"

"Thì ra người Bác Nam cười đòi trước chính là con gái của Lưu Phong."

"Cái gì, người thế nào lại không nói sớm cho ta biết?" Hạ Cơ sinh khí, sớm biết vậy thì đã quần lấy không cho Bác Nam tới.

"Ta không phải vừa mới nghĩ tới sao?" Hệ thống tỏ vẻ ủy khuất.

"Trùng hợp con gái của ta tuổi cũng xấp xỉ với người, mấy ngày hôm trước mới vừa từ nước ngoài trở về, vừa mới còn cùng ta nói muốn gặp người anh hào thiếu niên nổi danh này đây?" Lưu Phong cười ha hả, đối với con gái yêu thương đều bộc lộ ra ngoài. Không biết Bác Nam đòi trước cười cô ta là bởi vì thế lực ba của cô ta hay là bởi vì tình yêu? Hạ Cơ không thể nào biết được.

"Có thể nhìn thấy lệnh thiên kim cũng là vinh hạnh của tôi." Bác Nam mỉm cười đáp lại.

"Tiểu Lưu, nhanh lên mau kêu tiểu thư ra đây."

Lưu tiểu thư bên ngoài đi du học, nên không có mặc sườn xám như Hạ Cơ, mà mặc một bộ váy liền áo đang thịnh hành dành cho lưu học sinh. Bộ mặt thanh tú, dáng người yếu điệu, cũng coi như là một giai nhân.

"Đây là con gái của ta Lưu Gia."

"Đây là Bác soái Bác Nam."

"Nghe danh Bác soái đã lâu, có duyên được gặp, quả nhiên danh bất hư truyền." Đại khái là bởi vì mới từ nước ngoài trở về, hảo cảm của Lưu Gia đối với Bác Nam không chút nào che dấu. Mà Bác Nam chỉ cần dựa vào ngoại hình xuất sắc này của mình, liền có thể để cho không ít nữ nhân quý gồi ở dưới quân trang của hần mà hầu hạ.

"Nào dám, tôi cũng không thể so được với lệnh tôn cả đời trên ngựa chiến, danh chấn cả nước." Bác Nam đã nghe những lời nói này nhiều lần, nên ứng phó dễ như trở bàn tay.

Lưu Gia cùng Lưu Phong đều rất vừa ý hần. Lưu Phong mời Bác Nam nghỉ ngơi ở Tây Bộ thêm mấy ngày, nhìn phong cảnh Tây Bộ, coi như là giải sầu. Lại bị Bác Nam nói vài câu quý phủ của hần không có người trông coi, không thể ở lâu. Không nghĩ tới, Lưu Gia đảo mắt liền nói muốn cùng Bác Nam hỏi Bác phủ nhìn xem một chút, ở nhà lâu nên sinh ra buồn chán. Lưu Phong lại muốn ủy thác Bác Nam phải chiếu cố tốt con gái bảo bối của ông ta.

Kỳ thật nếu từ góc độ của Bác Nam ngẫm lại, vụ giao dịch này quả thực có lời. Không chỉ có thể ôm mỹ nhân trong ngực, còn tặng kèm thêm một vùng non sông gấm vóc, vậy sao lại không làm?

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 8

Nhưng Hạ Cơ lại không vui vẻ như vậy. Cô trở về phòng rầu rĩ không vui. Cũng không để ý tới Bác Nam. Rửa mặt chải đầu xong liền trực tiếp tiến vào trong chăn nằm.

"Làm sao vậy?" Bác Nam ôm chặt lấy thân thể mềm mại ấm áp của Hạ Cơ, để mặt cô đối với hắn. "Hôm nay anh còn chưa có đem nơi này của em xoa xoa đâu." Bác Nam cười bỏ quần áo của Hạ Cơ, bàn tay không có lớp vải ngăn cách mà phủ lên hai luống phong nhũ. Hạ Cơ vì đang mặc nam trang, nên chỉ có thể quán chỗ này lại. Thời điểm đem vải bỏ trắng gỡ xuống thì thấy đỏ bừng một mảnh. Mỗi đêm đều phải nhờ Bác Nam xoa xoa một chút mới có thể thoải mái được.

Hệ thống cũng có chức năng chữa khỏi, nhưng như vậy thì sẽ giảm bớt cơ hội cùng nam chủ tiếp xúc thân mật.

"Không cần anh xoa." Hạ Cơ muốn đem bàn tay đang náo loạn của Bác Nam ở trên ngực cô kéo xuống, không nghĩ tới Bác Nam lại tóm được tay cô, kéo cô gắn vào trong ngực của mình. Ấn cô lại, xoa nắn hai tiểu bạch hồ câu hồn, dường như là một bộ dáng chưa được giải tỏa dục vọng.

Hạ Cơ vốn đang bức mình, lại bị Bác Nam cố tình trêu cợt, Tiểu Hạ trong lòng ủy khuất, hai hàng nước mắt từ khóe mắt chảy xuống.

Nhìn cảnh hoa lê dính hạt mưa* này, Bác Nam hồi hận vừa rồi mình đã quá mức lỗ mãng.

() vốn dùng để miêu tả dáng vẻ khi khóc của Dương Quý Phi, sau này dùng để miêu tả sự kiêu diễm của người con gái.*

"Anh sai rồi, em đừng khóc." Mặc kệ thế nào, trước cứ nhận sai đã. Phải biết rằng Bác Nam cho tới bây giờ không có đối với ai như vậy, hắn rất nguyên tắc với những người khác. Bác Nam nhẹ nhàng ôm Hạ Cơ từ phía sau lưng, vụng về lau đi những giọt nước mắt ở trên mặt cô.

"Đừng khóc, có được không?" Bác Nam nhẹ giọng nói, "Nếu khóc nữa thì mặt sẽ xấu, rất khó coi."

"Nếu em nhìn khó coi thì có phải anh sẽ đi tìm cái cô Lưu Gia kia đúng không." Hạ Cơ vừa khóc vừa nói. Người khác nhìn mỹ nhân rơi lệ đều sẽ cảm thấy cảnh đẹp ý vui, nhưng Bác Nam giờ phút này lại không có tâm tình thưởng thức cái này.

"Em nói cái gì vậy? Anh hôm nay chỉ vừa mới quen biết cô ta." Bác Nam giải thích.

"Nhưng mà anh còn muốn mang cô ta về phủ."

"Cô ta chính là tự muốn đi, anh còn có thể ngăn cản sao?" Bác Nam vội nói, nữ nhân như vậy thật khó xua đuổi.

"Nhưng mà cô ta thích anh." Hạ Cơ mặc kệ, cứ nói.

"Em như thế nào lại biết cô ta thích anh, anh lại không thích cô ta không phải sao." Bác Nam đỡ trán.

"Em không biết." Hạ Cơ lúc này có chút càn quấy.

"Được, vậy về sau anh sẽ không bao giờ cùng cô ta lên gặp mặt được không, nếu mà nói chuyện với cô ta, tuyệt đối trước tiên phải có em bên cạnh được chưa." Bác Nam một lần nữa xem nhẹ điểm mấu chốt của mình, sau khi nói ra lời nói này, chính hắn cũng sợ gây người. Hắn khi nào sẽ khiếm nhường người khác như vậy? Nhưng mà nếu có thể làm cho cô yên tâm, không khóc như vậy nữa, bắt hắn làm cái gì cũng được.

"Đây là chính anh nói đó."

Hạ Cơ ở trong lòng nở một nụ cười to, Bác Nam cũng không phải khó đối phó như vậy! "Được rồi, em khát nước, em muốn uống nước."

Bác soái phục vụ miễn phí, ngoan ngoãn rót một chén nước rồi đưa đến trước mặt Hạ Cơ. Đại khái là do khóc lâu, Hạ Cơ thật sự rất khát nước, uống từng ngụm từng ngụm. Không cần thận liên sắc. Một ngụm nước phun ở trên người mình.

"Khụ khụ khụ." Hạ Cơ sắc nước tới chảy ra nước mắt. Bác Nam lập tức đi lấy khăn lông lau mặt cho Hạ Cơ, lau đến sạch sẽ. Tiếp tục đi xuống, ngực cũng bị ướt. Trước ngực lạnh lạnh, hai viên hồng mai do đón gió cũng đã dựng đứng lên. No ấm tư dâm dục*. Mâu thuẫn của hai người tạm thời được hóa giải. Bác Nam đối với thân thể trần trụi đầy dãi này khó tránh khỏi suy nghĩ bậy bạ.

**No ấm thì nghĩ đến chuyện dâm dục.*

Tay cầm khăn lông ở trước ngực no đủ lưu luyến không đi. Một chút lại nhẹ một chút chậm rãi mát xa ở chỗ này.

"Được rồi, anh đem khăn lông ra nhanh đi." Hạ Cơ đi theo Bác Nam đã lâu, đương nhiên biết hắn đang nghĩ cái gì.

"Anh ấn ấn chỗ này một cái, có thấy thoải mái hơn không?"

Quyển 2 - Chương 9

Khăn lông thô ráp, hai vú non mềm. Bị ma xát trong chốc lát, Hạ Cơ cũng bị tình dục kích thích lên. Bác Nam cúi đầu ngậm lấy tiểu đậu đỏ đã dựng thẳng lên, một chút một chút lại liếm láp.

Mấy ngày nay vì lên đường, hai người đều không có thời gian riêng để hưởng thụ loại thân mật này. Hiện tại người hầu vẫn ở trong nhà, hơn nữa những người khác đều tưởng rằng Hạ Cơ là nam nhân. Bên trong nếu truyền ra tiếng ái muội gì vang lên thì không biết bên ngoài sẽ truyền đi như thế nào. Hạ Cơ gắt gao cắn chặt môi dưới.

Bác Nam nào nghĩ nhiều như vậy, chỉ nghĩ làm thế nào để có thể được thoải mái. Hai tay bóp chặt tuyết nhũ găm cắn, vốn là nơi da thịt yếu ớt lại bởi vì Bác Nam hung ác găm cắn mà lại có một loại sáng khoái xen lẫn đau đớn. Bác Nam ở dưới giường nửa ngồi xồm xuồng tận tình hưởng thụ bữa thịnh yến này.

Rất nhanh Bác Nam liền thấy bất mãn, nửa người trên của cô đều bị hấn hôn qua, eo thon mềm mại, ngay cả rốn đều bị hấn liếm qua. Lưu lại một đồng dấu vết ướt át cùng vết đỏ mướt ra.

Thành thạo đem quần áo của Hạ Cơ cởi trần như nhộng. Hai bàn chân trắng nõn thon dài để ở trên vai Bác Nam. Ngón tay kiểm chế không được dứt vào cướp đoạt chỗ tư mật. Hạ Cơ bị kích thích đem chân kẹp chặt, nhìn giống như luyến tiếc phải rời đi hấn.

Hạ Cơ lúc làm chuyện này từ trước đến nay đều dư nước, ngón tay biến hóa góc độ một cái, nữ nhân trên giường liền run rẩy. Ngọc thể ngang dọc*, Bác Nam kìm nén không được, ngón tay càng thêm dùng sức. Cắm vào rút ra một lần lại một lần.

**Cái này thì mik k biết, ai biết thì chỉ giúp mik để mik sửa lại ♥*

Lửa nóng của nam nhân đã dán lên chỗ mềm mại của Hạ Cơ. Xúc cảm nóng bỏng này khiến Hạ Cơ run rẩy một trận, kích thích mà chảy ra một cô tình dịch.

"Bảo bối, em thật kích động." Bác Nam cười xấu xa một cái. Đâm eo thẳng tắp, đem toàn bộ côn th*t đi vào. Hạ Cơ chịu không nổi, cắn môi dưới gằn như trắng bệch.

Bác Nam nhìn mà đau lòng không thôi. Vì tránh cho Hạ Cơ tổn thương đến chính mình, lại không thể phát ra tiếng vang, chỉ có thể đem hai ngón tay cắm vào trong miệng của Hạ Cơ.

Đã vào sâu trong mật huyết, Bác Nam nhất thời cũng rất kích động. Mạnh mẽ ra vào, cắm đến khi toàn bộ trong phòng đều là tiếng nước còn có âm thanh của Hạ Cơ không ngừng ô ô.

Bác Nam dừng động tác trong chốc lát, cảm thấy như vậy vẫn không dễ chịu. Trực tiếp đem Hạ Cơ trở mình, lấy miếng vải ở trên giường nhét vào trong miệng của cô. Lại một lần nữa đem côn th*t của mình cắm vào.

Đại khái là do khát vọng làm chủ tình dục của nam nhân đều thích tư thế này, để người phụ nữ ở dưới thân đưa lưng về phía mình sẽ có cảm giác thuần phục trăm phần trăm. Véo một bên eo thon của Hạ Cơ, một chút lại một chút đều cắm thẳng vào hoa tâm. Hai luồng vú no đủ không có người chăm sóc, bị người phía sau mạnh mẽ va chạm làm đong đưa lên xuống trong không khí.

Thế lực của Bác Nam ở trong quân đội cũng là số một số hai, lúc ở trên giường càng không cần phải nói. Hạ Cơ nằm sấp xuống đất, chân của cô đều sắp mềm, mà động tác của Bác Nam không có ý muốn dừng lại chút nào, ngược lại tần suất càng ngày càng nhiều.

Trầm mê và tình dục giữa hai người không chút nào che dấu, nghe được tiếng bước chân ngoài cửa. Lưu Gia vốn là tới tìm Bác Nam để thảo luận một chút về chuyện ngày mai đi ra ngoài, không nghĩ tới sẽ nghe thấy được một màn này.

Nghĩ đến hấn ở cùng với tên tiểu binh kia, bộ dáng thật ra cũng rất tuần tú. Lưu Gia tự an ủi mình, nam nhân mà, dù sao ở trong quân đội không có ai an ủi, tìm một người để thư giãn cũng không phải là không thể lý giải. Về sau đã có mình ở bên, hấn sẽ không còn phải ủy khuất như vậy nữa.

"Hazz!! Lưu Gia à Lưu Gia, còn chưa có cùng hấn ở bên nhau đâu, nghĩ nhiều như vậy không thấy xấu hổ à!" Lưu Gia cảm lòng không đậu mà đỏ mặt, xoay người rời khỏi nơi này.

Mà Bác Nam rốt cuộc cũng đem tất cả tích tụ bên trong côn th*t phun vào cái miệng nhỏ mê người của Hạ Cơ. Đến cuối cùng, Hạ Cơ liền trợn mắt, một chút sức lực đều không có. Chỉ có thể tùy ý để Bác Nam dọn dẹp hiện trường.

Quyển 2 - Chương 10

Bác Nam tuy rằng đáp ứng cùng Luru Gia bảo trì khoảng cách, nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt thiếu nữ mới biết yêu của cô ta khi nhìn Bác Nam, trong lòng Hạ Cơ vẫn thấy không thoải mái. Cũng may Bác Nam rất thành thật, ngoan ngoãn đứng ở bên cạnh cô, mắt nhìn thẳng.

Những thân binh mà Bác Nam mang theo đều biết thân phận của Hạ Cơ. Cho nên chưa bao giờ dám phân phó cô làm việc, không có việc gì còn chạy chân cho Hạ Cơ. Rốt cuộc đối với trường quan phu nhân tương lai, ai lại không nghĩ nịnh bợ nhiều thêm một chút?

Nhưng mà chuyện này ở trong mắt của Luru Gia lại không phải là như vậy. Một tên tiểu binh mà có đãi ngộ này, chẳng lẽ thật đúng là nam sủng của Bác Nam? Chuyện này làm cho Luru Gia có chút không thoải mái.

Có vài lần Luru Gia lấy thân thể không thoải mái để muốn gặp Bác Nam, đều bị từ chối. Thời điểm lên đường, Bác Nam cả ngày cùng đám quan binh kia ở cạnh nhau, ngay cả cơ hội cùng hắn nói chuyện đều không có. Nhưng càng khó thu phục Luru Gia lại càng hăng hái, cô ta sao có thể bởi vì chút khó khăn này mà dừng bước?

Tối Bác phủ, Bác Nam mới lo lắng cảnh giác. Luru Gia được phân ở phòng khách cách phòng của Bác Nam thật sự rất xa, một cái ở đầu, một cái ở đuôi. Nghỉ ngơi chính đồn lại, Luru Gia liền nghĩ muốn ra ngoài đi dạo, Bác Nam làm chủ nhà, đáng lý phải nên tiếp khách. Không nghĩ tới Bác Nam lại lấy lý do công việc bận rộn mà từ chối.

Thời gian cơm chiều, bên cạnh Bác Nam lại xuất hiện thêm một người phụ nữ. Mặt mày tinh xảo, cái mũi cao tú lệ, môi không tô mà hồng. Luru Gia nhìn thấy rất quen mắt.

"Vị này chính là?" Tuy rằng trong lòng Luru Gia ngăn cách, nhưng trên mặt vẫn giữ thái độ lễ phép.

"Tôi là cái người thân binh ngày hôm qua! Tôi tên là Hạ Cơ." Hạ Cơ chớp chớp đôi mắt, một bộ dáng vô tội.

Thì ra là thế, Luru Gia không khỏi kinh hãi. Bác Nam sủng ái Hạ Cơ như vậy. Ngay cả hành động quân sự đều mang cô ấy đi theo. Buổi tối trong phòng ngủ, Luru Gia liền ra lệnh cho thị nữ mang theo bên mình đi điều tra Hạ Cơ, xem cô ấy rốt cuộc là người ở nơi nào.

Thì ra chỉ là đồ vật để cho nam nhân chơi đùa. Người phụ nữ này, tuy rằng được Bác Nam sủng ái, nhưng mà lại không hề có bối cảnh gì đáng để nói. Đàn ông mà, đặc biệt Bác Nam lại là một người đàn ông đội trời đạp đất, nếu không có vài đoạn phong lưu mới là không bình thường. Chủ yếu chính là Bác Nam không có khả năng cưới cô ấy được. Còn cô ta, lại là một bảo vật tài năng, rất xứng với hắn.

Bên này Luru Gia lên đi theo Bác Nam đến thư phòng làm việc. Bác Nam xem kỹ văn kiện cơ yếu cũng không tránh Hạ Cơ. Cái đầu của Hạ Cơ từ phía sau duỗi lại, ở trên cổ Bác Nam cọ tới cọ lui, giống như một con mèo nhỏ lười biếng. Bàn tay tiến vào bên trong áo sơ mi quân trang của Bác Nam.

"Đừng nháo." Bác Nam đem bàn tay trắng nõn kéo ra, nắm ở trong lòng bàn tay mình.

Bên kia cái miệng anh đào nhỏ hơi hơi mở ra. Cắn ở trên cổ của Bác Nam một miếng thịt, rất có hứng thú mà liếm láp. Phát ra âm thanh mút chụt chụt.

Bác Nam làm sao chịu được việc này? Một phen đem Hạ Cơ từ phía sau đè qua, cố định ở trước ngực mình. Không cho cô câu dẫn mình như vậy nữa.

Ai ngờ Hạ Cơ không biết khi nào đã đem quần áo ở trước ngực mình cởi ra hết. Hai bầu vú không hề che đậy lộ ra ở người trước mặt. Hai viên đậu đỏ trước ngực cũng dựng thẳng lên. Hạ Cơ giờ một chút thủ đoạn, làm cho bàn tay của hắn hoàn toàn dán sát vào bộ ngực của mình.

"Bác gia, nơi này của Hạ Cơ rất ngứa, hãy giúp Hạ Cơ xoa xoa đi~" cô làm nũng, âm cuối còn kéo dài ra nũng nịu, Bác Nam trong lòng đã sớm bốc hỏa, nhưng trên mặt vẫn không biểu hiện ra.

Động tác bàn tay to ở hai bầu vú phía trên, một cái xoa nhéo, còn đặt ở trên tay ước lượng vài cái. Đậu đỏ bị ngón tay cái cùng ngón trỏ đùa giỡn, bị hưng hăng mà đứng lên, càng khiến cho cô phát ra âm thanh thêm dâm dăng.

Hạ Cơ ngoan ngoãn nằm ở trong ngực của Bác gia, cúi đầu nhìn cảnh tượng Bác Nam đùa bỡn vú của mình, mặt nhìn không được mà đỏ lên, tiếng thở dốc tăng cao.

Ps: cuối cùng cũng làm xong 3 chương rồi, mệt quá!!! Thế giới này sắp hết rồi, sẽ qua thế giới tiếp theo là về thanh mai trúc mã. Hẹn các nàng T7 tuần sau nhé ☐❤

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 11

Phía trên bị chơi bằng mọi hình thức, tiểu Bác soái ở phía dưới đã sớm dựng lên thành một cái lều nhỏ. Vô ý hướng về phía trước mà trêu đùa, mỗi một chút đều khiến cho người trong lòng ngực phát ra tiếng thờ dốc duyên dáng.

Bác Nam cố sức đem hai bầu vú đầy đặn đùa bỡn qua lại, hạ thân của hai người không biết khi nào đã bị cời sạch. Bàn tay to không biết khi nào đã chui vào hoa huyệt của Hạ Cơ. Làm Hạ Cơ run rẩy một cái, chảy ra vài giọt d*m thủy.

Thân thể hai người đã sớm quen thuộc lẫn nhau, Bác Nam thuận thực sờ đến hoa môi. Dem phần nộn đang nhắm chặt mở căng ra, đem đầu lửa nóng của mình đi vào. Hạ Cơ trong lòng khó chịu, muốn đem côn th*t mót vào sâu bên trong một chút. Muốn trống rỗng ở bên trong được lấp đầy.

"Thật dâm đẳng?" Bác Nam đùa giỡn nói chuyện. Cổ tình phun khí nóng ở vành tai cô, mà nơi này của Hạ Cơ lại miễn cảm không chịu được, dưới bụng co rút lại, gắt gao cuốn lấy đầu côn th*t Bác Nam vừa mới đi thăm vào.

"Thật chặt," Bác Nam nhìn không được hít một hơi, "Thả lỏng chút, ngoan. Nếu không gia liền vào không được."

Đáp lại hân chính là tiếng rên ti khó chịu của Hạ Cơ. Nhưng mà cô vẫn thả lỏng một chút, để hoa huyệt của mình có thể mở rộng ra, thuận tiện cho Bác Nam đi vào.

Hai bàn tay của Bác Nam bóp lấy eo thon của Hạ Cơ, động thân một cái, liền đem toàn bộ côn th*t đi vào.

Hạ Cơ dựa lưng vào ngực nóng của Bác Nam, trên người bị mót đến một chút sức lực đều không có.

"Tự mình động." Bác Nam nhìn bộ dáng cô đang vui sướng thưởng thụ thì liền có ý nghĩa muốn tra tấn cô.

"Bác gia, nhân gia mệt mỏi quá." Hạ Cơ làm nũng, chỉ muốn được hưởng thụ mà không muốn tự xuất lực.

Bác Nam không phản ứng lại cô, giống như không có việc gì vuốt ve ngực Hạ Cơ. Nhìn tiểu đầu đỏ từ trong khe hở ngón tay của mình nhô đầu ra, mặt trên nhũ thịt trắng nõn dần dần có nhiều vết đỏ.

Phía dưới của Hạ Cơ tuy đã bị lấp đầy, nhưng vẫn không thấy thỏa mãn. Bác Nam một chút lại giống như không hiểu gì cả. Không có biện pháp, đôi tay của Hạ Cơ chống ở trên bàn sách phía trước, tự mình nâng mông vênh từ trên ngồi xuống dưới.

Hai luồng no đủ đầy đặn như quả đào, xúc cảm mềm nhẵn khiến hân muốn nếm thử. Tiểu huyết phía dưới đã bị chống đến trắng bệch, bao bọc côn th*t nóng của hân một chút lại một chút nuốt vào. Thấy một màn như vậy, lửa đốt trong lòng Bác Nam càng thêm đầy.

Hạ Cơ động vài phút liền cao trào. Nằm liệt trong lòng ngực của Bác Nam vừa muốn động lại không muốn động nữa. Nhưng mà Bác Nam còn chưa có thỏa mãn. Phía trên bóp eo cô phía dưới thúc mạnh lên.

Tư thế này càng vào được sâu, mỗi một chút đều cắm thẳng vào hoa tâm, cảm nhận được đỉnh đầu bị cái miệng nhỏ gắt gao liếm mót. Như thế nào cũng không chịu rời miệng. Trong chớp lát Bác Nam vẫn cảm thấy cái động tác này không dễ chịu.

Dem Hạ Cơ trực tiếp đặt ở trên ghế dựa, hai chân tách ra. Một cái cầm ở trên tay, một cái khác trực tiếp để ở trên vai của mình. Lại một lần nữa đem côn th*t của mình cắm vào, mỗi một lần thúc vào đều là toàn bộ côn th*t.

Tiếng thờ dốc trong miệng của Hạ Cơ không có ngừng lại. Toàn thân phiếm hồng tình dục, mí mắt hơi sưng, khóe mắt không biết khi nào có một tia mị hồng, con ngươi lẩn lẩn một tầng hơi nước. Đôi môi bị mót đến sưng lên, hơi hồng, nhìn qua vừa đáng thương lại đáng yêu.

Phần lưng màu đồng cường tráng của nam nhân đã toát ra tầng mồ hôi mỏng, tích tụ lại thành từng viên chảy xuống, chậm chậm chảy xuống dưới thân thể của người phụ nữ quyến rũ. Động tác dưới thân một chút cũng không thông thả, dùng toàn lực đem toàn bộ côn th*t của mình nhét vào được mới thôi.

Hạ Cơ không biết mình đã giữ cái động tác này bao lâu, thân thể mệt đến không cử động được. Cô gắt gao súc bụng nhỏ lại, hy vọng có thể nhanh chóng kết thúc.

Bác Nam biết Hạ Cơ chơi xấu, bàn tay chụp ở trên cái mông mềm mại, phát ra tiếng vang "Ba ba".

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 12

Làm người khác nghe xong đều nhìn không được đỏ mặt. Tốc độ của Bác Nam càng lúc càng nhanh, cuối cùng cắm vào chỗ sâu nhất bên trong hoa huy*t, đem bạch trọc của chính mình hoàn toàn bắn ra.

Sự tình qua đi, quần áo Bác Nam vẫn sạch sẽ, áo trên của Hạ Cơ bị phá rách nát treo ở trên người, hạ thân trần trụi, không mảnh vải che thân. Bên trong hoa huy*t còn có một đồng bạch trọc, rõ ràng là bộ dáng bị người ta chà đạp quá độ.

Bác Nam dùng quần trang của mình bao lại người phụ nữ, ôm về phòng ngủ. Không nghĩ tới ở trên đường lại gặp một vị khách không mời mà đến.

"Luu tiểu thư." Âm thanh của người đàn ông vẫn còn mang sự trầm thấp, tê tê đại đại.

Người phụ nữ bị hấn bẻ ngang ôm vào trong ngực, cổ, xương quai xanh, da thịt lộ ra tràn đầy vết đỏ, một đôi chân dài trắng nõn không chỗ nào che dấu lộ ở bên ngoài, không tiếng động làm mê hoặc lòng người. Đầu dựa vào người đàn ông, hai cánh tay như ngó sen ôm chầm lấy cổ người đàn ông. Quả nhiên là ở nơi này chơi đùa cùng người hầu, Luu Gia ngăn chặn lại cổ ghen tuông trong lòng.

"Bác soái." Nỗ lực bảo trì mỉm cười, hấn một chút đều không thêm để ý. Một bộ dáng có mắt không trông từ bên cạnh tránh ra.

Bác Nam ôm người phụ nữ đi nhanh hướng vào phòng ngủ, không chú ý người phụ nữ ở phía sau hiện lên ánh mắt không cam lòng. Bác Nam đối cô* giống như không đơn giản như vậy. Nghĩ đến mình ở chỗ này mấy ngày nay phải chịu sự lạnh nhạt, mà người phụ nữ này được hưởng thụ sự quan tâm chăm sóc của hấn. Trong lòng Luu Gia giống như bị cái gì đó nghẹn lại.

** Cô ở đây là chỉ Hạ Cơ, còn cô ta là Luu Gia nha!!*

Nếu muốn thành công cùng Bác Nam thành hôn, diệt trừ Hạ Cơ này chính là nhiệm vụ hàng đầu. Nếu mà Hạ Cơ chết, người được Bác Nam nâng ở lòng bàn tay chính là cô ta.

Nếu Bác Nam để ý đến cô như vậy, nhất chịu sẽ không nổi phản bội! Nếu mà cô cùng người đàn ông khác dan díu, Bác Nam còn sẽ đối với cô nhớ mãi không quên sao?

Hạ Cơ cứ người do thám nên biết trong lòng Luu Gia có tính toán, đối với động tác của cô ta nắm như lòng bàn tay. Cô còn chưa có ra tay, Luu gia này liền không chịu nổi ra tay trước. Một viên xuân dược nhỏ thì muốn hại cô? Lần này chỉ có thể nói là Luu Gia tự làm tự chịu.

Giữa trưa, thời điểm Bác Nam đi ra ngoài làm việc. Trên bàn cơm chỉ còn hai người Luu gia cùng Hạ Cơ.

"Hạ tiểu thư, mỗi ngày hầu hạ Bác soái hấn là rất mệt." Ý đồ của Luu gia là muốn hòa hoãn lại quan hệ hai người, làm tâm Hạ Cơ rơi chậm lại đề phòng.

Hạ Cơ tự nhiên sẽ tương kế tựu kế, "Không vất vả. Tính tình của Bác soái rất tốt." Hạ Cơ như là đang nghĩ tới chuyện gì ngọt ngào, mỉm cười. Nụ cười này lại như gai đâm vào mắt của Luu Gia.

"Như vậy đi, vừa vận tới từ trong nhà mang đến một bí phương, dùng để phụ nữ bổ thân. Ăn dược này, thân mềm mại đáng thương tha, nơi đó, hàng năm đều sẽ phấn chấn, tôi mỗi ngày đều uống." Luu gia bụm mặt thẹn thùng cười.

"Thật không?" Hạ Cơ về mặt cảm thấy hứng thú, "Trên đời thực sự có loại thuốc này?"

"Cũng không phải không có, nếu là cô cảm thấy hứng thú, đợi lát nữa tôi kêu thị nữ làm, hai ta uống một chút." Luu Gia về mặt chân thành.

"Vậy việc này cảm ơn Luu tiểu thư."

Giờ cơm trưa qua, thị nữ bưng hai chén thuốc tới phòng Luu Gia. Hai người trong lòng đều mang ý xấu, đem chén thuốc uống một hơi cạn sạch. Không tới vài phút, Luu Gia cảm giác trong bụng của mình dường như có hỏa thiêu, ngực không biết như thế nào, ngứa, rất muốn được xoa xoa.

"Luu tiểu thư, Bác soái vừa mới gọi điện thoại tới đây nói đã quên lấy đồ vật, sĩ quan phụ tá của hấn sẽ lại đây lấy, vậy tôi đi về trước." Hạ Cơ cười tạm biệt.

Đồ vật là do Luu Gia phân phó thị nữ trộm lấy, đến lúc đó làm cho sĩ quan phụ tá vào cửa, gặp được Hạ Cơ đang dục hỏa đốt người, chính là thời điểm hoàn hảo để làm việc bất chính?

Luu Gia nghĩ đến kế hoạch của mình sắp thành công, khóe miệng cũng cong lên, chỉ là tại sao thời tiết lại nóng như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 13

Quả nhiên sĩ quan phụ tá một lát liền tới Bác phủ. Chào hỏi Hạ Cơ một chút. Hạ Cơ kêu sĩ quan phụ tá tự mình đi vào phòng lấy văn kiện mà Bác soái yêu cầu. Vì phòng sĩ quan phụ tá chỉ đúng là phòng khách Lưu Gia đang ở. Làm sao sĩ quan phụ tá biết được hai người phụ nữ đang tranh đấu, tự mình đi vào.

Lúc này Lưu Gia bị dục hòa trong người thiêu đốt, nút thắt trên quần áo đã cởi ra hai cái. Bộ phận bên trong yếm hơi lộ ra, thấy được một mảnh da thịt tuyết trắng.

Nếu mà hiện tại Lưu Gia còn không rõ chuyện gì đã xảy ra thì quá ngây thơ rồi. Thua ở trong tay Hạ Cơ, cô ta thật sự không cam lòng, nhưng mà vấn đề trước mắt là cô ta phải đi nơi nào tìm người để dập tắt dục hòa đang ngập tràn, chẳng lẽ thật sự tùy ý tìm gia nô ở Bác Gia? Lưu Gia đem nút thắt trước ngực lại cởi ra thêm một viên, gáy ngăn trở yếm cũng cởi ra, thật sự là rất khó chịu!

Cửa đột nhiên bị mở ra. Hai người đều sửng sốt. Người đàn ông mi thanh mục tú, quân trang trắng, eo lưng thẳng thắn. Là sĩ quan phụ tá bên cạnh của Bác Nam. Yếm của nữ nhân khó khăn lắm mới treo được ở trên ngực, lộ ra một mảnh trắng nõn, loáng thoáng còn có thể thấy được cái rãnh sâu.

"Xin lỗi, đã quấy rầy." Sĩ quan phụ tá trộm nuốt một ngụm nước miếng, đây là trong nhà Bác soái, cũng không thể làm càn được.

"Dừng bước." Người này đối với Lưu Gia mà nói có thể là lựa chọn tốt nhất. Từng bước một, là lướt thướt tha đi đến hướng cửa. Nhìn thấy sĩ quan phụ tá hoảng hốt, sợ cái yếm trước ngực cô ta không cẩn thận bị rơi xuống dưới.

Đầu vú trước ngực bị miếng vải che hiện rõ ở trong mắt sĩ quan phụ tá, cái yếm màu đỏ đều dựa vào hai viên đậu đỏ chống đỡ, quảng vú hồng nhợt có thể nhìn thấy rõ.

Lưu Gia đẩy tay một cái, yếm liền từ trên ngực trượt xuống. Hai bầu vú không chỗ nào cố kỵ dừng ở trước người. Quả bự hồng hồng kiều mị có thể câu dẫn nam nhân.

"Gia Nhi nơi này rất khó chịu," Lưu Gia nâng bộ ngực sữa của mình lên, lại kéo tay của sĩ quan phụ tá qua để vào bên trên, chậm rãi ấn xoa. "Còn muốn nhờ sĩ quan phụ tá vì Gia Nhi mà thư giải một phen."

Sĩ quan phụ tá giống như mất đi ý chí, hai tay theo sự chỉ dẫn của Lưu Gia ở bầu vú tuyết trắng vuốt ve, xúc cảm mềm nhũn.

Đôi tay dần dần thoát khỏi không chế của Lưu Gia, đem hai viên diễm quả ấn vào thành một vòng tuyết trắng, lại dùng sức đem cái này kéo ra. Kéo ra thành một cái hình trụ. Lại dùng bàn tay mà mình hay sử dụng súng đi mà xát mỗi quả đứng thẳng. Dưới động tác của người đàn ông, ý thức Lưu Gia dần dần mơ hồ.

Nhìn thấy bóng dáng sĩ quan phụ tá biến mất vào phòng ngủ của Lưu gia, khoe môi Hạ Cơ gợn lên một cái mỉm cười.

Không biết khi nào, toàn thân nữ nhân đều trần trụi, chỉ còn lại có một cái quần lót ren màu đen. Trên da thịt trắng nõn có miếng vải màu đen càng làm nổi bật kiều nộn hiện bên dưới. Người đàn ông mỗi một chút liếm mát, chạm đến đều cho thân thể của cô ta mang đến an ủi, mang theo sâu bên trong là một tầng hư không. Cho đến khi cơn thi* của sĩ quan phụ tá không hề có trở ngại chống lại nửa người dưới của cô ta.

Thân thể Lưu Gia càng thêm hư không, thân thể không ngừng ở lửa nóng của người đàn ông cọt cọt cọt cọt. Sĩ quan phụ tá bị khiêu khích như vậy nhịn không được, ghen khí, nhắm ngay hoa huy* lập tức vọt vào.

Thân thể Lưu Gia một trận đau đớn, rất nhanh dưới tác dụng của thuốc chỉ muốn hung hăng bị lấp đầy. Sau khi sĩ quan phụ tá phá tan tầng trở ngại kia thì càng thêm anh dũng, trực tiếp thủ sẵn trước eo Lưu Gia đang đấu đá lung tung. Phía dưới hoa huy* cũng mềm nhũn khản kiệt, gất gao cuốn lấy cơn thi* xông vào.

Thân thể hai người hợp nhau ngoài ý muốn, hai chân Lưu Gia quấn lấy cái eo thẳng của hắn, đem tất cả quyền chủ động giao cho hắn. Sĩ quan phụ tá cũng không phụ sự kì vọng, cầm đến khi Lưu Gia cao trào không ngừng.

Nghe âm thanh ái muội bên trong, Hạ Cơ giả vờ như lơ đãng mở cửa phòng Lưu Gia ra. Phát ra một tiếng thét chói tai.

□Cà Pháo: còn 1 chương nữa là hết thế giới này rồi, các nàng muốn hôm nay Pháo edit nốt luôn hay là để tuần sau □

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 14: (Xong)

Tuy rằng Lưu Gia đi du học ở nước ngoài, tư tưởng cũng phóng khoáng hơn, nhưng mà chưa lập gia đình đã tư thông cùng nam nhân cũng ném vào mặt

của Lưu Phong. Lưu Phong ở Tây Bộ được người đưa tin cấp báo. Liên yêu cầu Lưu Gia mau chóng về Tây Bộ, chuẩn bị hôn sự cùng sĩ quan phụ tá. Cây gai này đã bị Hạ Cơ nhẹ nhàng nhổ ra. Từ bây giờ mỗi ngày chỉ cần cùng Bác Nam làm những việc xấu hổ.

Bữa sáng của Bác Gia luôn đơn giản, chỉ cần thanh đạm ngon miệng là được. Nhưng Hạ Cơ nhìn, dạ dày lại cảm nhận được một trận vị chua, cực kỳ không thoải mái. Vừa mới ăn hai miếng bánh quây, dạ dày lại quay cuồng một trận. Hạ Cơ lập tức chạy vào toilet, nôn mửa.

Nghe âm thanh bên trong truyền ra, Bác Nam sốt ruột. Gần đây Hạ Cơ không có cảm mạo, tại sao lại nôn mửa. Phân phó người hầu trong nhà gọi thầy thuốc gia đình tới.

Thầy thuốc trong chốc lát đã tới đây. Bắt mạch cho Hạ Cơ. Rồi sau đó lộ ra một nụ cười. Khiến Bác Nam không rõ nguyên nhân.

"Chúc mừng Bác soái." Thầy thuốc chấp tay. "Hạ tiểu thư đây là có hỉ*."

**Có thai.*

"Có hỉ?" Hạnh phúc tới quá đột nhiên, Bác Nam lập tức ngây ngốc lại. Không quá hai giây liền đem Hạ Cơ ôm vào trong ngực, hưng hăng hôn hai cái. "Anh được làm ba."

Hạ Cơ còn chưa có chuẩn bị tốt để làm mẹ, nhưng mà chỉ cần nghĩ đến đó là con của mình cùng người nam nhân này, trong lòng nhin không được phiếm đầy vị ngọt. Đứa nhỏ này về sau không biết sẽ giống ai?

Từ lúc Hạ Cơ có thai cho tới nay, Bác Nam liền đem cô nâng ở trong tay sợ bể. Cái thai dần dần tăng trưởng, bụng của Hạ Cơ cũng ngày càng to ra. Mỗi ngày đều là do Bác Nam tự mình giúp cô rửa sạch thân thể. Trong ngoài đều không buông tha.

Hình như trong thời gian mang thai tình dục của nữ nhân sẽ tăng cao, mà Bác Nam lại được dặn dò nên không dám dễ dàng động vào cô. Có mấy lần trong lúc tắm rửa, lửa nóng của Bác Nam đều đứng vững ở trên bụng cô, nhưng mà vẫn kiềm nén nhin xuống được.

Một người đàn ông như vậy người không làm cho hán no bụng nói không chừng sẽ bị nữ nhân quyến rũ nào đó câu đi mất. Hôm nay Hạ Cơ có ý định muốn cùng Bác Nam tới làm một lần.

Hạ Cơ nằm ở trong bồn tắm, toàn thân trần trụi. Bác Nam chịu thương chịu khó giúp cô lau rửa thân mình. Trong miệng của Hạ Cơ thỉnh thoảng lại phát ra vài âm "hử hử" kiểu mỉ. Bác Nam đã nhin hơn ba tháng, một chút ám chỉ của nữ nhân cũng đủ để cho tiểu đệ đệ của hán ngẩng đầu.

Tay càng ngày càng đi xuống, tới phần bên trong đùi. Bác Nam sờ một chút mới thôi, làm qua loa. Nhưng mà Hạ Cơ lại không hài lòng.

"Hướng vào bên trong sờ, còn chưa có sạch." Nữ vương ra lệnh tất nhiên phải nghe theo.

Bàn tay duỗi vào bên trong giữa hai chân, nghiêm túc xoa rửa.

"Lại hướng bên trong sờ." âm cuối kéo dài bức cho Bác Nam chỉ có thể nghe lời.

Đã đụng đến tiểu hoa môi. Bác Nam dứt khoát đem hai cánh hoa đều rửa sạch.

"Bên trong cũng muốn rửa." ý đồ của Hạ Cơ rất rõ ràng. Bác Nam dứt khoát cầm hai ngón tay đi vào, ở bên trong đánh một vòng. Lúc này Hạ Cơ thật sự rất miễn cảm, bên trong đã ướt đầm. Trong miệng theo động tác của Bác Nam phát ra tiếng ngâm nga kiểu mỉ.

Hạ Cơ một phen cảm lấy mệnh căn tử của Bác Nam. "Em muốn nó rửa sạch cho em." Trong mắt tràn ngập dụ hoặc.

Hạ thân của Bác Nam đã muốn nghẹn đến tặc nứt, một phen đem Hạ Cơ từ trong nước lôi ra. Cầm côn th*t của mình, đối với cái lỗ nhỏ cắm vào. Hai người đồng thời phát ra một tiếng thở dốc. Bác Nam đỡ eo của Hạ Cơ, động tác hướng lên tiểu tâm.

Ngày hôm sau lúc Hạ Cơ rời giường Bác Nam không biết đi chỗ nào. Đang chuẩn bị đứng dậy thì phát hiện trên ngón áp út của mình có thêm một cái đồ vật sáng lấp lánh. Hạ Cơ chăm chú nhin hồi lâu, khóe miệng rớt cuộc giờ lên ý cười.

Ba tháng, Bác Nam đã đem hôn lễ chuẩn bị thật tốt. Chỉ còn thiếu một người vợ. Nơi này đã không còn cần tới cô nữa.

Cà Pháo: TG này xong rồi nhá, thế giới tiếp theo sẽ là thế giới Trúc mã cao lãnh □ mn có bộ xuyên nhanh nào hay k, giới thiệu cho Pháo đi, convert nhá, nếu thấy hay sẽ giới thiệu để team edit ♥♥

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 1: Thế giới 3: Trúc mã cao lãnh

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Hạ Cơ lại một lần nữa trở về cái không gian hỗn độn kia. Có lúc Hạ Cơ thoát tuyến mà nghĩ đến thuở Bàn Cổ khai thiên lập địa có phải chính là như vậy hay không. Không có một chút ánh sáng, không có hoa, không có cây, không có gió nhẹ, chỉ có mình cô.

Mỗi một lần nhiệm vụ hoàn thành, nội tâm Hạ Cơ đều chỉ có một mảnh hư vô. Trải qua nhân sinh của người khác, thay đổi chuyện xưa của người khác. Nhưng mà may mắn như vậy sẽ làm thế giới song song của cô hạnh phúc, chỉ cần vậy là đủ rồi.

"Chúc mừng, nhiệm vụ lần này hoàn thành rất tốt." Âm thanh Hệ thống giống như tiếng trẻ con. "Hiện tại bắt đầu tiếp thu cốt truyện tiếp theo."

Hạ Cát cùng Sở Bách là thanh mai trúc mã, hai đứa nhỏ vô tư. Sở Bách gia cảnh phú quý, diện mạo bất phàm, nhân trung long phượng*. Hạ Cát đến tuổi dậy thì liền đối với Sở Bách sinh ra tình cảm không giống nhau, đơn phương hứa hẹn định ước. Sở Bách chỉ lo học tập không thèm nhìn vào chút việc vặt này. Ngay cả hoa hậu giảng đường thô lộ với cậu đều bị cự tuyệt. Hạ Cát sao dám đi lên.

**Nhân trung long phượng: "rồng giữa loài người" ý nói là người có tài năng hoặc dung mạo hoặc bất cứ thứ gì nổi bật hơn người.*

Hạ Cát không mở miệng, ở trong mắt Sở Bách cô chẳng qua chỉ là một người em gái đáng yêu. Ngày thường tuy đối với cô quan tâm, nhưng mà lại chưa từng vượt qua tình yêu nam nữ. Nữ sinh chung quanh ngược lại bởi vì Sở Bách đặc thù, đối với Hạ Cát xa lánh nhiều hơn.

Hạ Cơ đơn thuần cho rằng tới tuổi, người lớn trong nhà tự nhiên sẽ vì hai người mà bàn tính hôn sự. Bởi vì ba Sở cùng với mẹ Sở cũng rất thích cô.

Không nghĩ tới, có một ngày Sở Bách bị chuốc say. Ở quán bar gặp Trần Mẫn. Trần Mẫn là sinh viên ở đại học kinh đô, gia cảnh bình thường, vẫn luôn

muốn gả cho một con rùa vàng*. Tất nhiên sẽ biết Sở Bách. Không nói hai lời liền đem Sở Bách đang say mềm đỡ lên trên giường. Sở Bách uống say, bất tỉnh nhân sự. Trần Mẫn tự mình chủ động cùng cậu xảy ra quan hệ, ngày hôm sau một bộ đáng người bị hại ăn vạ Sở Bách.

** Con rùa vàng. Theo mình hiểu thì từ này nhằm để chỉ những người đàn ông có điều kiện đặc biệt tốt (như nhà giàu, đẹp trai, body chuẩn,...)*

Gia giáo nhà Sở Bách rất nghiêm khắc, tự nhiên Trần Mẫn trở thành bạn gái danh chính ngôn thuận của Sở Bách. Hạ Cát âm thầm thương tâm thật lâu. Trần Mẫn biết Sở Bách đối với cô ta không yêu thích gì, nhưng vì có thể vào cửa Sở gia, cô ta liền nghĩ cách chứng minh mình mang thai rồi để cho Sở gia biết.

Ba Sở trong con giận dữ, đem Sở Bách giận mắng một trận. Nhưng vẫn vì hai người xử lý hôn lễ.

Hạ Cát không có tham gia hôn lễ của hai người liền xuất ngoại đi du học. Cũng cự tuyệt các tin tức về Sở Bách từ những người khác. Chỉ có thể tự mình ngày đêm cô đơn mang theo nhớ thương đối với cậu sống qua ngày.

Hạ Cát không biết, Trần Mẫn tuy rằng gả cho Sở Bách, nhưng Sở Bách lại không muốn cùng cô ta sinh hoạt vợ chồng. Không có biện pháp, giả mạo mang thai không được. Trần Mẫn chỉ có thể tự mình tìm một người đàn ông đem bụng làm lớn. Ai ngờ chuyện này về sau lại bị Sở gia biết, Sở Bách bởi vì vậy mà ly hôn.

Lúc này Sở Bách mới hiểu được trong lòng mình chỉ luôn có người kia, từ nhỏ vẫn luôn làm bạn với mình, em gái thanh mai nhà bên Hạ Cát. Sở Bách vận dụng nhiều nhân mạch đi tìm Hạ Cát. Chỉ là Hạ Cát từ bỏ cha mẹ ra, đã chặt đứt cùng những người khác liên hệ. Sở Bách ngày ngày ở trước mặt cha mẹ Hạ gia khóc cầu. Rốt cuộc cũng nghe được tin tức của Hạ Cát.

Đứng chờ ở dưới lầu Hạ Cát chờ cô trở về. Lúc ánh mắt đầu tiên của Hạ Cát nhìn thấy Sở Bách còn nghĩ rằng mình hoa mắt, anh ấy như thế nào sẽ tới nơi này?

Nhìn người mình thích ở trước mặt, Sở Bách không biết làm như thế nào mới đứng, liền chạy tới chỗ Hạ Cát đang đứng.

Trong lòng Hạ Cát hoảng hốt, lùi về phía sau, bị ô tô chạy ở trên đường cái phía sau đụng phải. Một phút cuối cùng Hạ Cát còn nghe được tiếng Sở Bách tê tâm liệt phế* kêu.

**Tê tâm liệt phế: đau khổ tới cùng*

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 2

Bên trong quán bar là một mảnh xa hoa truy lạc, âm nhạc chấn động màng tai. Cả trai lẫn gái đều có trong đó, ở trong đêm tối, mọi người luôn dễ dàng buông thả chính mình.

Sở Bách ít khi đi vào nơi như vậy. Lần này tất cả đều bởi vì cậu chuẩn bị từ nhiệm chủ tịch hội Học Sinh, việc này cũng coi như là tiệc chia tay vui vẻ. Cậu ngày thường cũng tương đối tốt, nên được mấy người anh em ở tại đây mở tiệc. Sở Bách cũng không tự cao tự đại, chỉ cần khách phải tùy theo chủ. Nói vài lời khách khí, mấy đại gia kia liền tự mình chơi.

Làm vai chính trong ngày hôm nay, lại là loại trường hợp ở đây. Sở Bách khó tránh khỏi bị chuốc rượu. Từ lượng của cậu còn khá tốt, nhưng mà mọi người ở đây đều cùng cậu cụng ly. Lúc này mà từ chối thì lại có vẻ keo kiệt, mỗi người đi lên, Sở Bách đều uống hết chén. Cuối cùng chỉ có thể dựa vào phía sau sô pha, nhắm mắt.

Càng dựa vào ngược lại càng bị cơn buồn ngủ đột kích. Đột nhiên bên cạnh truyền đến âm thanh của cô gái, Sở Bách nghe được tự nhiên cảm thấy thoải mái. Cô gái ở một bên giữ chặt bả vai Sở Bách, bên kia cũng bị một người anh em nâng lên đi ra ngoài. Sở Bách cố sức mở mí mắt của mình ra, chỉ thấy bóng người mờ nhạt. Nhưng mà người bên cạnh cậu nhìn rất rõ ràng. Là Hạ Cát.

Rốt cuộc đem Sở Bách đỡ lên xe taxi, Hạ Cát hướng nam sinh giúp đỡ ở bên cạnh nói cảm ơn. Rồi kêu tài xế lái xe. Ít nhiều nhờ có hệ thống, làm cho cô biết được địa điểm liên hoan, mới ở chỗ này hồi lâu ôm cây đợi thỏ. Rốt cuộc cũng đem con thỏ anh tuấn này lên xe.

Sở Bách chóng mặt dựa vào vai Hạ Cát. Bả vai gầy yếu không khiêng được thân hình trầm trọng của Sở Bách. Khiến cho đầu của cậu trượt xuống, rơi xuống trước bộ ngực cao ngất. Xúc cảm mềm mại trước ngực làm mặt Sở Bách nhìn không được cọ tới cọ lui, thơm quá!

Mùa hè nên mặc quần áo đơn giản, Sở Bách phun hơi thở ấm áp ở trên ngực Hạ Cát. Đầu tóc của cậu ở trên da thịt trước ngực mà xát một hồi, mà xát đến mức làm trái tim nhỏ của Hạ Cát run lên.

Xe rốt cuộc cũng chạy đến trước cửa nhà Hạ Cát. Đêm nay cha mẹ Hạ Cát đều đi công tác, trong nhà chỉ còn lại cô. Hạ Cát chỉ có thể tự mình đem thân thể cao lớn của Sở Bách lên trên giường phòng mình. Hạ Cát mệt đến cả người ra mồ hôi, vội vàng đi vào phòng tắm, để lại Sở Bách nằm liệt trên

giường.

Hạ Cát tắm rửa xong, thay đổi đai đeo áo ngủ màu trắng, chuẩn bị nghỉ ngơi. Sở Bách nằm ở bên cạnh, nếu là ngày mai tỉnh lại phát hiện nằm ở trên giường cô, Sở Bách không biết sẽ là cái biểu tình gì? Trong đầu Hạ Cát thú vị nghĩ đầy ý xấu.

Lông mi Sở Bách hơi hơi chớp, đột nhiên vươn một bàn tay ôm eo nhỏ Hạ Cát lại. Đầu cũng hướng vào trên người cô, hương vị cô thật dễ chịu. Cái mũi của Sở Bách trên người ở Hạ Cát ngửi tới ngửi lui.

Hạ Cát chỉ mặc một bộ đồ màu trắng, nội y ở bên trong đều không có. Lúc ngủ mặc nội y không thoải mái. Sở Bách ở trên cổ thon dài, trên xương quai xanh tinh xảo đều ngửi qua. Cuối cùng chui đầu vào hai bầu vú mềm mại trước ngực. Thật sự rất non mềm. Có cảm giác rất khát nước.

Trực tiếp há miệng ngậm lấy tiểu đầu đỏ nhô ra, đầu v* cùng bộ phận nữ thịt đều vào miệng cậu. Một bên khác cũng bị bàn tay cậu khống chế, một cái đều không buông tha. Không phải nói cao lãnh sao? Hạ Cát xem thường một cái, nỗ lực khống chế thân thể đang dị động của mình. Cô mới sẽ không thừa nhận chỉ thoáng sờ một chút như vậy cô liền có cảm giác.

Bàn tay ở nơi cao ngắt xoa nắn vài cái, giống như còn bị ngăn cách thứ gì. Túm lấy miếng vải trước ngực, hai cái đai đeo đã bị kéo chặt đứt. Không hề bị ngăn cách ngậm lấy đầu v* trước ngực, Sở Bách an tâm ngủ.

Cà Pháo: bởi vì trong bản convert tác giả để lúc thì Hạ Cát lúc thì Hạ Cơ nên Pháo để chung là Hạ Cát cho dễ nhớ □

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 3

Ánh mặt trời chói chang chiếu vào. Lông mi Sở Bách hơi hơi động, lại vẫn không muốn mở mắt. Trong miệng giống như đang ngậm thứ gì đó, thơm tho mềm mại, Sở Bách nhìn không được nuốt hai cái, bên tai lại truyền đến tiếng nữ nhân yếu ớt rên rỉ, nhu mì cầu người. Chắc không phải đầu. Sở Bách vừa nghe, lập tức mở bừng mắt.

Đập vào mi mắt chính là hai bầu vú trắng nõn. Một bàn tay của mình còn đang cầm một bên, màu da đối lập làm trong lòng Sở Bách nổi lên một trận lửa nhỏ. Trên đầu còn có hai tiểu đầu đỏ, phần phần nộn nộn, mặt trên của một viên đậu đỏ còn có dính nước bọt của Sở Bách, sáng lấp lánh, hết sức đáng yêu. Ma xui quỷ khiến, Sở Bách lại đem viên đậu đỏ kia ngậm vào trong miệng, thật cẩn thận ở mặt trên liếm láp hai cái.

Hạ Cát bị khiêu khích trước ngực đánh thức, trong miệng phát ra tiếng rên rỉ khó chịu. Sở Bách đột nhiên ngừng lại, ngẩng đầu vừa thấy, lại là em gái hàng xóm Hạ Cát. Minh thật là quá cảm thú, như thế nào lại có thể đối với em ấy làm ra việc này. Kỳ thật Hạ Cát chỉ nhỏ hơn so với Sở Bách một tuổi. May mắn nửa người dưới của hai người đều mặc quần áo, tối hôm qua mình cũng không có cảm giác gì, hẳn là không có phát sinh quan hệ.

"Anh Bách." Nữ sinh bị Sở Bách khơi mào tình dục còn chưa tiêu tan. Nói ra mấy chữ đều gọi cảm khác thường.

Đầu óc của Sở Bách lúc này là một mảnh hỗn độn, chỉ nghĩ nhanh chóng rời khỏi đây là cách tốt nhất. Lập tức bò ra giường ngay cả quần áo cũng chưa sửa sang lại liền chạy.

Nhìn bộ dáng Sở Bách chạy trốn chết, khoe miệng Hạ Cát nổi lên một tia mỉm cười. Chính là muốn nhìn thấy cậu ta tâm loạn.

Suốt một ngày, Sở Bách cũng không có tâm tư đi học. Trong đầu óc đều là bộ dáng Hạ Cát trần trụi nửa người trên nằm ở trên giường, còn có bộ ngực mềm mại của cô, xúc cảm mềm nhũn như vậy.

Cậu rốt cuộc đang suy nghĩ cái gì? Sở Bách tự khiển trách mình. Cô vẫn chỉ là một cô gái nhỏ đơn thuần mà thôi.

Hai người học cùng một trường, trong nhà cũng cách gần nhau. Cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy. Chỉ là mỗi lần đụng phải Hạ Cát, toàn thân Sở Bách liền cứng đờ, chỉ có thể ra vẻ cao lãnh gật gật đầu rồi rời đi. Lưu lại Hạ Cát về mặt vô tội phát gốc tại chỗ.

Sở Bách sắp phải tốt nghiệp. Tốt nghiệp xong Sở Bách trực tiếp tiến vào làm ở công ty ba Sở. Vào ngày thứ Sáu, ba Sở sẽ vì Sở Bách tiến công ty làm nên mở tiệc rượu. Giới thiệu cậu cho những người cùng công ty để quen biết.

Sở Bách là tự mình tới Hạ gia đưa thiệp mời. Không nghĩ tới, ở dưới lầu, lại nhìn thấy Hạ Cát cùng một người nam sinh đang ở cạnh nhau. Trong lòng Sở Bách giận dữ, giống như nhìn thấy vợ của mình vượt tường, hận không thể lập tức đem hai người tách ra. Cậu còn chưa kịp động thủ, Hạ Cát liền đem nam sinh kia đẩy ra.

"Thật xin lỗi, tớ đã có người thích." Hạ Cát về mặt xin lỗi.

"Không quan hệ, tớ có thể chờ cậu." Ai muốn người chờ?

"Hạ Cát.. " Sờ Bách đánh gãy cuộc đối thoại của hai người. " bác Hạ kêu em về nhà." Sờ Bách về mặt bộ dáng tôi là phụ huynh học sinh.

"Anh là?" Nam sinh về mặt nghi hoặc.

"Anh ấy là anh trai hàng xóm của tớ, cũng là bạn bè tốt của tớ." Hạ Cát giải thích.

"Nhanh lên trở về." Không chờ nam sinh cùng cậu chào hỏi, Sờ Bách về mặt nghiêm túc liền đem Hạ Cát túm đi.

"Em cùng cậu ta có quan hệ gì?" ngữ khí Sờ Bách rất khó chịu.

"Không có quan hệ gì cả!" về mặt Hạ Cát vô tội.

"Vậy tại sao cậu ta lại ôm em?" Sờ Bách giống như đang chất vấn người vợ vượt tường, miệng banh thành một cái thẳng tắp.

Hạ Cát nhún nhún vai, "Em làm sao biết? Chắc cậu ấy muốn ôm tạm biệt." Làm bộ làm tịch kênh kiệu, chắc là đang sốt ruột đi. Dù sao cô mới không phải là thấy Sờ Bách tiến lại đây nên mới không né tránh.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 4

Đại sảnh Sờ gia. Ngọn đèn dầu bao phủ, trắng lè. Người người mặc tây trang giày da ra vào, quần áo ngăn nắp. Hạ Cát cũng không ngoại lệ, một bộ váy liền áo màu trắng, phía trên có mặc thêm lớp áo ngoài, không mất đi vẻ ngây thơ đáng yêu, lại có cảm giác gợi cảm. Lộ ra da thịt trắng nõn, đưa tới không ít ánh nhìn chăm chú của đàn ông.

Hạ Cát sớm đã thành thói quen với các ánh nhìn xung quanh, lúc trung học cô còn được theo đuổi như cá gặp nước. Lúc Sờ Bách xuống lầu nhìn thấy cô đối với đàn ông cười duyên, hai tròng mắt bất giác đen lại.

Hạ Cát đôi mắt nhỏ, nhìn thấy Sờ Bách gắt gao nhìn thẳng cô. Không chút sợ hãi đi đến bên cạnh anh, "Anh Bách, chúc mừng." Hạ Cát cười híp mắt đến ngọt ngào.

Lúc này hàn khí bên người Sờ Bách mới giảm một chút. "Cảm ơn."

"Em để quà tặng của anh ở sảnh, đến lúc đó đừng quên xem nha." Người tặng lễ rất nhiều, còn có người trông chừng.

"Em tặng anh cái gì?" Sờ Bách có chút tò mò.

"Anh đợi lát nữa liền biết." Hạ Cát giống như con cá nhò lại chạy vào trong đám người. Đi tới bên cạnh mấy cô gái quen biết, hi hi ha ha nói chuyện.

Sờ Bách nhìn cô đi tìm bạn của mình, vừa vặn mình cũng muốn đi xã giao, cũng không có thời gian tiếp cô. Quả nhiên, người kính rượu tới một người lại một người, lần này Sờ Bách cũng sẽ không như lần trước uống say. Uống được sáu bảy ly liền giả vờ uống không được nữa, chạy lên toilet lầu hai rửa mặt, tỉnh táo được hơn một chút.

Hạ Cát cũng đuổi theo sau. "Anh Bách, anh không sao chứ." Hạ Cát ở ngoài toilet nhỏ giọng kêu.

Nghe được giọng nói quan tâm của Hạ Cát, Sờ Bách trong lòng ảm áp. Lại nghĩ tới hình ảnh lần trước uống say, trong lúc nhất thời dục hỏa từ dưới bụng dâng lên.

Sờ Bách lung lay từ toilet đi ra, thấy giai nhân trước mặt, trực tiếp kéo tay lại ôm. Đầu đáp ở trên vai bóng loáng của cô, mặt trên cọ tới cọ lui. "Thật là khó chịu."

Hạ Cát sợ Sờ Bách té ngã nên ôm bờ vai của anh. Giữ chặt thân mình của anh.

"Thật buồn ngủ." Sờ Bách giống như đứa trẻ làm nũng.

"Vậy chúng ta về phòng ngủ được không?" Ngữ khí của Hạ Cát lại giống như đang dỗ đứa trẻ.

"Được" Sờ Bách lúc này rất ngoan ngoãn. Nửa bên cánh tay đặt tại trên người Hạ Cát. Khóe miệng lại dâng lên ý cười như gian kế thực hiện được.

Hai người cùng nhau vào thang máy. Phòng của cha mẹ Sờ ở lầu ba, Sờ Bách một người ở lầu bốn. Sờ Bách rất quan tâm đến không gian riêng tư của mình, không có việc gì quan trọng, sẽ không có người lên lầu bốn.

Vừa ra thang máy, Sở Bách giống như không chịu nổi, đem Hạ Cát áp ở trên tường. Sở Bách giống như một con chó ở trên người Hạ Cát ngửi tới ngửi lui, còn ở trên thân thể cô cần hai cái.

"Anh Bách, không cần." Hạ Cát cầu xin tha thứ, đây là làm sao vậy. Miệng lại bị môi mỏng của Sở Bách lấp kín. Đôi tay đang chống đỡ bị Sở Bách kéo lại đặt trên đỉnh đầu.

"Ngoan, em muốn." lớp áo ngoài lập tức bị Sở Bách cởi ra. Chỉ còn lại váy, Sở Bách nhất thời không biết cởi ra như thế nào. đành phải cách lớp vải ngâm lấy một đỉnh, bên kia cũng bắt đầu vuốt ve. Hạ Cát hít sâu một hơi, động tác của Sở Bách tuy rằng hơi trúc trắc nhưng lại làm cho thân thể cô ngứa một trận.

Mặt trên của chiếc váy trắng dính nước bọt, dính hồng nhạt bên trong cũng không bao được. Sở Bách đem thân thể Hạ Cát xoay lại, bộ ngực cao ngất kề sát vào vách tường lạnh lẽo. Sở Bách ở phía sau đang cần nhắc nên cởi bỏ bộ váy vướng bận này như thế nào.

Khóa kéo vừa trượt xuống, Sở Bách liền cởi ra. Chiếc váy lặng yên không một tiếng động rơi xuống bên chân Hạ Cát.

Trước ngực điểm đỏ dựa gần vào vách tường lạnh lẽo sớm đã dựng lên.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 5

Sở Bách ở phía sau cái lưng bóng loáng, nhỏ nhỏ như Hồ Điệp Cốc tinh tế găm cần lên. Mỗi một chút, đều có thể khiến Hạ Cát phát ra tiếng rên rỉ to. Ở trên lưng lưu lại một cái vết đỏ thật sâu.

Tay đem quần lót đang cố định ở hai bên hông lôi kéo, vải che cuối cùng trên người của Hạ Cát cũng rớt xuống mặt đất.

Sở Bách từ phía sau ôm lấy eo thon của cô, một tay ôm ngang cô bế lên. Hạ Cát thét một tiếng kinh hãi, ôm lấy cổ Sở Bách.

"Anh Bách." Hạ Cát thấy Sở Bách gắt gao nhìn chăm chăm vào cơ thể không mảnh áo che thân của mình, mặt đầy thẹn thùng.

"Em thật đẹp." Câu này của Sở Bách là lời nói thật. Một thân da thịt tuyết trắng, cổ thon dài, hai bầu vú no đủ đứng thẳng, hai viên đậu đỏ đã sung huyết dựng thẳng lên. Eo thon nhỏ không đủ để bàn tay nắm chặt, hai chân thon dài thẳng tắp. Ngay cả ngón chân cũng hồng nhạt mê người.

"Anh thích em sao?" Hạ Cát vẻ mặt ngây thơ hỏi. Tuy rằng cô thích anh Bách, nhưng mà loại chuyện này phải là hai người thích nhau mới có thể làm.

"Cái này đợi lát nữa sẽ trả lời em." Sở Bách cười, vẻ mặt không có ý tốt.

Vào phòng, Sở Bách trực tiếp ngồi ở trên ghế, Hạ Cát ngồi ở trên người anh. Phía trước chính là một cái hộp quà màu trắng.

"Đây là lễ vật em tặng cho anh." Phát hiện điểm này Hạ Cát rất vui vẻ, cô và những người khác được đối đãi không giống nhau.

"Đúng vậy." Tay Sở Bách còn ở trên hai bầu vú của Hạ Cát xoa không ngừng. Mặt trên của nhũ thịt trắng nõn phỉm màu đỏ nhợt nhạt. đầu v* cũng bị hung hăng mà dựng lên.

"Ừm~" Hạ Cát một tiếng rên rỉ yêu kiều.

"Không cần, đau quá, anh Bách." đầu v* bị hai ngón tay Sở Bách kẹp chặt, không ngừng xoa nắn.

"Thật sự không cần?" Sở Bách không tin hỏi, hai bên đều bị đối đãi thô lỗ như vậy. Phía dưới Hạ Cát trào ra một cổ hoa dịch, làm ướt cả quần tây của Sở Bách.

"Không cần." Hạ Cát khẳng định trả lời.

"Được rồi." Sở Bách thả tay.

Bầu ngực của Hạ Cát thiếu đi bàn tay của người đàn ông an ủi, cô lại cảm thấy hư không khó chịu.

"Để anh nhìn xem em tặng cho anh cái gì?" Sở Bách cầm lấy hộp quà màu trắng, ngón tay thon dài linh hoạt tháo băng màu trắng ra. Bên trong là một cái cà vạt màu xanh biển.

"Thật xinh đẹp." Sở Bách nghiêm túc nói.

"Nhưng mà, phụ nữ đưa cho đàn ông cả vật là để chứng minh cô ấy muốn trối chết người đàn ông này, ý của em chính là như vậy sao?"

Hạ Cát không dự đoán được anh sẽ nói trắng ra như vậy, càng không nghĩ tới nó bị mở ra bằng phương thức này. Hạ Cát không có mặt mũi trả lời.

"Theo anh thấy, em không cần phải phí tâm tư như vậy." Ngón tay Sở Bách chui vào bên trong chân Hạ Cát. "Em chỉ cần đem nơi này mở rộng ra là tốt rồi." Hai tay Sở Bách đem đùi của Hạ Cát mở rộng ra, tiểu hoa giữa hai chân đã hơi ướt, mặt trên còn có giọt sương mê người.

Hạ Cát ngoan ngoãn đem đùi của mình mở ra, tùy ý để hai ngón tay Sở Bách chen vào nơi tư mật chưa người nào khám phá. Hai mảnh hoa môi đã bị Sở Bách kéo căng ra, xúc cảm mềm mại không thể tưởng tượng được.

Hai ngón tay còn không thỏa mãn mà dùng sức hướng sâu vào bên trong, cực kì ẩm ướt, mị thịt một tầng lại một tầng đem ngón tay cuốn lấy, cố gắng mút vào. Hai ngón tay có tiết tấu ở bên trong ra ra vào vào, tiếng thở dốc trong miệng Hạ Cát cũng ngày càng nặng. Trong chốc lát, liền nghiêng đốn trận cao trào đầu tiên.

"Thoải mái không?" Sở Bách ghé vào bên tai cô hỏi.

"Thoải mái." thanh âm của Hạ Cát mềm mại.

"Đợi lát nữa sẽ càng thoải mái."

Hạ Cát bị người đàn ông ném lên trên giường, nhanh chóng cởi hết quần áo của mình xuống. Đè lên thân thể như ngọc của cô.

Hai tay trực tiếp ở dưới háng đem hai chân tách ra. Dùng lửa nóng của mình gắt gao chống lại hoa huy*t của Hạ Cát.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 6

"Anh muốn vào bên trong." Âm thanh Sở Bách trầm thấp khàn khàn.

Cao trào vừa qua nên thân thể của cô rất mẫn cảm. Hạ Cát bị lửa nóng hầm hầm của Sở Bách ma sát, bụng nhỏ một trận co rút lại, ở trên đỉnh của Sở Bách trào ra một cổ hoa dịch.

"Em thật mẫn cảm." Sở Bách mang theo ý cười nói.

Trên mặt Hạ Cát tràn đầy ửng đỏ, dứt khoát dùng gối đầu che đầu mình lại.

Sự mờ ám này ở trong mắt Sở Bách lại hết sức đáng yêu. Nhưng vẫn không ngăn cản anh muốn tiến công. Cầm côn th*t của mình, hướng vào bên trong hoa huy*t phản nộ sung huyết, dùng sức một chút. Phá tan tầng lá mỏng kia, rốt cuộc cũng chọc thủng.

Mặc kệ là ở thế giới nào, Hạ Cơ đều phải trải qua một lần phá thân thống khổ. Cũng may là có hệ thống trợ công, mới đem đau đớn trừ bỏ bớt, lại bởi vì thân thể mẫn cảm. Đau đớn cùng khoái cảm luôn làm cô sung sướng, không tới vài phút, Hạ Cát đã có thể đi theo tiết tấu của Sở Bách vận eo nâng mông.

Nhìn vẻ mặt cô gái dưới thân cơ khát, động tác của Sở Bách càng thêm không chịu khống chế. Càng ngày càng nhanh, mỗi một chút đều chọc thẳng vào hoa tâm.

Bên trong tầng tầng mị thịt cách trở anh đều có thể phá tan. Chỗ sâu nhất bên trong cái miệng nhỏ gắt gao ra sức hấp thụ đỉnh côn th*t của anh, liếm láp, liếm mút. Càng thoải mái động tác của Sở Bách càng dồn dập, hai bầu vú của Hạ Cát bị va chạm đung đưa lay động. Sở Bách nhìn đến mà đỏ cả mặt.

Cúi người một cái, cúi đầu ngậm lấy đỉnh. Giống như một đứa trẻ hút sữa, hút đến gắt gao, động tác phía dưới cũng không thấy thả lỏng chút nào.

Hạ Cơ đã sớm bị va chạm chỉ có thể ê ê a a, trong đầu trống rỗng. Phát ra tiếng rên rỉ duyên dáng chỉ làm cho người bên trên càng thêm hưng ác.

Bởi vì Hạ Cát là lần đầu, Sở Bách khó khăn lắm mới chỉ làm có một lần. Chẳng qua làm tương đối lâu, Hạ Cát đã sớm mệt mỏi nằm ở trên giường. Sở Bách vẫn không quên rửa mặt chải đầu cho hai người rồi mới ngủ.

Tối hôm qua cha mẹ hai nhà Sở Hạ đã sớm phát hiện con nhà mình không thấy đâu. Lại nghĩ quan hệ hai đứa trẻ từ trước đến nay đều rất tốt, có thể là cùng đi lên lầu chơi.

Bên này mẹ Sở và mẹ Hạ cùng nhau lên lầu, chuẩn bị kêu Hạ Cát về nhà. Ai ngờ lên lầu bốn, thì thấy hàng dài đồ vật, ngực dán của con gái, váy áo, quần lót, giày rơi ở đầy đất. Quần áo này là của Hạ Cát. Trong lòng hai bà mẹ đều biết rõ ràng.

"Anh Bách, không cần, nặng quá." Bên trong truyền đến tiếng con gái yêu kiều rên rỉ.

"Không nặng thì em làm sao thoải mái, chờ lát nữa lại lắc mông hướng xuống dưới thân anh cầu xin." âm thanh của chàng trai có vẻ khàn khàn, nhưng mà không làm thì chính là Sở Bách.

Hai bà mẹ lúc này cũng xấu hổ không thôi, chỉ có thể cùng nhau xuống lầu. Ba Hạ còn không biết gì đã bị mẹ Hạ túm ra cửa Sở gia. Còn mẹ Sở, lại đối với ba Sở đặc ý nói: "Hạ Cát về sau chính là con dâu của chúng ta rồi."

Ngày hôm sau, Sở Bách vừa mở mắt, thì thấy mình đang ôm người đẹp trong lòng ngực. Nhưng mà lần này anh không bị dọa đến chạy trốn chết, ngược lại đối với người trong lòng ngực giờ trở.

Hôm qua lưu lại dấu vết hoan ái còn chưa có biến mất. Trên da thịt trắng nõn đều lưu lại dấu vết, dấu hôn của Sở Bách. Sở Bách nhìn lại nổi một trận hỏa.

Đem một chân của Hạ Cát nâng lên, nhắm thẳng ngay đi vào. Bên trong co rút bức cho Sở Bách nổi điên, nhưng lại nghĩ đến Hạ Cát còn chưa tỉnh ngủ, động tác vẫn khắc chế một chút. Nếu sợ đánh thức cô thì không nên đi vào đúng không?

Sở Bách nỗ lực khắc chế mình không nên dùng sức quá mạnh, tận lực làm nhẹ một chút. Lửa nóng nhét vào đã sớm đem Hạ Cát căng đến tràn đầy.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 7

Tuy rằng thần trí còn chưa có tỉnh táo, thân thể dâm dăng này của Hạ Cát đã sớm đón ý hòa cùng với Sở Bách đang đưa một trước một sau.

"Ưm~" Trong miệng Hạ Cát không chịu nổi phát ra một chuỗi rên rỉ.

"Thật là dâm dăng." Sở Bách đứng dậy một cái, liền quay người Hạ Cát lại, Hạ Cát quỳ ở trên giường, phía sau Sở Bách vận bung cánh mông của cô ra, làm cơn th*ít của mình vào càng sâu.

Hai bầu vú trắng tấp trước ngực rũ xuống, bởi vì không có người chăm sóc mà tịch tịch. Hạ Cát một bên nâng mông nhỏ, một bên vuốt ve bộ ngực no đủ của mình. Nửa ngủ nửa mơ phóng thích bản tính của cô, không thể nghĩ ngờ hành động này của Hạ Cát càng khiến người khác si mê.

Nhìn cô gái hồn nhiên đơn thuần ở dưới thân của mình có thể tự động làm càn như thế, Sở Bách sao có thể không xúc động? Hận không thể đem cô làm chết ở trên giường mới cam lòng.

.....

Thời điểm Hạ Cát xuống lầu cha mẹ hai nhà đều tập trung chờ ở dưới.

"Ba, mẹ." Hạ Cát ngoan ngoãn ngồi ở bên cạnh ba mẹ, xem ra chuyện này bọn họ đều đã biết.

"Ông Hạ, chuyện này là con trai tôi làm không đúng." Mặt Ba Sở lộ ra vẻ hổ thẹn, giống như Sở Bách là một đứa con bất hiếu. "Tuổi hai đứa nhỏ cũng đã lớn, không bằng để cho bọn nó làm đám hôn trước đi."

Nuôi con gái bảo bối lâu như vậy, vậy mà lại dễ dàng mà gả cho người khác, ba Hạ đương nhiên sẽ không cho sắc mặt tốt. Nhưng thật ra mẹ Hạ đã rất thích Sở Bách từ lúc nhỏ.

"Nếu hai đứa nhỏ đều thích nhau, chuyện này cũng khá tốt." mẹ Hạ trả lời.

"Mẹ." Thấy mọi người ở trước mặt thảo luận hôn nhân đại sự, Hạ Cát đỏ mặt.

"Bác Hạ, về sau con nhất định sẽ đối tốt với Hạ Cát." Sở Bách cam đoan thề hốt.

Ba Hạ nhìn vẻ mặt Sở Bách thành tâm, lại nhìn bộ dáng con gái thẹn thùng, đã sớm bị người khác bắt mất tâm. Trong lòng biết rõ việc này đã định sẵn kết cục, sắc mặt thoáng hòa hoãn chút, nhưng vẫn không tốt lên được. Hai nhà thương lượng một chút, quyết định một tháng sau tổ chức tiệc đính hôn.

Tháng này Hạ Cát vừa vận được nghỉ hè, liền đi theo Sở Bách cùng nhau đến công ty Sở gia thực tập.

Sở Bách cũng bắt đầu từ công việc nhẹ nhàng, đảm nhiệm chức vụ giám đốc hạng mục. Mà Hạ Cát chỉ là đi theo Sở Bách làm trợ lý nhỏ.

Sự nghiệp vừa mới bắt đầu, người yêu lại ở ngay bên cạnh, Sở Bách tự nhiên cảm thấy xuân phong đắc ý. Nhưng mà việc khó khăn chính là, ba Hạ từ ngày ấy về sau, liền nghiêm khắc quản lý Hạ Cát. Mỗi ngày trước 10 giờ đều phải về nhà, làm như vậy càng khiến cho Sở Bách thật bức bối.

Đặc biệt là nhìn thấy bộ dáng Hạ Cát mặc đồ công sở, bộ ngực căng đầy, eo thon nhỏ chỉ cần một bàn tay là nắm chặt. Cái mông vênh cao, Sở Bách biết cảm xúc của chỗ đó rất mềm mại, đôi chân dài vừa tinh tế lại thẳng, dáng người lay động yếu diệu. Rõ ràng là người của mình, lại không được làm chuyện thân mật một chút. Sở Bách chỉ hy vọng một tháng này có thể nhanh qua một chút, mới có thể đem người đẹp ôm vào trong lòng ngực âu yếm.

Tâm ngứa khó chịu không chỉ có Sở Bách, còn có Hạ Cát vừa mới ăn thịt biết vị. Thân thể của cô đã lâu không có được âu yếm qua, nội tiết đều cảm thấy khát vọng. Mỗi lần nhìn thấy ánh mắt của Sở Bách như sói như hổ, Hạ Cát đều hy vọng anh có thể tiến lại đây, nhưng mà cô vừa mới nhìn lại anh, anh liền làm bộ dáng cao lãnh. Thấy anh cố tình thêm khát lại ra về chối bỏ, triệt để gọi lên tình dục của Hạ Cát.

Bởi vì là con trai của chủ tịch, Sở Bách tuy rằng cấp bậc không cao, nhưng mà vẫn có văn phòng của riêng mình.

Hạ Cát đứng ở ngoài cửa, trực tiếp đem cúc áo sơ mi của mình cởi ra ba viên, bầu ngực loáng thoáng lộ ra.

"Cạch cạch cạch" tiếng gỗ cửa vang lên.

"Vào đi." Thanh âm của Sở Bách lạnh nhạt, cũng giống như người của anh.

"Giám đốc Sở, đây là văn kiện mà anh muốn."

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 8

Là Hạ Cát. Sở Bách ngẩng đầu.

Hạ Cát khom lưng đem văn kiện đặt ở trên bàn công tác, khe rãnh giữa hai bầu vú lộ ra, Sở Bách giống như còn thấy được cả áo lót ren màu trắng bên trong. Hâu kết không tiếng động mà lăn lộn xuống.

"Ở chỗ này em đã quen chưa?" Sở Bách hỏi.

"Khá tốt, nhưng mà anh Bách mỗi ngày đều bận rộn." Hạ Cơ đây là làm nũng.

"Anh vừa mới vào công ty, cần nên nỗ lực một chút." Sở Bách nhìn khuôn mặt nhỏ mềm mại của cô. "Đầu có chút đau, lại đây giúp anh xoa một chút."

"Vâng." Hạ Cát rạo rực vui vẻ đi đến đằng sau Sở Bách. Trực tiếp đem đầu của anh dựa ở trên ngực cô. Ngón tay cái có tiết tấu mà xoa ở huyệt Thái Dương của anh, mềm nhẹ xoa bóp.

Ngửi mùi hương ở trên người Hạ Cát, đầu còn nằm ở nơi mẫn cảm như thế, Sở Bách không khỏi cảm thấy hóa mẫn. Anh đã mười ngày chưa có chạm qua cô rồi, vừa mới khai trai lại khiến cho anh cảm dục, làm sao mà chịu được. Sở Bách càng nghĩ càng không cam lòng, một tay đem Hạ Cát ở đằng sau kéo lại trước, ngồi ở trên đùi anh.

Hạ Cát bị Sở Bách chặt chẽ ôm lấy. "Anh muốn ôm một chút."

Sở Bách hôn môi hồng của Hạ Cát, quán lấy lưỡi cô, ở bên trong hàm răng chơi đùa.

Tiếp theo Sở Bách vui đùa vào cổ Hạ Cát. Chỉ như vậy thôi Sở Bách tất nhiên là không thỏa mãn, lại đi xuống. Áo lót bao lại hai bầu vú cao ngất chỉ để lộ khe rãnh sâu, da thịt trước ngực trắng như tuyết. Sở Bách vui đùa vào khe rãnh hai bầu vú, mút ra từng vệt đỏ.

Nút cái áo lót Hạ Cát mặc là ở đằng trước, thuận tiện cho động tác của Sở Bách. Đem áo lót cởi ra, hai cái núm vú liền nhảy ra. Sở Bách vội vàng đem một cái nhét vào trong miệng. Một bên khác toàn bộ đã được bọc ở trong tay của anh, mạnh mẽ ấn xoa. Hai răng cắn nhẹ ở đầu v*, lõi kéo ra bên ngoài.

"Anh Bách, không cần, bên ngoài còn có người." Âm thanh của Hạ Cát nhu hòa lắng lơ, một chút đều không giống như đang cự tuyệt.

Nhũ thịt ở hai bầu vú quay cuồng, đầu v* sung huyết, phía trên sáng lấp lánh, vừa nhìn thấy đều sẽ bị người khác muốn. "Không sợ, sẽ không có người phát hiện." Sở Bách an ủi Hạ Cát, động tác trên tay lại không ngừng nghỉ.

Chỉ trong chốc lát, trên nhũ thịt trắng nõn đã tràn đầy dấu vết đỏ. Váy trên người đã bị Sở Bách kéo lên bên hông, hai chân ôm chặt lấy eo Sở Bách. Quần lót màu trắng đã ướt. Sở Bách cố tình còn không thỏa mãn, móng tay vẫn luôn ở giữa hai chân cướp đoạt. Vết nước ở quần lót càng lúc càng lớn. Hàm răng của cô cắn chặt môi dưới, không cho mình phát ra âm thanh mắc cỡ nào.

Cái này còn chưa tỉnh, quần lót bị Sở Bách ấn sâu vào hoa huy*t, ở chỗ mềm mại mẫn cảm của Hạ Cát ma xát trên dưới, tiểu hoa môi đã sớm sung huyết đỏ lên, vẫn luôn ma xát cho đến khi Hạ Cát phun ra một cổ d*m thủy.

Rốt cuộc quần lót cũng bị ném một bên, Sở Bách cởi bỏ quần tây, đem lửa nóng phóng xuất ra. côn th*t đang gắng gượng không cẩn thận ma sát ở bên ngoài Hạ Cát, lại khiến cho một trận run rẩy.

Sở Bách ghen đã lâu, không nói nhiều liền trực tiếp nhắm ngay hoa huy*t, động thân một cái, liền đi vào. Hai người đều bị cảm giác nước sữa hòa nhau làm cho run sợ một hồi. Lần này Sở Bách không có tâm tình đùa đùa Hạ Cát nữa. Bóp chặt eo của cô, tự mình trực tiếp động lên.

Hai bầu vú trước ngực không có trói buộc, đi theo động tác của Sở Bách mà tung tăng nhảy nhót. Sở Bách nhìn thấy mà đỏ mặt, liền đem một cái ngậm ở trong miệng.

May mắn hiện tại gần đến thời gian tan tầm, nên không có ai tiến vào quấy rầy. Nghe được tiếng bước chân ở bên ngoài, mị thị bên trong của Hạ Cát xoắn đến căng chặt. Động tác của Sở Bách cũng càng thêm mãnh liệt.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 9

Một phen sự tình qua đi, Hạ Cát dựa vào trên người Sở Bách chậm rãi hồi thần. Sở Bách thoải mái dễ chịu ôm thân thể châu tròn ngọc sáng này, khỏi bàn cũng biết anh hưởng thụ như thế nào.

Cổ tình có người không biết điều mà gõ cửa. "Cạch cạch cạch."

"Giám đốc Sở, anh có ở trong không?" Cô gái bên ngoài tuy rằng điềm đạm, nhưng nghe ở trong tai Hạ Cát lại có chút giả tạo.

Sở Bách lúc này mới nhớ tới, buổi sáng hôm nay cấp trên có nói với anh buổi chiều sẽ có thực tập sinh đến báo danh. Gọi là gì ấy nhỉ? Trần Mẫn?

Sợ chờ lâu sẽ làm thực tập sinh kia hoài nghi, Hạ Cát không có cách nào khác, quần áo cũng chưa sửa sang lại đã bị Sở Bách nhét vào phía dưới bàn. Xong việc còn không quên ở trên ngực cô sờ một cái. côn th*t của anh cũng không có cất đi, cứ như vậy mà cho thực tập sinh kia vào.

Đại khái là do mấy ngày nay đều quá thoải mái, Hạ Cát một chút phòng bị đều không có.

"Giám đốc Sở, xin chào anh. Em là thực tập sinh Trần Mẫn." Nữ sinh kia lớn lên thanh tú, vẻ mặt cung kính.

"Trần Mẫn, đúng không."

"Đúng vậy, giám đốc Sở, em còn là học muội của anh."

Lời này nghe ở trong tai Sở Bách rất bình thường, nhưng Hạ Cát liền cảm thấy không thích hợp. Đây là muốn lời kéo làm quen, vẫn là có gì đó. Tên Sở Bách mặt người dạ thú này, nửa người dưới của anh còn trần trụi, vậy mà vẫn tự nhiên cùng người ngoài nói về vấn đề công việc. Hạ Cát cũng dứt khoát nhờ hệ thống nhìn coi Trần Mẫn này là người nào.

Không nhìn không biết, vừa thấy lại bị dọa nhảy dựng, người này còn không phải là vợ đời trước của Sở Bách kia sao? Như thế nào vẫn âm hồn không tan quần lấy như vậy, cũng không thể làm cho bọn họ giao lưu nhiều.

Nhìn quần của Sở Bách còn chưa kéo lại, Hạ Cát này sinh một kế. Ai biểu các người nói nhiều như vậy. Sở Bách nếu biết, trong lòng sẽ hô oan uổng. Cô ta hỏi anh mấy vấn đề, anh cũng không thể không trả cho cô ta một chút mặt mũi, ngày sau còn là đồng nghiệp. Anh đã bày ra vẻ mặt muốn đuổi khách rồi, nhưng cô gái này giống như nhìn không hiểu.

Bàn tay xinh đẹp nắm lấy đã thú đang an tĩnh ngủ đông trong rừng rậm. Mỗi một chút ở phía trên vuốt ve khiêu khích. Không biết có phải là bởi vì có người ngoài ở đây hay không, Sở Bách đặc biệt thấy khoái cảm, vuốt hai cái, côn th*t liền hùng dũng oai vệ mà ngẩng đầu. Thứ này, thật là quá không có cốt khí.

Sở Bách đỡ lấy cái trán, khuôn mặt đã bắt đầu đỏ lên. Phía dưới miệng Hạ Cát mở to ngậm lấy đỉnh côn th*t.

Nhìn thấy bộ dạng này của Sở Bách, Trần Mẫn còn nghĩ rằng thân thể anh không thoải mái. Vội vàng tiến lên hỏi han.

"Tôi không có việc gì, cô trước tiên đi ra ngoài đi." Lệnh đuổi khách đã rất rõ ràng.

"Giám đốc Sở, anh thấy không thoải mái sao, hay là để em đưa anh đi bệnh viện." Trần Minh làm như nghe không hiểu lời Sở Bách nói.

"Tôi kêu cô đi ra ngoài." Sở Bách lạnh lùng nói.

Trần Mẫn cho rằng Sở Bách là *thiên chi kiều tử**, tính nết cổ quái, không dễ lấy lòng. Lại sợ mình ở chỗ này sẽ thật sự khiến Sở Bách chán ghét. Không cam lòng mà lui ra. Vốn đang nghĩ sắp tới bữa tối có thể cùng anh đi ăn một bữa cơm.

**Thiên chi kiều tử [天之骄子]: Con cưng: Đứa con được cha mẹ cưng chiều quá sinh kiều. Đứa con cưng của ông trời.*

Bàn tay ngọc nắm chặt lấy côn th*^t của Sở Bách, cái miệng nhỏ chỉ có thể chứa cái đầu. Đối với đỉnh liếm láp, hàm chứa ra ra vào vào. Vốn dĩ cô cũng không muốn làm loại chuyện này, nhưng nhìn thấy trong mắt Sở Bách lúc này một trận lửa nóng. Hạ Cát chỉ có thể căng da đầu đem cây gậy bảo bối kia toàn lực lấy lòng.

Kỳ thật thủ pháp của Hạ Cát còn mới lạ, còn thường bị hàm răng của cô đụng phải. Cả người Sở Bách được thử nghiệm cũng không tốt đẹp như vậy. Chỉ là nhìn người yêu thương vì anh làm ra loại chuyện này, trong lòng Sở Bách vẫn thấy cảm động không thôi. Giờ khắc này, tình yêu đã thắng qua tình dục.

Hạ Cát bị Sở Bách từ bên trong kéo ra, nhắm ngay nơi riêng tư còn chưa khô của cô, va chạm lên.

- -----*-----

Cà Pháo: các nàng đừng nói ta cắt ngay khúc hay nhất, H chỉ tới đây thôi. Máy chương nữa mới có tiếp □

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 10

Thời điểm về nhà chân Hạ Cát run lấy bầy, được Sở Bách đỡ vào. Vừa nhìn thấy liền biết hai người bọn họ vừa phát sinh chuyện gì. Ba Hạ đối với Sở Bách lạnh lẽo, vẻ mặt tức giận. Anh chỉ có thể thận trọng cười làm lành rồi rời đi.

Sau khi Sở Bách rời đi mẹ Hạ liền bắt đầu lăng nhăng ba Hạ. Hai đứa nhỏ còn trẻ như vậy, cũng có lúc cần nhu cầu, giam cầm bọn trẻ như vậy có ích lợi gì đâu, dù sao không quá mười ngày nữa con gái cũng phải gả cho người ta.

Ba Sở nghĩ mà không cam lòng, trước tiên giữ cửa cấm thời gian về trẻ cái đã, tới giờ tan tầm liền phái người đi đón Hạ Cát về, nhưng thật ra người khóc là Sở Bách. Chỉ có thể nhìn Hạ Cát rời đi.

Quan hệ của Sở Bách và Hạ Cát mọi người đều biết. Cho dù đồng nghiệp nam nữ đối với hai người có hảo cảm, cũng sẽ bảo trì khoảng cách với bọn họ. Nhưng Trần Mẫn không giống như vậy.

Mỗi lần tới giờ cơm Trần Mẫn đều sẽ mời Sở Bách đi ăn đồ Trung Quốc, tuy nhiên Sở Bách vì muốn có quan hệ tốt nên cùng với mọi người đến nhà ăn nhân viên. Cho dù là việc nhỏ hay lớn cô ta đều sẽ hỏi cấp trên là Sở Bách, mỗi lần đi ra ngoài làm việc, đều sẽ đặc biệt nói muốn đi cùng Sở Bách, tuy rằng Sở Bách chưa từng đáp ứng qua.

Loại này hành vi này rất nhanh đưa tới nghị luận sau lưng.

"Thật sự nghĩ mình là cô bé lọ lem?" Nhân viên Giáp liếc mắt xem thường. "Nghĩ có vài phần tư sắc liền muốn bám vào Sở công tử của chúng ta."

"Có người chính là không tự mình hiểu lấy, cho dù có tự đưa người đến chưa chắc người ta đã cần." Nhân viên Ất cười nhạo.

"Tôi nói, Hạ Cát này, cô đúng là người tốt không so đo với cô ta, nếu là tôi, sớm đã bảo cô ta cút đi." Nhân viên Bính giống như cùng chung kẻ địch, lòng đầy căm phẫn.

Hạ Cát cười. "Các người hiểu lầm rồi, Trần Mẫn chỉ là tương đối hiếu học mà thôi. Anh Bách rất thích giúp đỡ mọi người, đối với cô ấy, chỉ là quan hệ cấp dưới." Bạch liên hoa, tôi cũng có nha! Khóe miệng Hạ Cát cong lên.

"Hạ Cát, người như cô thật quá tốt, nhưng mà đàn ông chưa từng trải sẽ không dậy nổi loại dụ hoặc này, cô cần phải đề phòng cô ta." Nhân viên Đinh khuyên nhủ.

"Tôi tin nhiệm anh Bách vô điều kiện, anh ấy nhất định sẽ không làm chuyện có lỗi đối với tôi." Hạ Cát vẻ mặt ngây thơ. Cho dù cô không làm gì cô ta, thì cô ta làm như thế nào, dư luận như thế nào cũng sẽ hướng về phía cô. Hạ Cát cười chứa đầy thâm ý.

Ngày đính hôn càng thêm gần, cả người Sở Bách ngày càng vui sướng. Chẳng qua mấy ngày này Trần Mẫn luôn quấn lấy anh, anh cùng Hạ Cát đều không có cơ hội thân cận.

Bên này có người cả ngày mặt mang không khí vui mừng, Trần Mẫn trong lòng liền không thoải mái. Sở Bách chính là một *kim quy tể** ngàn dặm mới tìm được, nhiều của cải không nói, người lớn lên còn cao lớn tuấn tú. Nhìn anh đối với Hạ Cát kia tôn trọng săn sóc, Trần Mẫn nhìn mà tâm ngứa không thôi. Vì sao người được sủng ái nâng trong lòng bàn tay không phải là cô ta?

**Kim quy tể: con rùa vàng. Theo mình hiểu thì từ này nhằm để chỉ những người đàn ông có điều kiện đặc biệt tốt (như nhà giàu, đẹp trai, body chuẩn,...)*

Đêm trước khi đính hôn, mọi người đều nói với Sở Bách đây là đêm độc thân cuối cùng của anh, khuyến khích anh cần phải mở một bữa tiệc độc thân cuối cùng. Sở Bách gặp việc vui tâm tình sáng khoái, về sau mỗi ngày đều có thể danh chính ngôn thuận cùng Hạ Cát ở cùng một chỗ, Sở Bách ngẫm lại liền vui vẻ, bữa tụ tập này anh đãi mọi người.

Ở trong quán bar mọi người không hề nghiêm túc giống như đi làm, hoặc ít nhiều đều ở thả lỏng chính mình, không khí vui vẻ khắp quán. Không ít nam nữ ôm nhau nhảy nhót. Còn có các loại âm thanh không đáng hoàng hỗn tạp. Trong không gian xa hoa trụy lạc, Sở Bách cũng vui vẻ theo. Nhưng mà có bài học lần trước, Sở Bách chỉ uống một hai ly rượu có độ cồn tương đối thấp.

Đương nhiên, tiệc tụ hội này Sở Bách có thông báo cho Hạ Cát biết. Hạ Cát vừa nghe thấy Trần Mẫn cũng ở đây trong lòng liền bức bối, có phải cô ta còn muốn noi theo kiếp trước hay không, một lần say rượu rồi làm loạn?

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 3 - Chương 11

Trong lòng Hạ Cát hốt hoảng. Hiện tại Sở Bách đã không còn là người độc thân giống như kiếp trước, nếu lúc này anh cùng với Trần Mẫn xảy ra chuyện gì, không thể nghi ngờ chính là tâm điểm để cho mọi người chỉ trích. Trần Mẫn cũng thật là, một tiểu tam chói lợi đội ở ngay trên đầu cô. Nhưng mà đối với Trần Mẫn mà nói, nếu có thể gỡ bỏ phá hủy hôn sự của Sở Bách, thượng vị trở thành thể thân cho Hạ Cát, cô ta hẳn là rất vui ở trong lòng.

Luôn tự hỏi mãi, Hạ Cát không có đi ra ngoài tìm Sở Bách, ngược lại an tĩnh ở trong nhà chờ gã. Nếu mà lần này Sở Bách dễ dàng bị Trần Mẫn động thủ như vậy, thì cô cũng không có cách nào. Điểm tự chủ này mà không có, vậy thì người đàn ông mình sắp đính hôn nên tin tưởng như thế nào?

Sở Bách bên kia đã sớm bán loạn chạy đi. Sợ lại bị những người đó bắt được rồi rót rượu liên tục. Ngày mai chính là ngày vui lớn của anh, Sở Bách cũng không thể làm ra chuyện gì sai lầm được.

"Giám đốc Sở." Cửa bị mở ra, một cô gái lung lay đi ra, là Trần Mẫn. Có thể là bởi vì uống không ít, nên trên mặt cô ta hồng hồng. Con ngươi cũng mang theo hơi nước.

Trần Mẫn đi đứng không xong liền ghé vào người Sở Bách, đứng không vững thân mình cọ cọ ở trên người Sở Bách.

Thẳng thắn mà nói, dựa vào thân thể và diện mạo của Sở Bách, nữ sinh ngày thường muốn nhào vào trong ngực anh không hẳn là ít. Loại kỹ xảo này anh đã sớm nhìn quen.

Sở Bách một tay đỡ lấy bả vai Trần Mẫn, kéo khoảng cách của hai người ra.

"Trần tiểu thư, mời cô tự trọng một chút."

"Giám đốc Sở, đầu tôi có chút đau, thuê giúp tôi căn phòng được không?" mặt mũi Trần Mẫn không có nửa điểm xấu hổ, giống như một người bị say rượu.

Nghĩ tới tình nghĩa đồng nghiệp, nếu mà đem cô ta ném ở chỗ này Sở Bách cũng sợ xảy ra chuyện. Liền đỡ cô ta đi lên lầu.

Mới vừa vào cửa phòng, Sở Bách vừa mới đóng cửa lại, Trần Mẫn liền đem quần áo của mình cởi ra. Nửa người trên hoàn toàn trần trụi hướng về phía Sở Bách.

Phụ nữ như vậy nếu thật sự dám chạm vào mới là tự đi tìm khổ, Sở Bách dứt khoát đem Trần Mẫn đẩy ra rồi từ trong phòng đi ra ngoài. Vừa ra khỏi cửa, liền đụng phải người ngoài cửa, khóc như hoa lê dính hạt mưa, là Hạ Cát.

Hạ Cát ở nhà nghĩ lại việc này vẫn là không thích hợp, nếu như Sở Bách thật sự bị Trần Mẫn kéo lên giường, trong lòng cô càng thêm khó chịu. Vừa mới tới khách sạn, liền thấy hai người Sở Bách và Trần Mẫn đang ôm nhau. Sau đó cô lại đi theo Sở Bách thì phát hiện Sở Bách không chỉ có thuê phòng, mà còn cùng Trần Mẫn đi lên lầu. Lòng của Hạ Cát như bị đao cắt, chạy theo tới bên ngoài cửa phòng. Đang muốn gõ cửa, đã bị Sở Bách chặn phải.

Trần Mẫn ở bên trong nhanh chóng đem quần áo mặc vào chạy ra. Về mặt sợ hãi, quần áo lộn xộn.

"Bảo bối, tại sao em lại khóc?" Sở Bách một tay đem Hạ Cát ôm vào trong lòng ngực.

"Tránh ra." Hạ Cát dùng sức đẩy anh ra.

"Nghe anh nói, bảo bối, em hiểu lầm rồi. Anh cùng cô ta không có chuyện gì cả." Sở Bách gắt gao ôm lấy Hạ Cát.

"Chúng tôi đúng là không có việc gì cả, chỉ là chuyện nên có đã xảy ra." Về mặt Trần Mẫn cười rất đắc ý. Chính là muốn cho Hạ Cát hiểu lầm anh, sau đó hủy bỏ hôn ước.

"Trần Mẫn!" Sở Bách lạnh giọng quát lớn cô ta. "Không nghĩ tới cô không biết xấu hổ như vậy."

Trần Mẫn nghe xong lời này mặt trắng một chút. Chỉ cần cô nhận định cùng Sở Bách phát sinh quan hệ, chỉ cần Hạ Cát không tin anh, vậy thì hết thảy đều còn có cơ hội.

Sở Bách vào cửa mới chỉ một phút đồng hồ liền đi ra ngoài, Hạ Cát đương nhiên biết bọn họ không có chuyện gì. Lúc này, khóc càng to, mới có thể càng làm cho Sở Bách đau lòng.

Mặc kệ Sở Bách nói như thế nào, Hạ Cát đứng ở một chỗ khóc không ngừng. Sở Bách hận không thể lấy tim của mình ra cho cô xem

"Vậy anh về sau còn tùy tiện cùng người khác thuê phòng không?"

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 3 - Chương 12

Âm thanh của Hạ Cát mang theo tiếng khóc nức nở, nghe thật sự rất đáng thương.

"Anh không có cùng cô ta thuê phòng, anh thấy cô ta say, nên mới đỡ cô ta đi lên. Ai biết vừa vào cửa cô ta liền cởi quần áo, khiến anh bị dọa sợ ra." Sở Bách giải thích những chuyện xảy ra.

Hạ Cát bán tín bán nghi nhìn anh.

Nhìn thấy Hạ Cát rốt cuộc cũng có phản ứng. Sở Bách lại vội vàng bảo đảm, "Anh từ đầu đến cuối chỉ có một người là em, về sau cũng như vậy. Lại nói em mê hồn như thế, anh làm sao còn có khả năng coi trọng người khác." Về mặt Sở Bách nói nghiêm túc.

Hai người giải thích xong không hề cố kỵ ở trước mặt Trần Mẫn diễn cảnh ân ái. Sở Bách liền lôi kéo Hạ Cát về nhà. Trước khi đi, Hạ Cát ném cho Trần Mẫn một ánh mắt. Trong ánh mắt có khinh thường, cũng có khiêu khích.

Chặt đứt con đường này của Trần Mẫn, cô ta sẽ khó có cơ hội tiếp cận Sở Bách.

Khách sạn giảng đèn kết hoa, rực rỡ. Bởi vì cha mẹ hai nhà Sở Hạ đều tương đối truyền thống. Cho dù đính hôn, cũng là kiểu Trung Quốc. Hạ Cát mặc quần áo cô dâu mới, cùng với Sở Bách cùng nhau hướng khách mời kính rượu. Ngập tràn không khí vui mừng. Trần Mẫn bị Sở Bách cho người ngăn ở ngoài cửa, vì anh biết là Hạ Cát sẽ không vui.

Hôm nay là ngày quan trọng của Hạ Cát, anh không hy vọng có bất kì người nào làm hỏng tâm tình của cô, mặc dù anh và Trần Mẫn cũng không có cái gì, nhưng ở thời điểm này, vẫn nên quyết tuyệt.

Trần Mẫn đồng thời cũng nhận được đơn đuổi việc của công ty, lý do là trong lúc công tác không làm việc đàng hoàng, chưa hoàn thành nhiệm vụ công việc. Bị đuổi như vậy Trần Mẫn tất nhiên là không cam lòng, đi tìm Sở Bách để lý luận. Sở Bách cho người giám định tới, đem lý do liệt kê ra. Mặc kệ có hay không có, anh cũng không nghĩ sẽ để Trần Mẫn ở lại bên người anh làm ra việc xấu gì.

Sau buổi lễ Sở Bách rốt cuộc cũng có thể đem vợ của mình về nhà. Tuy rằng mẹ Sở rất thích Hạ Cát, nhưng Sở Bách không nghĩ sẽ để hai người ở cùng với nhau. Chung đụng lâu, khó tránh khỏi sinh ra mâu thuẫn. Sở Bách ở bên ngoài mua một căn nhà, không lớn, nhưng cũng đủ để hai người ở.

Hạ Cát bị khách khứa chúc rượu khiến mặt đỏ ửng một mảnh. Thần trí Sở Bách còn thanh tỉnh, nhưng mà nhìn người khác cũng có chút chóng mặt.

Đêm động phòng hoa chúc, một khắc xuân tiêu đáng giá ngàn vàng, Sở Bách không nghĩ sẽ lãng phí. Hạ Cát đã nằm ở trên giường. Sở Bách cởi cả vạt của mình, nút áo cuối cùng cũng cởi ra. Anh không nói nhiều liền nằm ở trên người Hạ Cát.

Hai lần môi giao nhau, đầu tiên Sở Bách cảm thụ xúc cảm mềm mại của đối phương, tiếp theo liền đem đầu lưỡi thăm dò vào trong miệng của cô. Đầu lưỡi bị Sở Bách hàm chứa trong miệng liếm láp. Hạ Cát được hầu hạ mà trong miệng cũng hừ hừ theo.

Trên tay cũng không thỏa mãn, tại hạ thân quyền rũ phập phồng vuốt ve đi lên. Hôm nay Hạ Cát mặc một bộ quần áo nhiều nút thắt, Sở Bách cọ xát một hồi vẫn chưa cởi bỏ được, hai tay chỉ có thể xé ra, cơ thể mỹ miều bên trong hết thảy liền lộ ra với người trước mặt.

Không vài phút, Sở Bách liền đem quần áo hai người xé tan tác rơi rớt.

Cơ thể trần truồng dán vào nhau, hai người không hẹn mà phát ra một tiếng rên nhẹ. Thân thể phía trên cứng rắn hùng tráng, lửa nóng toàn thân, phía dưới, mềm mại trơn mềm. Hai người hận không thể dựa vào càng gần, tới lấp đầy khuyết điểm sinh mệnh đối phương.

Hai người chưa kết hôn đã trải qua trái cấm, đối với thân thể của đối phương cũng coi như quen thuộc. Hạ Cát ôm lấy cổ của người trước mặt, theo phần lưng cường tráng, theo mỗi một khối cơ bắp, vuốt ve đi xuống.

Sở Bách cũng rất thoải mái, đôi tay xấu xa ở trên người Hạ Cát vuốt ve. Anh rất yêu thích cái đỉnh cao ngất ở trước ngực này.

-

Cà Pháo: xin lỗi mn vì bây giờ mới đăng truyện đc, thời gian qua mình bận quá, k có thời gian edit đc. Nên truyện ra lâu, mong mn thông cảm ☐

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 13: (Xong)

Mềm mại như vậy, mượt mà như vậy. Ở trong tay anh biến hóa thành đủ loại hình dạng.

"Hạ Cát, anh thật sự rất vui khi có thể cùng em ở bên nhau." lực đạo trên tay Sở Bách vẫn chưa thả lỏng, lại lập tức thâm tình thổ lộ, chuyện này làm cho Hạ Cát có chút bất ngờ.

Hạ Cát ngơ ngác nhìn Sở Bách ở phía trên. Mây kiếm mắt sáng, mũi cao thẳng, nghe nói loại người này rất có trách nhiệm.

"Em rất thích anh." Thích đến dù không có anh cũng không bao giờ nguyện cùng người khác ở bên nhau, thích đến không thể tận mắt nhìn thấy anh cùng người khác kết hôn, thích đến nguyện ý vì anh tha hương đi xa, vứt bỏ hết tất cả bạn bè ở nơi đây. Anh so với tất cả mọi người càng quan trọng hơn.

Đáng tiếc Sở Bách không nghe được đoạn sau. Linh hồn của Hạ Cơ liền phiêu đảng bay ra.

Đây là lần đầu tiên Hạ Cát lấy thân thể của mình cùng Sở Bách hoan ái. Nhìn người đàn ông âu yếm cơ thể trần trụi của mình như vậy, mặt Hạ Cát không cần vụng về cũng đã hồng một mảnh.

Bàn tay Sở Bách còn ở trên người của cô không ngừng xoa nắn. Đặc biệt ở chỗ hai đỉnh núi lưu luyến không tha, Hạ Cát bị sờ đến độ sắp khóc ra. Sở Bách vui đầu vào hai bầu vú, không ngừng liếm láp, phát ra tiếng nước ái muội. Trong miệng trực tiếp đem viên đậu đỏ ngậm vào trong miệng, không ngừng liếm mát. Hạ Cát cúi đầu nhìn thấy, quả thực là khiến cô mắc cỡ chết đi được.

Lửa nóng phía dưới cũng gắt gao cùng hoa môi tương dán. Thân thể Hạ Cát mãi cảm đã sớm phun ra từng luồng hoa dịch làm ướt côn th*t của Sở Bách. Giữa hai bên càng thêm bôi trơn.

Sở Bách đối với chuyện này đã quen tay quen việc, thoáng đỡ eo thon của Hạ Cát liền đem đỉnh côn th*t đi vào. Đường đi của Hạ Cát chỉ một thoáng đã bị côn th*t nóng bỏng này tràn ngập. Cũng may thân thể đối với anh không xa lạ, đối với dị vật lại liếm hút, thoải mái khiến Sở Bách nhin không được phát ra tiếng kêu rên.

"Anh Bách. Thật sướng." Hạ Cát giống như chịu không nổi, đối với Sở Bách xin tha.

Tuy rằng Sở Bách ngày thường một bộ dáng chính nhân quân tử, lúc này không hung mãnh một chút thì dùng cái gì để dạy dỗ vợ. Dừng lại vài giây để Hạ Cát thích ứng một chút, tiếp theo liền không ngừng thọc vào rút ra. Tác phong công việc mau chuẩn tàn nhẫn cũng bị cô làm cho phát điên.

Hai đôi chân thon của Hạ Cát để ở trên vai Sở Bách, bị đâm run lên run xuống. Đầu ngón chân nhin không được cuộn tròn lên, nhìn qua rất đáng thương. Đáng tiếc Sở Bách lúc này không phải là người thương hoa tiếc ngọc.

Mỗi một lần tiến vào đều sẽ được mị thịt hoan nghênh quẩn lấy. Gắt gao ngậm lấy thân gầy của anh, đối với nó tìm mọi cách hầu hạ. Mỗi một lần rút ra đều sẽ cực lực giữ lại, gắt gao ngậm lấy không buông. Mang ra hoa dịch đã sớm làm ướt khăn trải giường.

Lúc đầu Hạ Cát từ ê ê a a đến bây giờ chỉ có thể mồm to thở dốc, bất kể âm thanh gì đều phát không ra. Thân thể bị Sở Bách va chạm mà lười cử động.

Đem người phụ nữ của mình làm nằm liệt, cái ý nghĩ này làm Sở Bách vừa lòng không thôi. Bởi vậy anh càng thêm anh dũng hung mãnh, lực đạo nhấn nạy

và kéo dài cũng chưa từng có dừng lại.

Hạ Cơ ở bên này buồn bực nhìn hai người không ngừng nghỉ, mình làm như thế nào ở dưới thân Sở Bách chịu đựng được như vậy. Đêm nay là đêm tân hôn, nói vậy Hạ Cát chắc là vừa lòng. Cho dù Sở Bách không biết đau lòng cô, "cô" chăm chú nhìn ánh mắt của anh vẫn luôn liếc mắt đưa tình.

Nhiệm vụ này lại kết thúc, Hạ Cơ về trạm hệ thống của mình nghỉ ngơi. Mỗi một lần hoàn thành nhiệm vụ, trong lòng Hạ Cơ càng thêm hư không, cũng may có cái hệ thống này có thể bồi "cô" *địa lão thiên hoang**, đây không phải cũng là một loại hạnh phúc khó có được sao? Nhân sinh thật là tịch mịch như tuyết.

* *Địa lão thiên hoang (地老天荒)*: Dùng để hình dung một thời gian lâu dài đằng đẳng

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 1: Thế giới 4: Đầu lĩnh thổ phỉ

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

.....

Lần này Hạ Cơ tỉnh lại không có may mắn giống như trước kia. Bên trong nhà tù hắc ám ẩm ướt, gỗ mục cũ kỹ tản ra mùi hương khó ngửi. Trên người của Hạ Cơ cũng không thấy có bao nhiêu sạch sẽ, khắp người đều có dấu vết dơ bẩn của đất cát.

"Tiểu thư, người cuối cùng cũng tỉnh, nô tì rất lo lắng cho người." Một nha đầu mặc y phục màu xanh vôi vàng tiến lại bên cạnh. Trên mặt còn một ít đất bùn màu đen.

Hạ Cơ sờ sờ mặt mình, bộ dáng của mình chắc sẽ không giống như vậy đi.

"Chúng ta là đang ở đâu vậy?" Nguyên chủ chắc là chủ tử của nha đầu này. Hạ Cơ ổn định lại ngữ khí của bản thân.

"Tiểu thư, chúng ta bị thổ phi bắt lại."

Giọng nói của nàng ấy hung hăng. "Chúng ta đang đi xe ngựa xuống núi, lại bắt gặp hai bang thổ phi đang đánh nhau, cái bang đánh thắng kia không chỉ đoạt xe ngựa của chúng ta, bọn hạ nhân đều đã bị thổ phi đè nặng bắt đi làm việc. Tiểu thư vẫn luôn hôn mê không tỉnh, nô tì có chết cũng không rời khỏi tiểu thư, thế là bị bắt cùng với tiểu thư nhốt lại ở chỗ này."

Thì ra là như vậy? Thân thể này vừa nhìn liền biết đã được nuông chiều từ bé. Cơ thể tuy dính chút dơ bẩn, nhưng mà vẫn không ngăn được làn da sáng trắng trong đó.

"Thiếu đương gia." Trăm miệng một lời hô ở ngoài cửa.

Một đạo thân ảnh cao to xuất hiện ở ngoài cửa. Hạ Cơ ngẩng đầu nhìn về phía người vừa tới, mặc dù mặc bố y, mắt sáng mảy kiếm, cơ thể vững chãi cao lớn tuấn mỹ mang theo ba phần khí độ hiển ngang, làm cho người khác vừa nhìn thấy, trong lòng tự nhiên sẽ tin phục.

"Tiểu thư đã tỉnh?" Âm thanh trong trẻo lạnh nhạt, hoàn toàn không giống đám người sống trong thổ phi.

"Ngươi không thấy được sao?" Đêm người nhốt ở loại địa phương này còn giả vờ quan tâm, có thể trông cậy Hạ Cơ có ngữ khí tốt gì?

"Một khi đã như vậy, tiểu thư có thể viết một phong thư, kêu người trong nhà đón tiểu thư trở về."

"Đón trở về, ngươi sẽ không tự nhiên thả ta trở về? Điều kiện là gì, nói đi." Hạ Cơ trực tiếp nói.

"Tình tình của tiểu thư thật sự là thẳng thắn, nhìn quần áo của tiểu thư đẹp dễ quý giá, tất nhiên không phải là một cô nương sống trong gia đình bình thường. Chỉ cần ba trăm lượng hoàng kim, tiểu thư có thể cùng người nhà vui vẻ đoàn tụ." Ba trăm lượng, nghe khẩu khí có vẻ không nhỏ.

Hạ Cơ vừa mới xuyên qua, không rõ ràng chi tiết, nhưng mà nhìn vài lụạ trên người mình tuy hơi ô uế, lại thật sự rất thoải mái. Nói vậy chắc là khá xa xỉ, ba trăm lượng kia chắc không phải là vấn đề gì lớn.

"Nhìn công tử cũng là người biết giữ thể diện, thế nào lại ở địa phương này đãi khách, muốn ta viết thư gửi về nhà, cũng phải chuẩn bị cho ta một chỗ thật tốt."

"Là tại hạ suy nghĩ không chu toàn, xin tiểu thư thứ lỗi." Nam nhân đối với Hạ Cơ chấp tay, "Người tới, mau mở cửa ra."

Cửa lao vừa mở, Hạ Cơ không quay đầu lại mà đi thẳng ra ngoài, vừa rời nha đầu kia vẫn luôn lôi kéo tay nàng lắc đầu.

"Tiểu thư, không cần." Hạ Cơ đi ra làm cho nàng ấy sợ hãi.

"Yên tâm, xong việc ta sẽ đưa ngươi đi ra ngoài." Hạ Cơ vỗ vỗ tay nàng, bỏ tay ra đi về phía của nam nhân.

Tần Thi bình thường sẽ không quan tâm những chuyện này. Lúc này cũng không còn cách nào khác. Tuy rằng sơn trại của bọn họ thật sự rất giàu có, nhưng đại sự quốc gia ở trước mắt, mảnh đất này lại gần khu khu biên cương, không thể không hành nghề thổ phi, nhanh chóng gom góp tiền tài, để ngày sau còn tiêu dùng.

Bên trong phòng rộng rãi sạch sẽ, giấy bút đã chuẩn bị ổn thỏa. Nhưng mà Hạ Cơ cũng không biết viết cho ai.

"À, ta muốn hỏi, ngươi gọi như thế nào?" ngữ khí của Hạ Cơ hơi mềm nhẹ.

"Tần Thi."

"Tần trong gì? Thi trong gì?" Hạ Cơ giả vờ thuận tiện hỏi.

"Tần trong triều tần, Thi trong canh giờ."

"Vậy ngươi năm nay bao nhiêu tuổi?" Hạ Cơ muốn dò đi lực chú ý của hắn.

"Tiểu thư vẫn nên viết trước đi." Tần Thi cười không có trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 4 - Chương 2

"Cốt truyện chuẩn bị được đưa vào." Rốt cuộc hệ thống cũng xuất hiện.

Hai mắt của Hạ Cơ tối lại gục xuống bàn. Tần Thi nhìn thấy nha đầu kia ngất đi thì cũng im lặng một hồi.

Thì ra nguyên chủ là con gái duy nhất của tể tướng đương triều, sau khi bị son trại này bắt cóc. Tể tướng đương nhiên cho tiền chuộc đón nguyên chủ trở về nhà.

Nhưng vạn lần không nghĩ tới là Tần Thi lại từng có hôn ước với nàng. Thì ra hần là con trai độc nhất của Tần đại tướng quân, sau khi Tần đại tướng quân bị kẻ địch hãm hại, Tần Thi được hạ nhân đem đi vứt bỏ ở một cái núi nhỏ trong thôn. Đúng lúc đầu lĩnh son trại đi ngang qua, nghe được tiếng kêu khóc của trẻ con, nhìn thấy bộ dạng của đứa nhỏ này mềm mại đáng yêu. Dưới gối mình lại không có con cháu, vậy nên đem Tần Thi trở về nhà.

Trên người của đứa nhỏ có mang theo một khối ngọc bội, mặt trên lại khắc hai chữ Tần Thi. Vậy nên trại chủ dùng nó làm tính danh cho đứa nhỏ.

Tuy rằng năm nay Tần Thi mới mười tám, nhưng đã sớm quản lý son trại gọn gàng. Trong phạm vi mười dặm quanh trại, không có bất kỳ ai muốn phân cao thấp với hần. Người trong thôn đều nói Tần Thi tốt, quan hệ của hần và quan phủ cũng rất thân thiết. Còn có mấy lần, huyện lão gia muốn nhường chức vụ bộ khoái đầu cho Tần Thi. Khiến cho những tên phạm án nghe thấy mà sợ đến táng đảm.

Lúc này Tần Thi qua lại nghề cũ của trại chủ cũng là bắt đắc dĩ. Bằng vài cái thôn nhỏ chung quanh núi, có thể có được bao nhiêu bạc. Nhưng mà một món đồ trang sức của con gái nhà giàu, cũng đủ để người nghèo ăn một năm.

Tận lực phù tá tần Hoàng thượng nhiếp chính, Hạ tể tướng và Tần tướng quân là lão bằng hữu nhiều năm, nhìn thấy hần bị người khác xử oan từ rất bất bình, lập tức phái người tra rõ án này. Sau khi kiểm chứng, quả nhiên phát hiện oan tình.

Sau đó Hạ tể tướng liền phái người bí mật tìm kiếm con trai của bằng hữu, không nghĩ tới lại chính là người đã bắt cóc nữ nhi của ông - Tần Thi. Nghĩ đến bạn tốt cả đời thẳng tính, làm việc quang minh lỗi lạc, còn con trai lại vào rừng làm cướp, đau lòng không thôi.

Về sau liền đưa Tần Thi triệu vào quân ngũ. Còn hôn sự của hai người thì dời lại. Dem nữ nhi gả cho con của một vị đương triều quyền quý khác, cũng là một thanh niên tài tuấn đương thời.

Tần Thi trong khung lưu chính là Tần đại tướng quân anh dũng, đương đầu quốc nạn, anh dũng giết địch, xâm nhập trung tâm của địch, chiến công hiển hách. Sau sáu năm ra chiến trận, đã đem thân phận tướng quân trẻ tuổi nhất khai hoàn trở về.

Hạ tể tướng nhìn thấy Tần Thi thành danh tất nhiên cũng vì lão bằng hữu mà cảm thấy cao hứng. Mà Tần Thi khi biết Hạ Cơ đã sớm gả cho người khác trong lòng nhịn không được có chút buồn khổ.

Cho dù hần sớm đã biết, chỉ bằng thân phận này của hần, cưới nữ nhi của tể tướng quả thật là ý nghĩ kỳ lạ. Mà hần, cũng không thể để Hạ Cơ chờ hần. Thanh xuân của nữ nhi là quý giá nhất, nếu hần không thể mang được công danh trở về, chẳng phải sẽ làm chậm trễ con gái người ta.

Hạ Cơ được gả ra ngoài, cũng sống không tốt. Nữ tử ở cổ đại, không có chính kiến của mình. Chỉ biết nghe lời nói của phụ thân. Nhưng tướng công ở trước mặt nàng mang một bộ mặt, sau lưng lại mang một bộ mặt khác. Cầu cưới nàng cũng chỉ vì muốn có thêm lợi lộc. Để tiền đồ của bản thân càng thêm bảo đảm. Nhưng mà bản tính phong lưu vẫn không thay đổi, trong vòng một năm, trong nhà đã có thêm ba người thị thiếp, hai vị di nương.

Hạ tể tướng biết chuyện bị con rể làm cho tức giận không nói lên lời, nhưng quản được chuyện quan trường, chuyện gia thất của con rể không phải là việc ông có thể chen vào.

Thân thể của Hạ Cơ vốn mảnh mai, lại bị tên tra nam không biết hối cải này làm cho hao tổn tinh thần. Chưa được hai mươi đã hương tiêu ngọc vẫn.

Đương nhiên, cuối cùng người nam nhân kia cũng không lấy được thứ gì tốt từ Hạ tể tướng, được điều đến vùng hoang dã, tiền đồ cũng như vậy mà kết thúc. Mà nguyện vọng của nguyên chủ chính là đời này có thể gả cho một nam nhân tốt, toàn tâm toàn ý với mình.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 3

Tần Thi xem mạch cho Hạ Cơ, phát hiện nàng chỉ là do chấn kinh quá độ, bởi vì mấy ngày nay thân thể mệt nhọc nên mới té xỉu. Hắn muốn bế Hạ Cơ lên giường nghỉ ngơi một chút, nhưng nhìn cơ thể dơ bẩn của nàng, Tần Thi hơi do dự.

Bên người hắn không có thị nữ, tất cả đều chỉ có đám đàn ông. Tần Thi chỉ đành phải tự mình đi lấy nước, lau sạch sẽ khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng. Còn có những vết dơ trên tay cũng lau đi.

Nhìn áo ngoài của nàng đã ô uế, còn có đồng bùn đất dính bên trên. Tần Thi lại lớn lên cùng với đám nam nhân, nên cũng không bận tâm, trực tiếp đem áo ngoài cùng với váy của cô nướng cời ra.

"Thiếu đương gia." Huỳnh đệ trong trại trước giờ đều tùy ý, cửa chưa gõ liền đi vào. Đúng lúc nhìn thấy Tần Thi đem cả người cô nướng đang hôn mê ôm vào trong ngực.

"Xin lỗi, thiếu đương gia, đã quấy rầy ngài." Tần Thi còn chưa kịp nhìn thấy người kia là ai thì hắn ta đã chạy mất.

Tần Thi lại nhìn cảnh tượng trước mắt, đúng thật là sẽ khiến người khác hiểu lầm.

Nhưng Hạ Cơ lại ngủ rất sâu, hắn liền bế nàng để ở trên giường. Vừa mới đứng dậy chuẩn bị đi, đã bị nha đầu này ôm lấy đầu. Mặt dán mặt. Tần Thi không biết hình dung loại cảm xúc này như thế nào, dù sao so với bất cứ thứ gì hắn từng chạm qua đều mềm mại hơn.

Cái lưỡi của Hạ Cơ ở bên môi vòng một vòng, thật đối. Ánh mắt của hắn ngốc ngốc nhìn cái lưỡi phản nộn kia, thân thể giống như cứng lại, không động đậy.

Quả nhiên, Hạ Cơ một liếm môi thêm một cái, đã bị môi mỏng của Tần Thi ngậm lấy. Hắn chưa từng cùng nữ nhân tiếp xúc qua như vậy. Trong lỗ mũi đều là mùi thơm ngọt của cơ thể thiếu nữ. Hắn muốn đem nàng đẩy ra, nhưng tay phủ lên eo của nàng như thế nào cũng không có sức lực.

Hạ Cơ đem môi của Tần Thi ngậm lấy rồi lại liếm lại hút, cái gì cũng đều ăn không được. Chỉ có thể nhân lúc Tần Thi không chú ý đem cái lưỡi tiến vào khoang miệng của hắn, mỗi một hàm răng đều bị nàng liếm qua. Sau đó lại trực tiếp ngậm lấy đầu lưỡi của Tần Thi, kéo ra để nhìn xem có thể hút được cái gì hay không.

Tần Thi bị động tác càn rỡ này của nàng làm cho thân thể run lên, lập tức đem Hạ Cơ đẩy ra. Hạ Cơ gắt gao túm chặt lấy ống tay áo của hắn, cho ta ăn!

Có thể là vì quá sốt ruột không ăn được đồ ăn, trên mặt của Hạ Cơ hiện lên một mảnh ửng hồng. Mây lá liễu cong cong, lông mi lại dày lại mỏng, giống như con bướm vẫy cánh bay đi. Cái mũi nhỏ bé là lướit, miệng phản nộn đáng yêu. Tần Thi nhìn nhìn không được muốn chạm vào chúng. Yêu tinh! Áo ngoài đã bị hắn cời ra, xuyên thấu qua áo lót màu trắng có thể ẩn ẩn nhìn thấy cái yếm đỏ thắm, trước ngực hai luồng cao ngất dựng lên cao cao. Hai chân thẳng tắp thon dài. Tiểu Tần Thi cũng bắt giắc ngẩng đầu lên.

Nữ nhân quả nhiên mê hoặc câu nhân. Tần Thi lấy chân đạp lên giúp nàng, rồi gắt gao đẩy tay nàng ra, bước nhanh đi ra ngoài.

"Thiếu đương gia, việc này cũng quá nhanh đi." Vừa rồi vị tiểu huynh đệ kia đem việc Tần Thi mới làm truyền đi cho mọi người. "Hơn nữa cũng không nghe thấy âm thanh gì."

"Người thì hiểu cái gì, thiếu đương gia của chúng ta chính là đại cô nương lần đầu tiên mới lên kiệu, nhanh cũng chuyện bình thường."

Đàn ông ra ngoài tìm niềm vui. Chuyện này vốn dĩ là bình thường, đàn ông tuổi trẻ lực tráng làm chuyện này là tốt nhất, cố tình thiếu đương gia lại đối với việc này không để bụng. Bọn họ liền đem một cô nương cời hết quần áo ném lên trên giường thiếu đương gia, cuối cùng bị thiếu đương gia đuổi ra ngoài. Huỳnh đệ trong trại đều vội muốn chết.

"Các người không có chuyện gì ở chỗ này lo lái nhai, hôm nay không muốn luyện võ phải không?" Tần Thi mang cái danh thiếu đương gia ra nói.

"Chúng tôi không có." mặt mày các huynh đệ ừ ừ, lại phải bị thiếu đương gia thao luyện, thật tàn nhẫn.

"Vậy còn chờ cái gì?"

"Tôi nói, thiếu đương gia nên dừng luyện tập lại đi, hôm nay chính là ngày đại hi của ngài."

-

Cà Pháo: mới thi xong tranh thủ edit truyện cho mn đây, sorry các nàng vì vắng lâu quá nhé. Có ai còn đang đọc k nhĩ ☐

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 4

Edit by ViTuSac

"Ngày đại hi của ta?" Về mặt Tần Thì mê man.

"Thiếu đương gia, ngài không biết đâu. Chuyện hôm nay vừa mới truyền tới tai lão đương gia, ngài ấy liền muốn ngài cùng vị tiểu thư bên trong kia làm hôn lễ." Huynh đệ trong trại đều nói lão đương gia một mảnh khổ tâm.

"Nhưng ta cùng nàng ấy cái gì cũng chưa có phát sinh." Tần Thì khóc không ra nước mắt. Cha hắn cũng quá sốt ruột rồi.

Màn đêm buông xuống, trong trại trang trí rực rỡ. Giăng đèn kết hoa, hi khí tràn ngập. Thiếu đương gia của sơn trại rốt cuộc cũng kết thân. Áo cưới mới mua từ tiệm quần áo được Hạ Cơ mặc trên người ngoài ý muốn lại rất vừa vặn.

Đầu óc của Hạ Cơ còn chưa thanh tỉnh đã bị thị nữ của mình đánh thức.

"Tiểu thư," thị nữ khóc sụt sùi. "Đám thổ phỉ đó dám gả người cho tên thiếu đương gia đồ bỏ kia."

"Khóc cái gì mà khóc, gả cho thiếu đương gia chúng ta là phúc phận của tiểu thư các người." Bên ngoài truyền đến tiếng nam nhân thô lỗ, vì thiếu đương gia của trại mà bất mãn.

Gả cho Tần Thì? Trong kí ức nàng nhớ không có vụ này nha! Đòi trước, Tần Thì sau khi cầm tiền chuộc liền đem Hạ Cơ thả về, khi nào lại có chuyện thành thân? Hạ Cơ không biết sau khi nàng hôn mê rốt cuộc đã xảy ra cái gì.

Đòi trước Tần Thì đến khi Hạ Cơ qua đời chưa từng kết hôn, cũng không có nghe nói hắn yêu đương phong lưu. Ít nhất nam nhân này rất tình lạnh, có lẽ gả cho hắn cũng không phải là lựa chọn tồi.

Tần Thì đối với nữ nhân thật sự không có cảm giác, nhưng nếu là cô gái kia, Tần Thì nghĩ đến nọ hôn lúc chiều, không khỏi có chút mong chờ với nàng. Chỉ là, nàng sẽ nguyện ý gả cho hắn chứ?

Nhìn thấy nha hoàn đỡ tân nương chậm rãi đi đến, Tần Thì nhịn không được kích động. Nhưng về mặt của nha hoàn kia hết như khóc tang.

"Đi đi, đừng ở đây phá hoại tâm tình của thiếu đương gia chúng ta." Mấy huynh đệ thấy nha hoàn kia trung bộ mặt đau khổ liền đuổi nàng ra khỏi hi đường.

Trong trại hiểu rõ nghi thức kết thân nên dù hôn lễ đơn sơ gấp gáp vẫn chuẩn bị tốt.

Tần Thì không dễ dàng gì mới thành thân, lão đương gia sớm hạ lệnh không được làm khó hắn. Sáng sớm liền đưa hai người vào động phòng.

Hạ Cơ từ sớm vẫn chưa có ăn cơm, vừa nghe người đi rồi liền đem khăn trùm đầu của mình bỏ xuống, bước đến bên bàn ăn đã chuẩn bị tốt món điểm tâm ngọt.

Dưới ánh nến nổi bật lên gương mặt Hạ Cơ tuyết trắng xinh đẹp mang theo một chút phấn hồng. Trong miệng nàng nhét đầy đồ ăn, hai má phình phình tựa như sóc con tham ăn. Khiến đầy lòng Tần Thì mềm nhũn.

Tần Thì thấy Hạ Cơ ăn nghiêm túc, ý muốn ăn uống dâng lên, cũng ngồi xuống. Trên bàn ăn không chỉ có món điểm tâm ngọt tốt nhất, mà còn có rất nhiều đậu phộng, táo đỏ, ngoài ra không thể thiếu rượu, đều là những thứ mang ngụ ý tốt lành.

"Nàng tên là gì?" Lần này đến phiên Tần Thì hỏi

"Hạ Cơ." Hạ Cơ không hề ngần ngại lên đáp lại.

Quả nhiên là tuyệt đại yêu cơ, nếu không phải ăn cơm quá thô lỗ sẽ càng tốt. Hắn đâu biết rằng Hạ Cơ nhìn đói một ngày, những lễ nghi cũng không thể thắng nổi nhu cầu sinh lý của con người.

Đến lúc lâu sau, lục phủ ngũ tạng của nàng rốt cuộc cũng được an ủi, mới nhìn vào trong phòng lớn. Hạ Cơ không hiểu, tiểu tử Tần Thì này lớn lên tuấn tú như vậy, sao lại không tìm nương tử?

Hạ Cơ uống mấy ngụm rượu, trên gương mặt đỏ rực, trong mắt cũng mang theo ánh nước. Ánh mắt dừng ở Tần Thì mang chút đáng thương.

Trong phòng có chuẩn bị trước nước tắm, Hạ Cơ ăn xong liền đi tắm rửa.

Bồn tắm trong phòng chỉ cách một lớp bình, dưới ánh nến, cơ thể Hạ Cơ mỗi một chỗ phập phồng đều bị Tàn Thi nhìn thấy rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 5

Edit by ViTuSac

Quần áo từ trên thân thể ngọc ngà rơi xuống. Bộ ngực no đủ, eo liễu mảnh khảnh, cái mông tròn trịa, chân dài cân xứng, da thịt nàng trắng như ngọc. Không được, không thể tiếp tục tưởng tượng đến phía dưới. Tàn Thi lại uống một chén rượu.

Bên trong Hạ Cơ ít nhiều cũng thấy không thoải mái. Ăn no thì nên nghĩ đến chính sự, ví dụ như làm sao để có thể cùng Tàn Thi tới một chân. Nếu như hần ở phương diện kia có tật xấu thì nên làm thế nào? Đây không phải hại nguyên chủ sao? Nếu không biết, vậy phải tới thử một chút xem hần rốt cuộc có được hay không.

Đây là đêm động phòng hoa chúc, có xảy ra chuyện gì cũng là chuyện đương nhiên.

"Tàn Thi." Hạ Cơ ở bên trong gọi người.

"Chuyện gì?" Tàn Thi đáp lại.

"Ta không có quần áo tắm rửa, người tìm cho ta một bộ quần áo của người đi."

"Vậy nàng đợi một chút" Tàn Thi tìm trong tủ quần áo của mình một bộ đồ trắng đưa qua.

Vào thời khắc chạm vào đầu ngón tay của nàng, trong lòng Tàn Thi run rẩy một trận.

Sau một hồi "sột sột soạt soạt", Hạ Cơ mặc quần áo quá cỡ của Tàn Thi đi ra. Quần dài đến phết đất, Hạ Cơ không có cách nào chỉ đành xắn lên. Lưng quần cũng quá mức rộng, lung lay sắp rớt. Vùng ngực trắng tuyết ở cổ cũng lộ ra phân nửa. Nghĩ đến nàng bên trong trần như nhộng, quần áo mình được mặc lên da thịt trắng nõn của nàng. Trong lòng Tàn Thi nổi lên một trận lửa nóng.

Trước kia phụ thân từng đưa nữ nhân trần truồng như nhộng cho hần, trong lòng hần cũng chưa từng phập phồng. Nhưng tại sao nghĩ đến da thịt trần trụi của nàng khoác lên quần áo của hần, hần liền không thể không chế được.

Hạ Cơ đến gần bên cạnh hần, Tàn Thi hít thở không thuận. Hần ngồi, nàng đứng. Đôi mắt hần nhìn thẳng vào bộ ngực của nàng, Tàn Thi phảng phất có thể nhìn thấy hai viên phấn hồng ửng ửng nhô lên. Hần hơi mất tự nhiên, liền quay đầu sang hướng khác.

Tâm Tàn Thi hoảng loạn đều bị Hạ Cơ thấy rõ. Còn có khăn trướng thẹn thùng nghĩa là đối với nữ nhân có cảm giác.

"Ta ngủ trước đây." Tàn Thi nghe thấy câu này liền nảy sinh suy nghĩ xấu xa.

"Ừ." Tàn Thi gật gật đầu, ngồi bất động như núi.

"Đúng là đồ ngọc, ám chỉ như vậy mà nghe không hiểu." Hạ Cơ suy nghĩ bực tức. Giận dữ tự mình nằm lên giường nhìn tấm lưng rộng của Tàn Thi. Thấy hần ngơ ngác mà ngồi ở chỗ đó, nàng liền muốn xem thử hần có thể ngồi bao lâu.

Tàn Thi từ nhỏ tập võ, từ trong hô hấp liền đoán được Hạ Cơ đang nhìn hần, tay cầm chén rượu cũng cứng đờ.

Hai người giằng co hồi lâu, rốt cuộc Hạ Cơ cũng nhịn không được.

"Người rốt cuộc có muốn ngủ hay không, để đèn như vậy người ta không ngủ được." Hạ Cơ oán trách hần.

Tàn Thi hạ quyết tâm, nên thấy liền thấy, mình ngồi một mình ở chỗ này yếu đuối có nghĩa gì chứ? Dù vậy nhưng khi cách giường vài bước, bước chân Tàn Thi vẫn phá lệ nặng nề.

Đèn bị thổi tắt. Hai người chỉ mặc quần áo đơn bạc nằm trên giường. Tàn Thi thân thể cứng đờ, không dám cử động, nằm yên thẳng tắp.

"Người có phải hay không ghét ta?" Giọng nói Hạ Cơ bi thương. "Người chê ta lớn lên xấu xí?"

"Đẹp." Tàn Thi vụng về trả lời nhưng thành thật. Nếu nói người đẹp nghiêng nước nghiêng thành như vậy mà khó coi thì cũng trái lương tâm hần.

"Dáng người không đẹp?"

"Rất đẹp." Lúc này hắn đã nhìn thấy, pháp phòng quyền rũ.

"Tính cách không tốt, tướng ăn khó coi?"

"Đều tốt đều tốt." Tần Thi trả lời.

"Vậy vì cái gì người không cần ta?" Hạ Cơ ngay cả chiều khóc nước nở cũng dùng đến.

Tần Thi trong lòng kinh ngạc, hắn vốn cho rằng Hạ Cơ không tự nguyện ở trong sơn trại. Hơn nữa bị ép buộc gả cho hắn, vốn là nên rất oán hận.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 6

Edit by To_Month

Không nghĩ tới trong lòng Hạ Cơ lại suy nghĩ như vậy.

“Vậy nàng muốn gả cho ta sao?” Khi Tần Thi hỏi ra vấn đề này thì trong lòng lại có tia sợ hãi. Điều này chưa bao giờ phát sinh qua vì từ trước đến nay hắn luôn là người tự tin.

Hạ Cơ trực tiếp dùng hành động trả lời hắn. Mượn ánh sáng của trăng chiếu vào, nhắm chuẩn vào bờ môi của hắn, trực tiếp dán vào.

Tần Thi đầu tiên là sững sốt, cảm thụ được xúc cảm ôn nhuận trên môi, sau đó liền không khách khí trở mình, đem Hạ Cơ đè ở phía dưới.

Cho dù là ban đêm, Tần Thi bởi vì đã luyện qua võ thuật nên hai mắt vẫn vô cùng nhạy bén. Nữ hài dưới thân ngoan ngoãn nhắm mắt lại, như đóa hoa muốn buông thả, chờ đợi người đến hái. Lúc này Tần Thi chính là hái hoa tặc.

Tuy rằng không biết kỹ năng hôn của Tần Thi ra sao, nhưng Hạ Cơ nghĩ đến khuôn mặt tuần tú của hắn cũng đủ mất hồn. Vừa mới nghĩ hôn liền cảm thấy khó khăn, Tần Thi lại đột nhiên đứng dậy. Hạ Cơ không biết làm sao, chẳng lẽ hắn đối với kỹ thuật của mình không hài lòng?

Không chờ một lát, trong phòng đột nhiên lại có ánh sáng của ánh nến.

“Ta muốn nhìn nàng rõ ràng một chút.” Giọng điệu Tần Thi rất trịnh trọng, lần đầu tiên đối với mình cũng rất cẩn thận. Hạ Cơ chưa từng gặp qua loại nam nhân này, ngày thường đều là như lang như hổ nhào tới, lần này đột nhiên nghiêm túc như vậy làm nàng thật không quen. Hạ Cơ nhìn không được nở nụ cười ha ha.

Nhìn thấy dáng vẻ nàng cười duyên Tần Thi nhìn không được động lòng, lại có chút thẹn quá hóa giận. Trực tiếp nhào lên người Hạ Cơ, đem áo trên người nàng kéo ra. Xem nàng còn cười được không?

Tần Thi là mang theo tâm tình giận dữ làm chuyện này, làm xong chính hắn cũng sợ ngáy người. Không biết nên tiếp tục như thế nào?

Hạ Cơ để trần nửa người trên cũng là vẻ mặt vô tư trong sáng, Tần Thi nhắm mắt cũng phải đem chuyện này làm cho xong.

Da thịt rắn nồn trong suốt liền ở dưới mí mắt Tần Thi, hai vú đầy đặn liền dựng đứng lên, tiểu đậu đỏ bị lạnh cũng lập tức đứng thẳng. Vòng eo mảnh mai thoát nhìn thật nhỏ, Tần Thi thật sự sợ mình thô lỗ không cẩn thận làm gãy.

Ngón tay Tần Thi thon dài lại bởi vì ngày thường luyện võ nên không còn tinh tế nữa, trên lòng bàn tay cũng có một tầng vết chai dày.

Nhìn đỉnh tiểu hồng môi kia thật đáng yêu, ngón tay cái liền ở phía trên vuốt ve. Hạ Cơ cả kinh phát ra một tiếng gọi to duyên dáng.

Lúc này không biết Tần Thi suy nghĩ thế nào, nghe nàng kêu càng thêm thâm chính mình liền có cảm giác thành tựu liền làm càng mạnh. Hai tay cùng ra trận, bắt lấy hai đầu vú vểnh cao cho trẻ bú sữa không kiêng nể mà nhào nặn, nhìn rõ ràng màu da đối lập, khoái cảm của Tần Thi càng thêm mãnh liệt, lực đạo trong tay cũng càng nặng thêm.

Hai viên tiểu đậu đỏ chịu khổ bị chà đập ứ máu mà đỏ lên, thoát nhìn đặc biệt đáng thương. Nhưng mà lúc này Tần Thi một chút tâm tình yêu quý đều không có. Trực tiếp bóp hai viên đậu đỏ kéo ra bên ngoài, vú trực tiếp bị kéo ra thành hình dáng cái mũi khoang. Hạ Cơ bị làm cho thót lên từng trận.

Lúc này Tần Thi dục hòa như con ngựa hoang mất cương đi không trở lại. Cúi người xuống, trực tiếp ngậm đỉnh tiểu đậu đỏ, hai cái răng cắn vào trái nạm xôi. Một bên liếm một bên kéo lên trên.

Ngón tay Hạ Cơ đem quần áo Tần Thi lấy ra từng đạo nếp uốn. “Tần Thi, nhẹ chút.” Trong miệng phát ra từng trận xin tha.

“Tần Thi, không cần. Ưm ưm ~” lại bị động tác Tần Thi làm ra từng đợt rên rỉ hưởng thụ.

Cho đến khi hai vú đã tràn đầy vệt đỏ, đỉnh hồng mai cũng ửng máu căng lớn gấp đôi, lực chú ý của Tần Thi mới từ nơi này dời đi. Lại đến vòng eo thon thả.

Vòng eo Hạ Cơ rất nhỏ, chưa đầy một tay liền có thể ôm hết. Tần Thi cũng chỉ là ở mặt trên lưu lại từng đạo dấu hôn liền rời đi. Nhìn cái rốn nhỏ đáng yêu, đầu lưỡi cũng ở bên trong đánh mấy vòng, ngón chân Hạ Cơ đều cuộn tròn lên.

Cà Pháo: Chúc mn năm mới vui vẻ, gặp đc nhiều điều may mắn trong cuộc sống, có một năm thật tốt lành!!! Happy New Year ☐☐☐

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 7

Tần Thi không có kinh nghiệm thực chiến, chỉ dựa vào bản năng của mình đi thân cận nàng. Rất nhanh, nửa người dưới của Hạ Cơ cũng bị thất thủ. Quần bị ném xuống dưới giường. Hai chân mở ra, đem Tần Thi kẹp ở giữa. Cho dù bên ngoài lúc nào cũng mạnh bạo, nhưng Hạ Cơ dù gì cũng là một cô nương, ở thời điểm này vẫn sẽ ngượng ngùng.

“Tần Thi, không cần nhìn.” Hạ Cơ thấy Tần Thi gắt gao nhìn thẳng vào nơi riêng tư của mình.

“Gọi tướng công.” tiếng nói của Tần Thi khàn khàn dị thường, gần từng

chữ một học ra ba chữ này.

“Tướng công.” âm thanh của Hạ Cơ mềm mại làm người nhũn ra, còn Tần Thi nhìn chăm chú phía dưới, hoa huy*t cũng học ra giọt sương.

Ngày thường các huynh đệ không kiểm chế được mà hào phóng đi dạo thanh lâu, Tần Thi cũng xem qua phía dưới của nữ nhân. Nhưng mà chưa từng có nhìn qua nơi riêng tư phần nộn như vậy, chỉ cần nhìn thôi cũng khiến cho dục hỏa trên người tăng gấp bội.

“Nàng ướt.” Tần Thi từ phía dưới nơi riêng tư phóng thẳng tới mắt Hạ Cơ. Hạ Cơ quay đầu đi, không muốn nhìn. Đột nhiên phía dưới bị một thứ gì đó ướt át ẩm áp liếm. Không phải chứ?

Hạ Cơ nâng nửa người trên nhìn xuống phía dưới, Tần Thi đang chui đầu vào giữa hai chân. Mái tóc màu đen ở giữa hai chân trắng càng làm cô kích thích.

“Tướng công, không cần.” Hạ Cơ vừa định ngăn hãm lại, phía dưới lại bị liếm, toàn thân đều nhũn ra. Tê liệt ngã xuống ở trên giường.

Tần Thi lúc này cảm thấy thật kích thích, hoa môi xúc cảm tơ lụa non mềm, liếm một ngụm, giống như làm tan chảy cả người hân. Khiến cho Tần Thi không dám dùng quá sức, chỉ dùng lực đạo nhỏ ở bên trong cọ xát. Lúc này Hạ Cơ lại không hài lòng, vô ý thức nâng lên hướng về phía miệng Tần Thi.

Tần Thi cảm thấy sung sướng, gắt gao dán lên môi ở bên trong rồi hút, khiến cho Hạ Cơ một trận run rẩy. Lại ra một ít hoa dịch.

Nơi này phảng phất lại có thanh hương đào hoa, nhạt nhẽo không nồng đậm, mũi Tần Thi vẫn luôn hướng vào bên trong, rốt cuộc dán lên. Loại này đại khái chính là trời sinh vu vật đi, Tần Thi nghĩ.

Đầu lưỡi cũng không khách khí mà đi vào, như đầu thô ráp lướt qua vách tường hoa non mịn, khiến cho Hạ Cơ từng trận run rẩy.

“Tướng công, từ bỏ.” Đầu lưỡi đã bắt đầu thọc vào rút ra, mỗi lần đều mang ra không ít hoa dịch, toàn bộ bên trong đều ản ản tình dục hương hoa đào. Động tác của Tần Thi càng thêm nhanh, Hạ Cơ trong miệng yêu kiều rên rỉ càng thêm cao vút.

Rốt cuộc Hạ Cơ thân mình mềm nhũn, bụng nhỏ buông lỏng, đại cổ đâm dịch từ giữa chảy ra. Tần Thi đối với mồm to mút vào, đem được không ít hoa dịch đều hít vào miệng mình. Sau cao trào thân mình còn không ngừng hơi rung động. Tia tà từ trong mắt Tần Thi phát động, đem lửa nóng của mình phóng thích ra. Nhìn Tần Thi thô dài, Hạ Cơ không khỏi kinh hãi. Có phải tất cả nam chủ trong thị trấn đều lớn đến như vậy hay không, còn thân thể tốt của nàng là nhờ có hệ thống trợ giúp, nếu đổi lại là những người khác, đến nhiều chịu tội a.

Lửa nóng một khi thả ra lập tức ở trên bụng nhỏ của Hạ Cơ chụp hai hạ xuống, một cái vệt đỏ liền ra tới. Tần Thi càng nhìn càng thấy hưng phấn, trực tiếp dùng đỉnh ở trên Hạ Cơ đầy đặn đâm vài cái, chỉ cần là thị giác thượng, Hạ Cơ đều không chịu nổi. Dâm dịch lại từ giữa hoa huy*t chảy ra.

“Nương tử, nàng thật mãn cảm.” tay của Tần Thi ở phía dưới sờ soạng, ngón tay ẩm ướt. Lúc này hân không thấy phía trước hàm súc, ngược lại còn sẽ khiêu khích Hạ Cơ. Hạ Cơ tất nhiên là vì thân thể mãn cảm của mình mà cảm thấy hổ thẹn. Một chút khiêu

khích cũng chịu không nổi.

Cũng may Tần Thi vẫn là lần đầu, không hiểu biết quá nhiều. Trực tiếp lấy côn th*t nhắm ngay hoa huy*t ướt át phía dưới.

-

Cà Pháo: Chúc mn năm mới vui vẻ nha □□□

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 8

Tần Thi lúc này bị dục vọng thiêu đốt cái gì cũng không còn. Bóp chặt eo liễu của Hạ Cơ hướng vào trong vọt một cái thật mạnh.

“A!” Hạ Cơ một tiếng duyên dáng gọi to, dưới thân truyền đến một trận đau đớn, còn có khoái cảm bị lửa nóng tràn ngập no trướng ở chỗ giao hợp cùng nhau. Tần Thi cũng là lần đầu tiên, hạ thân bị mị thịet khấn trí ép đến phát đau. “Thả lỏng chút, nương tử.” Bàn tay vô vô mông Hạ Cơ.

Hạ Cơ biết nếu cứ giằng co như vậy sẽ càng khiến mình chịu khổ, đem chân mở đến lớn hơn một chút, hít sâu, thả lỏng cơ bắp của chính mình. Tần Thi cảm ở bên trong dừng trong chốc lát mới thích ứng được ướt át ở bên trong. Rốt cuộc cũng bắt đầu tốc độ chậm rãi ra ra vào vào, huyết khẩu chảy ra một cổ tơ máu đỏ tươi. Ngược lại đem da thịt của Hạ Cơ sản đến càng thêm oánh bạch.

Nguyên cây thô dài đem tiểu nếp bên trong uốn đến căng đầy, huyết khẩu cũng chống không được trắng bệch. Hạ Cơ tiết nước tương đối nhiều, bên trong độ bôi trơn tương đối cao, Tần Thi ra ra vào vào cũng rất thông thuận. Chính là mị thịet luôn gắt gao giữ lấy lửa nóng của hắn, bóp đến hắn hận không thể lập tức phóng thích chính mình.

Tần Thi muốn xem nhẹ loại khoái cảm này, động tác của mình phải nhanh hơn, ra vào càng thêm nhanh chóng, tiếng nước thọc vào rút ra không dứt bên tai, hương thơm hoa đào ở trong phòng phác mũi, lúc sau nghe thấy phảng phất khiến thân thể rút vào thêm sức lực, động tác càng thêm thay đổi nhanh.

Thân thể trắng nõn của tiểu dê con bị va chạm run lên bần bặc, khiến người xem không khỏi đau lòng. Những sợi tóc đen của Hạ Cơ sớm đã hỗn độn ở trên đầu gối cùng trên mặt.

Một khuôn mặt yêu mị lúc này càng thêm kiều mị mê hoặc người, lông mi chớp chớp, mắt phượng dần dần đỏ lên, nhiều chỗ đỏ lên, khiến cho tinh thần người nhận nhạo. Âm thanh trong miệng kiều mị chưa từng có ngừng, Tần Thi nghe xong chỉ biết càng đánh càng mạnh mẽ, mỗi một chút đều thẳng cắm vào sâu bên trong, khiến cho thân thể Hạ Cơ bị kích thích đến câu đi lên lại nằm đi xuống.

Hai chân trắng đặt vòng qua eo của Tần Thi, sau lại lại được Tần Thi trực tiếp đặt trên vai, vú được định run lên run lên, Tần Thi lúc này không có thời gian đem nó an ủi, cổ tinh mặt trên lại thật sự ngứa, ngan nh nửa ngày.

Không có cách nào, Hạ Cơ phải tự mình nhéo hai bông đầy đặn, bóp nhũ tiêm, nhất thời đem nó ấn tiến ở giữa nhũ thịt trắng nõn, nhất thời lại đem nó đến cao trào. Mối miễn cưỡng an ủi thân thể đang hư không. Trong miệng còn phát ra âm thanh hưởng thụ hừ hừ.

Tần Thi thấy Hạ Cơ đắm đuối như vậy thì dưới thân lực đạo càng thêm hung mãnh, hận không thể đem chính mình toàn bộ đều chen vào cái lỗ nhỏ thần bí kia.

Như vậy thọc vào rút ra không dễ chịu, Tần Thi lại lật người Hạ Cơ lại, quỳ gối ở trên giường, đem côn th*t của bản thân lại một lần nữa chen vào tiểu huyết của Hạ Cơ, không biết lần này là lần thứ bao nhiêu, buổi tối thay đổi ít nhiều tư thế, Tần Thi không có nửa điểm hương hương tiếc ngọc.

Khăn trải trên giường cuối cùng đã tràn đầy bạch trọc hắn mới buông lỏng tay.

Không biết từ chỗ nào tìm ra một khăn giường trải ra nhanh nằm lên, lại đem chính mình gắng gượng nhét vào tiểu huyết của Hạ Cơ rồi mới ngủ. côn th*t phía dưới luôn vô ý thức dựng thẳng, đem toàn bộ đường đi tràn ngập, bản thân Hạ Cơ lại không dám động, sợ lại đem đại cảm thú Tần Thi đánh thức, đến lúc đó có hại vẫn là chính mình, cứ như vậy nửa ngủ nửa tỉnh mà qua một buổi tối.

Huynh đệ bên trong trại đều biết hôm nay là ngày đại hi của Tần Thi, nên đồng lòng không có gọi bọn hắn rời giường, hai người cứ như vậy mà ngủ tới giữa trưa.

Hạ Cơ là bị lửa nóng dưới thân đánh thức, nó ở bên trong ra ra vào vào đến không có điểm dừng.

“Tướng công, thiếp đói bụng.” Hạ Cơ hảo nhớ tới giường ăn cơm.

“Hiện tại không phải đang ăn nàng hay sao?” Tần Thi mở mắt nói.

-

Cà Pháo: Quà mừng 2 ♥♥♥♥

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 9

Editor: ThyLng339

Đến khi mặt trời ngả về tây Tần Thi mới dừng binh ngưng chiến. Hạ Cơ

đã mệt đến mức ngực dán vào lưng. Trên bàn đặt toàn là những món Hạ Cơ thích ăn làm cho Hạ Cơ thoáng vừa lòng một chút. Liền thịt cá đều do Tần Thi rút xương cho, Hạ Cơ được ăn thì rất vui vẻ.

“Thiếu đương gia, huyện lệnh đã tới bên ngoài hàng rào, còn mang theo rất nhiều binh mã, muốn gặp thiếu đương gia.” Người tới thông báo về mặt hoảng loạn.

Tần Thi nghe xong về mặt ngưng trọng, quan hệ của bọn họ cùng quan phủ luôn luôn rất tốt, huyện lệnh mất công đến đây như vậy, chỉ có một khả năng là vì Hạ Cơ. Huyện lệnh cũng thật buồn rầu, nếu là cô nương bình thường hẳn có thể mất nhắm mắt mở mà thuận nước đẩy thuyền.

Lần này Tần Thi bắt, lại chính là thiên kim nhà Tể tướng. Khi Hạ đại nhân từ kinh thành xa xôi đuổi lại đây, Tần Thi nếu không đem người thả ra thì e là không biết sẽ gặp phải chuyện gì nữa.

Hạ tể tướng từ khi nhận được tin nữ nhi mất tích lòng liền nóng như lửa đốt, rốt cuộc nhận được tin tức từ thuộc hạ báo là bị thổ phi của một cái sơn trại bắt, vừa vận hiện tại hẳn đang tìm con trai của cố nhân cũng đang ở gần đây, Hạ tể tướng ngựa không nghĩ liền đuổi tới nơi này.

Người là đương nhiên muốn đưa về, Tần Thi nói, chẳng qua là hẳn muốn tự mình đưa Hạ Cơ về, cũng coi như là gặp mặt nhạc phụ tương lai.

“Nghiep chương!” trước mặt nam nhi bảy thước cũng gọi là Tần Thi này,

trùng tên với tên con trai cố nhân. Diện mạo cũng có bảy phần tương tự bạn tốt, rất có phong phạm của bạn tốt năm đó. Chỉ là tên này trình độ không biết tốt xấu, cố nhân cũng là người tốt khó gặp. Hẳn cư nhiên

không được sự đồng ý của mình liền cùng nữ nhi bảo bối thành thân,

trên bàn vừa mới để một chén trà ngon thượng hạng đã bị Hạ tể tướng

hất xuống mặt đất.

“Mang theo lễ hỏi này của ngươi, cắt cho ta.” Hạ tể tướng giận không

kiềm chế được.

“Chà!” Hạ Cơ còn muốn thay Tần Thi nói chuyện, “Người đâu, đưa tiểu thư vào trong cho ta.” Chính mình cực cực khổ khổ dưỡng mười mấy năm, mới hai ngày đã là của người khác rồi, là ai đi nữa cũng chịu không nổi.

Tần Thi thấy Hạ tể tướng tức sùi bọt mép, biết ông chỉ sợ là không tiếp

thu được sự thật này. Vẫn là đem lễ hỏi mang về. Ngày hôm sau, lại mang lễ hỏi đến Hạ phủ, Hạ tể tướng sai người hất nước vào người hắn. Tần Thi dù quần áo ướt đầm, nhưng khí độ vẫn không mất. Ngày thứ ba Hạ tể tướng đóng cửa thả chó, Tần Thi mang huynh đệ có võ công, bắt sống

tất cả chó mang treo ở trong viện. Làm Hạ tể tướng tức đến muốn đánh chửi người. ... việc này nháo đến cả kinh đô đều biết, Hạ tể tướng biết cứ kéo dài như vậy cũng không có kết quả gì.

“Tần Thi, không phải ta chương mất người”. Hạ tể tướng vuốt vuốt râu “

Ngươi cùng Cơ Nhi nếu đã thân mật như phu thê, vậy thì thành thân đi.”

Tần Thi nghi hoặc mà nhìn Hạ tể tướng, hẳn không tin có loại chuyện tốt này, đằng sau nhất định có điều kiện gì đó. “Cảm tạ nhạc phụ.” Tần Thi trước cứ tỏ vẻ vui mừng cùng cảm tạ.

“Có điều người muốn cưới nữ nhi của ta cũng không đơn giản như vậy.” Hạ tể tướng nấn nhàm thâm ý mà nhìn hấn, “nếu trong vòng 3 năm, người có thể lấy được vinh quang giống phụ thân người năm xưa, ta liền đem nữ nhi gả cho người. Nếu không được vậy chớ trách ta lấy gây đánh uyên ương.”

“Mọi việc xin nghe theo nhạc phụ dạy bảo.” Tần Thi đem lễ hồi để lại, một mình một người đi ra ngoài. Bây giờ biên cương đại chiến chạm vào là nổ ngay, nam nhi yêu nước đều đi đến biên quan bảo vệ quốc gia, mong giúp một phần sức lực. Tần Thi có lý do gì để thoái thác?

Chuẩn bị tốt hành lý, mang theo lệnh bài mà nhạc phụ đưa ngày mai liền xuất phát đi biên quan.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 10

Editor: ThyLng339

Tần Thi nghĩ nghĩ, vẫn là trộm lên vào trạm nghỉ nơi Hạ gia đang trú, tìm Hạ Cơ cáo biệt.

Hạ Cơ nghe phụ thân nói, biết Tần Thi ngày mai lập tức phải đi biên quan, thế nào cũng ngủ không được. Mở cửa sổ ngắm trăng, ánh trăng thanh lãnh chiếu lên mặt Hạ Cơ, da thịt như ngọc. Đột nhiên bên ngoài có bóng người chạy qua, đến trước mặt của chính mình. Là Tần Thi!

“Mặc ít như vậy, cũng không sợ cảm lạnh.” Tần Thi cởi áo ngoài của mình khoác lên người nàng.

“Chàng sao bây giờ mới đến?” trong âm thanh của Hạ Cơ bao hàm ủy khuất, nàng còn lo lắng hấn không qua được cửa ải của phụ thân. Tần Thi đem Hạ Cơ ôm vào trong ngực, không khí yên ắng. Tay Hạ Cơ ôm chặt lấy eo Tần Thi, đầu dựa vào vòm ngực cứng rắn.

“Thật là luyến tiếc chàng.” Thanh âm của Hạ Cơ kiều mềm triền miên. Tần

Thi không phải là người dễ dàng nói ra tiếng lòng, chỉ là ôm chặt lấy Hạ Cơ, hôn nhẹ lên tóc nàng. Tuy rằng Tần Thi không nói chuyện, nhưng Hạ Cơ vẫn hiểu rõ hấn đang nghĩ gì. Hạ Cơ lại không thích bộ dạng trầm mặc này của hấn. Ngang đầu, Hạ Cơ hôn lên hàu kết gọi cảm của Tần Thi. Tần thi hừ nhẹ một tiếng, Hạ Cơ đối với cái cổ của hấn để lại mấy cái dấu hôn.

“Tôi nơi đó, chàng có thể sẽ có nữ nhân mới hay không?” Trong mắt Hạ Cơ sáng lấp lánh, giống như có một tầng lệ quang.

Tần Thi đối với việc an ủi nữ nhân thật sự không có kinh nghiệm, chỉ là không muốn nhìn thấy nàng khóc thút thít. Miềm nhẹ hôn lên mí mắt

nàng. Chạm rai xuống phía dưới, tiểu xảo là lướt cái mũi, cánh môi mềm như hoa, đôi má ửng hồng đều hôn qua. Thân thân, chạm rai cũng không phải đơn thuần an ủi. Đêm hôm khuya khoắt, trai đơn gái chiếc, khi không cẩn thận dục vọng liền sẽ bị đánh thức. Tần Thi đi đến gần giường đem cửa sổ đóng lại, nếu Hạ Cơ phát ra âm thanh gì, còn có thể ngăn trở một chút. Áo ngoài khoác ở trên người Hạ Cơ không biết đã rơi xuống đất từ lúc nào, Hạ Cơ mặc áo lót đen bạc đứng ở bên cạnh cái bàn. Hai lần môi một lần nữa lại dán vào, lần này không phải là ở bên ngoài bồi hồi, mà là trực tiếp đưa đầu lưỡi vào khoang miệng đối phương, dây dưa lẫn nhau.

Khi hai môi tách ra, còn có một sự nước dài kết nối. Tần Thi đem Hạ Cơ đặt ở trên bàn, tìm được đai lưng, đem cởi ra, quần áo liền bị cởi ra. cái yếm đỏ thắm tôn lên da thịt trắng như tuyết. Tần Thi lập tức lấy bàn tay cách một cái yếm tơ lụa nắm lấy hai luồng mềm mại lại giàu có co giãn.

Hạ Cơ cúi đầu thấy động tác của Tần thi mặt đã sẫm đỏ bừng, hàm răng cắn chặt môi dưới, sợ chính mình phát ra âm thanh kỳ quái sẽ làm tỷ nữ phòng ngoài chạy vào. Hạ Cơ càng ần nhẫn, Tần Thi ra tay càng mạnh. Mãi theo đuổi xúc cảm càng giai hơn nữa, Tần Thi trực tiếp cời yếm của Hạ Cơ xuống, hai luồng no đủ trực tiếp từ bên trong nhảy ra, trắng nõn làm hoảng mắt người. Anh mắt Tần thi như lang như hổ gắt gao nhìn hai luồng này lắc lư, khi nó dừng lại lại lấy tay đánh hai cái, hai luồng đầy đặn lại lần nữa lắc lư.

“Tướng công, không cần”. Hạ Cơ bị cảnh tượng nắc cở này khiến cho không dám ngẩng đầu, Tần Thi ra tay không nặng, nhưng thanh âm lại vang dội, trên hai vú đều là vết đỏ loang lổ. Hai viên hồng mai đã sẫm không chịu nổi kích thích mà đứng lên, đợi Tần Thi nhấm nháp.

Tần Thi chơi đủ rồi mới bắt đầu véo hai viên hồng mai, thay phiên nhau

hướng trong miệng hút, một cái đều không bỏ sót. Lại đem tay to đặt ở ngoài sườn vú, dùng sức một chút, tạo ra một cái rãnh sau, lòng tham đem hai viên anh đào đồng thời ngậm ở trong miệng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Quyển 4 - Chương 11

Editor: ThyLng339

Tần Thi nằm ở trước ngực nàng, giống như một đứa trẻ con. Lúc này Hạ Cơ đột nhiên dâng lên một cảm giác giống tình thương của mẹ, nhẹ nhàng đem Tần Thi ôm vào trong ngực.

đầu v* đã bị hút đến trường lên, sung huyết đứng thẳng, đầu lưỡi nhẹ nhàng ở trên mặt liếm láp một phen khiến Hạ Cơ đều đã có cảm giác. Lúc này Hạ Cơ đã bất chấp ngưng ngừng. Chỉ biết ườn ngực đón ý hòa theo động tác của Tần Thi.

Bàn tay to của Tần Khi chui vào trong áo lót đang mở, theo tấm lưng bóng loáng của nàng xuống tới chiếc eo thon. Biết đó là điểm mẫn cảm của Hạ Cơ, lòng bàn tay ở nơi đó xoa tới xoa lui, Hạ Cơ chỉ có thể từng chút từng chút một thẳng eo, đem nửa người trên của mình đưa đến trong miệng Tần Thi.

Hạ Cơ bị bế lên, quần dài bị cởi ra vứt ở trên mặt đất. Trên người còn mặc một chiếc áo lót đã bị thoát dây, mỹ nhân quần áo nửa cởi, cánh tay trắng ngọc ở trong bóng tối phảng phất lộ ra ánh sáng, mặc so với không mặc càng muốn dụ hoặc hơn.

Ngón tay quen thuộc đi vào chỗ tư mật, vẫn là xúc cảm mềm nhũn giống

lần trước, chỉ là bên trong giống như ngày càng thêm ép chặt. Cũng may từ trước đến nay Hạ Cơ đều nhiều nước. Tần Thi không cần phải phí thời gian về vấn đề bôi trơn, làm nhiều thêm một chút cũng chỉ vì tình thú mà thôi.

Tiểu huyết của Hạ Cơ còn chưa bị Tần Thi khai phá hết, đi vào đã bị gắt gao cuốn lấy. Ngón tay vừa kéo ra, mặt trên liền dính đầy dịch hoa.

Hắn trực tiếp đưa ngón tay đến bên miệng Hạ Cơ.

“Liếm một chút.” Ngữ khí của Tần Thi tựa như thỉnh cầu lại tựa như mệnh lệnh. Hạ Cơ tuy rằng không thích như vậy, lại nghĩ Tần Thi ngày mai liền phải đi chinh chiến sa trường, cô nhân chinh chiến mấy người trở

về? Tuy nói đời trước hắn là chiến công hiển hách cùng vinh quang mà khái hoàn trở về, ai mà ngờ được đời này có biến cố gì hay không chứ? Hạ Cơ có chút mềm lòng, há miệng ngậm lấy ngón tay.

Tần Thi chỉ là nhất thời hứng thú, cảm thụ được trong miệng cảm xúc ôn nhuận, cái lưỡi cẩn thận đem ngón tay mỗi một chỗ đều liếm qua, thậm chí còn nhẹ nhàng mút vào. Tần Khi bị khoái cảm này làm cho đầu óc hôn mê, tiểu thú ở phía dưới cấp tốc ngẩng đầu lên, hưng phấn không thôi.

Cởi quần dài của chính mình, lửa nóng đã dừng ở giữa hai chân Hạ Cơ.

Hạ Cơ liếm đến hăng hái, không hề đề phòng phía dưới bị công kích.

Tần Thi nói cũng không nói một tiếng liền đem lửa nóng của chính mình thọc đi vào, trơ mắt mà đem tiểu huyết cảm đến căng chặt.

Tần Thi hừ nhẹ một tiếng, Hạ Cơ không lưu ý liền cắn vào ngón tay đang ngậm trong miệng. Đau đớn làm tâm Tần Khi bạo ngược càng sâu, bóp eo Hạ Cơ rồi liền động tác lên. Hạ Cơ chỉ có thể đi theo động tác của Tần Thi mà lắc qua lắc lại.

Hai cái vú đã sớm bị đâm phập phồng lên xuống. Tần Thi nhìn nó đáng thương, đem một cái vú ngậm vào trong miệng, một cái khác ý bảo Hạ

Cơ tự mình xoa. Hạ Cơ cũng không thẹn thùng, chính mình nắm một bên vú, mạnh mẽ vuốt ve. Tần Thi thích nhất nhìn bộ dáng phóng đảng của Hạ Cơ, phía dưới va chạm càng thêm dục sức.

Hắn sợ Hạ Cơ khi kích động liền phát ra âm thanh, cầm lấy cái yếm vừa mới ném ở trên bàn vo tròn, nhét vào trong miệng Hạ Cơ. Tuy rằng Tần Thi rất thích tiếng rên rỉ của Hạ Cơ, nhưng bây giờ cũng là bất đắc dĩ, chỉ có thể nghe hô hấp càng ngày càng nặng của nàng.

Tần Thi giống như vịnh viễn cũng không biết mệt. Cùng lúc động tác thọc vào rút ra đổi tư thế, đổi vị trí là có thể rút vào một cổ sức lực mới. Hai người liền như vậy không biết mệt mỏi vẫn luôn làm đến lúc trời gần sáng mới ngừng. Bên trong Hạ Cơ đều đã nhét đầy tinh dịch mà Tần Thi bắn vào, hắn xem sắc trời đã sáng, mới từ bỏ đem thô dài của mình từ bên trong rút ra.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 4 - Chương 12

"Ta phải đi." Tần Thi hôn lên trán Hạ Cơ.

Hạ Cơ tràn đầy luyến tiếc nhưng cũng biết giờ phút này nàng không thể giữ hần lại, chỉ có thể nhìn hần mặc quần áo vào, còn đem cái yếm nhỏ của mình thuận tay nhét vào trong túi. Giờ giờ lên, về sau nhớ nàng thì lấy ra dùng. Hạ Cơ trở mặt nhìn hần nhảy ra khỏi cửa sổ đi mất, trong lòng đột nhiên trống rỗng.

Tần Thi mang theo vài huynh đệ lên đường đến biên quan. Tuy rằng Hạ tể tướng có gửi cho trưởng quan địa phương một phong thư, trong đó chỉ nhắc đến việc Tần Thi là nhi tử của một vị cố nhân, không cần có đãi ngộ đặc biệt. Quan quân địa phương cũng chỉ tùy ý an bài cho Tần Thi một chức vị.

Hoàn cảnh ở nơi này kém xa so với sơn trại, cũng không phải là mọi chuyện sẽ vì hần là một thiếu đương gia như trước. Cũng may Tần Thi trước khi tới đây đã chuẩn bị tốt sẽ chịu khổ. Đi theo quân đội ăn ăn uống uống.

Tần Thi ngày thường cũng có đọc qua một chút binh thư, rất nhanh đã bộc lộ được tài năng ở trong một đám binh lính. Ở chỗ này, không có bối cảnh mà muốn leo lên trên thì cần phải có dũng khí không sợ chết, đồng thời phải xem xét thời thế, mưu trí. Tần Thi đều có đầy đủ hai điều kiện

ấy, trở thành trung tâm trong quân đội. Qua thời gian một năm, Tần Thi cách mục tiêu của hần vẫn còn rất xa.

Hoa nở hoa tàn lại một năm nữa, đào mất ba cái xuân thu đi qua. Hạ Cơ cũng thành một cô gái lỡ thì đời gã. Mỗi lần khi tham dự yến hội, luôn có người muốn đến làm quen với nàng. Người nào cũng có ý muốn leo lên con thuyền lớn là nhà Tể tướng này.

Có tân khoa Trạng Nguyên, đỗ *bảng nhãn**, cũng có công tử gia đình quyền quý, cũng có người ái mộ dung mạo của nàng như các tài tử phú thương ở các nơi. Những người này muốn yêu tiền, muốn yêu quyền, lại có mấy người chân chính yêu nàng. Hạ Cơ nghĩ vậy không khỏi có chút cười nhạo.

(**Bảng nhãn: Người thi đỗ bảng nhãn đứng thứ hai trong tam khôi (dưới trạng nguyên, trên thám hoa).*)

Mỗi tháng hần đều sẽ gửi thư về báo bình an, mỗi khi vào ngày nhận được thư, là lúc Hạ Cơ vui vẻ nhất. Từ tin, trong lòng cô biết, Tần Thi quan chức đã được thăng không ít, trong đó phụ thân hần cũng có xuất ra ít lực.

Chiến sự ở biên quan đã kích phát, đối phương khí thế rào rạt, bên cạnh không ngừng có chiến hữu ngã xuống, nhân dân nơi đó suốt ngày sinh hoạt trong chiến hỏa. Nơi này quyền quý vẫn như cũ ngọp trong vàng son, phảng phất việc này không liên quan tới bọn họ, đánh giặc cũng sẽ không đánh tới kinh đô.

Đã hai tháng liên tiếp Hạ Cơ đều không nhận được thư của Tần Thi,

trong lòng không khỏi lo lắng cho hần, sẽ không xảy ra chuyện gì chứ.

Đào mất kỳ hạn ba năm đã đến, Tần Thi cũng không nói khi nào sẽ trở về.

"Hạ cô nương ở chỗ này nghĩ chuyện gì vậy?" Mỹ nhân phát ngọc cũng đều có một phen ý nhị khác. Chương Nhiên nhìn ngây người, kinh thành đệ nhất mỹ nhân quả nhiên là danh bất hư truyền.

Chương Nhiên là áu tử của Binh Bộ thượng Thư, cũng là tân Bảng Nhãn năm nay. Nguyên nhân bởi vì bối cảnh gia đình, ở trên triều đình như cá gặp nước, trong ba tháng thăng liền hai cấp, chức quan còn cao hơn cả Trạng Nguyên, nhất thời đường quan rộng mở.

"Chương đại nhân." Hạ Cơ hơi hơi cúi người. Hội ngắm hoa lần này chính là do chính thể của Binh Bộ Thượng Thư, cũng là mẫu thân của Chương Nhiên khởi xướng. Chương Nhiên tuổi cũng không nhỏ, Chương mẫu cũng có ý cho hần xem mắt các vị cô nương. Vốn dĩ là Hạ Cơ muốn từ chối, nhưng Hạ phụ với Chương phụ từ trước đến nay có giao tình, ai cũng biết Hạ gia có một cô nương đẹp như thiên tiên, không đi chẳng phải là vô mặt mũi của ông.

Tuy rằng bây giờ dân phong cởi mở hơn, nam nữ có thể ở cùng nhau trong yến hội, nhưng dù sao Hạ Cơ cũng là cô nương chưa gả, ở lâu cùng

người ngoài không tốt cho lắm. Hạ Cơ xoay người định đi, lại bị Chương Nhiên vội kéo lại. Ngơ ngác nhìn Hạ Cơ không nói lời nào, đây chính là vượt rào.

"Chương đại nhân có việc gì sao?"

-

Cà Pháo: Pháo mới thi xong liền lên đây, nhân dịp 8/3 tặng quà cho mn. Pháo đăng trước 1 chương nhá ♥

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 13

Editor: ThyLng339

Hạ Cơ bị hành động đường đột như thế của Chương Nhiên liền không có sắc mặt tốt. Chương Nhiên bị Hạ Cơ lạnh giọng kêu thì nhanh chóng hoàn hồn.

"Hạ cô nương, tại hạ thất lễ." Chương Nhiên ngay lập tức rút tay lại, nghĩ thầm chính mình quá mức tùy tiện, không khác gì lang từ phong lưu chỉ biết khinh bạc con gái nhà lành. Chương Nhiên vừa định giải thích, Hạ Cơ đã sớm không quay đầu lại mà rời đi. Nhìn bóng dáng giai nhân yếu điệu, trong lòng Chương Nhiên tràn đầy tiếc hận.

Hôm nay chính là ngày mình tìm ý trung nhân, cô nương chưa gả tới Chương phủ đều là cố ý muốn cùng nhà hán liên hôn. Vậy Hạ cô nương cũng tới đây, có phải hay không đã rõ ràng?

Hạ Cơ bị Chương Nhiên làm cho phiền lòng, chính mình lại sợ chiến sự ngoài tiền tuyến căng thẳng, vạn nhất Tần Thi có cái gì bất trắc. Nàng nên làm gì cho phải? Tâm tư phiền muộn một đêm không ngủ được.

"Nhiên Nhi, con đã coi trọng cô nương nào rồi?" Chương mẫu gọi Chương Nhiên vào gặp mặt dò hỏi.

Chương Nhiên tuy là ở quan trường hô mưa gọi gió, tình trường lại không ràng, mẫu thân vừa hỏi trên mặt liền ửng đỏ lên.

Nhi từ do mình sinh ra, Chương mẫu còn có cái gì không rõ nữa. Nghe người hầu nói ngày hôm qua bắt gặp Chương Nhiên lôi kéo tay thiên kim nhà Hạ Tể tướng không bỏ. Đứa nhỏ này cùng phụ thân hán giống nhau, chính là gốc tử. May mắn có dáng vẻ đường đường, ngọc thụ lâm phong nếu không làm sao lấy lòng được cô nương nhà người ta.

"Là Hạ tiểu thư sao?"

"Đúng vậy." đêm qua Chương Nhiên nghĩ đến khuôn mặt quốc sắc thiên hương kia, tay ngọc thon dài, làm cả đêm không ngủ được. Chương Nhiên lúc này cũng có chút nóng lòng muốn đem giai nhân trong lòng cưới về nhà, nếu không ngày ngày bị ảo mộng nhiều loạn phải làm như thế nào?

Nhi từ cũng coi như nghĩ thông suốt, Chương mẫu vô cùng vui mừng. "Được, đợi lát nữa ta sẽ nói với phụ thân con." Chương phụ cùng Hạ

Tể tướng có quan hệ thân thiết, nếu hai nhà có thể thành thông gia, cũng là thân càng thêm thân, chẳng phân biệt người ta.

Việc này không nên chậm trễ, Chương mẫu trước tiên làm Chương phụ thăm dò ý của Hạ tể tướng, nếu đồng ý, liền mời bà mối tới cửa.

Tần Thi không có tin tức, ngữ khí Chương Thượng Thư lại thành khản, trong lúc nhất thời Hạ Tể tướng không biết phải lựa chọn thế nào. Hẹn ước ba năm đã đến, nữ nhi tuổi cũng không còn nhỏ, lưu lại, chính là gái lỡ thì. Lại nói Chương Nhiên, ở trong đám tiểu bối cũng là người đứng đầu đây.

Hạ tể tướng đầu tiên là đi tìm nữ nhi thương nghị, việc này vẫn nên để nàng quyết định mới tốt.

"Phụ thân, nữ nhi cuộc đời này trừ bỏ Tần Thi ra ai cũng không gả." Ngữ khí Hạ Cơ kiên quyết làm Hạ tể tướng không nghĩ tới. Có điều nếu là ý tứ của nữ nhi mình, người làm phụ thân cũng không tiện nói gì, chờ thì chờ đi, chẳng lẽ mình còn nuôi không nổi? Hạ tể tướng vẫn phải đi từ chối bạn của mình.

Việc này làm Chương Nhiên thương tâm không thôi, chỉ cần Hạ Cơ không có gả chồng, hán tất nhiên cũng sẽ không lấy vợ. Nam nhi đến tuổi tất nhiên phải thành gia lập nghiệp, thái độ này làm Chương mẫu lo lắng không thôi, bà nên đi nơi nào để ôm tôn tử đây?

Thoáng qua, lại một năm nữa. Tần Thi không có một thông tin nào gửi về. Hạ Tể tướng nhìn tinh thần nữ nhi ngày càng sa sút thì không khỏi nóng vội, mỗi ngày bức nữ nhi tham gia các loại yến hội. Hạ Cơ nào có tâm tình cùng người khác ngắm trăng ngắm sao, thơ từ ca phú, nói chuyện nhân sinh triết học? mỗi ngày đều mang khuôn mặt bi sầu, nhưng lại cười không ít tâm của nam nhân. Đều vì muốn được mỹ nhân cười mà hao tâm tổn huyết.

Thời gian vội vã chảy qua, Tần Thi và Hạ Cơ đã tách biệt 5 năm. Hạ Tể tướng rốt cuộc nhìn không được, một đại cô nương lưu lại trong nhà còn ra thể thống gì? Từ khi biết Hạ Tể tướng có ý định nhất định phải đem nữ nhi xuất giá trong năm nay, khách đến Hạ gia liền đầy nhà, người đến câu thú nói liền không dứt.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 14

Editor: ThyLng339

Hạ Tề tướng tổng hợp suy xét, không màng nữ nhi phân đối, vẫn lựa chọn người đội Hạ Cơ hai năm - Chương Nhiên. Chương Nhiên rút cuộc cũng có thể ôm được mỹ nhân về, tình trường quan trường song song đặc ý,

nhất thời chọc mù mắt người khác.

Hiện tại thần trợ công hệ thống cũng không biết đi đâu, Hạ Cơ không biết làm sao để tìm được Tần Thi. Hắn nhất định còn sống trên thế giới này, Hạ Cơ chắc chắn, nếu không nàng cũng sẽ biến mất khỏi thế giới này.

Phía trước truyền đến tin chiến thắng, biên quan đại thắng. Đại quân đã từ Tây Bộ chiến thắng trở về. Nhận được tin tức này Hạ Cơ mừng rỡ một đêm không ngủ, Tần Thi khi nào sẽ trở về đây? Hôn sự cùng Chương Nhiên lại phải xử lý như thế nào đây? Còn mười ngày nữa nàng sẽ phải thành hôn cùng Chương Nhiên, sẽ không xảy ra chuyện khi hắn trở về nàng đã trở thành nữ nhân của người khác chứ?

Mấy ngày nay, Hạ Cơ sống một ngày mà như một năm. Cuối cùng đại quân chiến thắng đã về tới kinh đô. Hạ Cơ ở trà lâu lâu hai, nhìn Tần Thi cười đại mã cao ngất đi ở phía trước đại quân. Ngẩng đầu ưỡn ngực, khí thế hiên ngang. Không ít cô nương vây xem đều đỏ mặt nhìn.

Đầu đường cuối ngõ đều truyền tai nhau về chuyện xưa của Tần Tướng Quân. Hắn võ công cái thế, lên vào quân đội địch suốt hai năm, cuối cùng liên hợp với quân ta nội ứng ngoại hợp đem đối phương đánh đến hoa

roi nước chảy, tuổi mới khoảng đầu hai mươi, đã đạt tới địa vị mà người

thường không dám mơ đến. Hoàng Thượng đối với hắn vô cùng tín nhiệm, hắn là từ một tay Hoàng Thượng đề bạt lên, đã thay thế được

những lão tướng ăn bổng lộc triều đình mà lại không làm gì.

Tần Thi đi một vòng đến hoàng cung, bẩm báo một cách kỹ càng tỉ mỉ toàn bộ tình hình chiến thắng của quân ta. Vừa ra cửa cung, liền chạy tới Hạ phủ. Vừa nghe nói hắn tới, Hạ Cơ không màng thị nữ ngăn cản trực tiếp từ bên trong vọt vào trong lòng hắn.

Tần Thi mặc kệ hợp lý hay không hợp lý, vurun tay liền ôm lấy Hạ Cơ. Ôm thân mình ôn hương nhuyễn ngọc của nàng, hắn mới cảm thấy chính mình thật sự đã trở lại từ chiến trường huyết tinh lạnh băng.

Hạ Tề tướng thấy hành động của nữ nhi thì trong lòng lại nóng vội, qua mấy ngày nữa là cùng Chương gia kết thân. Hai bên đều là người có uy tín, danh dự, việc này phải tính như thế nào đây?

"Nhạc phụ, tiểu tể đã trở lại." Tần Thi ôm lấy eo của Hạ Cơ không chịu buông ra, đầu Hạ Cơ dựa vào trên ngực Tần Thi, nước mắt đều đã làm ướt quần áo của hắn.

"Ừ ừ." Hạ Tề tướng gật gật đầu.

"Con cùng Hạ Cơ đều không còn nhỏ nữa, không biết hôn sự của chúng con khi nào thì xử lý đây?" kỳ thật Tần Thi đã sớm nghe nói hôn sự của Hạ gia tiểu thư cùng Chương gia công tử, lòng nóng như lửa đốt, vạn nhất Hạ Tề tướng đem Hạ Cơ gả cho người khác, hắn lại phải làm thế nào đây? Đại quân quá đông đi rất chậm, Tần Thi dứt khoát bỏ lại đại đội ngũ, chỉ mang theo chút tinh binh, tức tốc chạy về kinh đô.

Hạ Tề tướng nghe lời. Nếu là trước đây, Tần Thi tất nhiên là không thể so với Chương Nhiên được. Vật đổi sao dời, *thương hải tang điền**, hiện tại Tần Thi chính là đương triều trẻ tuổi nhất Đại Tướng Quân, là người Hoàng Thượng tín nhiệm. Huống hồ hắn cùng với Hạ Cơ tình nồng ý đậm, Hạ Cơ gả cho hắn, chắc chắn sẽ được tất cả sủng ái. Hạ Tề tướng suy xét một chút.

(* *Thương hải tang điền*: ý nói sự thay đổi của đất trời, của cuộc sống.)

"Hạ Cơ bây giờ đã cùng Chương gia công tử đính hôn, bây giờ ngươi đã trở lại, ta tất nhiên là phải đi hỏi hôn với Chương gia rồi." Hạ Tề tướng bắt đầu nói.

Lời này truyền tới tai Chương gia đương nhiên là Hạ Tề tướng ý thể hiếp người, bắt đầu đi hấn quyền cao chức trọng. Cũng may Hạ Tề tướng đã giải thích thật tốt một chút chuyện cũ của Tần Thi và Hạ Cơ, hy vọng Chương Thượng thư niệm tình nghĩa đồng liêu ngày xưa, mà hiểu cho trái tim của một người làm phụ thân như hắn.

Chương Thượng thư cũng là người thấu tình đạt lý, chưa từng có một

chút truy cứu nào. Lại nói Chương Nhiên cũng là nhân trung long phượng, còn lo không tìm được thê tử hay sao?

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 4 - Chương 15

Editor: ThyLng339

Chỉ là Chương Nhiên lại vì chuyện này mà tổn thương tinh thần rất lâu.

Hôn sự của Tần Tương Quân cùng Hạ gia tiểu thư tuyên khắp phố lớn ngõ nhỏ, quần chúng ăn dưa còn tự bỏ não câu chuyện tình yêu cầu huyết của ba người. Cũng may hai người chỉ lo cuộc sống gia đình hạnh phúc của chính mình, không quan tâm tin đồn nhảm nhí bên ngoài.

Hơn nữa, Tần Thi là Đại Tướng Quân bảo vệ quốc gia, một thân anh hùng khí khái, bảo vệ đất nước khỏi bị ngoại bang giẫm đạp, là đại anh hùng trong lòng nhân dân. Cho dù Tần Thi có thật sự đoạt thê tử của người khác, cũng bị người kể chuyện nói thành là nhiệt huyết đứng sí nhĩ nữ tình trường, là món tiêu khiển cho mọi người sau khi ăn xong.

Nghi thức hôn lễ thật ra là làm lại thêm một lần nữa. Lần làm ở sơn trại quá qua loa, giống như là cướp tân nương vậy, còn không có sự đồng ý của trưởng bối. Lần này có nhạc phụ tham dự, hết thầy đều đã thuận lý thành chương.

Hôn lễ long trọng chưa từng có, ngay cả Hoàng Thượng cũng phái người tới chúc mừng. Chương Nhiên trong hôn lễ uống rượu giải sầu, lập tức thành trò cười của toàn kinh đô, phụ thân còn bắt hấn tới. Cũng may, Chương Nhiên tuy buồn bực, nhưng vẫn có chút phong độ của thế gia công tử. Hôm qua người bỏ ta đi, hôm nay không thể giữ lại. Nếu Hạ Cơ đã vô tình với hấn, dưa hái xanh không ngọt, miễn cưỡng ở bên nhau không biết sau này còn có bao nhiêu chuyện xấu. Người nâng đỡ lâu như vậy cuối cùng đã trở lại, làm một nam nhi bảy thước, nên vì Hạ Cơ mà cao hứng mới phải.

Vẫn bộ dáng cũ, Tần Thi không ở bên ngoài tiếp khách bao lâu liền vội vã vào tân phòng. Bị người ta giấu cọt nóng vội ăn không hết đậu hũ nóng,

hắn lại nói xuân tiêu một khắc đáng giá ngàn vàng.

Lần này Hạ Cơ rất quy củ, không tự tiện đem khăn voan đỏ xốc lên.

"Nếu ta không trở về, nàng sẽ gả cho người khác sao?" Tần Thi lúc này nhưng lại không gấp.

Hạ Cơ trầm mặc, cho dù nàng không màng đến danh dự, thì có biện pháp nào đâu? Muốn trốn nhà đi tìm hấn, nhưng hấn ở đâu nàng còn không biết.

"Nếu như nàng có gả cho người khác, ta không ngại đem nàng cướp về." Ngừ khí Tần Thi kiên định, lập tức đem khăn voan đỏ thả xuống.

Thấy lại ánh sáng, mắt Hạ Cơ còn hơi mang hoảng hốt, một chút không đề phòng đã bị thân hình cao lớn của người trước mặt bổ nhào vào. Tiếng la duyên dáng còn không kịp phát ra, đã bị người nhanh chóng chặn lại. Đại lười của Tần Thi một chút cũng không khách khí duỗi vào. Đối với cái lười phần nộn khiêu khích.

Hạ Cơ chủ động ôm lấy lưng của nam nhân, bờ vai của hấn dày rộng không ít, cách quần áo còn có thể cảm nhận được cơ bắp cuộn cuộn. Áo cưới màu đỏ tươi đã bị ném xuống mặt đất, Tần Thi mong ngày này đã lâu rồi.

Da thịt nàng vẫn giống trước kia kiều nộn trắng nõn, mặt này nở, càng

thêm yêu mị người khác. Ba quang lưu chuyển hợp hồn tâm nhân. Cổ tinh tế thon dài. Trước ngực hai bầu vú lớn lên không ít, Tần Thi không chút do dự mà gặm cắn lên.

Cái loại tư vị tình dục này hai người đều cách xa hồi lâu, hai luồng nữ

thịt ở bàn tay màu đồng của Tần Thi hình dạng biến hóa, trong miệng

Hạ Cơ phát ra thanh âm kiều mềm chưa từng nghe qua.

Nhìn hấn đem chính mình cỡi sạch sẽ, còn ở trên người mình động tay động chân, trong lòng Hạ Cơ thấy thật không công bằng. Hấn có thể sờ mình, chẳng lẽ mình lại không thể sờ hấn?

Tay nhỏ của Hạ Cơ ở trên người Tần Thi cạy xát, tìm được đai lưng của hấn. Tần Thi mãi lo vuốt ve thân hình hoạt sắc sinh hương. Cảm giác được tay nhỏ tức giận của Hạ Cơ ở trên người mình, không khách khí mà đem quần áo của chính mình cỡi sạch, hai người trần trụi trực tiếp đối mặt.

Tần Thi thoát xong đang muốn bò lên trên, đã bị lệ quang trong mắt Hạ Cơ làm cho kinh sợ. Đang yên đang lành sao lại khóc? Ánh mắt của Hạ Cơ nhìn chằm chằm vết thương của Tần Thi.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 4 - Chương 16: (Xong)

Editor: ThyLng339

Trong lòng Hạ Cơ thực khó chịu, ngón tay mảnh khảnh mon trón từng vết sẹo. "Đau không?" Hạ Cơ biết chiến trường hung hiểm vạn phần, nhưng khi nhìn đến từng vết từng vết sẹo trên người đã nói hết những gì hắn đã chịu, hắn đã từng trải qua, Hạ Cơ đột nhiên có chút chịu không nổi.

"Không đau." Tần Thi nói. Lòng bàn tay thô ráp vụng về lau đi nước mắt nơi khóe mắt của Hạ Cơ, sợ sức lực của mình nặng mà làm thương làn da kiều nộn của nàng.

Hạ Cơ khóc lớn một lúc mới dừng lại, Tần Thi liền ôm nàng. Hai người trần truồng tương dán, lại thiếu đi tình dục thật sự hiếm thấy. Hai chân Hạ Cơ mở ra ngồi ở trên người Tần Thi, tư thế

giống như ôm một đứa trẻ. Với Tần Thi mà nói, chuyện này đều trách nhiệm mà người nam nhân như hắn phải gánh vác. Phần trách nhiệm này làm hắn cảm thấy vinh quang.

Loại phân biệt này thật quá là tra tấn, những thứ mà bây giờ Tần Thi có được không phải dựa vào thời vận cùng đầu cơ trục lợi, mà rõ ràng là từ khắp nơi trên chiến trường cố gắng. Như vậy Tần Thi không chỉ làm Hạ

Cơ đau lòng, mà còn làm nàng cảm động và kiều ngạo. Nàng thật may mắn mới có thể gặp được hắn, có thể đứng bên cạnh hắn.

Hạ Cơ ôm lấy cổ Tần Thi, dán lên bờ môi của hắn. Nhìn thấy cảm xúc của Hạ Cơ rồi cuộc cũng quay lại, động tác mềm nhẹ mà an ủi nàng. Hạ Cơ nhẹ nhàng hàm chứa cánh môi Tần Thi liếm láp, nếu hắn ở bên ngoài đã chịu nhiều đao quang kiếm ảnh, đã kích ngấm ngấm hay công khai phải chịu, ở nhà, sao không cho hắn thoải mái làm chủ, thích ý chút.

Một nam một nữ, không mảnh áo che thân, hôn xong khó tránh khỏi bốc lửa. Vốn dĩ chân Hạ Cơ mở ra ngồi ở trên người Tần Thi, hai vú dính sát vào ngực cứng rắn của Tần Thi, Tần Thi kéo eo Hạ Cơ hướng vào trong.

Tần Thi thường thức hai bầu vú kiều nộn trong tay, kích cỡ của Hạ Cơ không tồi vừa đủ một tay của hắn nắm giữ. Tần Thi cúi đầu xuống, ngậm lấy hai viên tiểu nậm vú. Hút cắn mút vào, đỉnh cũng bị hắn làm cho sung huyết đỏ lên. Đầu lưỡi chọc mặt trên lỗ nhỏ, Hạ Cơ bị kích thích thiên ngang ngẩng lên, mười ngón tay bám lấy vai Tần Thi, cào ra ra từng vết đỏ.

Chút đau đớn này đối với kinh nghiệm sa trường như Tần Thi căn bản không có gì đáng nói. Động tác trong tay không có dừng lại. Nơi riêng tư của hai người gắt gao dán vào nhau, Tần Thi ôm lấy eo Hạ Cơ. Hai

người đồng thời phát ra một tiếng thở nhẹ.

Trận này đã đời suốt 5 năm, hai người đều có chút không khống chế được. Tần thi là một nam nhi huyết khí phương cương, ở những ngày ấy, nhớ Hạ Cơ cũng chỉ có thể vào buổi tối dựa vào cái yếm đỏ thắm tưởng niệm nàng. Lần này rồi cuộc có thể tiến vào nơi mà mình luôn mong nhớ, Tần Thi kích động không thôi, cái này trực tiếp biểu hiện ở trên động tác của hắn.

Hạ Cơ lâu rồi không mưa móc, bên trong hẹp hòi khó tiến vào. Tần Thi dựa vào sức lực của mình mà tiến vào. Một khắc đều không có dừng lại, chỉ biết thọc vào rút ra. Bầu vú của Hạ Cơ theo động tác hưng phấn này mà lay động lên xuống, còn th*t của nam nhân ở bên trong khai phá tiểu huyết. Hạ Cơ thoải mái vô cùng, theo động tác của Tần Thi bắt đầu rên rỉ, một chút đều không kiêng dè bên ngoài còn có người canh gác.

Tần Thi làm ở trên bàn, trên giường, mép giường, trên bàn trang điểm, chính diện, mặt bên, mặt trái đều làm một lần. Thân mình Hạ Cơ không có chút sức lực nào tê liệt ngã xuống giường Tần Thi mới dừng lại.

Đột nhiên, Hạ cơ một chút đau đớn đều không có. Lại biến thành một người vô hình nhẹ bay bay ở trong không gian. Trên giường Hạ Cơ đã

ngủ say trong lòng ngực ấm áp của Tần Thi. Bọn họ nhất định sẽ hạnh phúc, Hạ Cơ không biết tại sao, đột nhiên trong lòng có chút khổ sở. Lại phải rời khỏi nữa rồi.

Tần Thi, tạm biệt. Hạ Cơ, tạm biệt.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 5 - Chương 1: Thế giới 5: Ném đá tra nam: Tổng giám đốc hoa tâm

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

.....

Editor: Thiên Cơ Vi

Nguyên chủ lần này của cô là một người có "thê chất" thu hút tra nam, cô ấy ngực trắng ngoan không nói, lại còn xinh đẹp như hoa. Gia cảnh khá giả, việc làm ổn định, là một viên chức nhỏ trong công ty Khải Hoa.

Có lần nguyên chủ đưa sai tư liệu đến văn phòng tổng giám đốc. Tổng giám đốc của công ty là con trai của chủ tịch, tên Khải Minh. Khải Minh lớn lên phong lưu phóng khoáng, nhiều tiền, không thiếu phụ nữ muốn bỏ lên giường của hắn. Cảm thấy nguyên chủ đơn thuần không làm ra vẻ, cùng với những người phụ nữ yêu diễm đề tiện bên ngoài không giống nhau, liền theo đuổi cô ấy không bỏ.

Nguyên chủ từ nhỏ sống quy củ, chưa gặp qua loại trường hợp này. Hơn nữa Khải Minh nhìn không tồi, mày rậm mắt to, thần thái sáng láng, cô liền bị hắn dùng thủ đoạn hấp dẫn mê hoặc. Khải Minh lúc đó cũng cảm thấy mình đã gặp được chân ái, liền ra sức dùng thủ đoạn để cưới nguyên chủ về.

Nhưng loại công tử phong lưu này làm gì biết được cái gọi là chân tình? Sau khi hắn cưới nguyên chủ về nhà không quá hai ngày liền nhàm chán, bèn quay về lúc còn thói quen ăn chơi cũ, tham gia những buổi tiệc tổ chức tụ hội ăn chơi của các công tử. Trong lúc uống say, hắn bắt cần đã cùng với Mộ Nhu trước kia từng chơi đùa qua lại với nhau. Vì tránh cho Mộ Nhu đem chuyện này chọc đến nguyên chủ ở nhà, Khải Minh đem không ít tiền phong tỏa tin tức.

Nhưng mà loại chuyện này khi đã bắt đầu nếu không dẹp bỏ được thì vĩnh viễn không thể kết thúc. Nguyên chủ phát hiện số lần Khải Minh ra ngoài xã giao ngày càng nhiều, hơn nữa trên áo sơ mi thường xuyên dính son môi và tóc phụ nữ. Cô ấy bắt đầu bất an, nhưng tự an ủi trong lòng, Khải Minh sẽ

không phản bội mình, sẽ còn nhớ đến hôn lễ và những lời thề non hẹn biển trước đó.

Sau đó không lâu, có phóng viên tuôn ra bên ngoài tin tức Khải Minh vụng trộm, ở trên đường cùng phụ nữ ôm hôn, ra vào khách sạn. Thời điểm nguyên chủ nhìn thấy tin tức này suýt nữa té xỉu. Lúc này, Khải Minh nói gì cô ấy cũng không tin, một mực yêu cầu ly hôn.

Nhưng Khải Minh lại không thiếu cách để đối phó với phụ nữ. Hắn thề thốt hứa hẹn với nguyên chủ tuyệt đối không có lần sau, sau này một lòng chung thủy với cô. Nguyên chủ suy nghĩ đơn thuần, không hề nghi ngờ mà bị lời ngon từ hoa mỹ xảo trá kia lừa gạt nên ở lại. Huống chi, gia đình nguyên chủ vốn theo lối truyền thống, sao có thể chấp nhận để cô ấy tái giá?

Không ngoài dự đoán, Khải Minh không thề kết thúc quan hệ giữa mình và những người phụ nữ kia, nhiều lần làm bậy bên ngoài. Hắn biết nguyên chủ không ly hôn được với mình, càng thêm quá đáng.

Tha thứ cho hắn một lần, nguyên chủ càng khó giữ hắn lại. Cuối cùng đau buồn mà qua đời. Khải Minh đến sau khi cô ấy mất mới biết được cô ấy tốt đẹp thế nào. Hình ảnh nguyên chủ vì hắn làm từng bữa cơm, luôn để đèn đợi hắn đột nhiên hiện rõ trước mắt. Bên ngoài phụ nữ đối với Khải Minh chỉ biết mở hai chân, chỉ có cô ấy, sẽ mở ra đôi tay ôm hắn.

Đến cuối cùng, Khải Minh cũng không có cưới vợ khác, sống cô độc quăng đời còn lại tự trừng phạt bản thân.

Hạ Cơ thấy rõ nguyên chủ lúc sau bất hạnh, tuy giận nhưng không trách, dù rằng cô ấy có rất nhiều cơ hội rời khỏi Khải Minh. Nhưng cô ấy đều không làm vậy, chỉ lựa chọn yên lặng chịu đựng.

Đàn ông sai trái một lần có thể sửa, có thể suy xét tha thứ, bởi vì đàn ông trời sinh phản bội trắng hoa là thói quen, nhưng tha thứ quá nhiều chính là uống công. Không bằng cả hai bên chia tay, mỗi người tự mình vui vẻ. Huống chi đối với Hạ Cơ, một lần phản bội, trăm lần không cần.

Lần này mục đích của nguyên chủ chính là có thể sớm rời khỏi tên đàn ông cận bã này, tìm được hạnh phúc của mình.

Hạ Cơ xuyên qua tại thời điểm Khải Minh đã nhiều lần phản bội. Nhưng nguyên chủ vẫn cố tình nhớ rõ bổn phận của mình, nên việc làm vì hắn một chút cũng không ít, nguyên chủ chờ Khải Minh trở về đã một đêm, mà bên ngoài trời đã sáng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 5 - Chương 2

Editor: Thiên Cơ Vi

Nhưng nguyên chủ vẫn không thấy bóng dáng của Khải Minh. Cô ấy làm như vậy thì có thể thay đổi được gì? Cô ấy có thể kéo trái tim hắn về bên cạnh mình sao? Hạ Cơ sẽ không vì người đàn ông này mà chờ suốt đêm, đang chuẩn bị về phòng ngủ, cửa liền mở.

Người đàn ông vừa bước vào nhà sau một đêm lăn lộn trở về, trên người còn mùi nước hoa phụ nữ và hơi thở tình dục.

"Em còn chưa ngủ?" Khải Minh nhìn Hạ Cơ không có chút chột dạ. Lúc bắt đầu hắn còn có cảm giác tội lỗi, hiện tại đã tập thành thói quen mặt không đổi sắc.

"Tôi hôm qua anh làm gì?" Hạ Cơ hỏi.

"Anh còn có thể làm gì sao? Đương nhiên là đi nói chuyện công việc." Khải Minh nói dối sớm đã thành quen.

"Nói chuyện công việc, là cùng đối tác nói chuyện đến lên giường luôn sao?" Hạ Cơ click mở di động, bên trong là đoạn clip quay cảnh Khải Minh đem chân một cô gái đặt trên vai, phía dưới không ngừng cử động mãnh liệt.

"Bảo bối, em thật giỏi." Giọng nói Khải Minh truyền đến ản ỉm từ vị tình dục. Đoạn video trong điện thoại Hạ Cơ chiếu liên tục không ngừng.

Nét mặt Khải Minh sa sầm.

"Anh ở bên ngoài làm việc rất khó tránh khỏi trường hợp như vậy. Hơn nữa anh với những người phụ nữ đó đều là gặp dịp thì chơi." Khải Minh muốn ôm lấy Hạ Cơ lại bị cô né tránh. Đối với loại đàn ông dơ bẩn như vậy cô không có ý chạm vào.

"Chúng ta ly hôn đi." Hạ Cơ dùng gương mặt vô cảm nói. Loại đàn ông khốn nạn này càng sớm chia tay càng an toàn.

"Cái gì?" Có lẽ do Hạ Cơ thể hiện quá mức hững hờ khiến hắn bị tổn thương nên trong mắt hắn lộ rõ sự chán ghét. "Hạ Cơ, anh nói em đừng có được nước làm tôi."

Hạ Cơ im lặng chống đỡ.

"Em thật sự nghĩ kĩ rồi sao? Nếu li hôn với anh, một phần tiền em cũng đừng mong có." Có lẽ do nội tâm của Khải Minh khủng hoảng, hơn nữa lại chơi bời suốt đêm với người phụ nữ bên ngoài nên đầu óc không còn đủ lí trí.

"Tôi cũng không cần. Xem như thời gian vừa qua là tôi dùng thanh xuân mua một bài học đi." Hạ Cơ đem đơn ly hôn ném lên trên bàn. "Kí đi."

Khải Minh tự trấn an mình, hắn không được mềm yếu, không thể lùi bước. Không phải chỉ là ly hôn thôi sao? Hơn nữa lấy nhu cầu tiêu dùng thiết yếu hiện nay của cô ấy, hắn dám khẳng định Hạ Cơ không đủ năng lực huôi sống chính mình, đến lúc đó hắn sẽ quay về cầu xin hắn. Nhưng Khải Minh không nghĩ đến cảnh tương lai chính mình phải quỳ xuống cần khẩn cô ấy quay trở về.

Nội tâm của Khải Minh cân nhắc một hồi mới kí lên đơn ly hôn. Sau đó Hạ Cơ liền rời khỏi nhà.

Hạ Cơ cầm tờ đơn ly hôn vừa mới ký cảm thấy vô cùng nhẹ nhõm, cô đã chính thức rời khỏi cái lồng chim huy hoàng tráng lệ này vĩnh viễn. Cô cũng không cảm theo món nào mà Khải Minh mua cho, chỉ lấy lại những thứ mà mình lúc trước mang theo đến đây.

Khải Minh nhìn bóng dáng Hạ Cơ rời đi trong lòng quặn đau. Cô ấy sẽ trở về, hắn thầm nghĩ.

Trên người Hạ Cơ một phần tiền cũng không có rời khỏi nhà của Khải gia. Sáng sớm mùa thu se se lạnh khiến cô ôm chặt lấy cánh tay của mình.

Tuy rằng lúc rời đi cô ấy mang theo ít đồ, sinh hoạt sẽ khó khăn, nhưng ít nhất sẽ có tự do. Chỉ là cô ấy không cảm thấy còn chỗ nào tốt để đến, chuyện này nhất định nên nói với ba mẹ. Bởi vì trước khi gả Hạ Cơ cho Khải Minh, ba mẹ cô ấy luôn cảm thấy gia cảnh hai nhà khác nhau quá lớn, lo sợ con gái chịu ủy khuất lại không thể kể ai nên sớm đã dặn dò qua. Trong nhà tuy không quá giàu nhưng vẫn đủ sống, nếu không thể chịu nổi cứ về nhà ba mẹ nuôi.

Hạ Cơ khi đó chỉ quan tâm đến hôn lễ, nào để ý đến những cân nhắc lo lắng của ba mẹ, cuối cùng cô vẫn gả cho Khải Nam. Sau đó chính mình chịu đau khổ đến ngày mất.

"Hạ Cơ, là chị đúng không?" Một người thân hình cao lớn đi đến trước mặt Hạ Cơ, giọng nói vô cùng kinh ngạc và vui vẻ.

Hạ Cơ chăm chú nhìn, thầm đoán thanh niên này nhiều nhất chỉ mới mười tám mười chín tuổi, vẻ ngoài xinh đẹp tuấn tú mang chút cảm giác già dặn, chính là loại hình tiểu thị tươi lưu hành hiện nay.

-

Cà Pháo: tranh thủ cúp điện nên đăng cho mn đây ♥□

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 5 - Chương 3

Hạ Cơ kiểm tra kí ức của nguyên chủ một chút, phát hiện không có người nào như vậy! Cậu ta là kẻ lừa đảo từ nơi nào tới vậy. Hạ Cơ đề phòng lùi về phía sau một bước.

Thanh niên kia nhìn thấy bộ dạng đề phòng của cô thì chân mày hơi nheo nhưng lại nhanh chóng mỉm cười.

"Chị Hạ Cơ, em là Bạch Triết, chị không nhớ rõ em à?" Thanh niên bĩu môi. "Khi em còn nhỏ thường xuyên đến nhà chị ăn cơm. Ba em là Bạch Tùng đó." Thanh niên vô cùng phấn chấn giải thích.

"À." Hạ Cơ phản ứng rất hững hờ. "Là em."

Đúng là có một đứa trẻ như vậy, nhưng mà lúc còn nhỏ đáng vẻ tính té đáng yêu. So sánh với bộ dạng bây giờ thực sự khác biệt quá lớn.

"Chị Hạ Cơ, chị đang làm gì vậy?" Bạch Triết không hề để ý thái độ của Hạ Cơ.

Hạ Cơ đang suy tính tìm một công việc, sẽ không vì ba mẹ có thể nuôi mình mà trốn tránh. Dù sao ba mẹ cũng đã lớn tuổi, mình không thể mãi ăn bám, vẫn là nên tự mình tìm một chỗ ở. Chỉ là hiện tại cô làm gì có đồng nào trên người?

Nếu nói Bạch Triết không hiểu đạo lí đối nhân xử thế vậy thì oan uổng cho cậu. Bởi lẽ, lúc này cậu có thể nhìn ra Hạ Cơ có chuyện khó giải quyết. Buổi sáng sớm cậu ra ngoài chạy bộ, thì gặp được Hạ Cơ kéo theo vali đồ đi trên phố, rõ ràng là không đúng. Cậu đoán ra được là cô ấy cùng chồng cãi nhau, cãi xong lại không biết đi đâu. Nhưng không dám về nhà sợ ba mẹ lo lắng, vì vậy cô hiện tại không có nơi nào để đi.

"Chị Hạ Cơ, chị đem theo đồ đạc nhưng không có phương tiện, không bằng về nhà của em nghỉ một chút. Lát nữa em lái xe đưa chị về." Bạch Triết nhiệt tình đề nghị.

Hạ Cơ hiện tại không có chỗ đi, hơn nữa thấy đáng về Bạch Triết đoàn chính, chắc không phải người xấu. Nhưng cô vẫn có chút phân vân, đi theo thanh niên này thật sự an toàn chứ?

Thấy Hạ Cơ do dự, Bạch Triết cũng không có kiên nhẫn, hần trực tiếp mang vali chạy về hướng nhà mình.

"A, Bạch Triết, em buông ra cho chị!" Hạ Cơ ở phía sau lập tức đuổi theo.

Nhà của Bạch Triết là một chung cư nhỏ, tuy không sang trọng như nhà của Khải Minh nhưng bố trí đơn giản tinh tế, hoàn cảnh vẫn khá tốt.

"Một mình em ở sao?" Hạ Cơ hỏi.

"Đúng vậy! Ở cùng ba mẹ chẳng phải rất giống trẻ con sao?"

"Thì em vốn dĩ là trẻ con mà." Hạ Cơ xem thường nói.

Phòng bếp bày trí không quá bừa bộn, một chút dơ bẩn cũng không có. Dù là nơi ở của con trai nhưng vẫn rất sạch sẽ.

"Chị Hạ Cơ, chị có thể nấu cơm không? Em chưa có ăn sáng, rất đói luôn." Bạch Triết làm nũng, năn nỉ người mới vào cửa nấu cơm cho cậu.

Nếu là ngày thường, Hạ Cơ sớm cho kẻ đó một bạt tay. Dám sai bà nội ta đây sao? Chỉ là hiện tại không thể làm vậy, ai bảo người nghèo ý chí ngắn làm gì? Cô đành tay làm hàm nhai, cơm no áo ấm.

Hạ Cơ mở tủ lạnh, tìm hai quả trứng gà, một bao mì sợi, đảm bảo cho hai người ăn no.

"Chị Hạ Cơ, chị nấu ăn thật ngon. Hay chị ở lại giúp em nấu cơm nha?" Thăng nhóc Bạch Triết đồ ngọt.

Cô biết cậu cố ý nói quá, dỗ mình vui vẻ. "Chị đây xinh đẹp như hoa như ngọc lại phải nấu cơm cho nhóc? Vậy nhóc phải đưa tiền cho chị mới được."

Hạ Cơ vốn nói giỡn, ai ngờ tên ngốc Bạch Triết này nghe xong vui vẻ không thôi, lấy từ két sắt một chồng tiền nhét vào tay cô.

"Đều cho chị, sau này chị mỗi ngày chị đều phải nấu cơm cho em." Bạch Triết dùng vẻ mặt ngạo kiều nói.

Hạ Cơ ngây người, đây là con nhà giàu ngu ngốc trong truyền thuyết sao? Không thể không nói, đứa ngốc này lớn lên rất đẹp trai.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 5 - Chương 4

Kỳ thật Bạch Triết nhỏ hơn Hạ Cơ hai tuổi, nhưng mà lại có khuôn mặt trẻ con, làn da trắng nõn búng ra sữa, nhìn qua giống như sinh viên chưa ra trường vậy.

Có chuyện tốt như vậy đưa đến cửa Hạ Cơ sao lại không cần, trước kia mỗi ngày vì Khải Minh nấu ăn, hần còn kén cá chọn canh, ở bên ngoài làm xăng làm bậy. Bây giờ có thể nhặt được một tiện nghi lớn như vậy, vừa lúc hóa giải khẩn cấp.

Bạch Triết thấy Hạ Cơ đồng ý cũng cực kỳ vui vẻ. Nữ thần của mình cùng mình sống chung một nhà, còn có chuyện gì vui hơn chuyện này sao? Cậu không quan tâm cô có phải là phụ nữ có chồng hay không, dù sao thì cái người tên Khải gì đó cũng đối xử với cô không tốt. Vài lần cậu đều bắt gặp tên kia trái ôm phải ấp tán tỉnh phụ nữ khác.

Lúc Bạch Triết thấy Hạ Cơ sắp xếp hành lý có làm rơi một tờ giấy thỏa thuận ly hôn, trong lòng quả thực muốn bay lên trời, đây không phải chứng minh cậu còn có cơ hội?

Hạ Cơ không chi ly hôn, còn nghỉ việc ở công ty của Khải Minh. Làm một bộ hồ sơ đi xin việc mới.

Hạ Cơ về nhà cùng cha mẹ nói chuyện ly hôn, mẹ nghe cô nói ánh mắt đều đỏ lên. Kéo Hạ Cơ ôm vào lòng, "Con gái ngoan của mẹ!"

Cha Hạ Cơ ngược lại kiên cường hơn, "Ly hôn thì ly hôn, cha cũng không cần một đứa con rể như hần! Con gái cha xinh đẹp như vậy, cha còn nuôi không nổi sao."

Cha mẹ tận lực khuyên Hạ Cơ về nhà ở, dù sao trong nhà cũng thoải mái hơn. Nhưng Hạ Cơ dù sao cũng là gái đã có chồng, trở về nhà ở cha mẹ chịu

được, nhưng Hạ Cơ không muốn nghe hàng xóm xì xào to nhỏ chuyện của cô. Cô hứa với cha mẹ một tuần sẽ về một lần thăm họ, nói rõ bản thân đã thuê nhà trọ, nơi đó sống rất tốt.

Như vậy, Hạ Cơ cùng Bạch Triết bắt đầu cuộc sống ở chung không biết xấu hổ. Tuân theo ước định ban đầu, Hạ Cơ phụ trách việc nhà, đương nhiên không phải tất cả. Nhà Bạch Triết có một cô giúp việc giúp quét dọn nhà cửa, Hạ Cơ chỉ cần nấu ăn là được.

Ở chung một nhà, cách mạng hữu nghị nhanh chóng được phát triển. Ban đầu hai người họ lễ phép dùng từ “mời”, “cảm ơn”. Biến thành “Bạch Triết, hôm nay cậu không rửa chén thì lần sau đừng có ăn cơm nữa”. “Hạ Cơ đây là máy tính của em, chị lấy xem phim cảm gì vậy?”

Sau khi com no rượu say, hai người mỗi ngày nằm trên sofa xem TV, Hạ Cơ muốn xem phim tình cảm, Bạch Triết thì muốn xem kênh thể thao. Ý kiến không hợp, hai người lại bắt đầu gây chuyện.

Hạ Cơ nhắm ngay chiếc điều khiển từ xa ở trên bàn trà, đoạt lấy ôm vào ngực. Bạch Triết nhìn cô giống như một mụ gà mái nhin không được nở nụ cười, quả thực rất ra dáng một phụ nữ thất nghiệp. Cảm đi động, chụp nhanh một tấm hình của Hạ Cơ lúc này.

Cái này không thể bỏ qua được, Hạ Cơ lập tức cẩn thận đem điều khiển từ xa đặt phía dưới gối ôm. “Bạch Triết, chị nói cho cậu biết, mau xóa ngay cho chị, không thì hãy cẩn thận với Cửu Âm Bạch Cốt Thảo của lão nương.”

“Hừ hừ,” Bạch Triết cười lạnh, giờ giờ điện thoại lên “Không xóa thì chị làm gì được em”

Hạ Cơ bắt trước bộ dáng của Chu Chi Nhược, vương ra mười ngón tay, làm thành bộ dáng móng vuốt, nhắm đến hướng của Bạch Triết ở đầu kia sofa tấn công. Bạch Triết nằm ở trên sofa, nhìn Hạ Cơ tiến lại đây, tay chân hai người bắt đầu đánh lên.

Bạch Triết chỉ dùng ba phần sức lực, ngược lại là Hạ Cơ, giống như không cướp được sẽ không dừng tay. Hạ Cơ không biết khi nào đã ngồi ở trên thất lung của cậu, Bạch Triết cố gắng đem tay giờ lên cao. Hạ Cơ vì bỏ lên trên, mông nhỏ của cô ở trên người cậu cọt cọt cọt cọt.

Bụng dưới của Bạch Triết bắt đầu nóng bừng, lại không cam lòng đầu hàng. Tay nhanh chóng thu về, không cẩn thận, đụng vào bả vai của Hạ Cơ. Do mùa hè nên cô mặc đồ hơi mỏng, Bạch Triết xuống tay lại nhanh. T-shirt rộng rãi cùng dây nội y từ vai phải đều bị kéo xuống.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 5 - Chương 5

Editor:

Hai người đều bị biến cố này làm cho sợ ngây người! Một bên mềm mại, trắng nõn, tròn trĩnh liền đặt trước miệng của Bạch Triết, quảng thâm đậu đỏ phấn nộn, còn hơi hơi đứng lên, thoang thoang mùi hoa đào, Bạch Triết nhìn cảnh đẹp đến ngây dại.

Nhìn thấy bộ dạng ngốc ngốc của Bạch Triết, Hạ Cơ chống đỡ lồng ngực cứng rắn của cậu ngồi dậy, không cẩn thận, lại trượt xuống. Một bên mềm mại rơi vào trong miệng của Bạch Triết. Hạ Cơ bị xúc cảm âm áp này khiến cho cả người mềm nhũn, trực tiếp ngã lên người Bạch Triết, hai luồng đầy đặn áp lên khuôn mặt đẹp trai của cậu.

Bạch Triết bị xúc cảm mềm nhũn này hút hết linh hồn. Môi không khách khí ngâm lấy một viên đậu đỏ, đầu lưỡi còn liếm qua trên mặt, hút liếm láp một trận.

Hạ Cơ đến thế giới này còn chưa có hương thụ qua cả nước thân mật. Bị động tác của Bạch Triết khơi dậy dục vọng đang dần dần tăng lên, thân thể cũng không được tự nhiên ở trên người cậu đang đưa.

Đầu Bạch Triết bị đặt giữa hai luồng mềm mại, những sợi tóc cứng chọc lên ngực Hạ Cơ gây ngứa. Viên hồng mai ngâm trong miệng cuối cùng cũng được nhả ra, bên trên dính nước trong suốt sáng ngời đặc biệt đáng yêu. đầu v* gặp không khí bị lạnh, càng thêm đứng thẳng.

Lúc này Hạ Cơ mới hồi phục lại tinh thần, tại sao lại như vậy, tại sao lại cùng tên nhóc này làm đến mức này? Hạ Cơ lập tức từ trên người Bạch Triết đứng lên, đem bộ ngực nhét lại vào áo. Bạch Triết vừa định kéo cô lại, cô liền nhanh như chớp chạy vào phòng của mình. Lâm trận bỏ chạy có phải là một hành động không đúng hay không, nguyên chủ vốn là người bảo thủ, làm sao có thể tùy tiện cùng người khác phát sinh quan hệ được chứ?

Ngày hôm sau Hạ Cơ theo thường lệ chuẩn bị tốt bữa sáng cho Bạch Triết, hai người xem như chưa có chuyện gì xảy ra. Chỉ là hôm nay tên nhóc kia, tại sao lại cứ nhìn chằm chằm vào ngực của cô.

Còn có một chuyện vui, đó là Hạ Cơ nhận được điện thoại đi phỏng vấn. Là một công ty đa quốc gia, Hạ Cơ cảm khái, quả nhiên ông trời không tuyệt đường sống của con người. Hạ Cơ mặc một bộ vest công sở đi đến công ty, không biết có phải vì sơ yếu lý lịch của cô quá mức vĩ đại hay không, ban giám đốc liền trực tiếp tuyển cô.

Hạ Cơ vui vẻ vô cùng đi về nhà, hôm nay vui vẻ như thế, để ăn mừng phải nấu thật nhiều món ngon mới được. Cuối cùng cũng có thể có được thu nhập. Sự việc tối hôm qua của hai người đều coi là một việc ngoài ý muốn.

Bây giờ Hạ Cơ còn đang trong thời gian thử việc, thử việc một tháng, chỉ cần vượt qua những người thử việc khác là có thể trở thành nhân viên của công ty.

Hạ Cơ vừa vào làm, còn nhiều chỗ không hiểu. Ai biết được tên nhóc Bạch Triết này nhìn nhỏ tuổi, kiến thức lại nhiều như vậy. Hạ Cơ thường xuyên hỏi cậu, Bạch Triết không phải là người lấy việc giúp người làm chuyện vui, làm phiền cậu lúc đang chơi game thì cậu sẽ nổi giận, bình thường có vấn đề muốn hỏi thì Hạ Cơ phải làm đồ ăn ngon đến nấn nỉ cậu, hay giặt quần áo cho cậu. Hạ Cơ vì muốn có được công việc này nên đều nhịn.

Thông qua cố gắng của Hạ Cơ, cuối cùng cũng được nhận làm nhân viên chính thức. Hạ Cơ gọi điện thoại cho Bạch Triết đầu tiên.

“Buổi tối làm món ngon cho cậu ăn, chị đã chính thức trở thành nhân viên của công ty rồi!” Hạ Cơ hưng phấn nói.

“Chúc mừng! Thời đại mới của nữ cường nhân mở ra rồi.”

Sau khi nói chuyện điện thoại xong Hạ Cơ mới nghĩ tới gọi báo cho cha mẹ. Lúc Hạ Cơ gọi điện thoại cho cha mẹ thì suy nghĩ, từ lúc nào, người mà mình tin tưởng nhất lại là Bạch Triết.

Sau khi thành nhân viên chính thức, tính tích cực trong công tác của Hạ Cơ không mất đi, mà còn nghiêm túc hơn nữa.

- -----□-----

Cà Pháo: Được 1k người theo dõi mình sẽ bão chương nha, yêu mọi người ♥

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 5 - Chương 6

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Hôm nay, Hạ Cơ đang xem tài liệu lại thấy có chút không hiểu. Lần trước rõ ràng Bạch Triết đã chỉ qua cái này rồi, sao bây giờ lại không nhớ ta? Hạ Cơ dùng sức gõ gõ đầu, cái trí nhớ này!

"Cốc cốc cốc!" Người ở bên trong không có phản ứng. Tên tiểu tử Bạch Triết này chắc chắn là đang đeo tai nghe chơi game rồi.

Hạ Cơ trực tiếp mở cửa đi vào. Bây giờ đang là thời điểm mấu chốt, Bạch Triết gắt gao nhìn thẳng vào màn hình. Hạ Cơ nhìn những ngón tay thon dài của Bạch Triết lướt nhanh trên bàn phím. Game thú vị như vậy sao?

Lúc này tuyệt đối không thể quấy rầy cậu. Hạ Cơ ngoan ngoãn đứng ở một bên. Thanh âm gõ bàn phím càng lúc càng nhanh vang bên tai, xem ra trò chơi sắp kết thúc. Quả nhiên, không quá hai phút, Bạch Triết liền ngừng lại.

"Có chuyện gì sao?" Bạch Triết còn chưa trong cuộc chiến thoát ra. Nhìn chằm chằm màn hình một khoảng thời gian, có chút hoa mắt.

"Cậu xem, tôi lại không nhớ rõ lắm." Hạ Cơ khom lưng đem tài liệu đặt lên bàn.

Bạch Triết vừa cúi đầu, ánh mắt liền tập trung vào một mảng trắng nõn trước ngực Hạ Cơ. Hạ Cơ hôm nay mặc một chiếc áo ngủ hai dây màu trắng, trước ngực hơi rộng, Bạch Triết thậm chí có thể nhìn thấy điểm thâm thâm trước ngực. Cô không có mặc áo lót! Phát hiện ra chuyện này khiến cho người Bạch Triết rung động.

Hạ Cơ còn ở bên tai cần nhẫn nói không ngừng, Bạch Triết lúc này thậm chí muốn hôn lên cái miệng đang nói nói luyên thuyên kia. Hạ Cơ không phải kẻ ngốc, dần dần phát hiện ánh mắt của cậu không thích hợp.

"Nhìn cái gì mà nhìn?" Hạ Cơ ôm lấy ngực mình. Hai luồng nhũ thịt bị đè ép có vẻ đầy đặn hơn.

Bạch Triết vội nguy trang thành bộ dáng không kiên nhẫn. "Nhìn, chị phải có mới nhìn được chứ. Muốn hỏi tôi cái gì, đưa lại đây xem nào!"

Hạ Cơ cảm giác mình vội vàng đến phòng cậu có lẽ là một sai lầm. "A, đây." Hạ Cơ đưa tài liệu cho Bạch Triết.

"Chị đứng xa vậy sao tôi có thể giảng cho chị được?" Bạch Triết liếc Hạ Cơ với biểu tình ngu si.

Kiến thức của Bạch Triết rất rộng có thể đem những chỗ khó hiểu lý giải thành đơn giản dễ hiểu. Cậu không làm giáo viên thì thật đáng tiếc. Mà cậu mà làm giáo viên cũng quá là uống phí tài cao vào việc nhỏ này.

Hạ Cơ nghe rất nghiêm túc. Ngoan ngoãn đứng bên cạnh Bạch Triết, bộ dáng giống học sinh tiểu học khiến cho tim Bạch Triết mềm mại. Nhưng trước ngực hai bầu mềm mại vẫn hấp dẫn lực chú ý của cậu. Nếu không phải quen biết Hạ Cơ, biết cô là người như thế nào, bằng không với cái bộ dạng này chạy vào phòng của đàn ông, thật sự rất khó để không nghĩ lung tung đấy.

"Được rồi, hôm nay cậu vất vả rồi. Lát làm cho cậu một bữa ăn khuya."

Hạ Cơ đã bị Bạch Triết luyện ra thành một bảo mẫu tiêu chuẩn. "Tôi không muốn ăn khuya, tôi muốn ăn em!" Cậu nói từ nội tâm của Bạch Triết. Biểu hiện ra ngoài lại là:

"Đi thôi, tôi muốn ăn cánh gà chiên coca, thịt kho tàu móng heo, tôm hùm đất...." Cộng thêm vẻ mặt ngạo kiêu.

"Nghĩ cũng hay quá đấy!" Hạ Cơ lấy tập tài liệu gõ lên đầu Bạch Triết.

"Chị đúng là người đàn bà đánh đá!" Bạch Triết rống lên.

Dưới khẩu vị kinh khủng của Bạch Triết mà tay nghề của Hạ Cơ tiến bộ không ít. Mấy món đồ ăn, sắc hương vị đều đủ. Bạch Triết ngửi thấy mùi liền đi ra.

"Làm không tệ nha!" Bạch Triết đối với tay nghề của Hạ Cơ rất vừa lòng. "Chỉ là sao trên người chị lại có mùi rất lạ!" Bạch Triết cúi xuống cổ Hạ Cơ nói. Hạ Cơ bị hơi thở ấm áp của hân phun ở cổ làm cho đỏ mặt.

"Mùi khói dầu!" Bạch Triết đưa ra kết luận.

Hạ Cơ bị Bạch Triết nói như vậy, tất nhiên là cho cậu một kích. Rồi mới trở lại phòng ngủ thay quần áo. Hạ Cơ trở lại phòng hung hăng nghĩ, đây mới là bản tính của tên nhóc này! Độc miệng!

-----□-----

Cà Pháo: Bảo chương như đã hứa với mn rồi đây, cảm ơn tất cả mn đã ủng hộ Pháo dù truyện ra rất rùa bò. Yêu mn nhiều lắm □□

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 5 - Chương 7

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Hạ Cơ tìm một chiếc áo rộng thùng thình với chiếc quần đùi thay vào. Ở nhà ăn mặc thoải mái là quan trọng nhất. Bạch Triết ở trên bàn rất là vui vẻ còn đang xem bóng đá trực tiếp nữa.

Hạ Cơ ở một bên ngồi xuống, vừa ăn vừa xem tài liệu. Bạch Triết nhìn Hạ Cơ ngay cả thời gian giải trí cũng không buông tha, một hai phải ở thời điểm này lại xem tài liệu. Một tay đem văn kiện cướp lấy.

"Ai, chị không thể cho chính mình nghỉ ngơi chút sao?" Bạch Triết hận đến độ rên sắt thành thép. "Nhìn xem những người phụ nữ khác, vào lúc này không đắp mặt nạ cũng đi ngủ đường da, còn chị ở đây làm cái gì?"

"Tôi không xem thì ai giúp tôi xem, đưa đây!" Hạ Cơ hướng Bạch Triết vươn tay, "Đưa tài liệu trả cho tôi."

"Lại nói chị đây từ lúc mới sinh ra đã đẹp rồi còn cần dùng đến mấy thứ đó sao?"

Bạch Triết đánh giá thân thể Hạ Cơ một chút, lời này xác thực nói không sai. Chân mày lá liễu không cần kẻ, mũi thon xinh đẹp, môi hồng răng trắng, da thịt trắng tuyết. Tỷ lệ dáng người cũng thuộc dạng hiếm gặp, chân dài eo thon, pháp phòng quyến rũ. Thế gian này thật đúng là hiếm có loại phụ nữ đẹp tuyệt trần như vậy. Nhìn đến dục vọng của Bạch Triết cũng muốn ngẩng đầu rồi.

Hạ Cơ thấy Bạch Triết nhìn chăm chăm mình nửa ngày không có phản ứng gì, chính mình đành phải tự qua lấy. Bạch Triết vừa mới phục hồi lại tinh thần, liền phát hiện Hạ Cơ đang tiến về phía này, đầu óc còn chưa kịp phản ứng lại tại sao lại đi về hướng này, nhưng cứ bỏ chạy rồi tính.

Cái thói quen đưng tí là đánh người có thể sửa một chút được không? Bạch Triết đều bị dọa sợ. Bạch Triết vẫn là bị Hạ Cơ tóm được. Cậu cảm thấy kiện đưa lên cao, Hạ Cơ nhảy lên cũng không lấy được, trong lòng tức muốn chết! Vẫn là nhảy cả người lên, nhìn Hạ Cơ giống như con chuột túi vậy, Bạch Triết nhìn không được cất tiếng cười to. Nụ cười này nghe vào tai Hạ Cơ có thể coi như là nhục nhã? Hạ Cơ đẩy mạnh một cái, Bạch Triết không cẩn thận bị Hạ Cơ đẩy ngã xuống sofa. Hạ Cơ đang muốn đi lấy quần áo, lại bị Bạch Triết quay người, bị đè ở dưới thân cậu.

Bạch Triết đè cô một cách gắt gao, hai tay bị kéo thẳng qua đỉnh đầu. Hai khối thân thể dính sát vào nhau, thẳng nhóc chết tiệt Bạch Triết này còn bày ra vẻ mặt đắc ý, nụ cười tràn đầy khiêu khích. Điều này làm Hạ Cơ tức điên lên, ở dưới đá một cái. Trên mặt Bạch Triết vẫn không nhìn được cười.

Hai chân thon dài của Hạ Cơ gắt gao bám chặt lên eo Bạch Triết, làm hạ thân cô không nhúc nhích được. Cặp vú ở phía trên không được áo lót bảo vệ tuột ra hướng về phía ngực Bạch Triết đâm tới. Đâm cho mặt Bạch Triết đều đỏ lên.

Hạ Cơ càng dùng sức, Bạch Triết càng ôm cô càng chặt, thật không ngờ bụng *ôn hương nhuyễn ngọc** trong lòng ra, tài liệu đã sớm bị cậu ném lên trên mặt đất.

(**Ôn hương nhuyễn ngọc*: miêu tả người con gái trẻ tuổi thân thể trắng nõn mềm mại, toát ra hơi thở thanh xuân ẩm áp.)

Người dưới thân bởi vì vận động quá độ mặt đã sớm đỏ ửng lên, tiếng hít thở cũng dần dần nặng nề. Hạ Cơ không có sức lực cứ thế bị Bạch Triết đè dưới thân. "Không chơi nữa, đứng lên!" Hạ Cơ đẩy đẩy người ở phía trên.

Ánh mắt Bạch Triết tập trung vào đôi môi giàu lực dụ hoặc kia. Nhắm thẳng, hôn lên. Hai làn môi dán nhau xúc cảm mềm mại làm cả hai đều kinh hãi một chút. Bạch Triết không có kinh nghiệm thực chiến, chỉ biết ngậm lấy cánh môi hút cắn qua lại. Lập tức, môi Hạ Cơ đã bị cậu hút đến sưng lên.

Hạ Cơ cố ý hướng dẫn cậu một chút, cái lưỡi hồng như con cá nhỏ ở khoang miệng cậu dạo qua một vòng, lại bơi ra. Bạch Triết trong nháy mắt lĩnh ngộ, ngậm lấy lưỡi của cô không cho ra ngoài. Chính mình cũng chạy vào khoang miệng cô đại chiến một phen. Môi lưỡi giao triển hồi lâu, nước thơm đều thu không hết liền theo khoe miệng Hạ Cơ chảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 5 - Chương 8

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Chỉ có như vậy Bạch Triết đương nhiên sẽ không vừa lòng. Tay cũng không thành thật nhanh chóng nắm lấy vật mềm mại trước ngực, cách quần áo vừa néo vừa xoa, xúc cảm mềm mại làm cậu lại càng thêm dùng sức, thích ý không thôi. Dưới sự xoa nắn, Hạ Cơ cũng sinh ra cảm giác, cách quần áo, Bạch Triết đều có thể sờ đến viên đậu đỏ nhô cao lên của cô. Bạch Triết không có kiên nhẫn đem quần áo của hai người lột sạch. Hạ Cơ liền nằm dưới thân cậu, trắng nõn sạch sẽ giống như con dê con mới đẻ. Làn da tinh tế, Bạch Triết sợ mình xuống tay quá nặng làm cô bị thương.

Nhìn thân hình tinh trắng của Bạch Triết, cùng với khuôn mặt trẻ con của cậu một chút cũng không tương xứng. Vai rộng eo hẹp, *nhân ngư tuyến**, cơ bụng sáu múi, hai tay tràn đầy cơ bắp đều phát ra sức mạnh cùng sự quyến rũ. Hạ Cơ suy nghĩ, chính mình cũng không có tổn hại gì. Với lại hình như đây là lần đầu tiên của Bạch Triết thì phải. Hạ Cơ lại không nghĩ tới chính là con sói con mới được ăn thịt đều không biết nặng nhẹ, không chế không được con dã thú trong lòng. Hai tay ở trên vú vuốt ve, đem hai bầu vú ép vào nhau, cắn lên hai đỉnh hồng mai. Ngại một cái là liếm mút không đã nghiền còn muốn liếm mạng mà cắn lấy hồng mai, Hạ Cơ chỉ có thể hừ hừ.

(**nhân ngư tuyến*: tiếng Trung là 人鱼线 là hai đường chéo xuống bụng dưới tạo thành hình chữ V, như hình dưới:)

"Bạch Triết, cậu nhẹ chút, đau quá." Tiếng kêu của Hạ Cơ cuối cùng cũng kéo thần trí Bạch Triết quay về. Nhũ thịt trắng nõn đã bị che kín bởi những dấu vết gặm cắn. Lúc này Bạch Triết mới hối hận chính mình quá xúc động, an ủi nhẹ nhàng mà xoa nắn hai bầu vú. Hạ Cơ bị sự mềm nhẹ này trấn an, ngực thậm chí không kiềm chế được mà chủ động hướng lên trên, cầu được nam nhân âu yếm.

Dù Bạch Triết chỉ là tay mới cũng biết Hạ Cơ đây là đang vừa lòng. Phía dưới cứng rắn nhìn chằm chằm bụng nhỏ bình thân mượt mà của Hạ Cơ, cảm lòng không được mà từng chút một đâm vào bụng của cô. Hạ Cơ bị động tác trực tiếp này làm cho bụng nhỏ mềm nhũn, phía dưới cũng ướt. Bất lấy tay Bạch Triết kéo xuống chạm vào nơi riêng tư, cái âm chi này làm cho trong lòng Bạch Triết chấn động. Bạch Triết tình thú mà đem bàn tay dán sát vào nơi riêng tư của Hạ Cơ, dùng những vết chai mỏng trên bàn tay ở nơi đó vuốt ve, không lâu sau, toàn bộ bàn tay đều bị làm ướt. Tuy Hạ Cơ tung hoành tình trường nhiều năm, thấy sự kinh ngạc trong mắt Bạch Triết vẫn làm cho Hạ Cơ vô cùng xấu hổ hận đến mức muốn tìm một cái lỗ để chui xuống.

"Nước thật nhiều!" Không phải là tán tỉnh chỉ là bị nước ở trên tay nhiều quá làm cho kinh sợ. Trách không được nhiều năm như vậy cậu vẫn còn độc thân, đáng đời.

Phía dưới ướt át cũng đủ rồi, vừa hay cho cái tên ngốc Bạch Triết không biết nhẹ nhàng là cái quỷ gì. Trực tiếp đem chính mình lửa nóng để trước cửa động, không chờ Hạ Cơ phản ứng, liền nhanh chóng đâm vào.

Bên trong khăn trí ẩm áp ép đến Bạch Triết vừa đi vào liền muốn đầu hàng, mị thịt gắt gao bám chặt côn th*t của cậu, còn cùng nhau hợp lại tra tấn cậu. Bạch Triết lại là thiên phú dị bẩm, lập tức liền cắm vào tử cung. Hạ Cơ cũng bị vật thô dài này làm cho bụng nhỏ trướng lên. Sợ nhỏ Bạch Triết bất chấp tất cả, bóp chặt eo Hạ Cơ liền bắt đầu đâm liên tục. Hạ Cơ cũng là nắng hạn gặp mưa rào, eo nhỏ cũng nhắc lên phối hợp Bạch Triết. Đối với lần đầu tiên mà nói, biểu hiện của Bạch Triết cũng đã rất tốt, sự kéo dài cùng lực nhấn nạy đều tuyệt vời, hướng chi gấp được một danh khí trời sinh như Hạ Cơ.

Một lần đối với một người mới khai trai như Bạch Triết tất nhiên là không đủ, thời điểm ôm Hạ Cơ đi tắm lại ở trên người cô sờ tới sờ lui, trực tiếp đem cô đặt lên bồn rửa mặt lại làm thêm một lần. Hai người ngã xuống giường là đem một chân của Hạ Cơ nâng lên, chính mình lại đi vào lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 5 - Chương 9

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Hai người cuối cùng vẫn là về mặt thỏa mãn cùng ngủ trên một chiếc giường. Sau khi phát tiết dư thừa, ngày hôm sau thức dậy thần thái của Bạch Triết vô cùng sáng láng. Hạ Cơ cũng là về mặt bị yêu thương qua.

Sáng sớm hôm nay Bạch Thần phá lệ dậy sớm làm bữa sáng. Hạ Cơ còn tưởng là mặt trời mặt mọc ở hướng Tây. Nguyên văn lời nói của Bạch Triết là

đã trở thành bạn gái của anh, đối với em chỉ có càng tốt, không có tốt nhất. Lần đầu tiên Bạch Triết nấu ăn cũng tạm được, Hạ Cơ nhìn thấy ánh mắt chờ đợi của cậu nhìn mình thì ăn hết. Lần sau vị Phật sống này vẫn nên không cần xuống bếp đi, cái này đối cả hai đều là tra tấn.

Hạ Cơ đang chuẩn bị mang những đồ ăn của Bạch Triết xuống phòng bếp nấu lại. Bạch Triết cũng vào theo để học tập.

"Linh linh linh!" di động của Hạ Cơ vang lên.

"Anh đi nghe đi." Hạ Cơ đẩy đẩy Bạch Triết ở đằng sau. Bạch Triết nghe lời mà cầm lấy di động màu trắng trên bàn. Trên màn hình xuất hiện tên "Khải Minh". Đã ly hôn rồi còn gọi đến làm gì?

Khải Minh ngồi ở phòng khách trong nhà, thấy ngồi kiểu gì đều thấy không đúng. Hạ Cơ đi rồi, hắn vẫn tiếp tục ăn chơi đàng điếm, *thanh sắc khuyến mãi**. Mỗi lần về nhà nhìn thấy căn phòng trống không trong lòng trống rỗng như cái hang động lớn. Sau khi về nhà lại không có ai vì hắn lưu lại một ngọn đèn, cũng sẽ không có người vì hắn pha trà giải rượu. Càng sẽ không có người quan tâm hắn.

(**Thanh sắc khuyến mãi*: ý chỉ lối sống hoang dâm vô sỉ của giai cấp bóc lột.)

Hắn thậm chí còn mang phụ nữ về nhà, ở phòng ngủ của hắn và Hạ Cơ. Khi nhìn thấy ả đàn bà kia trần trụi nằm trên giường ưỡn a ưỡn ẹo, ánh cười của hắn và Hạ Cơ còn treo trên đầu giường. Hắn cảm thấy cái hình ảnh này thật chói mắt, trước kia khi nói chuyện yêu đương thì có đủ loại để làm cho trái tim hắn đập mạnh.

Dục hòa đối với ả đàn bà kia đều bị dập tắt. Cuối cùng hắn vẫn đuổi ả kia đi. Mùi nước hoa của phụ nữ kia bao phủ lấy mùi hương của Hạ Cơ. Hắn nằm trên giường suốt một đêm không chợp mắt.

Chính mình một người đàn ông, xuống nước trước cũng là một biểu hiện thông minh. Chẳng lẽ còn trông cậy vào việc tự cô sẽ quay về sao? Ngày tháng không có cô hắn chịu đựng không nổi.

Điện thoại kết nối xong. Trong lòng Khải Minh khấn trương vô cùng. "Hạ Cơ, là anh."

"Đợi một chút, cô ấy đang bận." Là âm thanh của một người đàn ông! Cảm nhận đầu tiên của Khải Minh là sự phẫn nộ vì bị phản bội, phảng phất giống như Hạ Cơ vẫn còn là vợ của hắn.

"Anh là ai?" Khải Minh nói bằng giọng điệu nghiêm khắc.

"Tôi, là bạn trai của cô ấy." Bạch Triết đắc ý nói. "Anh tìm Hạ Cơ có việc gì?"

Khải Minh ghen lời, bạn trai? Mới đó mà đã có bạn trai sao? Có phải là trước khi ly hôn đã qua lại với nhau rồi không? May mà Khải Minh hiểu rõ con người cô, cô sẽ không bao giờ làm ra cái chuyện này. Lại nói khi Hạ Cơ ra đi, một xu cô cũng không lấy, trong tay hắn nào có nắm được nhược điểm nào của cô.

"Tôi muốn nói chuyện với Hạ Cơ." Chẳng lẽ làm trò với tình địch nói mình là muốn nói lời xin lỗi.

"Được, đợi chút." Bạch Triết sẽ không cố ý gác máy đâu. Cậu muốn cho Khải Minh biết, bây giờ Hạ Cơ là của cậu.

"Alo, Khải Minh, xin chào!" Bạch Triết ra vẻ không để bụng, lại mở loa ngoài. Kỳ thật Hạ Cơ đối với Khải Minh không có chút oán hận nào, ở bên nhau là một đôi oan lữ, chia tay là điều tốt nhất cho cả hai, nếu không gặp mặt thì càng tốt.

Khải Minh vừa nghe thấy ngữ khí hỏi thăm khách sáo của Hạ Cơ thì không biết nói gì. Hạ Cơ chỉ là mới rời đi hơn hai tháng, bọn họ đã xa lạ đến tình trạng này sao? Khải Minh hoảng hốt một trận.

"À, anh muốn nói là, em còn có một ít đồ ở nhà còn chưa lấy đi, khi nào thì quay lại đây lấy vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 5 - Chương 10

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Khải Minh đã sớm chuẩn bị lý do rồi, nhìn lại những thứ kia, khiến cho hắn nhớ tới cô.

"Đồ đạc ở nhà anh sao?" Hạ Cơ nói. "Tôi đều không cần, nếu quá chiếm chỗ, anh cứ ném đi là được."

"Nhà anh?" Cái từ này rất đã thương người! Anh vẫn luôn cho rằng đây là nhà của chúng ta. Lúc này Khải Minh đột nhiên phát hiện ra hình có một thứ vô cùng quan trọng đã biến mất.

"Còn có việc gì sao?" Hạ Cơ hỏi.

Khải Minh trầm mặc.

"Không còn gì, tôi tắt máy đây" Hạ Cơ còn chưa nói xong điện thoại đã bị Bạch Triết tắt đi.

"Chồng trước đến tìm tôi cửa ha!" Bạch Triết tùy tiện ném điện thoại qua một bên. Từ sau vòng lấy eo nhỏ của Hạ Cơ, vùi đầu ở trên vai nàng, về mặt ủy khuất.

Tuy rằng Bạch Triết tự nói với bản thân đó là quá khứ của cô, thời đại này, ai lại không có lầm lỡ đâu. Nhưng mà trong lòng Bạch Triết vẫn là thấy chua chua. Đồng thời cũng đau lòng cho Hạ Cơ vì một người như vậy mà phí cả thanh xuân.

Hạ Cơ biết trong lòng Bạch Triết sẽ không thoải mái, vỗ vỗ đầu anh. "Bây giờ chị thích em nhất, được chưa?"

"Vậy em phải bồi thường cho anh." Bạch Triết làm nũng.

"Bây giờ không phải là đang làm đồ ăn ngon cho anh ăn sao?" Hạ Cơ chỉ vào cái nồi đang tỏa mùi hương bốn phía.

"Anh không cần ăn ngon, anh muốn ăn em" Tay Bạch Triết trực tiếp chui vào trong quần áo, nắm lấy một bên nhũ thịt, xoa nắn. Xúc cảm non mềm nhẵn nhụi làm Bạch Triết nhìn không được phát ra một tiếng than thở, làm cho Hạ Cơ đỏ bừng mặt.

"Đừng nháo, đang xào rau đây này!" Hạ Cơ ý đồ ngăn hấn lại.

"Chị Hạ Cơ, vú của chị thật lớn, thật mềm," Động tác trên tay của Bạch Triết không hề dừng lại, từ bên ngoài áo có thể nhìn thấy bàn tay của đàn ông. Hạ Cơ không biết Bạch Triết học từ đâu những lời dâm đãng đó, thật là không có tiết tháo rồi.

"Anh còn muốn ăn cơm không?" Hạ Cơ ra đại chiêu!

"Vừa ăn chị Hạ Cơ vừa ăn cơm cũng được." Một tay Bạch Triết hướng lên trên, tay còn lại hướng xuống dưới, nhũ thịt bị nặn ra trăm ngàn hình dạng, còn phía dưới trực tiếp chui vào trong quần đùi, một tay bao lấy nơi riêng tư của Hạ Cơ, hai ngón tay đẩy ra hoa môi ý đồ muốn đi vào bên trong.

Đồ ăn đã xào xong. Hạ Cơ tắt bếp. Đem bàn tay của Bạch Triết đang làm loạn trong quần áo mình kéo ra. Bạch Triết nhìn Hạ Cơ tiếc hận một trận, nhìn sọt chỉ bạc trên ngón tay mình mà không thể làm được gì.

"Sắp đi làm rồi, còn ở đây phát ngốc cái gì." Hạ Cơ gõ gõ đầu Bạch Triết.

Bạch Triết ủ rũ cụp đuôi mà ăn bữa sáng, người trong lòng đang ở trước mặt mà không thể ăn thật là sốt ruột! Còn tốt ngày mai là cuối tuần, nhất định phải kéo Hạ Cơ đại chiến ba trăm hiệp mới được.

- - - - -

Hạ Cơ vừa tan ca, liền phát hiện xe Khải Minh đậu trước cửa công ty. Đây là có ý gì? Muốn nói lại tình xưa? Hạ Cơ trong lòng cân nhắc.

"Em đã tan ca rồi!" Khải Minh vừa thấy Hạ Cơ ra liền xuống xe chạy về phía cô.

"Tìm tôi có việc gì?" Hạ Cơ hỏi.

"Không có việc thì không thể đến tìm em ăn bữa cơm sao?"

"Tôi bây giờ phải về nấu cơm cho bạn trai tôi rồi." Hạ Cơ bắt đầu dĩ cười cười, cô mới không phải cố ý khoe tình yêu đâu.

Biểu tình của Khải Minh cứng đờ, hần không nghĩ tới khi tận mắt thấy biểu tình hạnh phúc của cô hần lại khó chịu như vậy. Người làm cô hạnh phúc không phải hần. Mặc kệ, hần phải cướp Hạ Cơ về.

Khải Minh đã phải người điều tra bạn trai của Hạ Cơ, họ Bạch. Là một kỹ sư của một công ty lớn. Xe, nhà đều không bằng hần, hần muốn nhìn tên họ Bạch này muốn lấy gì để so với hần.

"Anh cũng đã lâu không có được ăn món ăn em làm. Thật sự rất nhớ." Khải Minh ý tứ thật rõ ràng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 5 - Chương 11

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Hạ Cơ cảm thấy việc Khải Minh có đến nhà mình hay không cũng chẳng sao cả, thêm một chén com thôi mà cũng không có tổn thất gì. Cô tương đối để ý cái lu dấm nhỏ Bạch Triết có để ý hay không thôi.

"Vậy tôi gọi điện hỏi bạn trai tôi đã." Hạ Cơ giờ giờ điện thoại đi động.

Khải Minh mỉm cười gật đầu, hẳn còn có thể nói gì sao? Hắn bây giờ rất hối hận lúc ấy vì quá xúc động mà ký tên vào giấy thỏa thuận ly hôn. Nếu không ly hôn, hẳn còn phải khom lưng uốn gối cúi mặt đi xin một nữa com sao? Nếu lần này Hạ Cơ trở về bên cạnh hắn, thì có nói cái gì thì cũng không để cô đi nữa.

Hạ Cơ gọi điện thoại cách khá xa, Khải Minh không nghe được cô đang nói cái gì. Nhưng ý cười ngọt ngào trên mặt cô không lừa được ai cả, đầu bên kia điện thoại không biết nói cái gì, mặt Hạ Cơ đều ửng hồng, ở dưới hoàng hôn càng thêm mê người.

"Anh ấy đồng ý rồi." Hạ Cơ kéo cửa xe ngồi xuống.

Khoảng cách hai người rất gần, Khải Minh lúc này mới có thể thấy rõ Hạ Cơ. Trong trí nhớ của hắn vẫn là lúc cô rời đi, sắc mặt không tốt, tử khí nặng nề. Nơi nào so với bây giờ trên mặt mang theo phấn hồng, thanh xuân ánh mặt trời, giống như thiếu nữ mười tám mười chín. Ánh mắt Khải Minh đi xuống, vết đỏ phía dưới cổ không thể qua khỏi đôi mắt hắn. Mắt Khải Minh đột nhiên băng lãnh đông cứng lại. Bọn họ đã thân mật như vậy?

Bạch Triết đương nhiên sẽ không cự tuyệt, dù hiện tại người thắng là hắn. Trong tình yêu cái trò nhỏ này, cũng là thắng làm vua thua làm giặc. Người thất bại tự muốn đến tìm ngược. Hắn vì sao lại tốt bụng đuổi hắn đi nào.

Hạ Cơ tan ca tương đối sớm, nên về nhà khá nhanh. Đầu tiên Hạ Cơ pha cho Khải Minh ly trà, rồi xuống nấu com. Hai người còn chưa nói được mấy câu, cửa lớn liền mở ra.

Vừa nghe được thanh âm cửa mở, Hạ Cơ giống như con chim nhỏ bay nhanh về phía cửa.

"Anh đã về?" Hạ Cơ cười vui vẻ.

Khải Minh tận mắt nhìn thấy người đàn ông mặc vest một tay ôm lấy Hạ Cơ, lại cúi đầu hôn một cái hôn sâu. Hạ Cơ quay lại trong mắt đều mang theo mỉa mai. Một đoạn thời gian trước bọn họ đã từng giống như vậy.

"Xin chào." Bạch Triết cùng Khải Minh chào hỏi.

Khải Minh gật gật đầu. Từ âm sắc có thể nhận ra đây là người đàn ông nghe điện thoại ngày đó.

"Anh là chồng cũ của Hạ Cơ?" Bạch Triết cười hỏi. Giống như không chút nào để ý.

Điều này làm cho Khải Minh có chút kinh ngạc.

"Tôi còn phải cảm ơn anh."

"Cảm ơn tôi làm gì?" Khải Minh không hiểu ý tứ trong lời nói của cậu.

"Cảm ơn anh đã ly hôn, nếu không sao tôi có thể có một bảo bối như vậy." Bạch Triết nhìn Hạ Cơ đang bận rộn trong phòng bếp cười nói.

Nói thật, nếu không phải quan hệ của cậu ta và Hạ Cơ tương đối vi diệu, Khải Minh đã sớm cho cậu ta một nắm đấm. Tên khốn này, đang nói tiếng người sao? Khải Minh đã sớm hối hận, vì bên ngoài oanh oanh yến yến mà đánh mất người mình yêu nhất.

Nhìn thấy hai người bọn họ ở chỗ này anh anh em em, Khải Minh tức giận đến độ đôi mắt đỏ lên, cổ tình tên tiểu tử này còn không ngừng khiêu khích. Không phải là một kỹ sư thôi sao, ngày mai lão tử cho cậu phải cuốn gói chôn nệm cút đi.

"Ai, anh ngồi đây chờ trong chốc lát, tôi đi giúp bảo bối nhà tôi làm việc." Bạch Triết liền đi vô phòng bếp.

"Anh sao không ở bên ngoài tiếp khách đi? Hạ Cơ hỏi. "Tối chỗ này cũng chỉ thêm trở ngại có giúp gì được đâu."

"Cái loại mặt dày như vậy, có chuyện gì để tiếp chứ?" Bạch Triết đầy vẻ khinh thường. "Còn không bằng xem người yêu của anh, tối, hôn một cái."

Khải Minh ở phòng khách nhìn hai người ân ái ái, Bạch Triết còn không ngừng đối với Hạ Cơ động tay động chân. Khải Minh nhiều lần rất muốn xông lên.

Quyển 5 - Chương 12

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Chuyến đi này của Khải Minh chỉ là muốn chứng kiến sau khi Hạ Cơ rời xa hắn, cuộc sống có bao nhiêu tốt đẹp. Hắn đột nhiên nhớ tới trước đây, lúc mới cưới Hạ Cơ, Khải Minh cũng từng Hạ Cơ trong lòng bàn tay. Mọi người đều nói Hạ Cơ là cô bé lọ lem bước vào thế giới hào môn, dần dần Khải Minh cũng cảm thấy Hạ Cơ là trời cao. Hạ Cơ vốn là một vì sao sáng trên bầu trời, theo thời gian, màu sắc của cô cũng ảm đạm đi nhiều.

Phụ nữ bên ngoài thì lúc nào cũng đều có thể giữ được cảm giác mới mẻ. Khải Minh dưới ngọn đèn của rượu cũng không tránh khỏi bị lạc mất bản thân. Nhìn hai người họ có cuộc sống gia đình tốt đẹp, Khải Minh hâm mộ không thôi. Nam chính trong cái phòng kia rõ ràng phải là hắn mới đúng. Nếu tên Bạch Triết kia không biết tốt xấu như vậy, hắn liền cho hắn ta một bài học. Để cho hắn ta biết phụ nữ nào là không thể đụng vào.

Hắn trước sau vẫn luôn tin tưởng hắn với Hạ Cơ là một đôi, trước kia là sai lầm của hắn, bây giờ Hạ Cơ cũng chỉ là lạc đường mà thôi. Một ngày nào đó hắn muốn đưa Hạ Cơ trở về.

Ánh sáng ban mai theo cửa sổ sát đất chiếu vào, ảm đạm nhạt. Hạ Cơ nằm trên ghế bên cửa sổ phơi nắng. Mặc chiếc áo màu trắng chỉ tới ngực, còn có một chiếc quần đùi. Thật rõ ràng đây là Bạch Triết mua.

Bạch Triết bụng bữa sáng lại đây, tài nấu nướng của Bạch Triết dưới sự tu luyện, lúc trước, bữa sáng của bọn họ chỉ đơn giản là sữa bò, sữa đậu nành, đã được thay thế bằng bánh mì nướng.

Ánh mặt trời ấm áp chiếu lên làn da óng bạch như ngọc của Hạ Cơ. Da mặt bóng loáng không nhìn thấy lỗ chân lông. Bạch Triết nhìn mỹ nhân của mình cũng không khỏi say mê.

"Lại đây, ăn sáng." Bạch Triết đứng ở trước bàn kê cô gái nào đó đang tắm nắng.

"Anh ôm em." Hạ Cơ vươn tay với Bạch Triết. Không biết đây có phải gọi là cạy sừng mà kiêu không nữa.

Phía trước là ôn hương nhuyễn ngọc, một người đàn ông làm sao có thể cự tuyệt. Bạch Triết đi qua, dùng cách ôm con nít đem Hạ Cơ bế lên. Bàn tay lớn đặt ở dưới mông, một tay đỡ sau lưng cô, hai chân Hạ Cơ kẹp lên eo của Bạch Triết.

Ôm người yêu của mình, Bạch Triết cảm thấy giống như ôm toàn bộ thế giới, mỗi bước đi đều vững vàng. Tới bàn ăn, Bạch Triết không buông Hạ Cơ xuống, trực tiếp ôm cô ngồi ở trên đùi mình.

Yêu nhau chính là những việc mình có thể làm thì nhất định phải làm cho đối phương. Giống như bây giờ, rõ ràng có thể tự mình ăn sáng, một hai phải một miếng một miếng dứt cho đối phương ăn. Có đôi khi dùng tay dứt, có đôi khi dùng miệng mớm.

Bạch Triết thích Hạ Cơ mặc cái áo lót này, hai dây áo màu đen, chiều dài vừa đủ ôm lấy bộ ngực của cô. Lộ ra vòng eo tinh tế, bên trên cũng có vẻ no đủ. Cô chỉ cần hơi cúi người về phía trước thôi là một nửa bầu vú liền lộ ra ngoài.

Đương nhiên, cậu tùy ý kéo xuống một chút, tảng lớn trắng nõn trước ngực liền lộ ra trước mắt, mơ hồ còn có thể thấy quãng vú màu hồng nhạt. Bạch Triết không thỏa mãn nhìn đến một chút như thế này, lại kéo xuống chút nữa, một viên đậu đỏ đứng thẳng lộ ra.

Hạ Cơ thấy vậy muốn che lại, Bạch Triết đi trước một bước đem đậu đỏ niết ở hai ngón tay. Động tác của Hạ Cơ ngược lại là đem bàn tay của Bạch Triết đè lên nhũ thịt của mình.

"Đừng quậy nữa, ăn bánh mì đi! Anh muốn ăn vị đậu đỏ hay là lúa mì?" Hạ Cơ có ý đồ muốn dời đi chú ý của Bạch Triết. Ăn thịt không lâu nên Bạch Triết luôn như vậy, tùy chỗ đều muốn chiếm tiện nghi.

"Đậu đỏ." âm thanh của Bạch Triết đột nhiên trầm thấp. Ngọt đến mức lỗ tai của Hạ Cơ sắp mang thai. Cảm một thìa đậu đỏ đưa đến bên miệng của cậu.

"Anh muốn ăn viên đậu đỏ này." Bạch Triết dậm dậm một chút trước ngực nhô lên đỉnh núi, đem áo kéo xuống, hai vú từ bên trong nhảy ra.

Quyển 5 - Chương 13

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Bạch Triết cúi đầu ngậm lấy viên đậu đỏ. Tay Hạ Cơ run lên, bánh mì rơi xuống đất. Bạch Triết mở hai chân Hạ Cơ ngồi đối diện mình. Phía sau lưng dựa vào bàn ăn. Bạch Triết nắm hai vú vuốt ve không ngừng, đôi vú đĩnh núi lại mót cắn liếm láp. Hạ Cơ bị liếm run theo từng động tác của Bạch Triết, hai vú lại lớn thêm một vòng.

Quần áo lại bị Bạch Triết sửa lại giúp. Giống như lúc ban đầu. Chỉ là những vệt nước bọt ở trên vú làm ướt hết chiếc áo lót màu trắng này, cách lớp áo có thể nhìn thấy hai viên hồng nhạt nhô lên. Bạch Triết cách áo dùng ngón tay đẩy đẩy hai viên đậu đỏ đánh nhô lên này nhét vào trong nhũ thịt, để nó tự bật ra ngoài. Đĩnh núi bị làm ướt, lạnh lạnh, không được người chăm sóc liền tự mình đứng thẳng. Bộ dạng này, thật sự dâm dăng.

Lưng thon như xương bướm bướm, còn có chiếc eo mảnh khảnh, bụng nhỏ đều không tranh được sự đùa bỡn của Bạch Triết. Tay to ở trên cơ thể oách bạch của Hạ Cơ vuốt ve, mang theo từng đợt lửa nóng, cho đến khi coi như là lửa nóng đã lan sang đồng cỏ. Giữa hai chân của Hạ Cơ đã ướt đầm. Bạch Triết ngửi thấy trong không khí tràn ngập mùi hương hoa đào làm say lòng người, biết Hạ Cơ đây là có cảm giác.

Nắm lấy đùi. Mông giàu có co giãn, Bạch Triết chơi vô cùng vui vẻ. Đôi tay nâng người Hạ Cơ lên, cỡi quần của cô. Quần lót ren màu trắng liền treo lên mất cả chân tình xảo của Hạ Cơ. Đứng quần lót ướt đầm.

Hai chân Hạ Cơ đã sớm mở ra, Bạch Triết trực tiếp sờ lên bông hoa kia. Một tay ở phía sau vuốt ve cái mông, tay khác thì ở trên hoa môi như có như không trêu chọc.

Hai cánh môi bị mở ra, lộ ra non mịn bên trong. Tay Bạch Triết để ở bên ngoài dường như cố ý không đi vào.

Hạ Cơ không tự chủ được từng chút từng chút hướng lên phía trước đụng chạm, hy vọng có thể nuốt lấy ngón tay đàn ông.

"Chị Hạ Cơ, chị thật tham ăn." Bạch Triết chỉ vào cái miệng nhỏ phía dưới nói.

Lúc này gọi cô là chị ngược lại làm cô cảm thấy có loại khoái cảm loạn luân, Hạ Cơ ngượng ngùng một trận. Phía dưới không hề có động tác, cái này làm cho Bạch Triết không hài lòng. Trực tiếp đem hai ngón tay của mình đâm vào.

Hạ Cơ bị đâm cong người lên. Bạch Triết lại đem ngón tay mình uốn lượn, đốt ngón tay không ngừng cọ lên mịt thịt bên trong, mẫn cảm cực hạn của Hạ Cơ nơi nào chịu được, chỉ có thể hừ hừ lên theo động tác của Bạch Triết, mười ngón tay gắt gao nắm lấy vai của Bạch Triết.

Đâm vài cái, một cổ d*ם thủy liền ở giữa phun ra. Còn mang theo một cổ u hương, gọi lên tình dục. Nửa người dưới của Bạch Triết đều đã nhô lên một cái lều trại nhỏ.

"Cởi giúp anh." Bạch Triết đem tay nhỏ của Hạ Cơ đặt lên trên lửa nóng của cậu.

Nhu cầu cấp bách lúc này của Hạ Cơ là được lấp đầy, động tác cũng thật cấp bách. côn th*т phóng ra ngoài trực tiếp đánh lên hoa môi của cô, còn có tiếng nước "bạch bạch". Hạ Cơ bị nóng làm cho chân mềm.

Lúc này Bạch Triết cũng gấp không bình tĩnh được. Nhắm thẳng côn th*т vào hang động của của Hạ Cơ trực tiếp đâm vào. Hạ Cơ đối với kích cỡ của Bạch Triết thật là vừa yêu vừa hận. Có thể cho cô chống đỡ đến khó chịu, cũng có thể cho cô vô tận khoái cảm.

Động tác của Bạch Triết quả thật chính là cực nhanh. Hạ Cơ đã sớm không có ý thức, thân thể đi theo Bạch Triết mà đung đưa lay động. Hai vú tuyết trắng cũng phập phồng lên xuống, làm người ta hoa mắt.

Người trẻ tuổi đúng là thân thể thật tốt, Bạch Triết ở tư thế này đâm vào rút ra hơn một giờ mới ngừng lại. Còn Hạ Cơ, ngày thường cũng không hay tập thể dục, mồ hôi mọng trên làn da tinh tế của cô lại tiết thêm một tầng.

~~~~~

Cà Pháo: Tới đây là hết thịt rồi nha mn. Không phải Pháo cố ý dừng ở khúc hay đâu □

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Quyển 5 - Chương 14

Editor: Thủy Lương

Beta: Cà Pháo

Hạ Cơ bị tiếng chuông điện thoại của Bạch Triết đánh thức. Cuối tuần liền cố cùng Bạch Triết điên long đảo phượng, ngay cả hôm nay là ngày nào cũng đều quên mất. Bạch Triết lao động cật lực, lúc này còn đang ngủ say. Hạ Cơ ngồi dậy, lướt qua Bạch Triết. Cầm lấy điện thoại.

Nghiêm Kiều? Có chút quen quen.

“Alo, xin chào.” Hạ Cơ nghe máy.

Âm thanh của người phụ nữ bên kia có vẻ như đã hơn bốn mươi tuổi, hình như rất ngạc nhiên khi nghe thấy giọng của Hạ Cơ. “Cô là?”

“Tôi là bạn gái của Bạch Triết.” Hạ Cơ giải thích.

“Bạn gái? Tại sao tôi không nghe nói qua?” “Đúng rồi, Bạch

Triết đâu?”

“A, anh ấy đang ngủ.”

“Sao vậy?” Bạch Triết bị âm thanh đang nói chuyện của Hạ Cơ đánh thức.

“Có người gọi điện cho anh.” Hạ Cơ đem điện thoại đưa cho Bạch Triết.

Bạch Triết cầm lấy di động, cũng không quên ôm lấy Hạ Cơ. “Mẹ, là con.” Hạ Cơ trong lòng cả kinh. Mẹ?

“Anh cái tên tiểu tử này, có bạn gái mà không nói với mẹ anh một tiếng.”

Nghe ra quan hệ giữa cậu cùng mẹ cậu cũng khá tốt.

Nghiêm Kiều? Hạ Cơ nhớ lúc trước vợ của chú Bạch hình như không phải cái tên này. Chuyện gì đã xảy ra?

“Dạ dạ dạ, tuần sau con sẽ đến thăm mẹ.” Bạch Triết đáp ứng mẹ của cậu.

“Tuần sau, cùng anh đi Mỹ.” Về mặt Bạch Triết nghiêm túc nói.

“Đi Mỹ làm gì?”

“Gặp mẹ chồng của em” Bạch Triết trả lời.

“Em nhớ khi còn nhỏ mẹ anh hình như không phải tên Nghiêm Kiều mà?” Về mặt Hạ Cơ nghi hoặc.

“Em thấy anh kêu người phụ nữ kia là mẹ sao?” Bạch Triết hỏi cô. “Đó là vợ của ba anh thôi, mẹ anh khi anh còn nhỏ đã ly hôn với ba anh rồi. Anh đều không nhớ được hình ảnh lúc mà bọn họ còn ở bên nhau như thế nào nữa.” Về mặt Bạch Triết tiếc hận nói.

(*Chỗ này mình cũng không biết tại sao phía trên nói là mẹ nhưng phía dưới lại phủ định nữa, không biết là do bên tác giả hay chỗ convert.)

Hạ Cơ sờ sờ đầu Bạch Triết, “không sao, dù sao bây giờ anh đã có em.”

Trừ chuyện này ra, Bạch Triết còn nhận được thông báo bị công ty xa thải. Bạch Triết rất ưu tú đều này là rõ như ban ngày, Hạ Cơ không rõ vì sao lại như vậy. Nhưng bản thân Bạch Triết không bị ảnh hưởng bởi chuyện này. Nên cười cứ cười, nên uống cứ uống. Cậu nói, bây giờ cậu chính là tiểu bạch kiểm được Hạ Cơ bao dưỡng, việc duy nhất có thể làm đó là hầu hạ nữ vương sao cho thật thoải mái để chịu.

Khải Minh nhiều lần đi tìm Hạ Cơ uống cà phê, đều bị từ chối. Hôm nay hấn lại đến đứng dưới lầu công ty của Hạ Cơ.

“Khải Minh, cho phép tôi tự mình đa tình suy đoán một chút, anh còn chưa dứt tình với tôi.” Hạ Cơ nói.

Khải Minh gật đầu, “Đúng vậy, anh phát hiện anh vẫn còn yêu em.”

Hạ Cơ cười châm chọc. “Tôi chỉ là một nhân viên bình thường. Không có hứng thú cùng một thiếu gia như anh chơi trò gương vỡ lại lành. Nói cho cùng, anh chỉ là không thấy được sau khi tôi rời khỏi anh có bao nhiêu thê thảm thôi. Nếu tôi thật sự giống những phụ nữ sau khi ly hôn thất nghiệp, anh chỉ sợ

sẽ không thèm liếc nhìn tôi một cái.”

Khải Minh nghĩ muốn giải thích không phải như vậy, mặc kệ cô có biến thành bộ dáng như thế nào hắn đều sẽ không rời bỏ cô. Chẳng sợ cô tương lai sau này biến thành một bà lão tóc bạc trắng, ở trong lòng hắn cô vẫn là người đẹp nhất. Nghĩ tới những chuyện mình đã làm trước đây, Khải Minh một câu cũng nói không nên lời. Nhìn thấy cô cùng người đàn ông kia ở bên nhau, mỗi một giây tim đều đau như dao cắt. Hắn rất sợ, người ở bên cô đến cuối đường không phải là hắn.

“Em không muốn cùng anh nói chuyện chẳng lẽ em không muốn biết vì sao bạn trai em lại bị đuổi việc sao?”

Khải Minh cả người chìm trong tức giận.

“Là anh làm?” Hạ Cơ cảm thấy ghê tởm, cô sao lại có thể sống cùng với loại người này trong một khoảng thời gian dài như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 5 - Chương 15

Editor: Cà Pháo

- - - - -

“Em biết rồi sao, việc này chỉ là bước đầu tiên mà thôi. Chỉ cần anh muốn, anh có thể khiến hắn ta ở cái thành thị này không ngóc đầu lên được.” Lúc đầu Khải Minh không nghĩ sẽ tàn nhẫn như vậy, nhưng khi nhìn thấy hình ảnh tên đàn ông kia cùng cô ở bên nhau, nội tâm ghen ghét đốt cháy trái tim hắn. Hiện nhiên cô đã động lòng đối với tên đàn ông kia.

Hắn đau lòng, nhớ tới hồi ức tốt đẹp ngày xưa của hai người, nhưng bởi vì hắn năm lần bảy lượt phản bội cô mà không còn sót lại chút gì. Người đàn ông kia, không chỉ có được cô ở hiện tại, mà có thể là cả tương lai, Khải Minh không hy vọng có thể dụ hoặc đến cô. Như vậy chỉ có thể mạnh bạo, vợ chồng nghèo hèn trăm sự việc, một người đàn ông công việc còn không có thì có thể đem lại tương lai cho người phụ nữ ấy sao?

“Đồ dê tiện.” Hạ Cơ nhìn Khải Minh với ánh mắt tràn ngập khinh thường.

Khải Minh đau đớn một chút, trước kia ánh mắt của cô luôn tràn ngập sùng bái cùng tình yêu, hiện tại thì sao? Nay hết thảy đều là do hắn tự làm tự chịu, hắn chỉ có thể tự trách mình. Một khi Hạ Cơ trở lại bên người hắn, hắn nhất định đền bù gấp bội những trách nhiệm trước kia, khiến cô mỗi ngày đều có thể vui vẻ. Hạ Cơ không có chú ý tới Khải Minh nhú mày, chỉ biết hắn là một tên tiểu nhân.

“Rời khỏi hắn ta, hai người các em đều tốt hết cả.” Khải Minh nhìn Hạ Cơ chăm chú. Khuôn mặt cô không còn giống như lúc trước đơn thuần chưa hiểu thế sự, giờ lại thêm nhiều tầng đạo lý đối nhân xử thế. Giống như quả đào vừa mới chín, chờ người khác ngắt lấy.

“Anh cảm thấy tôi là loại người này? Anh lấy cái này uy hiếp tôi, vậy thì quá không thú vị. Nếu như tôi để ý những đồ vật ngoài thân đó, thì lúc trước tôi sẽ không cùng anh ly hôn.” Hạ Cơ ngữ khí kiên định.

Khải Minh lại cảm thấy cô kiên cường thật chói mắt. Cô ấy vậy mà lại che chở cho một nam nhân khác như thế. “Em không để bụng, vậy còn hắn ta, em có thể từ bỏ, nhưng nếu mà anh nói, chỉ cần hắn từ bỏ em là có thể một lần nữa có được công việc lương một năm trăm vạn, em đoán hắn ta sẽ lựa chọn như thế nào? Cho dù em ở trong lòng hắn có quan trọng như vậy, hắn vì em cái gì đều từ bỏ. Nhưng em có thể nhẫn tâm thấy hắn từ một người tài giỏi được mọi người cực kỳ hâm mộ biến thành một du dân bị người người phi nhổ sao?”

Hạ Cơ trầm mặc. Cô đương nhiên biết Bạch Triết tính tình quật cường, càng sẽ không vì tiền từ bỏ cô, nhưng mà đó là kiêu ngạo của cậu, sự nghiệp của cậu, nếu như đều mất đi vậy tình yêu của hai người còn có thể mỹ mãn giống hiện tại sao?

“Làm như vậy thì tốt sao?” Hạ Cơ thật là không rõ, nếu hắn đã thích quan hệ yêu đương tự do, hiện tại lại không ai quản hắn. Sao tới chỗ này làm người xấu. “Cho dù tôi cùng anh ấy chia tay, cũng sẽ không cùng anh hợp lại, anh không rõ sao?”

“Mặc dù biết không có khả năng, nhưng vẫn muốn làm, lỡ như em hồi tâm chuyển ý thì sao?” Khải Minh bị buộc không có biện pháp.

.....

Bạch Triết cũng biết nguyên nhân mình bị đuổi là bởi vì Khải Minh, nhưng mà căn bản cậu không để bụng. Mỗi ngày quét tước nhà cửa sạch sẽ, còn nuôi không ít cây hoa thảo, rất có phong phạm của lão cán bộ về hưu dưỡng già. Ngày thường cùng bạn bè đi ra ngoài ăn uống, mỗi ngày buổi tối trở về phụ Hạ Cơ nấu cơm, cuộc sống gia đình này, không quá khó chịu.

Nhưng mà cậu càng bình tĩnh, Hạ Cơ trong lòng càng sốt ruột. Không duyên không cớ mất một công việc hoàn hảo như vậy, cậu sao có thể thờ ơ chứ.

“Khụ, anh không chuẩn bị tìm một công việc khác sao?” Hạ Cơ rót cuộc hỏi ra miệng. Cho dù tổn thương đến lòng tự trọng của cậu, cũng là vì tốt cho cậu. Một tên nhóc mỗi ngày đều du đãng bên ngoài như vậy thì giống cái dạng gì chứ? Huống chi Bạch Triết là một thanh niên đầy hứa hẹn.

“Anh còn không vội, em gấp làn gì. Em thiếu tiền?” Bạch Triết vẫn là dạng phó lão thái gia.

-28.07.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 5 - Chương 16

Editor: Cà Pháo

“Không có.” Hạ Cơ trả lời. Bạch Triết thất nghiệp, nhưng sinh hoạt vẫn không có giảm xuống.

“Sao lại không được, em nên đi mua sắm, đừng tiếc tiền chồng em, anh có tiền, cứ dùng sức mua.” Bạch Triết nói.

“Ai nói anh là chồng em, đồ không biết xấu hổ.” Mới không cho cậu tiện nghi như vậy.

“Hai ta ngủ cũng đều đã ngủ, em đã là vợ anh, cướp nộ hôn đầu tiên của anh, đêm đầu đầu là của em. Anh mặc kệ, em phải phụ trách.” Bạch Triết về mặt vô lại, ôm Hạ Cơ cọt cọt cọt lui.

“Tránh ra, đồ lưu manh, anh nghĩ tốt như vậy!” Hạ Cơ dùng sức đẩy Bạch Triết đang ăn vạ trên người của mình. Bạch Triết nào chịu yên, gắt gao ôm lấy không buông tay. Còn nhìn làn da trần trụi của Hạ Cơ, đối với khuôn mặt cô hôn tới hôn lui. Khuôn mặt đỏ hồng, cổ thon dài dần rơi xuống.

“Hôm nay cũng khiến cho em nhìn xem cái gì gọi là chơi lưu manh chân chính.” Bạch Triết đem áo thun Hạ Cơ cởi ra, lộ thân thể tuyệt đẹp trắng nõn. Áo lót cài ở phía trước, Bạch Triết liền dễ dàng cởi ra. Bên trong hai tiểu bạch thỏ nhảy ra, trắng bóng làm kinh diễm người trước mắt.

Bạch Triết vội vàng ở bầu vú xoa nắn vài cái, đem đỉnh hồng mai xoa nắn nganh lên. Lại cực nhanh mà đem quần cô tụt xuống dưới, toàn thân Hạ Cơ một lát liền trần trụi nằm ở trên sofa. Pháp phòng quyến rũ, tiếm nùng thân mình liền như vậy không hề che lấp mà đè ở dưới thân Bạch Triết.

Bạch Triết theo sườn đường cong sờ soạng tới, hai quả no đủ đều được cậu sùng ái, ở mặt trên lưu luyến quên phản kháng. Đỉnh bị cậu kẹp trong hai ngón tay lôi kéo, trong một lát liền bị chà đạp sung huyết đứng thẳng, thật đáng thương. Nhũ thịt trắng nõn cũng không buông tha, một bầu vú vừa vận nhét đầy bàn tay của người đàn ông, theo vuốt ve của cậu biến hóa đủ hình dạng, mặt trên bị chi gân che kín.

Lại lần nữa rơi vào tặc chương chính là cái mộng mềm mại này, Bạch Triết đem chân Hạ Cơ đặt trên vai cậu, hai tay vuốt ve cánh mộng vận bung ra. Eo liễu của Hạ Cơ chỉ lo nhất khuất phục đi theo động tác của người đàn ông. Đem thân mình bên ngoài của cô toàn bộ đều yêu thương qua, tiếp theo chính là bên trong.

Tại đây vuốt ve xuống dưới một chút, Hạ Cơ đã sớm bị kích thích chảy ra nước, đem sofa dưới thân dính ướt cả. Hai ngón tay Bạch Triết từ chỗ ướt át mon trón, chỉ bực giữa hai ngón tay kéo đều kéo không ngừng. Bạch Triết trực tiếp bôi d* m thủy lên bầu vú đang sung huyết của Hạ Cơ, cảm xúc mát lạnh đối với thân thể đang nóng bừng, Hạ Cơ run rẩy một cái.

Chờ đến khi cả người Hạ Cơ đầy hoa dịch của mình, hai bầu vú trơn không bắt được. Lúc này Bạch Triết mới đưa hai ngón tay của cậu đâm vào, bên trong vẫn co rút phi thường. Bạch Triết một trước một sau ở bên trong bắt chước động tác lao vào, khi ngón tay giữa cong lên, cọt vào tiểu nếp uốn bên trong. Hạ Cơ bị kích thích đem thân mình cung lên. Sau lại nằm liệt xuống.

côn th* t của Bạch Triết đã đè ở cửa khẩu, độ ẩm cực nóng khiến bụng nhỏ của Hạ Cơ căng thẳng, nơi riêng tư co rút lại. Cố tình lúc này Bạch Triết kiên quyết đầu tranh anh dũng, hướng vào tầng tầng mị thịt cản trở, thẳng đến chỗ sâu nhất trong hoa tâm. Bị cọt xát cùng tràn ngập khoái cảm khiến Hạ Cơ một ngón tay đều không động được. côn th* t của Bạch Triết thẳng tắp, tinh thần no đủ.

Không dừng lại, liền đối với bên trong thọc vào rút ra. Hai chân Hạ Cơ đặt trên vai Bạch Triết, rồi sau đó lại bị cậu đè nặng xuống, đùi kề sát hai vú của cô. Hai bầu vú đều bị ép tới thay đổi hình dạng. Đầu Bạch Triết lao tới cắn mút. Hạ Cơ chỉ có thể yên lặng ôm cái chân cong của mình, thừa nhận bảo tố do người đàn ông mang đến.

-03.08.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 5 - Chương 17

Editor: Cà Pháo

Vào buổi sáng sớm, Bạch Triết sửa soạn tốt hành lý của hai người. Chuẩn bị bay qua nước Mỹ. Hạ Cơ dọc theo đường đi tâm tình hoảng hốt, bây giờ đã muốn gặp mẹ, thật là khẩn trương! Lần đầu tiên gặp gia trưởng nên mặc quần áo gì đây? Online chờ, gấp!

Cuối cùng Hạ Cơ vẫn tương đối bảo thủ lựa chọn một cái áo liền váy màu trắng in hoa, vừa không đến nỗi quá mức nhạt nhẽo, cũng không quá sức tương tượng. Eo nhỏ chân dài ẩn hiện. Bạch Triết nhìn thấy phải đem cô ôm về nhà, không cho người khác nhìn thấy.

Trên phi cơ, Hạ Cơ dựa vào ghế ngủ trong chốc lát, tối hôm qua cùng Bạch Triết lăn lộn đến muộn, eo đau lưng mỏi. Thăng nhóc Bạch Triết này từ lúc thất nghiệp ở nhà không có việc gì để làm, việc duy nhất có thể làm chính là hầu hạ sinh hoạt Hạ Cơ thật tốt, lăn lộn thân thể Hạ Cơ.

Phi cơ đáp liền có người ở sân bay chờ, tài xế đem hành lý hai người sắp xếp tốt liền xuất phát. Hạ Cơ nhìn xe, Rolls-Royce. Xem ra này mẹ Bạch Triết cũng không phải là người bình thường!

“Mẹ anh làm nghề gì?” Hạ Cơ hỏi. Nhà Bạch Triết cũng là hào môn? Đi xe, so với Khải Minh càng giàu.

“Đại lý máy tính.” Bạch Triết trả lời.

“Ách, vậy xe này cũng là của nhà anh?” Hạ Cơ ngạc nhiên.

“Hắn là vậy, anh không rõ lắm, bà ấy có rất nhiều xe.” Bạch Triết vẻ mặt không thêm đề ý.

“Mẹ anh làm ở công ty nào?” lúc Hạ Cơ muốn hỏi rõ ràng, càng nghe càng hiểu rõ.

Thì ra mẹ Bạch Triết là một CEO của công ty thế giới, thảo nào Hạ Cơ thấy “Nghiêm Kiều” tên này có chút quen thuộc, thì ra là thường xuất hiện trên các bài báo kinh tế tài chính.

Vậy thăng nhãi này đây là con trai nhà giàu! Hạ Cơ cảm khái. Trách không được cậu thất nghiệp còn thờ ơ. Gia nghiệp lớn như vậy, tùy ý cho cậu tiêu xài cũng được! Nhưng mà đối với Hạ Cơ mà nói, cái này lại không phải là một tin tức tốt.

Nếu Bạch Triết chỉ có gia cảnh giàu có, như vậy trở ngại của hai người cũng sẽ giảm rất nhiều. Nhưng nếu là hào môn, mẹ Bạch Triết có thể tiếp thu một người phụ nữ đã kết hôn lần thứ hai như vậy sao? Huống chi hôn nhân đầu tiên của cô mọi người đều biết. Cô ở trong mắt truyền thông là người vợ hào môn bị bỏ rơi, cửa nhà họ Bạch so với nhà họ Khải chỉ cao hơn chứ không thấp, nếu thật sự muốn gả cho Bạch Triết, còn phải phí rất nhiều tâm tư.

Cho dù cuối cùng bọn họ kết hôn, tuổi của Bạch Triết so với cô nhỏ hơn, dáng người diện mạo gia thế năng lực không phải không xuất chúng, cô có cái gì có thể nắm chặt tâm cậu.

Bạch Triết không có ý thức được Hạ Cơ sầu lo, ở trong mắt cậu, chỉ cần yêu nhau, tất cả đều không phải vấn đề. Cậu thất bại, thì sẽ có rất nhiều cơ hội khác, nhưng Hạ Cơ thất bại, thì lại khó mà quay đầu lại.

Hạ Cơ đột nhiên xúc động muốn chạy trốn, cúi đầu vừa thấy Bạch Triết gắt gao nắm tay cô, tâm tình bất an dần dần an ổn xuống. Không phải sợ, Hạ Cơ, có lẽ tất cả so với chúng ta tương tượng nói không chừng cũng tốt.

Ôtô dừng ở một tòa an tĩnh đẹp đẽ trước mặt, ở phía trước có trồng hoa hồng, hoa bách hợp, hương khí hợp lòng người. Hạ Cơ ngửi thấy hương thơm này, nội tâm cũng bị trấn an.

Hành lý bị người hầu đem vào trong phòng. Bạch Triết đặc biệt nhắc nhở muốn đem hành lý Hạ Cơ đặt ở trong phòng cậu. Hạ Cơ đánh cánh tay cậu, nhiều người như vậy lại không an phận một chút.

Mẹ Bạch Triết từ trên lầu đi xuống, cùng Hạ Cơ tương tượng giống như nhau. Tóc không chút cầu thả, mặc áo somi phối cùng quần tây.

“Con, thăng nhóc chết tiệt này, rốt cuộc cũng biết đến thăm mẹ mày?” Nghiêm Kiều tuy là oán giận, nhưng trong giọng nói tràn đầy yêu thương.

“Bị đuổi rồi, chỉ có thể tới chỗ này ăn uống thôi.” Bạch Triết nhún nhún vai. Vẻ mặt giống như rất bất đắc dĩ.

Nghiêm Kiều không để ý tới cậu, ánh mắt chuyển đến Hạ Cơ ở một bên.

-04.08.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 5 - Chương 18

Editor: Cà Pháo

Hạ Cơ bị Nghiêm Kiều nhìn có chút hoảng hốt. Nghiêm Kiều trên dưới đánh giá một hồi, "Không tồi, cái thằng nhóc này, cô bé khá tốt."

"Con thích là được rồi, được hay không còn muốn mẹ nói." Vừa nghe Bạch Triết nói là biết bị chiều hư.

Nghiêm Kiều nhìn thấy ánh mắt Bạch Triết mang theo sùng nịch, đối với Hạ Cơ nói: "Làm con chế giễu rồi, Bạch Triết từ nhỏ đã như vậy, không lớn không nhỏ. Các con bay xa như vậy đến đây, chắc đã đói bụng. Vừa vặn bác cho người hầu nấu một chút đồ ăn Trung Quốc. Nghe Bạch Triết nói con là người Tô Châu, nên bác đã tìm đầu bếp chuyên nấu đồ ăn Tô Châu, không biết có hợp khẩu vị con hay không?"

"Vâng ạ, bác không cần quá khách khí." Hạ Cơ không nghĩ tới Nghiêm Kiều lại bình dị gần gũi như vậy, không giống với những vị cường nhân nói chuyện đều không tự chủ được thái độ cao cao tại thượng.

"Không cần cùng mẹ anh khách khí, bà đây là chiếu cố con cháu trong lai thôi." Bạch Triết lại bắt đầu không đứng đắn.

"Đừng nói bậy." Hạ Cơ bị nói không được tự nhiên.

"Bạch Triết rất thích con, nghe nói nó còn vì con ngay cả công việc đều ném sang một bên." Nghiêm Kiều nói.

Lời này có ý gì? Con trai vì mình mà bỏ công việc, cho dù là người mẹ nào cũng đều cũng sẽ không vui vẻ. Hạ Cơ không biết giải thích chuyện này thế nào, nếu mà đem chuyện thao tác sau lưng Khải Minh nói ra, vậy thì không phải càng khiến Nghiêm Kiều không vui sao!

Nhìn Hạ Cơ cứng đờ, thần thái có chút không được tự nhiên.

Nghiêm Kiều tiếp theo nói: "Bác đã sớm nói muốn nó đem công việc kia bỏ đi, cố tình nó còn không vui, chuyện này vừa đúng lúc, liền có thể tới chỗ này giúp bác." Hạ Cơ nhìn ra được Nghiêm Kiều là thật sự vui vẻ, cuối cùng là *hữu kinh vô hiểm*.*

(*Hữu kinh vô hiểm: Bị hoảng sợ nhưng không nguy hiểm.)

Hạ Cơ nào biết rằng, chuyện này từ đầu đến đuôi Nghiêm Kiều đều biết rõ ràng. Bao gồm chuyện của cô và Khải Minh, Nghiêm Kiều từ nhỏ lớn lên ở nước Mỹ, đối với những việc này căn bản không thêm để ý. Bà chỉ quan tâm Hạ Cơ rốt cuộc là một người như thế nào? Có thể an phận mà ở bên người con bà hay không, quan tâm cậu, yêu quý cậu, trung thủy với cậu.

Hạ Cơ tưởng tượng đủ loại về Nghiêm Kiều đều chỉ là lo sợ không đâu thôi. Sau bữa cơm chiều, Nghiêm Kiều đơn độc gọi Hạ Cơ vào thư phòng. Hạ Cơ không thể không có chút hoảng loạn, nhưng Bạch Triết lại rất an tâm, cậu tin tưởng mẹ của cậu làm việc từ trước đến nay đều có chừng mực, mặc dù bà ấy thật sự không thích Hạ Cơ, cũng sẽ không can thiệp vào chuyện tình cảm này của cậu. Huống chi cậu từ trong ánh mắt của mẹ có thể nhìn ra, bà đối với Hạ Cơ rất là thương thức. Tất nhiên sẽ không khó xử cô.

"Em đi đi, mẹ anh sẽ không đối với em làm gì đâu." Bạch Triết vỗ vỗ bà vai Hạ Cơ. "Con cháu xấu luôn muốn gặp cha mẹ chồng."

"Anh nói ai xấu?" Hạ Cơ tức giận trợn lên.

"Ai nghe tiếng liền sợ như vậy, nếu em không xấu, sao lại khấn trương như vậy?" Bạch Triết một bộ đáng cả lo phát phơ.

"Đi thì đi." Hạ Cơ đem Bạch Triết đẩy ra, mở cửa, hướng thư phòng đi đến.

Nghiêm Kiều đã sớm ở thư phòng chờ, nhìn thấy bộ dáng Hạ Cơ ra vẻ bình thường nhin không được cười.

"Chẳng lẽ bác thật sự đáng sợ như vậy?" Nghiêm Kiều hỏi.

"Không có, bác à, con chỉ là có chút hoảng loạn." Hạ Cơ giải thích.

"Hoảng loạn, hoảng loạn chứng tỏ con để ý đến Bạch Triết nhà của chúng ta, cho nên cũng để ý đến cái nhìn của mẹ của nó." Bà cười duyên nói. "Bác biết con có quá khứ như thế nào."

Nói đến việc này phía sau lưng Hạ Cơ đứng thẳng, đây là muốn phát chiêu?

"Nhưng mà không quan hệ, bác cảm thấy lần đầu tiên hôn nhân của con cũng không có làm sai việc gì, lúc nên giữ lại thì giữ lại, lúc nên từ bỏ cũng không có do dự, ít nhất so với bác thời tuổi trẻ xử lý tốt hơn." Nghiêm Kiều nhìn không được thờ dài.

Hạ Cơ không biết quá khứ của Nghiêm Kiều như thế nào, nhưng ít ra hiện tại bà có thiện ý.

-01.09.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 5 - Chương 19

Editor: Cà Pháo

"Bác rất vui về khi Bạch Triết có thể cùng con ở bên nhau, nó tuy rằng thông minh, nhưng làm việc đôi khi lại không màng hậu quả. Có con bên cạnh khuyên nhủ nó, bác yên tâm rất nhiều."

Ánh mắt của Nghiêm Kiều chỉ khi nói tới Bạch Triết mới có thể ôn như như thế.

Hạ Cơ được khen có chút ngượng ngùng.

"Nó cũng sẽ không giống chồng trước của con." Nghiêm Kiều liếc mắt nhìn Hạ Cơ một cái, buông tay, "Vô tình mạo phạm, nhưng con trai bác, bác biết, nó nếu như yêu một người, thì sẽ thiết tình chân ý mà cả đời đối tốt với cô gái ấy, không người nào có thể thay thế."

Quả nhiên là cao thủ đàm phán, liếc mắt một cái liền nhìn ra Hạ Cơ đang băn khoăn cái gì.

"Bác nhớ rõ khi còn nhỏ nó rất thích chó, bác liền cho nó nuôi một con, sau đó con chó kia lại tự mình chạy đi mất, không biết là lạc đường hay là bị người ta bắt đi, bác cho người ra ngoài tìm cũng không tìm thấy. Sau lại nhìn thấy nó mỗi ngày tinh thần không dậy nổi, lại tặng nó một con chó giống hệt con trước, nó nhìn cũng không nhìn một cái, sau đó Bạch Triết không còn nuôi thêm con chó nào nữa." Ánh mắt Nghiêm Kiều giống như đang chìm trong hồi ức.

Mặc kệ như thế nào, chuyện này cũng khiến Hạ Cơ an tâm một chút. Hạ Cơ tạm biệt Nghiêm Kiều, đi về phía phòng ngủ của Bạch Triết. Bạch Triết may mắn, tuy rằng từ nhỏ không sống trong một cái gia đình đầy đủ lớn lên, nhưng mà cha mẹ cậu yêu thương cậu chưa bao giờ thiếu qua. Nghiêm Kiều coi bỏ khúc mắc của cô cũng là vì muốn con trai vui vẻ.

Hạ Cơ mở cửa phòng ngủ thì Bạch Triết đã sớm cởi sạch trơn chờ đợi nữ vương nhúng chàm. May mắn còn biết thấy then quần khăn tắm dưới hạ thân mình.

"Nữ vương, tiểu nhân tới giúp em tắm rửa đây." Bạch Triết đẩy mạnh Hạ Cơ vào phòng tắm, thành thạo cởi đồ trên người ở trên người Hạ Cơ, mở vòi tắm sen ra, tắm rửa sạch sẽ lên người Hạ Cơ.

"Anh không hiểu kỳ mẹ anh nói với em chuyện gì sao?" Hạ Cơ ngoan ngoãn mặc kệ động tác móng heo ở trên người cô.

Bọt nước nghịch ngợm ở làn da trắng nõn lăn xuống, còn có một viên ở trên đầu v* phấn nộn. Yết hầu Bạch Triết căng thẳng. "Còn có thể nói cái gì, không phải về anh sao?"

"Mẹ anh đối với anh thật tốt." Hạ Cơ ngừng lại lời Nghiêm Kiều vừa mới nói, đều là vì con của bà mà suy xét.

"Có phải mẹ anh không giống trên TV hay không, tùy tiện phui tay cho em mấy trăm triệu để em cảm thấy chán chường bỏ đi?" Bạch Triết lau sữa tắm ở hai bầu vú trắng nõn đầy đặn xoa nắn lên. Hạ Cơ bị xoa thành thoảng phát ra vài tiếng thờ nhẹ. "Anh nhẹ chút!"

"Nhẹ chút, không biết lúc ai đó bị cấm đến hết lên luôn kêu anh cấm sâu bên trong." Miệng Bạch Triết bắt đầu không sạch sẽ, trên tay cũng sạch sẽ

không đến chỗ nào, đem vòi phun treo lên, đem mặt Hạ Cơ đẩy đến trước gương. Chính mình ôm eo Hạ Cơ đứng ở phía sau, Hạ Cơ có thể thấy rõ ràng toàn thân người phụ nữ trong gương trắng nõn trần trụi, tay người đàn ông từ phía sau vòng qua.

Hai luồng nhũ thịt giống như cục bột bị người đàn ông tùy ý đùa bỡn. Hai viên anh đào cũng bị cậu kéo lên cao, khuất phục mà bắn trở về. Kích khởi một đợt sóng dữ. Hạ Cơ nhìn đến bụng nhỏ căng thẳng.

"Đẹp hay không đẹp?" Bạch Triết âm áp phun hơi ở bên tai.

"Khó coi." Hạ Cơ đem đầu thiên quay đi.

Tay Bạch Triết không biết khi nào lại tìm được chỗ bên ngoài nơi tư mật, chỉ ở bên ngoài sờ soạng một vòng. Hạ Cơ bị sờ đến hai chân kẹp chặt, không cho cậu có cơ hội xằng bậy.

"Không thích vậy sao em lại ướt?" Bạch Triết giờ ngón tay vừa mới sờ vào nơi riêng tư, mặt trên sáng lấp lánh ướt một mảnh.

"Đây là nước." Hạ Cơ giả bộ biện.

"Nước?" Bạch Triết cười cười, hai ngón tay búng búng, ở giữa còn có một cái chi bạc.

-08.10.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 5 - Chương 20

Editor: Cà Pháo

"Cái này cũng không phải là nước bình thường." Thầy giáo Bạch dạy học. "Đây là nước tiểu huyết của em."

Hạ Cơ bị đùa giỡn mặt đỏ bừng. Đùi bị kéo, đặt tại trên bồn rửa tay.

"Anh định làm gì?" Hạ Cơ giẫy giụa muốn đi xuống, sao có thể để người đàn ông cậy mạnh được.

Bộ dáng này, tiểu hoa huy*t của Hạ Cơ cũng nhìn thấy rõ ràng. Hai ngón tay Bạch Triết đem hoa môi vận bung ra, thọc ra vào. Từ góc độ của hai người đều có thể nhìn thấy ngón tay ở bên trong yếu ớt ra vào. Bị thị giác cùng xúc giác song song kích thích, chỉ trong chốc lát, liền thấy bên trong phun ra một cỗ nước dịch. Theo đuôi Hạ Cơ chậm rãi chảy xuống.

Rồi sau đó, eo Hạ Cơ bị đỡ. Khăn tắm trên người Bạch Triết không biết từ khi nào đã sớm rơi xuống mặt đất. Cự vật đỏ tím xuất hiện ở bên ngoài hoa huy*t. Hạ Cơ tro mắt nhìn cự vật này một chút đem mình mở căng ra, toàn thân đi vào, hoa huy*t bên cạnh đã bị chống được trắng bệch. Bởi vì chênh lệch chiều cao, Hạ Cơ không thể không nhón chân lên, tay vịn ở phía trên bồn rửa tay, thừa nhận người đàn ông sau lưng lần lượt đánh sâu vào.

Động tác của Bạch Triết trước sau như một mà hung ác, loại tư thế mới mẻ này khiến cậu kéo dài thể lực, không biết mệt mỏi mà ở bên trong ra ra vào vào, thọc vào rút ra. Hạ Cơ nhìn ngực mình trong gương bị Bạch Triết đâm mà run lên, cảm giác thẹn thùng làm khoái cảm càng mãnh liệt, bên trong cũng bắt đầu mà kẹp đến càng chặt.

"Thả lỏng chút." Bàn tay Bạch Triết đánh vào cái mông trắng nõn của Hạ Cơ. Hạ Cơ bị đánh thân thể co rút lại, càng thêm khẩn khít. Bạch Triết trở ngại cũng tăng mạnh. Loại khó khăn trở ngại to lớn này sẽ chỉ làm Bạch Triết càng đánh càng hăng, đem nhị thịt vây lấy đều phá vỡ, đem chính mình mở một con đường lao ra.

Hình như là do Bạch Triết thay đổi nơi mới mẻ, cậu hận không thể ở mỗi một chỗ đều tới cảm một lần, cuối cùng trời gần sáng hai người mới nghỉ ngơi. Không ngoài sờ liệ, hai người không dậy kịp bữa ăn sáng ngày hôm sau.

Hạ Cơ nghỉ ngơi chinh đồn một chút rồi xuống lầu, Bạch Triết còn ăn vạ trên giường không muốn xuống. Nghiêm Kiều ngồi bên trong phòng khách cùng một người đàn ông, xem bộ dạng cũng khoảng trên 30 tuổi, nhưng mà tây trang đó Hạ Cơ có chút quen mắt.

Nếu đã có khách đến, Hạ Cơ liền đi phòng bếp tìm chút đồ ăn trước.

"Con dâu của ta lại đây." Nghiêm Kiều nói. Một bên đối với Hạ Cơ vẫy tay.

Người đàn ông kia cũng quay đầu, Hạ Cơ ngơ ngẩn. Là Khải Minh!

"Hạ Cơ, em sao lại ở chỗ này?" Khải Minh ngây dại.

"Cậu nhận thức con dâu của tôi? Vậy vừa lúc, các cậu người trẻ tuổi, nói chuyện phiếm chốc lát đi." Về mặt Nghiêm Kiều giống như cái gì cũng không biết.

Khải Minh ồ ồ tình thần của mình, không đến mức để cho người khác nhìn ra khác thường. Nào biết Nghiêm Kiều đã sớm biết rõ ràng.

Hạ Cơ không biết Nghiêm Kiều muốn làm gì, phối hợp ngồi với Khải Minh đối diện.

"Em là con dâu bà ấy?" Lời Khải Minh vừa nói ra khỏi miệng có ý chỉ trích. "Vậy cái tên công trình sư lúc trước đâu?"

"Anh ấy chính là con trai của bà ấy." Về mặt hần như đang vấn tội, Hạ Cơ lười phản ứng đến.

"Em nói cái tên công trình sư là con trai của bà ấy?" Về mặt Khải Minh không thể tin tưởng. Hạ Cơ cứ như vậy nhìn hần, hai người nhìn nhau không nói gì. Về mặt Khải Minh thống khổ, nếu mà quan hệ của bọn họ đã đến mức gặp người lớn, vậy mình lại khó có cơ hội. Nếu là thật cùng Bạch Triết tranh đoạt, không nói là Nghiêm Kiều sinh ý không thể đồng ý, phần thắng của bản thân cũng không lớn.

"Bà ấy biết em đã kết hôn qua rồi sao?" Có lẽ chuyện này sẽ là một cái đột phá.

"Bà ấy biết. Nhưng mà em thấy được, bà ấy cũng không để ý." Khải Minh lại đánh chủ ý.

-14.10.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 5 - Chương 21: (Xong)

Editor: Cà Pháo

Bạch Triết lúc này cũng từ trên lầu đi xuống, mặc áo ngủ, còn buồn ngủ, đầu tiên là đem Hạ Cơ ôm chặt lại, đầu ở trên người Hạ Cơ cọ cọ. "Khải Minh, chào anh."

Khải Minh phẫn nộ, nắm tay nắm gắt gao.

Không biết là đột nhiên nhớ tới hay là có ý khiêu khích, Bạch Triết nói: "Tôi cùng Hạ Cơ sẽ nhanh chóng làm hôn lễ, đến lúc đó mong rằng anh Khải Minh sẽ mang quà đến! Dù gì thì anh cũng là tiền bối của tôi."

Khải Minh vừa nghe lời này, trong lòng đã hoảng loạn lại phẫn nộ. Không còn nhớ được ban đầu mình tới nơi này là vì cái gì. Đứng lên liền đám Bạch Triết, Khải Minh cũng không phải cái đèn cạn dầu, lập tức liền xoay tay lại, không thấy cho chút đường sống nào.

Bên trong quần áo Bạch Triết là một cơ thể tinh tráng Hạ Cơ đã kiến thức qua, hướng hồ đây là nhà của Bạch Triết, Khải Minh xằng bậy cũng không chiếm được tiện nghi gì. Không biết có phải được phân phó hay không, người làm nhìn cũng không có tới can ngăn.

Phòng khách là một trận tranh đấu, đập nát không ít đĩa thủy tinh. Hai người nhìn nhau khó chịu đã lâu, chiêu thức đều không thấy lưu tình. Trên mặt hai người đều mang vết thương.

Nhưng mà vì Hạ Cơ kiểm tra thương thế của Bạch Triết, miệng vết thương cậu nhìn thảm thiết, làm Hạ Cơ đau lòng không thôi, đáp ứng cậu rất nhiều điều kiện. Nhìn hai người ở bên kia anh em Khải Minh thật muốn cắn một cái, rõ ràng là hần bị thương nặng hơn. Lúc này lại chỉ có người làm trong nhà mang thuốc cho hần, không biết có phải cố ý hay không, tên này xuống tay phá lệ nặng, quả thực là Bạch Triết tới trả thù hần.

Khải Minh treo mặt xám mày tro mà từ nhà Bạch Triết đi ra ngoài. Không bao lâu, liền nhận được thiệp mời kết hôn của Hạ Cơ. Khải Minh kiên cường không muốn đi, nhưng nhìn truyền thông che trời lấp đất đều là tin tức hôn sự của hai người, lúc này hần nếu không đi mới là rùa đen rút đầu.

Hạ Cơ mặc áo cưới màu trắng, xinh đẹp như thiên nữ hạ phàm. Từng bước một mà đi hướng về phía bạch mã vương tử. Khải Minh đột nhiên nhớ tới hôn lễ khi đó của bọn họ, Hạ Cơ cũng xinh đẹp như vậy, thoát tục như vậy. Hạ Cơ vui sướng bộc lộ cả ra ngoài, thẳng đến ngày hôm nay, nhìn thấy cô

mặc áo cưới màu trắng hướng về người khác, hẳn mới chính xác rõ ràng cảm nhận được Hạ Cơ ở trong lòng hẳn có bao nhiêu quan trọng. Chính là hết thảy đều không thể quay đầu lại được.

Trong mắt người đàn ông kia không nhìn tới người khác, chỉ có một mình cô. Hình ảnh bọn họ đứng chung một chỗ có bao nhiêu thích hợp bao nhiêu xứng đôi. Người đàn ông kia không cho cô kính rượu, tự mình uống đến hai ly. Trên mặt cậu không giấu được hưng phấn, Hạ Cơ nhìn ánh mắt cậu không tự chủ được hàm chứa ánh nhìn thâm tình.

Lúc nghe được Hạ Cơ nói “Tôi nguyện ý”, bản thân không biết như thế nào, nước mắt liền chảy xuống. May mắn hôm nay không có truyền thông tiến vào, nếu không lại là tin tức đầu đề.

Thì ra triệt để mất đi một người là loại cảm giác này, từ đây tất cả *hi nộ ái ố** của cô hết thảy không còn liên quan đến hẳn, sinh lão bệnh tử của cô đã có người khác gánh vác. Khải Minh nhìn bàn rượu trước mặt, uống một ly lại một ly, chỉ mong say không tỉnh.

*Hi nộ ái ố: tất cả mọi khung bậc cảm xúc của con người.

Khải Minh không có cưới vợ, ở cô nhi viện nhận nuôi một đứa bé để kế thừa gia nghiệp. Liền đem quăng đời còn lại sống cô độc coi như là báo ứng thời niên thiếu khinh cuồng của hẳn.

Hạ Cơ vì Bạch Triết sinh hai bé trai, Bạch Triết không chỉ là một công trình sư tài giỏi, còn là một người cha thành công, cậu còn đem quá trình mình trở thành cha viết thành một quyển sách, hấp dẫn không ít fans.

“Gã chồng phải như Bạch Triết.” Nhất thời trở thành thành ngữ của không ít cô gái chưa lập gia đình. Bạch Triết giống như mẹ của cậu nói vậy, cả đời chỉ trung thủy với một người.

Cà Pháo: Cuối cùng cũng xong thế giới này rồi, thế giới tiếp theo sẽ là ở cổ đại nha mn ☐

-16.10.19-

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 6 - Chương 1: Thế giới 6: Chàng là thái tử trọng sinh

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

.....

“Hạ tiểu thư.” Người nam nhân trước mặt quan như ngọc, khí chất thanh lãnh, một thân bạch y, dáng người cao dài. Đối với Hạ Cơ làm cái cúi người. Bề ngoài là một bộ lừa gạt thể nhân.

Hạ Cơ gật gật đầu, là một nữ thế gia tự phụ, nàng không dừng lại nhiều liền rời đi. Lưu lại Dương Bạch đứng cách đó không xa mà khó hiểu.

Người Hạ Cơ lần này xuyên vào là đích nữ thế gia nhà Hạ thái phó. Là thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, khuynh quốc khuynh thành. Lại là thiên kim của Hạ thái phó, cả đời được vạn sủng ái. Tới tuổi, người cầu thân đến muốn đem cửa Hạ gia đạp gãy.

Hạ thái phó lúc trước là thái phó của Thái Tử, khi còn nhỏ Thái Tử Thượng Quan Cẩn thường xuyên tới Hạ gia chơi đùa, đối với nguyên chủ là vừa gặp đã thương. Hai người cũng coi như là thanh mai trúc mã, hai đứa nhỏ vô tư, nguyên chủ nhu thuận thành thực, không biết Thái Tử đối với mình *dụng tâm lương khổ**. Thái Tử cũng đã tới tuổi tuyển phi, ở trước mặt hoàng thượng cầu thú nữ nhi Hạ gia.

(**Dụng tâm lương khổ*: dùng nhiều tâm tư trí lực để suy đi tính lại.)

Ai ngờ nguyên chủ đã sớm chung tình với tân khoa Trạng Nguyên Dương Bạch. Khóc lóc cầu không chịu gả cho Thái Tử.

Nguyên chủ đối với Dương Bạch khuynh tâm cũng không phải không có lý do gì. Ngày đó nguyên chủ đi ra phố, trên đường gặp được rất nhiều dân chạy nạn dừng mảnh vào kinh đô, con ngựa của nguyên chủ kinh sợ, mắt thấy xe ngựa sắp phải đổ, lúc này Dương Bạch ra tay cứu giúp, mới khiến nguyên chủ lấy thân báo đáp.

Hạ phụ từ trước đến nay yêu thương nguyên chủ, lần này lại là không thể theo nàng làm loạn như vậy. Một người là thiên tử tương lai, một người là tân khoa Trạng Nguyên gia cảnh không hề đáng nói. Cái nào nặng cái nào nhẹ vừa nhìn liền biết.

Nguyên chủ nơi nào hiểu được việc này, trong lòng chỉ có công tử vạn năm liếc mắt nhẹ nhàng kia. Thường xuyên chạy đi trộm hẹn hò cùng hắn ta, Dương Bạch kia tính tình không nóng không lạnh vừa lúc trúng ý nàng.

Nguyên chủ luôn được những công tử đó lấy lòng truy đuổi, cố tình có một người như vậy, cao vút như núi thượng tùng, lạnh run như trong cốc phong, thiếu niên mặt như ngọc như ruộng trên đường, đây là thiếu niên phong lưu nhà ai?

Một mặt là càng đi đến gần hôn kỳ với Thái Tử, một bên là đối với Dương Bạch càng thêm mê luyến. Nguyên chủ hai bên khó xử, Hoàng Thượng nhất ngôn cửu đỉnh, đã ban hôn trăm triệu không có khả năng thu hồi.

“Kỳ thật, tiểu thư, nếu muốn hôn sự trở này trở thành phế thái không phải là không có cách nào.” Tỷ nữ Bích Y của nguyên chủ nói.

“Có biện pháp gì?” Nguyên chủ nghĩ đến có thể cùng Dương Bạch ở bên nhau liền không khỏi cao hứng.

“Nếu là Thái Tử xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì, hôn sự này không phải trở thành phế thái hay sao?” Về mặt Bích Y làm một bộ dáng tranh công.

“Nói bậy, đây chính là tội lớn khi quân!” Trong lòng nguyên chủ hoảng hốt.

Trong lòng nguyên chủ gieo một hạt giống, nhưng nghĩ đến tình cảm hai người cùng nhau lớn lên, nguyên chủ trăm triệu không hạ thủ được. Nàng chỉ là một nữ tử khuê các, nào có can đảm lớn như vậy?

Ai ngờ ngày kế Thái Tử tới Hạ phủ thăm hỏi, cũng đến nhìn nguyên chủ. Uống một ngụm rượu trên bàn, thế nhưng *thất khiếu** đổ máu mà chết. Làm Thái Tử, tất nhiên sẽ không tùy ý ăn đồ ăn bên ngoài. Nhưng đó là do nguyên chủ rót, cũng thân thủ lấy mệnh hắn.

(*Thất khiếu: 7 lỗ, máu chảy ra từ 7 lỗ; 2 mắt, 2 mũi, 2 tai và cái miệng.)

Đây chính là chuyện lớn khiến cử quốc khiếp sợ, độc được từ trong phòng ngủ tỷ nữ nguyên chủ lục soát. Cả nhà Hạ gia bị bắt vào tù. Một thế hệ mỹ nhân thiên kim Hạ gia cũng ở trong ngục mà *huương tiêu ngọc vẫn**.

(**Hương tiêu ngọc vẫn*: hương tan ngọc nát, chỉ người con gái đẹp nhưng yếu mệnh.)

Lúc hôn phách nguyên chủ du dương trên thế gian, vậy mà phát hiện Dương Bạch mới là đầu sỏ gây tội. Hãn quân từ khiêm tốn đều là giả vờ, ngay cả tỷ nữ của nàng cũng là bị hắn thu mua. Dương Bạch là tâm phúc của Tam hoàng tử, lợi dụng nguyên chủ làm tâm nàng hoàng hốt.

Còn từng lấy trong sách của nguyên chủ uy hiếp Hạ thái phó để lấy được cơ mật chính trị. Tỷ nữ cũng là bị Dương Bạch thu mua thao túng. Ngay cả ân cứu mạng mà nàng khắc cốt ghi tâm trên xe ngựa, cũng là do Tam hoàng tử bọn họ ti mi thiết kế.

Quyển 6 - Chương 2

Editor: Cà Pháo

Thái Tử vừa chết, Tam hoàng tử được phong làm Thái Tử. Dương Bạch cũng theo nước lên thì thuyền lên, nhất thời trở thành nhân vật kinh đô chạm tay là bóng.

Nguyên chủ đã biết hết mọi chuyện, có thể nào không hận? Nếu không phải chính mình tin sai người, thế nào những người quan tâm mình, cha, Thái Tử ca ca yêu quý mình đều không được chết từ từ? Nguyên chủ oán khí đưa tới Hạ Cơ trợ giúp. Lúc này đây Hạ Cơ nhất định phải trợ giúp Thái Tử bảo vệ ngôi vị hoàng đế, còn muốn cho tên mặt người dạ thú Dương Bạch này có kết quả xấu.

Việc Hạ Cơ duy nhất có thể làm chính là bảo hộ Thái Tử, không cho hắn bị kẻ gian hãm hại, thuận lợi đăng vị. Thái Tử vốn có tài đức sáng suốt, làm việc có quyết đoán, nếu không phải từ trên người nguyên chủ xuống tay, Tam hoàng tử sao có thể là đối thủ của Thái Tử? Huống hồ Thái Tử đối với nguyên chủ tình thâm nghĩa trọng, nói vậy sau khi gã cho hắn nhất định sẽ rất hạnh phúc.

Lần này Hạ Cơ chắc chắn khiến cho Dương Bạch đối với mình thần hồn điên đảo, lập lại bi kịch của nàng. Bị người yêu nhất đâm cho một đao, tư vị này cũng muốn cho hắn ta nếm thử.

Dương Bạch mặc một thân bạch y, vẫn là bộ dáng thanh lãnh như trước kia. Chỉ là hiện tại Hạ Cơ đã sớm thay đổi tim, sẽ không vì hắn ta thần hồn điên đảo, thâm thương trọng nhỡ. Cái loại tình cảm nữ nhi này đã sớm không biết tung tích, hiện tại Hạ Cơ hận không thể đem người trước mặt nghiền xương thành tro mới có thể giải hận.

Có thể bảo trì mỉm cười đã là hàm dưỡng lớn nhất của nàng, hai má Hạ Cơ ửng đỏ, người không biết còn tưởng rằng nàng đối mặt với tình lang then thừng. Một cùi đầu tựa như thủy liên hoa ôn nhu, không có người để ý thấy hận ý trong mắt Hạ Cơ lúc cùi đầu.

Dương Bạch chỉ cảm thấy hôm nay Hạ Cơ có cái gì đó khác trước, nhìn kỹ lại, còn không phải là bộ dáng thanh cao của nữ nhi nhà giàu sao. Dương Bạch lắc lắc đầu, trăm triệu không thể chìm trong nữ sắc.

Lúc này Dương Bạch tới là tìm Hạ thái phó thương nghị chính sự, Dương Bạch hiện tại cũng không có cùng Hạ Cơ lên lui tới. Hạ tiểu thư liếc mắt đưa tình hắn ta cũng không phải không có nhìn thấy, chỉ là loại người này nếu lạnh nhạt càng lâu, hứng thú của nàng càng lớn, chấp niệm càng sâu, đến lúc đó mới có thể đối với hắn ta không dứt.

Hạ thái phó cùng với Dương Bạch chính kiến từ trước đến nay không hợp, giúp người trẻ tuổi này, quá mức chỉ vì cái trước mắt, đạt được công lớn. Dương Bạch người này, vừa thấy liền biết tâm thuật bất chính, Hạ thái phó cũng không hy vọng cùng hắn ta lui tới quá mức chặt chẽ. Bất đắc dĩ hắn ta lại là ân nhân cứu mạng của nữ nhi, cũng không thể đem hắn ta chặn ở ngoài cửa.

Dương Bạch lúc này đã sớm cấu kết cùng với Tam hoàng tử, ngay cả cái danh Trọng Nguyên của hắn ta cũng do Tam hoàng tử thao tác không ít. Mẫu phi của Tam hoàng tử là phi tử được Hoàng Thượng sủng ái nhất. Thu mua một tên quan chủ khảo, quả thực là dễ như trở bàn tay.

Nhưng mà Dương Bạch ở trong mắt người bên ngoài lúc này, bất quá là một thư sinh nhà nghèo mà thôi.

“Thái Tử tới.” Bích Y chạy nhanh đến thông tri cho tiểu thư.

Thái Tử ca ca? Hạ Cơ nhớ tới đủ chuyện Thượng Quan Cẩn làm cho nàng, đồ ăn gì ngon đều không quên đưa lên một phần cho nàng. Sinh thần của nàng, hắn chưa bao giờ vắng. Mỗi lần có ngày hội gì đều đưa chút trân quý mới mẻ cho nàng, còn tự tay điều một tượng ngọc nhỏ. Chỉ là ngay lúc đó Hạ Cơ chỉ chú ý tới ngọc tượng tinh mỹ, chưa từng phát hiện trên mu bàn tay của Thái Tử còn có vết máu. Một đời này, nàng nhất định phải đối đãi thật tốt với Thái Tử ca ca.

Hạ Cơ đang muốn nghênh đón Thái Tử, ai ngờ hạ nhân tới báo Thái Tử đã sớm vào thư phòng của lão gia. Trước kia Thái Tử ca ca rõ ràng là tới thăm nàng trước. Hạ Cơ mới sẽ không thừa nhận nàng ăn dấm của lão cha nàng đâu.

Có thể là bọn họ có chuyện gì đó quan trọng cần thương lượng, Hạ Cơ nghĩ. Đến lúc đó Thái Tử ca ca khẳng định trở về thăm nàng. Nàng nên về phòng trang điểm trước một chút, đến lúc đó thấy mỹ nhân Thái Tử ca ca cũng sẽ vui vẻ.

Quyển 6 - Chương 3

Editor: Cà Pháo

Hạ Cơ đang ở trước gương đồng trang điểm chải chuốt, đeo một cái trâm hoa đào. Nhìn khuôn mặt diễm lệ trong gương, Hạ Cơ không thể không thừa nhận, dung mạo của nguyên chủ so với nàng còn mỹ mạo hơn vài phần, vậy mà lấy không được tâm nam nhân, câu không được hôn Dương Bạch, thật sự đáng tiếc.

Ngay lúc Hạ Cơ còn đang vì mỹ mạo của bản thân mà đắc chí, Hoàn Chi vào thông tri, Thái Từ đã đi rồi. Trước kia Thái Từ ca ca mặc kệ có bận rộn bao nhiêu, cũng đều đến thăm nàng. Tại sao hôm nay lại đi nhanh như vậy?

Hạ Cơ một trận hoảng hốt, Thái Từ ca ca chẳng lẽ biết chuyện gì?

“Tiểu thư, đừng lo lắng, có lẽ là Thái Từ có việc gấp?” Hoàn Chi ở bên cạnh trấn an nói.

Nhà hoàn Hoàn Chi này, là nhà hoàn mới bên người Hạ Cơ, một nhà trung hậu, nhìn ổn thỏa hơn nhiều, Bích Y đã bị Hạ Cơ lấy có hầu hạ không chu toàn mà biến thành nô dịch tam đẳng.

Hạ Cơ biết sự tình sẽ không đơn giản như vậy, lấy ký ức của nguyên chủ mà nói, Thái Từ dù đòi ngăn ngừa nhưng đối với nguyên chủ rất tốt. Nếu đột nhiên lãnh đạm, khả năng bởi vì người khác nói linh tinh là không lớn, đòi trước sự việc Hạ Cơ cùng với Dương Bạch truyền đi ồn ào huyền ảo, Thái Từ vẫn cầu Hoàng Thượng ban hôn như cũ. Chẳng lẽ thật sự là do Thái Từ bận rộn?

Một tháng sau, đại thọ 70 của Hoàng Thái Hậu. Quý nữ trong hoàng thành đều sôi nổi, người thì mua phần son, người thì mua bộ xiêm y quý nhất. Chuyện này ngoài sáng là vì đại thọ 70 của Thái Hậu, nhưng ai cũng đều biết ngầm Thái Từ, Tam hoàng tử tuổi đều không nhỏ.

Chính phi cùng với trắc phi đều chưa có, nhóm quý nữ còn không phải là vì muốn ra mắt Hoàng Hậu cùng với Trần quý phi hay sao? Hoàng Hậu là mẹ đẻ của Thái Từ, Trần quý phi là mẹ đẻ của Tam hoàng tử, đối với cô nương nào cũng phải xem xét thật kỹ. Nhân phẩm, gia thế, diện mạo đều tốt nhất. Tốt nhất đều phải để lại cho nhi tử của mình. Hơn nữa trường hợp này, hoàng thân quốc thích đều sẽ tham dự, những nữ nhi đến độ tuổi kết hôn cũng muốn nhìn xem người nào mới là lang quân như ý của các nàng.

Làm đích nữ của Hạ thái phó, Hạ Cơ đương nhiên là đáp ứng lời mời tham dự. Hạ Cơ gần đây buồn khổ đến chết, thân ảnh Thái Từ cũng chưa thấy. Cũng không đưa cho nàng thứ gì mới mẻ nữa, rốt cuộc là làm sao vậy?

Thái Từ chính là dưới một người, trên vạn người nhân trung long phượng. Quyền cao chức trọng, tuần tú lịch sự, thân cường thể tráng, là tình nhân trong mộng của tất cả cô nương dưới đài. Nghĩ đến thời điểm nàng không ở bên cạnh không biết có bao nhiêu hồ ly tinh muốn câu dẫn hắn? Hạ Cơ ngẫm lại liền tâm tắc. Mặc kệ, sau yến hội này nàng nhất định phải đem Thái Từ bắt lấy.

Đại thọ của Hoàng Thái Hậu, quả nhiên, danh môn vọng tộc toàn kinh thành, hào môn thế gia, thanh niên tài tử, quý nữ thế gia tất cả đều xuất hiện. Nhưng mà Hạ Cơ đối với các công tử tuổi trẻ đua giỡn, nữ hài thi nhau a dua nịnh hót, đua đòi đều không có hứng thú. Thái Từ tại sao còn chưa tới! Đầu Hạ Cơ nhìn không được hướng ra phía ngoài nhìn xem.

“Thái Từ điện hạ đến!”

“Tam hoàng tử đến!” Tiếng của thái giám vọng to đến, Hạ Cơ giờ phút này lại không cảm thấy chói tai. Nhóm quý nữ chung quanh đều bắt đầu sửa sang lại quần áo của mình, có nơi nào không thỏa đáng hay không, trên người có dính đồ vật dơ gì đó hay không?

Đi đầu tiên mặc cẩm y màu tím chính là Thái Từ. Dáng vẻ đường đường, khí vũ hiên ngang. Loại người này tự mang theo loang loáng khí tràng, dễ dàng làm người ta xem nhẹ mặt mày phi phàm của hắn.

Các quý nữ chỉ dám ở xa xa nhìn hai vị hoàng tử, chỉ lo cúi đầu xấu hổ. Hạ Cơ lại nhìn chăm chăm thẳng vào Thái Từ đang đi ở đằng trước. Ánh mắt nóng bỏng khiến cho Thượng Quan Cận nhanh chóng chú ý nàng.

Bạn đang đọc truyện *Hạ Cơ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.